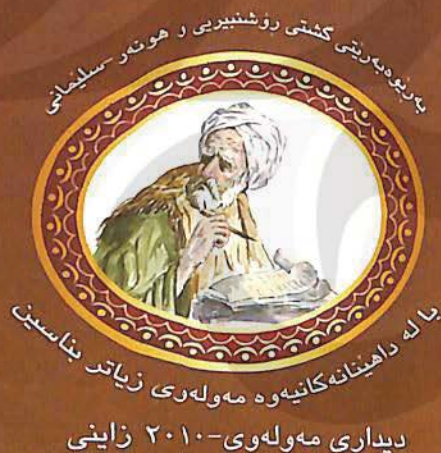

دیداری مموله‌وی

MAWLAWI.KRD

Adil Mawlawi

09/10/2010

د. س. م. م. م.

حکومتی هه‌ریمی کوردستان

ومزارعتی روژنبریی و لاوان

به‌رێوه‌به‌ریتی گشتی روژنبریی و هونه‌ر له سلیمانی

دیداری مه‌وله‌وی

سلیمانی

۲۰۱۰

MAWLAWI.KRD

ناوی کتیب- دیداری مهولهوی

بابهت- لیکۆئینهوه

نهخشهسازی:

چاپخانه:

تیراز- ۱۰۰۰ دانه

ژمارهی سپاردن

سالی- ۲۰۱۰

ماهی له چاپدانهوهی بو بهرئوده بهریتی گشتی روشنبیری و هونهر له

سلیمانی پارێزراوه

تېبىنى:

ئەم كىتېبەى لە بەردەستدايە ژماردەك لەو لىكۆلىنەوہ و بابەتانەيە
كە بۆ (دیدارى مەولەوى) بە دەستمان گەشتوون، چەند لىكۆلىنەوہيەكى
تريشمان بۆ ھاتن، بەلام داخەكەم درەنگ بە دەستمان گەشتن و دەرفەتى
بلاوكردنەوہيان لەم كىتېبەدا نەبوو، لىكۆلىنەوہكان بە چەند فۇنتىكى جيا
جيا ھاتوون، دەستكارى كردنى فۇنتەكان دەبوو بە ھوى تىكچوونى
بابەتەكان بۆيە بە ھەمان فۇنتەكانى خۆيانەوہ بلاوكرانەوہ.

ليژنەى بالاي دیدارى مەولەوى

پیرست . . .

۲۸-۵	کهلسووم عوسمان پوور	جوانی ناسینی شیعره کانی مه ولوی
۴۰-۲۹	د. عبدالوهاب عبدالللا	که پان به دوی شیعره کانی مه ولوی دا
۶۸-۴۱	محهمه علی قهره داخی	کاریکی نوی بق مه ولوی
۸۲-۶۹	عادل محهمه پوور	مه ولوی وینهی خوداگایی
۹۴-۸۳	چلیل عه باس	له (سه شاته) ی ره قه نوه بق (وه کنا باد) ی نه شق
۱۰۸-۹۵	که مال غه مبار	خویندنه وهی مه ولوی وهک شاعیریکی
۱۳۰-۱۰۹	حه مه که ریم هه ورامی	مه ولوی شاعیری نازار و حه مه
۱۴۰-۱۳۱	ره فعت مورادی	چه مکی عه شق له درنیابینی مه ولوییدا
۱۶۶-۱۴۱	کوررش نه مینی	کاریکه ری مهی و هه زمانق ساقی لاو مه ولوی یه وه
۲۱۰-۱۶۷	حه مه ره شید نه مین	کاریکه ری شاعیرانی رابردوو له سه ره مه ولوی و
۲۱۸-۲۱۱	د. عاسی عبدالکه ریم	مه ولوی شاعیر و دانا و زانا و
۲۳۲-۲۱۹	مه لا مؤمنی نووری	لیکدانه وهی سه ریپیی له سه ره چند دتپئی
۲۵۴-۲۳۳	نادر نه قشه بهندی	کورتبه ک له سه ره مه ولوی
۲۸۰-۲۵۵	ره نئوف مه حمود پوور	خویندنه وهی خه سارشناسی له شیعی مه ولوی دا
۲۸۶-۲۸۱	محهمه عه بده نه مین	سیمقونیا یه ک بق مؤرامان
۲۹۹-۲۸۷	سه باح حه سینی	مه ولوی و بنه ماله کانی علم و زانست

به ناوی خوی دهمنده و دلوقان

جوانی ناسی شاعرکانی مهولهوی تاوه گۆزی

وینه کانی خه پال لهو نامرازانهن که ناستی جوانی ناسی شاعر بهرز ده که نه وه. واته هه مان شینوازی شینوه کاری له شاعردا که پیمان ده لێن «چواندن» (تشیبه)، خوازه (استعاره)، کینایه و مهجاز». بناغه ی ئهم شیوه کاری له سهر خدیال دارپژراوه. خدیال و دالغه هه مان کارگهی بیوار و نادیاره که سهر له بهری بهر هه مه هونه ره به کانی تیدا دادهر پێژرئ، هه مان ئهنذر یاریکه که به یین به شداری لهو، هه ج تابلۆ و په یکه ره و بینایه ک نایه ته نینو دینیای بیونه وه و هه ج شاعر یک به سهر زاردا نای.

مهولهوی تاوه گۆزی هه رنه و کده له پیاو ده که وه کوو گه وه کانی تری دینیای ئه ده ب و وێه، به هیزی سهری وشه کانی، دل و گیانی هه مووانی رفاندوه و هه رکه س به قه ده ر مدنی خۆی به ده ری لێ بردوه و مینشک و دلی پشی زاخاو داوه. قبان و عیرقان و ده ردو نازار و نووری و سهروشتی سهر اوای و پانتای وشه کانی و کولتووری تیزو ته سه لی شاعر - که له ره نگه دانه وه ی بیرو هزی شاعرانه دا خۆیان ئاشکرا ده کهن - دل و گیانی نووک و په دی گراوانی شاعر و وێه ی رفاندوه و بوته خونکاری بێ ره قیبی ولاتی دل.

دۆزی سه ره کی ئهم گوته ره، تۆژینه وه په کی تره به هه لو یستیکێ نوئ و هه نووکه بیه وه له سهر شاعر ی مهولهوی. ئهم تۆژینه وه په به گوێه ی بنه ماکانی جوانی ناسی و ره خه ی زانستی و ناماری له سهر دانسته ره وان بیزی و زمان پاراو بیه کانی شاعر له نجام دراوه. هه ره ها دینه وه و پیشان دانی جوان بیه ئه ده بیه کانی شاعر ی مهولهوی له ئامانجه کانی تری ئهم وتاره په.

زاراوه سه ره کبیده کان: جوانی، مهولهوی تاوه گۆزی، چواندن، خوازه، کینایه، سه روشت.

نووسینی:

کولسووم عوسمان بوور

به لگه نامه ی خویندن: ماسته ری زمان و ئه ده بی فارسی

دەستک:

۱. بەگوێزە ییرو بۆچوونەکانی کروجە، دەتوانین روانگەکانی جوانی ناسی بە دوو بەش دابەش بکەین: «کەرتیکیان زەینی و سابجیکتیڤ، ئەوتیریان دیار و ئۆبجیکتیڤ. لایەنگرانی بەشی بەکەم باوەریان ئەوەیە کە جوانی، بوونی دەرەکی نییە، واتە لە دنیای واقیعدا نایبترینتەو، لە راستیدا دزکردووی مرۆڤە لە پەڕانەر هەندئ لە بەرھەستەکاندا؛ واتە لە پەڕانەر مەحسووساتدا. تاقمی دووهم، جوانی بە تاییەتمەندیەکی دیار و ئاشکرای بیوونەوران دەزانن و رایان وایە کە مرۆڤ دەتوانن بە هۆی هەندئ پتوور و ئۆسلۆبەووە ئەم تاییەتمەندیانە قام بکلت و تێیان بکلت. هەر وەها باوەری ئەوەیە کە جوانی بریتییە لە چالاکیەکی رەوانی مرۆڤی خاوەن ھەست، نە دانستەو تاییەتمەندی شتیکێ بەرھەست» (کروجە، ۱۳۶۸: ۷). کروجە بریوای وایە کە تاییەتمەندی ئاشکرای ھونەر، خەیاالی بوونی ھونەرە. بە وردبوونەو بە سەر پێناسە و بێردۆزەکانی ئەودا ئەم خالەمان بۆ ئاشکرا دەین کە خەیاال ئەستوونی قایم و نەگۆری ھونەر بە گشتی و شیعەر بە تاییەتە.

شەقیعی کەدکەنیش توخمی سەرەکی شیعەر بە خەیاال دەزانن و دەلێن: «توخمی سەرەکی شیعەر لە ھەموو زمان و سەردەمێکدا، بریتییە لە خەیاال و شێوازی دەستپوێردانی زەینی شاعیر لە پێشاندانی واقیعیە مادی و واتاییەکان؛ بنەمای شیعەر لە سەر ھەمان وێنا جۆراوجۆر و بێسنوورانی دەستپوێردانی خەیاال داریژراوە.» (شەقیعی کەدکەنی، ۱۳۷۵: ۲)

بێگومان ھەموو چەشنە پەدیفیکێ خەیاالۆی لە ھەر بیجیم و قەوارە بەکدا بھۆلقتندری، بە شیعەر نازانن و نازوانتە خانە شیعەرەو. «ئەمەدی کە ئەندیشە شاعیر لە پەڕانەر ئەو ھاندەرانیوە کە چاراندانەو بەکێ لە خۆی پێشان داووە و ئەم کاراندانەو تاج رادەبەک شاعیرانەو بە بەرھەمی داھتێتان و رافەیی خەیاالۆی ئەو کەسە لە ئەزموون و بۆچوونەکانی، تاج رادەبەک لە ھەست و نستیی خەیاالۆی و شاعیرانە پەھرەیی بردووە و ھەر وەھا ئەمەدی ئەم ئەم بێس لە ئال و گۆر و ئەزموونە ھەر وونانە شاعیر لە گەل ھەستی شروەقەو ھیزی کاریگەر بوون ھاوڕێییە یانە و زۆر خال و بابەتی تر لەم پوێردا، شایانی بێس و سەرنجدانە.» (بوسقی، ۱۳۰۰: ۷۷۵)

گەر شاعیر بوونن ئەم وێنە گەجکە و گەورانە بە ژیری و کارزانی خۆی و بە ھەوادەیکێ بەرپوول پێکرا بھەستتێنەو و بەککرتوویەکیان لەناودا بەدی پێنن، کەش و ھەوا بەکێ ھەستبزوون و دەرڤین و گیان گەشتین دێنیتەدی کە چار ماندوو بەتی ریی تێنایا. بەراھەنی ئەم واتایە بە چواندنیکی جوانەو بەم چەشنە بێس لێ دەکات: «وێنەبەک یاخۆ دەستەچەلبەک لە وێناکان پێویستیان بە ژینگەییە. وەکوو پۆلیک لە بالندەکان کە گەر ھەوادای نیوان ئاسمان و زەوی نەین، دیار نییە چلۆن دەتوانن فرینی خۆیان تاقی کەنەو.» (بیراھەنی، ۱۳۷۱: ۱۲۴)

لە دنیای نافراندنی شیعردا، سەر و کارمان لە گەل وشەکانە؛ وشە لە ھەر زمانێکدا پێگە و پێناسەیی تاییەت بە خۆیان ھەیە؛ وشەکان برین جار بە تەنیا خۆیان خاوەنی مووسیقیا و واتایەکی سەر بەست و تاییەت و ھەندئ جار لە تەنیشت وشەکانی تردا پێگە بەکێ نۆی دەبێنەو. چۆنەتی چینی ئەم وشانە لە تەنیشت یەکدا و لە پەنجامی شاعیرانەدا، پێگەیی شاعیر و شێوازە شیعەر بەکەیی شاعیر تارادەبەکێ زۆر ئاشکرا دەکات.

وینەساز، ھەنگاویکی زانایانەبە بۆ بەرزتر کردنی ناستی پەقین لە بێتێگەپەکی ئاسایی و نزمەو بەرەو پێگەپەکی بەرز و تاییبەت، ھەر ئەم وینەسازییەبە کە دەبێتە ھۆی جوانی و کاریگەری قسە، بەم بۆنەو ھەر بۆرەبە زانایانی ئەدەب، وینە بە پەکیک لە ئامرازە سەرەکییەکانی شیعەر دەزانن.

مەھولەو لەو شاعیرانەبە کە توانیبووە بە ئافرانندی وینەگەلی بگر و واتاگەلی نوێ، بە سەر دل و گیانی خویندەوول و نەخویندەواردا کاریگەر بێ و ھەمووان شەیدای خۆی و شیعەرەکانی بکات. داھێنانی زراوەگەلی پێکچویندا، ئافرانندی خوازەگەلی نوێ، بەھەرھەرگرتن لە کینایە جیاواژەکان و کەلکەوەرگرتن لە ھەموو توان و لێھاتووبەکانی زمان، شیعری مەھولەو لە شیعری شاعیرانی تر داھراو و سەرتر لە ھەمووانی داناو.

٢. جوانی تەشبیھەکان لە شیعری مەھولەویدا

چواندن یان تەشبیھەپەکیک لە گەریگترین و زەقترین توخمەکانی خەیاڵ و دەکرێ وەکوو ناوکی سەرەکی وینە شیعریەکان بێنەسە بکێن. پەس و رافە بە ھۆی تەشبیھەو پەکیک لە جوانترین و دلرەقینترین شوێنەکانی دەپرینی واتایە؛ لەم سۆنگەو، ھەر لە سەرەتای بەدبەھاتی مرقەوھف تەشبیھەپەکیک لە ئامرازەکانی پەسنی جوانی بوو.

١-٢- جۆرەکانی تەشبیھەپەکیک بە گۆرەری ھەستی یا ئەقلانی بوونی لایەنەکانی چواندن لە شیعری مەھولەویدا

لە دیوانی مەھولەویدا ١٠٢٠ تەشبیھیان ھەلێناو، کە لەنێوانی ئەو ژمارەیدا ٧٢٠ تەشبیھە لە جۆری چواندن مەحسوس بە مەحسوس و ٢٧٠ چواندن لە جۆری مەعقوول بە مەحسوس. تەشبیھە مەعقوول بە مەعقوولەکان ١٣ دانە و مەحسوس بە مەعقوول ١٧ دانەبە. گرافی رادەي داھش بوونی جۆری چواندنەکان لە دیوانی مەھولەویدا لە ژێرناوی گرافی ژمارە ١٥٢ ھاتوو.

بەسەرچ دان پەوێ کە لەنێوان ئەو سەنەتەتەبەبیانە کە لە شیعری مەھولەویدا ھەیە، چواندن یا تەشبیھە فریکانستیکی فراوانی ھەیە، دەکرێ بە شاعیریکی «تەشبیھەخواز» ناوی لێ بێن.

مەھولەو زۆرتر لەنێو تەوھرە ھەست پیکراوەکاندا لە گەردایە و ھان دەدات کە پەھرەوەرگرتن لە ھەست پیکراوەکان بابەتە جۆراوجۆرەکان بۆ خوینەرانی خۆی لاشکرا و روون بکاتو. ئەو سروشت بە جوانترین بەستین بۆ وینە شیعریەکانی خۆی دەزانی و لەرێی سروشتو، خوینەرانی بەرەو سەفەرکی سەروروستنی پانگەواز دەکات.

لەم بەیتە خوارووە تەشبیھە مەحسوس بە مەحسوس ھاتوو:

چوون دانەي سەر ساج ھەر ھۆرئامام جارجار جە تاو و دووگەل جە شەراری نار (دیوان، ٢-٥)

شاعیر خۆی بە دانەوێلدی سەر ساج دەچوینێ کە ھەر دوو لایەنی چواندن ھەست پیکراوە. شاعیر بێجگە لەوێ کە وینەپەکی خۆمالی دەخولقینێ و خوینەر لە گەل بەشیک لە زبانی خەلکی لاشنا دەکات، ناارانی و ئۆقرە لێ پراری و ئوردی دەروونی خۆی بە تابلۆپەکی زیندوو و پرتین پێشان دەدات.

دېتئەوھى بارى چواندەنەكانى نېيول دوو لايەنى تەشبيھە و چىن كىردنى پىردىك يۇ پېئوھندى نېيوان وانا لەبىستراكت و ھەست پىكراوھكانى ژيان، رەھەندى نواندىنى ھونەرى شاعىر لە بۆرى تەشبيھمان يۇ ئاشكرا دەكات.

مەولەوى لە شوئىتىكى تردا خەم و كەسر بە بەدر دەچۆننى، لەزمونى ھەستى شاعىر كە بە راشكاوى قامى كىردوھە، لە گەل خەم و كەسر شاعىر ئاويئە دەبىن:

كلچلەي خەفمت، نە سەر كاھى دل مەزرەھى شادىم كەردەن بىن حاسل (ديوان، ص ۱۲ب ۴)
لە چواندەنە مەعقول بە مەعقولەكاندا شاعىر وانا بەكى ھزرى بە وانا بەكى لىنئزاعى و زەينى چواندوھە:
خەيال بالات نە ئايئەي چەم سەبىئەن چوون يادت نە دلەي پىرخەم (ديوان، ۸۰ب ۵)
يا لەم بەيئەدا:

نە تۆي تارىكى ناي شەھى بىن گەرد لە تافەت چوون ئا و حەدەت مەوج مەوھرد
جوانى رومەعتى سىي و خوشىكى ئافرەتتىكى شۇخ و شەنگ لەنېوان شەھە بەكى رەشدا چەن بەرانبەر دەبىئەوھە. لەلايەكى ترەوھ ھىمايەكە بە دىرۆكى دېتئەوھى لاوى ژيان، ئاوى ژيان، وانا بەكى خەيالى و ناواقەبىيە؛ بەلام ناقتەبائى لە رەنگ و زىئەروۆيى لە چواندەنە وئەكە خەيالاوى تر دەكات.
لەنېوان ھەمە جۆر چواندەنەكاندا وەكوو تەشبيھى تاك، ئاويئە، رەوان، مەقرووق، تەسووبىيە، موزمەر (مضمەر)، مەلفووف، مەككوس و كۆدا دەتوانىن چوانترىن چواندن لەنېو ديوانى مەولەويدا بەدى يەكەن. بەلام لەم گونارەدا تەنيا بە كورتى بە چەن نمونەيەك ئامازە دەكەين.

لەشبيھى كۆ:

يەكئىك لەجوانترىن چواندەنەكلن لە ديوانى مەولەويدا، تەشبيھى «كۆ» بە. لە چواندەنە كۆدا، شەپھىنراويك (شەبە) لە گەل چەن پىن شەپھىنراوى تر (شەبە) پېئوھندىيان ھەبە. لەم بەيئەي خولەوھە، شاعىر شەپھىنراويك لە گەل چەن پىن شەپھىنراوى تر دىنئەتەوھە. بىچگە لە لافراندى چول تەشبيھە، پېئوھندىيەكى چەن لايەنە لە نېوان شەپھىنراو و پىن شەپھىنراوھكاندا چىن دەكات.

چوون ديوانەي شۆر ئازىز نەسەردا شەتاو سەر ھۆرگرت وە دەشت و دەردا
تولانى چوون ھىجر خاتر پىرەردان رەول وئەھى وەسل گەردەن بىن گەردان (ديوان، ۴۶۷، ب ۵ و ۶)
لەھەمان بەيئى يەكەمدا رووبارى بەخوڤ كەسايەتى پىن دراوھ؛ ديوانەي دل كەيل يا خودى شاعىرە كە ھەردەمى لەغىئىي بارى لە دلدايە و لە كوستانە سەربە ئاسمان نووساوەكانەوھ بەرەو گەرميان دەكەويئە رىئ.
شاعىر وەكوو رووبارىكى خوڤ و بەخروشى بەھارە، ئەم رووبارە وەكوو دوورى دەردەداران درىژە و لەرۆيىن ھەدا نادا، ياخۆ پاك و بىتخەوشە و ھۆي لارخەبائى دلى رىبوارانە، وەكوو ژوانى گەردن زولقان ھۆي راحەتى گىيائە.
وشەي «رەوان» ئىھامىكى جوانى ھەيد: رەوان بە ماناي بۆز و بەردەوام لە گەڤ و بە واناى ھىنور كەرمەوھى رۆح

و گیانه. ژوانی گهردن زرافائیش ئەم واتایە حەبە. ئەم بەیتەدا چۆنی بەخۆر چویندراوه بە شیت و دووری و ژوان.

لەزراوەی هەورامیدا، «هەوان» دەتوانی بە مانای «هەوابە» بێ؛ واتە ژوانی بەژن جوانان رەوابە. ئەم بەیتەدا بەشەکانی تری بێشەپنراو لە بەیتی دووهمدا هاتوو. لە هۆی شوبهاندندا (وجه شبه) که پەله و بلەزبوون و حەیرانی و دوور و درێژبوون و بەرەدان بوون لە دانستەکانی شەپنراوە که زەق کراوەتەوه، پیت واید شاعیر لە گەل رووباردا دەبێتە یەک و روو لە چۆل و سارا دەنیت. لە هەموو وەرزه کاندایا لە رینگا باریکەکانی کویستانهوه بە سەر شاخە پەرژو گەردەن کەشاندایا هەلدەزنج و لە وەرزیکی تردا بەرەو دەشتەکانی گەرمیان یادەداتەوه. بێم ناخۆشە ئەم وینەسازیدە بە شێوەکاری بچوینم، کەچی ئەم هەموو ژبان و بۆژی و سەیر و گەراپەیی لە وینەکەیدا ئافراندوو؛ چونکە شێوەکاری تەنیا تابلۆیەکی بێدەنگە کە زۆرتر وەکوو کورتە فلیمیک دەکا کە دەرھینەر بە ھیزی خەیاڵی خۆیەوه گیانی پڕزاندۆتە نێو جەستەیی سروشت و نازارەکانی گیانی لەنیو سروشتدا بەرھەلدا کردووه. ویکچوونە واتایی و وشەبەکانی زاراوەکان لە تەنشت یەکدا، رەنگە وەکوو پششی شانۆی ئەم فلیمە بێ؛ دزایەتی نیوان دووری و ژوان، جینسلی زانیندی نیوان گەردن و گەردان، کینایەیی «روو لە چۆل و دەشت نان» و «خولبای نازیز لە سەردا بوون»، پتوهندی واتایی «دیوانە و شۆر»، هەموویان بەلگەن بۆ پتوهندیبەکی پتو لە نیوان شاعر و سروشتدا.

مەولەوی شاعیریکە کە بە کامپرای حۆشەوێستی رەسمی سروشت دەکێشێ و ئەمەش بەکێک لە جوان کاریبەکانی ئەوه.

جۆریکی تر لە چویندن کە مەولەوی بۆ نوێ کردنەوی چویندنهوه کانی بەهرەیی لێ گرتوو، تەشبیحی مەعکوس (مقلوب) یان ئاومزوو.

گول چوون رووی نازیز ئەزاکت بۆشان وەفراوان چوون سەیل دیدەیی من جۆشان (دیوان، ٤٣١، ب. ٢)

گول بەرووی یار شەپنراوە، کەچی دەبوابە رووی یار بەگول بچویندراپە؛ هەرەها بەفراوەکانیش شەپنراوان بە فرمیسکی چاوەکانی شاعیرەوه. شاعر دەزانێ کە چویندنی رووی یار بە گول، تەشبیحی ناسایی و سووک و کەم نەخە. بۆیە بەتیکدانی جیگای سەدان سەلەیی شەپنراو و بێشەپنراو، ئیئراقێکی نوێ دەخولقێنێ. گول کە سەدان سال نۆیندەری جوانی و خوشیکی بوو، لە بەرانبەر یاری بەدەودا شانی دەشکێ، ئەمجار یار نە تەنیا دەبێتە سیمبۆلی جوانی، بەلکوو لە ریز و جورمەت و داپۆشراوینا کە دانستەیی بێشەپنراوە، دەبێتە سەرەشق و سەمبول، دەلێنی شاعیر لە بێشەپنراودا (مشبەه) سبەر و ئەفسوونیک بەدی دەکا کە لە شەپنراودا نیبە. دانستەیی یار لە چاوە گولدا، روو پۆشراوی و ریز و شکۆی ئەوه؛ ئەمە دانستەییە کە رەنگە کەمتر شاعیریک سەرئەجی پێدای. شاعیر جوانترین دیاردەیی سروشت لە چاوە یاردا بە کەم نەخ و بەها دەزانێ.

لەپێک گەشتنی مەرف و سروشتدا، مەرف بۆ شاعیر جوانی زۆرتری هەبە و ئەم روووە خەیاڵی شاعیرانەیی زۆرتر پەرە دەستێنێ. شاعیر هۆگری کولتور و بەها دینییەکانی خۆیە و بەئاوێزویی زۆریەیی شاعیران کە یاریان بەبێ بەرە و رووبەن دەوێ، مەولەوی زۆرتر روو پۆشراوی و شەرم و حەیاوی یار پەستند دەکا و هەموو ئەم هۆکارانە وینەشەریبەکی جوانتر و ناسکتر دەکەن:

چہمن ہدم لیباس سوز رنگ پوشان و فراوان چوون سہیل دہمی من جوشان
 بہ کیک لہ جوانیہ کانی شاعر مہولہ وی کورت بیژی (یجاز) و دریزد لہ بہ کہ (طناب) کہ بہرہ وی لین دہ گری.
 ہندی جار پدک تہ شبیہ تا ۳ بہیت دریزہ بین دہدا و ہندی جاریش لہ پدک بہیتدا ۵ تہ شبیہ دینی.
 لہم بہیتہی خوارہوہ نمونہ پدکی تر لہ جوانی چواندن لہ شیمری شاعیردا دبارہ. شاعر چواندنیک لہ دریزایی
 چوار بہیتدا دریزہ بین دہدات. لہ چواندنیک تر دا تیر و تہسلتر لہ لایہنہ کانی تہ شبیہ پلس دہ کات:

پوی خہ پاتہی فہرد بؤ عنبرینت
 دہس پسہ کھی فکر پکر شیرینت
 چون لارہ زوی و ہسل نہ توی محروومی
 نندہ بیت و تان فہرد مہدوومی
 چون شہ بند روژ سد تہرزہ رہنگدا
 تہون دلن و ہ تال دیہای فہرہنگدا (دیوان، ۱۰۲، ب ۲ و ۳، ۴)

شاعر، شیمری برادرہ کھی بہ لاوریشمیکھی عنبر بؤ دہزانی کہ بہ بیری پاک و بیتخوشی خوی چنیویہ.
 وہ کوو تامہرزوی بیک گہیشتنہ لہ کاتی دوریددا کہ لہ گہل تانی تاکی شیمری مہدوومیدا پیکرا چنراون.
 شاعر سہرہ تا گہلالہی چواندنہ کھی دادہ پریزی و لہ بدینی سنیہمدا سہرہن دہداندہ رنگی تہ شبیہ کھی.
 رہنگی قوماشی چنراوی شیمری برادرہ کھی لہ گہل تالی ہودای شیمری خوی ہلدہ سہنگینن. یا لہم
 بہیتانہی خوارہوہ تہ شبیہ کان لہ دریزایی بہیتہ کانددا لہ گہل پدک ٹاویتہ کراون.

چواندن لیرہدا دواپی ناین و لہ پدیتی چولہمدا شیمری دؤستہ کھی بہ بالاپوشنیک بؤ دلہ کھی خوی دہزانی.
 یاخو بؤ داپوشینی بالای بالاعرعہرانی بہ گونجاو دہزانی.

ہر چول بہیتہ کھی شاعر بدہوری پدک تہ شبیہدا دہ سوورینہو و پاشان دہ پریزیتہ سہر وردہ کاربیدہ کانی
 چواندنہ کھی. خوارہ، کیناہ و جؤرہ کانی تہ شبیہی ٹاویتہی و تاک لہ تہ شبیہی ٹافریندراوی شاعر، لایہنہ
 جوانی ناسنہ کانی تری کاری مہولہ وی دہ گرنہوہ.

«چواندن گہر لہ گہل لارایشہ کانی تری ٹاخاوتن، یا بہ گوتہی زانایان نددہب لہ گہل سہناع نددہ بیبہ کانی تر
 ٹاویتہین، جوانترہ؛ بؤ وینہ، چواندن و خوارہ پدک، کہ لہ گہل تہ شبیہ و خوارہ بہ کھی تر پیکرا بہ ککر تووی،
 رہوائی، ہاوسہنگی و مورعاتی نہزیر و دزایہتی، ٹیغراق و کیناہ و تہ جنیس و تہلمیح و ہتدیان بین، جوانترہ
 لہ تہ شبیہیکھی ساکارہ».

(لغی پدک) یاد زولف لوول شیرین نیگارن
 (لغی دووم) خہ یال نہ بڑی نازک نازاران

(تہ شری پدک) نہو بیہین وہ چین سہ فحہی پیشانیم
 (تہ شری دووم) ٹید خہم چہمہ کھی بالای کہمانین

(لغی سنیہم) فکر دانہی خال زہرہ خہرامان
 (لغی چوارم) نندیشدی بالای نہورمس نہسامان

(تہ شری سنیہم) نہو تانہی دیدہی سؤما بیژمہن
 (تہ شری چوارم) ٹید دانہی ٹسیرین و ہتاو ریژمہن

لہ بہیتہی خوارہوہ شاعر بہ کھلک و ہر گرتن لہم لہف و نہشرہ، زؤرترین بہرہ لہ بہیتہ کھی و ہر دہ گری و بیٹیج
 تہ شبیہ لہ بہیتیکدا دہ گونجنن:

دروستی و ہدلمت قہزا و خہ یال تہور
 نالہو نار و دوود رعد و ہرق و ہمور (دیوان، ۴۹۰، ب ۱۵)

له کدرتی به که می نهو به پیندا دوو تشبیه و له کدرتی دووه مدها سن تشبیه جی گراوه تهوه. دوو تشبیهی بدکده خدیالی و سن تشبیهی دووه ههستین. شعر کمش و ههوا به کی حیماسی ههیه و خوینهر پنی وایه که شاعیر ناچار بووه بلز به سهر وشه کاندایا تپهرئ و وینه به کی جوان بخولقتی. له سروشتدا یلسایه که ههیه که زانایان پنی ده لئین «یلسای لانی که می پانتای گونجان» (اریک نیوتن، ۱۳۵۰، ۶۵). به گوهری نه م یلسایه دهین زۆرترین زماره دیارده سروشتیه کان له که مترین روو بهردا جی بکرنه وه. وه کوو چن کردنی هیلا نهی مینش ههنگوین، که له که مترین روو بهردا زۆرترین راده به که بووز دهخوا هیلا نهی تیدا بگونجین، چن ده کرئ. شاعیریش له بدک به پیندا به هینانی یازده وشه، ده توائی پینج تشبیهی تیدا بگونجین، هینانی ته نیا بدک وازهی جوان (ادات تشبیه) چهند واو بو پینج تشبیه، پاس له لینه اتووپی و توائی شاعیر بو که لک وهر مگرتن له وشه بو لافرانندی وینه گهلی نوئ و ناسک خه بالانه ده کات. ده لئی شاعیر له شاعیره کاندایا له «یلسای لانی که می پانتای گونجان» به هره ی وه رگر تووه و چاوی له کرده کانی سروشت برپوه.

به کچک له جوانکار به کانی مهولوی له بواری جواناندا، دانانی تشبیهی نامۆیه. له جواندنیکی نامۆدا، شاعیر خۆی به گۆرهوی ده شهینتی. سهره تا خوینهری هیچ پیوه ندیده که له نیوان سروف و گۆره ویدا نابیننه وه، به لام پاس نهوهی که بلس له زام و برینه کانی دل ده کلت، کونه کانی گۆره ویده کی دراو له مینشکی خوینهردا نه خسه ده بهستی. له راستیدا جوانی کاری شاعیر له وه دایه که توائیوه به هه ندئ شتی زۆر لاسایی و که م یاهخ و له هه مان کاندایا له رواله تدا بی هیچ پیوه ندیده که، به یشکی تازه و وینه به کی نوئ به دی بئین:

جۆراب چوون من زامان نه سه رفته وه سهر په نجهی پای نیستنا گفته (دیوان، ۱۵۷، ب ۲)

چواندنی گۆرهوی به شاعیرکی دل پر له لئازار شه به اندنیکی لچگار نامۆیه «چواندنی نامۆ (له بهرانه ر جوانده ناسایی و سووک و کلشه بیه کاندایا) بهرهم زهین و خه یالی دا هه نهری شاعیری نلک خه یاله و دا هه نهره. هونه رمه مند به م کار به ره دام پانتای جیهان و باری واتاکان به ره پنده دا و جیهان به رفراوانتر ده کانه وه و ده توائین بلتین که شاعیرانیش وه کوو خواکان له سهر کورسی دا هه ننان و لافراندا رۆنیشوون» (شمیسا، ۱۳۷۴: ۱۰۸)

چواندن به خۆ

زانایانی ئه ده ب و وێژه، له سه نه تی چوانندا دوو نه ستوونی شه پهنراو و پین شه پهنراو به کۆله که سه ره کیه کانی چواندن ده زانی و به سه رنج دان به وهی که چواندن بلس له ویکچوون دوو شتی جیا له بدک ده کات، له راستیدا دهین له نیوان شه پهنراو (مشبه) و پین شه پهنراو (مشبه به) جیا وازی ههین. «به م بۆنه وه ههر له که نه وه نه م راستیه یان ده زانی که شه به اندنی دوو شتی نزیک له بدک و چوون بدک، به په کتر هه له یه؛ به م بۆنه و نا کرئ شتی که به خۆی بشو به پهنراو» (سه رچاوه ی یشوو: ۱۰۹)

شه میاش وه کوو پینشوانانی ئه ده ب چواندنی شتی که به خۆی به دروست نلانی، به لام له لایه کی تره وه نه م کاره به ریکا به که بو نوئ کردنه وهی تشبیه سووک و فۆرمالیه ته کان ده زانی و ده لئ: «چونکه چواندنی شتی که به خۆی نهو شته زۆر باو نه بووه، هه ندئ له شاعیره کان (زۆر تر شاعیره هاوچه ره که ن) به م شیوازه ده ستیان داوه به دا هه ننان.» (شمیسا، ۱۳۷۴: ۱۰۹)

بۇ نموونە دەلیت:

«خوایدە مەخل شەب/ تارىك مەثل شەب» واتە: نووستوۋە مەخمومورى شەب/ تارىك ۋە كىۋو شەب (اخزان ئالت).
«اينان بە مرگ/ از مرگ شىبە تىزىد» واتە: «ئەمانە زۆر تىز لە مردن/ لە مردن دەكەن» (ا. بامداد) (ھەدەمان سەرچاۋە).

مەولەۋى لە سەدەى سىزدەھەمدا لەم شىۋازە بەھرى ۋە رەگرتوۋە ۋە پىشانى داۋە كە لە چواندن بەخۇدا داھىتان ۋە جوانكارىبەك شىراۋەپە كە لە چواندەكانى تىزدا نىبە. ھىننەھەۋى چەن نموونەبەك لەم تەشەبھانەى مەولەۋى، رۇچنەپەكى نويمان بە سەر جوانبىبەكانى كارى مەولەۋىدا بۇ دادەكا:

بەشىۋو ۋىتەى ۋىم نىشەبىم خجل دىم شادى دەس دا نە دەروازەى دل
چوون تازە زامىن ھۇشت ۋەبەردەن ۋىت ئىسا خەبال ئازىزت كەردەن
ئىسەسەى نەچىر ماۋەردم پەرىت ۋىت تەبار مەكەرد چوون كىن ھەرچوون ۋىت

ئاخىزگەى چواندەكانى دىۋانى مەولەى

ھومائى دەلیت: «بەھۇى چواندەكانى [ھەر شاعىر بىكەۋە] دەكرى نەتەۋە ۋە ھۇز ۋە دابونەرىت ۋە رىۋ رەسمى ھەر نەتەۋەبەك ۋە ھەرۋەھا شوپنى ژيان ۋە ناۋچەى جوگرافىيى ۋە بەرھەمو كىشەۋە برسەكانى ھەر ناۋچەبەك بە جوانى دىارى بىكرى.» (ھەمىي، ۱۳۷۴: ۱۳۸)

جۇراۋچۇر بۈۋى كەش ۋە ھەۋاى تەشەببە، لە كلرەكانى تىزى مەولەۋىبە كە دەتوانن بىتتە ئاۋىنەبەكى بالانۋىن بۇ نولندى باۋم ۋە كەلكەلە ۋە ھەزەدەروونىبەكان شاعىر. ئاخىزگەى تەشەببەكان بۇ راقە ۋە لىكدانەۋەى باشىر بە ھەت گروۋب داپەش كراۋن:

۱- ئاخىزگەى سىروشت لە چواندەكاندا

۲- ئاخىزگەى دىنى چواندەكان

۳- ئاخىزگەى عىرقانى چواندەكان

۴- ئاخىزگەى ئەر بىستۇكرلى چواندەكان

۵- ئاخىزگەى مۇۋىسقىي چواندەكان

۶- ئاخىزگەى زانسنى ۋە سۆزدارى ۋە شىمەكى ژيان لە چواندەكاندا

۷- ئاخىزگەى سەربازىبەگى لە چواندەكاندا

- بۈبارى چواندەكان بە ئاخىزگەى سىروشت

ئەۋ چواندەكانى كە ئاخىزگەى سىروشتىن ھەپە، زۆر تىز بەشىان ھەپە ۋە پىرس ۋە بابەتە عرفانىبەكان كەمترىان بەشىان پىن-دراۋە.

گرافی ژماره ۳ یمنان پشان دهدات که مهولهوی له لافرانندی جوانیبه شعیریه کان له چواندندا له واتا و یواری جؤراوجؤر بههری گرتوه و هر نم کاره بؤته هؤی نهوهی که شعیره کاننی خاوهن که شه وهه وایه کی نوئی و دلرفین بین. ههروهه نامه هئز و برشتی خدپالی شاعیرانهی شاعیرمان بؤ روون ده کاتهوه. له دیوانه که پدا کؤمه له یه کی تیرو تهسهل له واتا جؤراوجؤره عیرقانی و ئه ریسؤ کرانی و سه ربازیگه ری و دینی و سؤزداری و به شه جؤراوجؤره کاننی سروشت بهدی ده کری.

فراوانی به شه کاننی سروشت و ئه رکی هه رکام لهو به شان له شعیری مهوله ویدا، تایبه تمه ندیبه کی به شعیری لهو داوه. به سه رنج دان بهو زانباریانهی که له مهر ژپانی مهولهوی له نیو سروشتی پاک و بیخهوش و بکری کوردستان و هه ورامان هه مانه، بدم ده ره نجامه ده گه بین که لهو نه زموونیک راسته وخؤی له سه ر سروشت هه به. بدم بؤنه وه، وینه کاننی دلرفینی و هه ست بزوینی و سؤز دلریبه کی تایبه تین هه به.

چواندنه کاننی یوری سروشت له دیوانی مهوله ویدا له سئزه گرووی لیک جیا وازدا دابهش ده کرین که هه مو یان کؤمه له یه کی جوان له به شه جؤراوجؤره کاننی سروشتی گباندار و بین گیان ده گرنه خؤ. بؤ هه ر گرووی پیک نمونه یه ک دینینه وه تا باشتر لیمان روون بیته وه.

۱- سروشتی بین گیان:

ئا) سروشتی بین گیان فله کی وه کوو: هه تاو و مانگ و نه ستیره و ...
ب) سروشتی بین گیانی زه یوینی، وه کوو: کپو، کاننی، چؤم، ئاو، ئاور، دوو که ل، برووسکه، خؤله میش، دهشت و چؤل، بووش و به لاش، تافگه و به ره ده کان.

۲- سروشتی گیاندار:

ئا) دارو گیا، وه کوو: هه موو لهو ره که کان وه کوو دار و گول و گیا و میوه
ب) نازه له کان

به ئاور دانه یه ک له گرافی ژماره ۴ و به سه رنج دان به فراوانی توخمه گه لی ئاو، ئاور، با و خاک، توخمه چوارینه کانمان به بیردا دیت. هه رچهند فراوانی ره که کان (وه کوو گول و گیا و دلر) که زؤرترین ریژه یان له شعیری مهوله ویدا هه به، سه رنجی تایبه تی مهولهوی به زهوی و خاک و لهو دیار دانهی که له خاک سه ر هه لدینمان بؤ ئاشکرا ده بین. ههروهه هه ر ئه م چوار توخمه یه که بوونی جیهانن به ره و ته و او تر بوون ده یات، واته به ره له هه ر توخمیکێ تر، چوار توخمی سه ره کی خاک و ئاو و ئاور و بان که کؤمه له ی زه نی شاعیر پیک دینن. پاش روه ک، ئاو به هه موو بیجمیکه یه وه (لافاو، کاننی، رووبار، زه ریا و تافگه) زؤرترین ریژه ی چواندنه کاننی مهولهوی ده گرنه خؤ. رووبه روو بوونی شاعیر له گه ل سروشت، ته نیا په سن و پنداره لگوتن نییه؛ هه رچهند چهند شعیری له په سنی بهار و پاییز و هاویندا هه به، به لادم شعیره کاننی مهولهوی له کهش و هه وایه کی رۆمانتیکی و په سن بیژی پته یان نین، به لککو له توئی توپی شعیره کانندا ئاوی ژبان و یه: بوون له گه ل سروشت له گه رابه. رووبه روو بوونی هه عدوومی له گه ل سروشت، یادی رۆمانتیکه کانمان بؤ زیندوو ده کاته وه. نیما له ده سپنیکێ له فه سانه دا ده لئ: به رزترین کاری شعیر و شاعیر نه وه یه که باشتر بنوائی شروقه دی سروشت بکات. (فتوحی، ۱۳۸۵: ۱۲۸) گرافی فراوانی توخمه کاننی سروشت به گویره ی دابهشکردنیک که له کؤتایی وتاره که دا هاتوه پشان دراوه و شیکر دنه وه ی زؤر تر له م باره وه له به راویزی گرافه کاندا هاتوه.

چواندنه کانی مهولهوی که له گهل به فراوی کویستانه کان، له سهر تر بۆکی که شه کانه وه به ره و نیو چۆم و رووباره کان هاوکات له گهل گۆرانی گیان بزوینی نانده کان به رنگ و بۆن و بهرامدی جۆراوجۆره وه له رووبیندایه، رنگ و رووبدکی له کولتوری نیسلاسی، عیرفانی ههید و حالهتییکی خۆمالی داوه ته شیعی مهولهوی. گیانی کۆساران به سهر چواندنه ساکار و سۆزداره کانی شاعیردا زاله. قینکی سروهی ژبان پزۆین، رووباری بهزه، مووسیقای سبجراوی سروشت، خۆشه بوستی ژبنییکی ساکار و گیانیکی معزنی به دوور له زمانوو سبیه وه رسکیره کان. له نیو شیعی مهولهویدا به راشکاوی خۆ ده نوینن. له توئی توئی چواندنه کاند، تیربۆزی زانسته جۆراوجۆره کانی وهک عیرقان، فەلسەفە، کلام و بزیشکی دیاره. چواندنه کان تووشی دوویاته بوون و سووکی نهان بوون، و به تازهیی و جوانییهکی تایبەت خهملیندراون و زۆریه یان پیتاسه یهکن بۆ قهرهنگی تیرۆ تهسل و داهینان و توانایی بهرجوولاسای شاعیراندی مهولهوی. چواندنه کان بۆلی سروشت، بلس له گیانی ناانارام و بزۆزی مهولهوی ده کهن. سروشت هه مان جمکی مهولهوییه که ئیستاش ده کۆن سهیری بکۆن و ببینن. تاف و رووبار و به فراوه کان، له سرینه کانی مهولهوین که گهرمتر به خوهرتر به درێزایی میژوو له نیو شاخ و دهمت و دوهونی ههوارماندا ههر ده پۆن و بپچی شاخه کان نابهرنوه. نه مامه تازه روهوه کان، نوینتر و بیره وهری پالاعهر عمره خۆشه بوسته کانی مهولهوین، به لام ندهختن دلهر قینتر. سروهی بههار و زه لانی پاییز هه ناسه کانی نهون. به لام ساردتر، تۆز و خاکی وه زه کان، لاشه ی ئیسک سووکی له و تف به لام ندهختن سووکتر، هه سوو خه مانده کان، ده نکه گه نمی به یفی لهون، به لام ندهختن زهر پینتر، هه روه ها ماره ئال ووالاکان که له سووج و بنی دارو گیانکاندا له هت و چۆدان تا له پڕو نه کاو پای شادی بکهن، نازاره کانی دووری مهولهوین، به لام ندهختن پزۆرتر.

شایانی باسه که به یارمهتی سۆفت وهیری «دۆرج»، تینگه یشتین که نزیک به ۲۵۰ چواندنی مهولهوی، بهر له لهو ههچ کس له نه دهیی فارسیدا دا بنه یناوه.

۲. خوازه له دیوانی مهولهویدا

دیوانی مهولهوی تمزی له مله و ریگه یوانی دل لایینه که بپجگه له چواندنه جوانه کانی، گیانی خوینهر به سبجری که لام دیننه زیر رکینی خۆبان، خوازه زیندوو و گیانداره کانی، پێوهندی شاعیر له گهل سروشتی دهور و پستی سۆز دلتر ده کهنوه.

له گول و گیا و دارو بهرموه بگۆن تا وانا ئینتزا عیبه کانی خدم و شادی و دهردو که سهری جیایی و داپران و دووری و سۆز و تین، یارانی هه تا هه تایی مهولهوین که کونجی خه لوهتی له یوان قهره باخ کردوه و له ته نیایی خۆیدا له گهل لهو یاره میژینه یی - که هه مان دل به کوله که به - خهریکی وت ووپۆزه.

ههر چه ند فراوانی ته شیبیه و خوازه به ته نیا خی ناتوانی هۆی جوانی شیعهر و لئاختن بێ، زۆرن لهو دیوانه شیعهراندی که بپن له ورد کارێ نه دهیی و که چی له نه نجامدا به یقینکی موته که لیف و ناسازیان به نلوی شیعهرمه داناوه. کهواته «خوازه و چواندن به ته نیا خۆبان بۆ جول کردنی وته پمس تین و دهیی هه ندی هه ل و مه رجی تر که هه مان زمان باراوی و ره و لیبزی به (نصاحت و بلاغت) له گهل لهو گوته به دا هاورئ بێ.» (فرشیدورد، ۱۳۶۳: ۴۷۲)

مهعدوومی به کەلک وەرگرتن له هیز و خوستی شاعیرانهی خۆی و به یارمەتی هەندئ وشەى ساده و ساکار، دەست دەدات بە ئافرانەنی خوازه گەلی جوان و بەهیز و بەهۆی ئارابه واتایی و زاوه کیه کانهوه دەیانخەمڵینێ و کاره کەى پتر له پشوو دلرفین دەکات. به سەرنج دان به فراوانی خوازه کانی دیوانی مهولوهويف ده کړئ وه کوو شاعیریکی خوازه گەرا ناوی لێ بیهین، هەرچەند بێنگومان ناتوانین بەر لاسکاوێ ئاماریکی یۆ دەست نیشان بکەین.

له نیوان ۱۰۱۸ خولزەبەک کە له دیوانی مهولوهوی دەرھینراوه، ۴۷۰ خوازه‌ی موسەررەحه و ۵۴۸ خوازه‌ی مەکتیبه‌ی تەخدیولە‌ی تێدا‌یه. شایانی باسه کە له نیوان ۵۴۸ خوازه‌ی مەکتیبه‌ی تەخدیولە‌دا ۴۲۸ خوازه‌ی کەسایەتی پێدراوه و تەنیا ۹۰ خوازه‌ی مەکتیبه‌ی تێدا‌یه؛ واتە، ئەمە شارەزایی مهولوهوی له ژبان دان به هەرچی لەدوور و پشیدایه پشان دەدات. مهولوهوی جەختی زۆر له سەر هەندئ له واتاکان دەکات، بەم بۆنەوه له وینە خەبالیبه‌کانی خۆیدا وشەى هونەری نوێیان بۆ دادینێ. بۆ وینە دەتوانین به یارانی شاعیر، دنیا، فرمیسک، پەروردگار، و خودی شاعیر ئامازە بکەین. جوانی کاره‌کەى شاعیر له‌وه‌دا‌یه کە زۆر بە‌ی ئەم خوازانە، بەرھەمی زەین و خەمال و داغەى خودی مهولوهوین و له وێزەى کوردی و فارسیدا وینەیان نییه.

کەسایەتی دان به شتەگەلی جۆراوجۆر -کە بێتی دەلێن *Personification*- تەنیا ئایبەت به یێ گیانان نییه. مهولوهوی هەندئ جار بۆلبول کە سروشتی زیندوو، به ئینسان دەزانێ و هەندئ جار تاف به مروفتیک دەزانێ کە شیتانە رووی له چۆل و دەشت ناوه و هەندئ جار پش له دونه‌ی خەپالی و زیندووێ خۆیدا زا‌لوه‌گە‌لی ئەبستراکت و واتایی، بوونی فیزیکی و مروزییان هه‌یه؛ بۆ وینە:

زهر خەم شى یەن نە کام شادیم هەر دەر دەن مه‌یۆ موبارەک بادیم

شاعیر ئیش و ژان به مروفتیک دە زانی کە بۆ پیروزیایی سەردانی کردوو. خەم به چەشتیکی ئەکتیف له شیعری مهولوهویدا بەشداری هه‌یه کە وه‌کوو مروفتیک دەبیینێ کە سەردانی دەکات و له گەل قە دەکات.

لێهاتووویی لەرادبە‌هەری مهولوهوی له بۆری کەسایەتی پێداندا، گبانتیکی تازەى داوه‌ته شیعەرەکانی. بۆ فەلم کردنی زۆرتر و پشتری هونەرماندی شاعیر، هەموو خوازه‌کانی بۆری کەسایەتی‌پێدان کە له دیوانی مهولوهویدا هاتوو، له شەش بەشدا کەرت‌بەندی ده‌کړئ و به جیاوازی له سەر هەر یه‌کەیان ده‌کۆلینه‌وه. شایانی باسه کە ئەم کەرت‌بەندیبه‌ به‌ گۆره‌ی سەرنجی خودی شاعیر و فراوانی خوازه‌کان له دیوانه‌کە‌یدا، له گرافى ژماره‌ ۱۵۱ دا هاتوو. گرووپه‌دیاریکراوه‌کان یۆ وانا کەسایەتی‌پێدراوه‌کانی شیعری مهولوهوی بریتین له:

۱- گروویی وانا ئینتزاغیبه‌کان، وه‌کوو: خەم و شادی و تاماززۆیی (۱۶۲ دانە)

۲- گروویی ئەندامانی لەشی مرۆف، وه‌کوو: دل، چاو، زمان (۱۲۱ دانە)

۳- گروویی دیارده‌ سروشتیبه‌کان، وه‌کوو: کێو، شەه‌ی شەمال و گۆل و گۆلزار (۷۱ دانە)

۴- گرووپ و دنیا و ناوه‌کانی، وه‌کوو: چەرخ و قەلەک (۴۴ دانە)

۵- گروویی دیارده‌ مادیه‌کان، وه‌کوو: قەلەم، مژگەوت، دەوات (۲۲ دانە)

۶- گرووپ و وەرز و کاتەکان، وه‌کوو: بەها، بارشێو، مانگی رەمەزان (۱۶ دانە)

به سهرنجدان به گرافی ژماره ۱۶ له نیوان لهم شمش گرووبهداف گرووبی ژماره ۶ به ۶۳ ادا نهوه، زۆترین خوازه ی لهخودا جی کردۆتومه و بیجگه له فراوانی زۆرتیرین وانلی شیدایه؛ واته شاعیر لهم بواردنا دهستی داوه به داهینانی زۆرتیر، تا وانا ئینتراعیهه کان بینتیه نیو بازنه ی شبعره کانی خۆی. شاعیر لهم گرووبهدا گیان ده به خستی به ۵۹ وشدی واتایی و ئەقلی تا له یزۆزی شبعره کیدا ئاریکاری بین. ده لێ له شانۆی شبعردا، شاعیر دهرهتیریکی به زهبره که توانیویه خهم و شادی و حەز و تاسه و کەسەر و دوروی و زۆریک واتای تر بینتیه سهرشانۆی خه بالی خۆی و به هەر یه که بیان دهوریکی تابیهت دسپیرئ. لهم ناوه دا واتا کانی خهم و کەسەر، دوروی سەرکه کی دهبین و له ههموو پەرده کانی لهم شانۆیدا دهوریان ههیه، چونکه له ۲۲ رۆلی لیک جیاوازا به شداریان ههیه. ههروهها لهو زاراوانه ی که زۆرتیر لهم واتایه نزیکن، وهکوو دهرد و خه قهت و دورو و ژن و حمسه رت، پارمەتی لهم رۆله دده من بۆ لهوه ی به ددو تر بیگترئ.

کینایه

شاعر به داهینانیکی نوێ، له کینایه یه کی به ناویانگی فارسی به هره ده گری، به لام واتای باوی لهو کینایه یه کی مه به ست نیبه که له زمانی فارسیدا هه یه تی، به لکوو به جینی واتای دووم، وانا وانا کینایه کدی له وانا رواله تیه که کی که لک به ره ده گری و واتایه کی کینایه تری بۆ داده نێ که له گه ل وانا باوه که کی لهو کینایه یه جیاوازه:

تورپه ت نهرووی خال جه بین سهراویز
بیالته چوون جام کەج دار و مهریز

«کەج دار و مهریز» له زمانی فارسیدا له واتای کینایه «هه لسه و کهوت به گوێره ی به ره ژوهندی» دا هاتوه.

له کانتیکدا شاعیر لهم به یته دا لهم وینه یه ده کیشی که بیاله کهت وهکوو جامی لار بینتوه، به لام نه له وه ندی که شه رای ناوی برژنته خواره وه؛ واته لار بینتوه به لام شه رایه که ی نه رژی.

به سه رنج دلن به وه ی که گهر مه به ست له بیاله، چاو یی، «کەج دار و مهریز» ده توانی به مانای خوماری چاو یی؛ چاویک که نه بازه وه نه نووستوه. شاعیر به لیهاتوو بیه وه کینایه یه کی باوی نیو زامانیک دینیت و له واتایه کی بیجگه له وه ی که مه به ست به کاری ده یل.

مه عه دوومی به شه ره زایی زۆره وه له گه ل ده سه تهازه یه کی کینایه ی به دوو جهۆر ره فتار ده کلت؛ یه که م له وه ی که واتای رواله تی لهو کینایه یه کی مه به ست و دووم واتایه کی کینایه تری لێ چی ده کلت. واته له کینایه ی لهو ده سه تهازه یه، کینایه یه کی تری لێ هه لده گری.

له به یتنیکی تردا له ده سه تهازه ی «ساده له وح بوون» که به مانای ساویلکه بوونه، به جهۆریکی جیاوازه به هره وه ره ده گری:

مه لا جه که سه رت له وحش بۆ ساده
مه نسوخ نه زانو حه لالی باده

به شی به که م، له راستیدا تووک و نزیایه، شاعیر تووک و نزیای مه لا ده کات که ئینشانه لا خودا هه یزی هه لا وار دنی چاک و خرای لێ بستنن. مه به ست له «له وحی ساده بینتوه» نه وه یه که قام و ناوه زی به ژرینن. به شی دووم جه مکیکی بیجه وانیه (قرینه) بۆ جه خت کردن له سه ر لهم کینایه یه.

له زمانی فارسیدا رنگه به کەسیک پلین که «ساده لهوجه»، واته هیزی لاهوز و فامی ناتەلواوه، بەلام وا باونیه که کەسیک، نزای کەسیکی تر بکات و بلیت: «رهیی لهوحت ساده بی» لیرمشدا شاعیر له کینایهیهکی باو، بهجۆریکی تر کەلکی وەرگر توهه.

مهجاز: سنووردار بوونی وشەکان له هەر زمانیکدا شاعیر ناچار دهکلت که له وشەگەلی سنووردار، واتای بیسنوور هەلبگرێ. مهجاز بەکێک له شیوازهکانی جوانی پەشە، بە گوتهی کەزازی: «بیزمەر هەموو کلت ناتوانن بیری نەسک و ئەندێشەیی فوول و لەزموونی سەبری خۆی بە یاری زمان و بە ئاریکلاری وشە، که برشنی واتایان لێجگار کەمە، دەربری و بینوینن. لەلایهکی ترهوه ناکرێ هەموو دەم بۆ هەر واتایهکی نوێ، وشەو زاراوهیهکی نوێ چێ بکری؛ بۆیه به ناچار بیزمەر هەن دەدا تا له وشەکانی زمان بههرهیهکی فراوانتر بگری و به شیوهیهکی نوێ له بیانخانه ژیر رکێفی ئەدهبەوه.» (کزازی، ۱۳۶۸: ۱۴۰) مهولهوی بۆ ئەم مەهەستە ئەفسووانوی دەبزوینتوه، به چەشنیک که له شیمره کانییدا هیچ ئالۆزی و ناتەباییهک که ببینتە هۆی ئازاندنی خەمال خۆینەر، بەدی ناکرێ. بەلام هەر ئەم گۆلستەوهی واتایه له پل (جزء) بۆ گشتە (کل) له گشتی بۆ تاییهتە، دەبیتە هۆی بەدیهێنانی جۆریک کورتبڕی (ببجاز). وشەکان به پۆشنیکی هونەری، کەسایهتییهکی نوییان پێدهدری و هەر ئەم کلەش پەردە له سەر بەکێکتر له جوانکارییهکانی مهعدوومی لادەدا.

رەنگ و بۆی خۆمالی له شیعری مهعدوومیدا

بێجگه لهوهی که شیمری مهولهوی به جواندن و خوازه و کینایه و مهجاز و زۆر بایهتی تری هونەری خەمڵیندراوه، بەکێکتر له جوانیهکانی بوونی رەنگوبۆی خۆمالی گەریه له شیعری مهولهویدا.

هەر خۆینەریکی هۆگری دۆنیای شیمەر، کائیک شیمری مهعدوومی بخۆینتەوه، هەندئ نیشانهی سروشت و ژبان و دابونەریت و فولکلۆر و زاراوه و کینایاتی خەلکی کوردستانی تیدا بەدی دهکلت. باری جوگرافیايي، ناوه تاییهتەکان، زاراوه تاییهتەکانی ناوچهکه و باومره ئایینییهکان له زۆر جار بایهتی وینەسازی شاعیرانهی مهولهوین. هەندئ جار ئیگهشتن و قام کردنی هەندئ له شیمرهکان تەنانهت بۆ خەلکی ههوارمی زوانیش دۆلره مگر له گەل کولتوری تاییهتی ناوچهکهدا ئاشنایان نەین. «پێکهاتەي سەرەتایی زەین و زمانی هەر شاعیریکی، له هەمان هەرەتی مندالی و لاهوتیهوه پتر له هەر شتیکی و هەرکەستیکی تر، له کەش و ههواي هەست پێکراوی دەورو پشتهوه سەرچاوه دهگری و پشی رادێ. بهواتایهکی تر، لایهلايه دایک و دەنگی سروشتی دەوروپشت و رووداوهکانی روژانه و کەش و ههواي مال و خیزان و هۆز و نەتەوه پێکهێنەری پێکهاتەي زەینی شاعیرن، هەموو ئەمانه له دوايیدا له بیجم و قەوارەي کتیبدا خۆیان دەنوینن و بوونی دەرەکی بەدەست دینن و له سەر پلهو پێگەي خۆیان له ئەدەب یاخۆ هەر هونەریکی تردا رۆدهنشین.» (قزولنجاهی، ری، ۱۳۶۸: ۱۳۱)

دەرەنجام

دیوانی شیعری مەولەوی تاوەگۆزی تەزى لە جوانی روالەتی و اتایبە. لە گولزاریک دەکا که هەر سووچیکى بە چەشینیکی نوێ و جوان و ئالووالا و بەبۆن و بەرامەى هەست‌بزوین خەملاو و موسیقای دل‌لاوینی شیعری، بولیولیکە که چیتى دیتى و بیستن پیکرا ئاوتەدەکا؛ هەر بەم بۆنەو لە یواری ئاخفتن و شیعردا تلبلی جوان و جۆراوجۆری لە شیعری نلسکی ئەو لە بەرانبەر گیانی خۆنەری دل‌زیندوودا خۆ دەنوین.

بە سەرنج‌دان بەناماری چواندن و خوازە جۆراوجۆر و بەفراواندەکان شاعیر و هەرەها کوشەوێکانی شاعیر بۆ ئافراندى واتای نوێی لە بیجمی تەشبیە و خوازەدا و سەركەوتن ئەو لەم بولەداف پەقیکی گۆترە نیبە گەر بەناوی شاعیریکی «تەشبیە‌خواز» و «خوازە‌ئافرین» ناوی لێ‌بەین.

گرافەکان ئەم بیردۆزەمان دەسەلمینن که مەعدوومی لە وینە‌ئافراندا، سەرنجیکى ئەوتۆی داوێ تە چواندن و خوازە. مەجاز، کەمترین رادەى هەبە و کینایە، لە ناوێندى کەمترین و زۆرترین بەشى خەبالدا راوێستاو. ئەم گرافە دەتوانن پەرسفەرمی بەشیک لە پرسیاری سەرەتای ئەم تۆزینەوێ یێ. بەکێک لە پێرسە تاپیدتەکانی چواندەکان، سەرنجیکى که شاعیر بە پەرەستە‌کانی (محسوسات) داو.

لە نیوان ۱۰-۲۰ تەشبیە دەرەنجاو لە دیوانی مەولەوی، ئەو چواندەکانی که لایەنەکانی هەستین، بەشى هەرە زۆری چواندە‌کالیان گرتوێ خۆ. شاعیر تیکۆشاوێ تا وینە خەبالیبە‌کان لە دونیای واقییدا پیشان بەدات و لەبایەتی هەست پیکراو و ئۆبجیکتی زۆرتر کەلک وەرگیرن. رەنگە هەر ئەم دانستەى یووینتە هۆی خۆشەویستی شیعری ئەم شاعیرە ناودارەى که لە هەر سەردەمى خۆبەو تا ئیستا شیعەرەکانی هەوینی ئارامشی دلی خۆیندەوێ و نەخۆیندەوارن و رازینەری کۆری پێسۆران و شارە‌زایانی ئەدەب و کوورەى زیکری دەرۆشان و هۆی جەزمەى سۆفییان و سەما و هەلپە‌رکێی دلداران.

ئاخیزگە‌جۆراوجۆرە‌کانی چواندە‌کان، وە‌کوو سەروشت، دین، عیرفان، موسیقا، دەرە‌بە‌گایەتی، سەرباز‌یگەری، زانست، سۆز‌لری و شەمەکی زبانی رۆزانە، بیجگە لە‌هەوى که کەش و هەوا‌بە‌کی نوێیان داوێ تە شیعەر، پلس لە هیزی خەبال و خوستی شاعیری مەعدوومی دە‌کەن. بە سەرنج‌دان بە گرافى ژمارە ۳، پتر لە نیوێ ئەم چواندە‌کانە، ئاخیزگە‌یان سەروشتە. زبانی لە سەروشتی بیکر و جوانی هەورامان و لە‌زموونە راستە‌خۆ‌کانی شاعیر لە سەر توخمە‌کانی سەروشت، لە گەل گیانی بێ‌ئۆفرەى شاعیردا تیکەل کراون و بەرەدمى ئەم ئاوتە‌بوونە، جوانترین وینەى شاعرانە‌یە لە یواری سەروشتدا، سەروشت‌خواری شاعیر، بۆتە هۆی بزوۆی و ئەکتیفی شیعری شاعیر. گەر روه‌که جوارو‌جۆرە‌کان (هوک دار و گول و گیا) بە سەرنجی تاپیدتی شاعیر بە خاک بزاین، زۆرۆزە‌ویندە بوونی توخمە‌چول‌پێنە‌کانی ئاو و خاک و ئاور و پا، لە گرینگترین توخمە‌کانی سەروشتن که پیکه‌یتەری بیکه‌تە‌ی زەینى شاعیرن. مەولەوی شاعیریکی رۆمانتیکە و پتر لە نیوێ شپه‌اندە‌کانی شیعری مەولەوی لە بەستینی سەروشتدا ئافریندە‌راون. زانست، سۆز‌داری و شەمەکی زبانی رۆزانە، دوو‌هە‌مینى بەستینی ئەم ئافرانە‌ن که بە ۲۷۶ بابەتە‌و، کەش‌و‌هە‌وا‌بە‌کی ئال‌ووالای لە چواندە‌کان چێن کردووە.

ئاخیزگە‌ی دینی بە ۶۴ بابەت، موسیقا و هیمانی ئەریستۆکراسی هەر پەک ۵۰ دانە و سەرباز‌یگەری و عیرفان هەر پەکە بە ۲۹ و ۳۶ دانە، هەرچە‌ند بابەتی چێن سەرنجی شاعیر بوون، بە‌لام لە‌چاو سەروشتدا زۆر

کەم بایەخترن. شاعیر سروشتی بە جوانی رەها و منلەقی زانیوە و زۆرتر لە هەموو بایەختیکی تر پەسندی کردووە.

گرافی ژمارە ٤ پێشان دەدات کە شاعیر بە قەدەر پانتای سروشت، لە باری وشە و دەستەواژەو دەولهەمەند. روکەکان بە ١١٠ جار بلس لێکردن تا ناو و ئاور و با و لۆه‌لان هەر یەکە و بەراوەی تاییه‌تەو تا دەکاتە خوارنەکان بە ٤ جار بلس لێکردن لە سەرترین و خوارترین شوێنی گرافەکەدا راوه‌ستاون.

مەعدوومی روانیختیکی تاییه‌تی بە زەوی و دیاردەکانی هەبە. ١١٠ جۆر چوڵندن بە هەمە جۆرە روک و گۆل و گبیا، پێشاندەری راستی ئەم بۆچوونەید. ٩٠ جار بلس سەبارەت بە ناو، نووسەری ئەم دێرانەیی هەن دا بۆ ئەو‌ی کە بزانی مەعدوومی، کام بەک لە وینەکانی ناو لە سروشتی زۆرتر بێن‌خۆشە. گرافی ژمارە ٥ فریکانسی بۆری ناو پێشان دەدات و زەریا و لافاو و کلنی و رووبار و تاق لە وینە زەینیه‌کانی خەبالی شاعیرن. شاعیر هەم سەرئەجی داو‌ه‌تە ناسکی و جوانی سروشت و هەمیش خێی داو‌ه‌تە توندوتیژی و کۆسپ و چەلمەکانی. هەم پەیدۆزی شادمانییه‌ لە نێو سروشتدا و هەمیش وینەیی نایەسامانی و دلەراوکی و کێشەدەر و وینیه‌کانی خۆی لە سروشتدا دەکێشێ. لافاو و گنجایو زەریا لە هێمانی ئلودا پێشاندەری ئەم چەمکەیه.

وادیاره‌ پرئاو بوونی ژینگەیی مه‌وله‌وی بەکێک لە هۆکاره‌ سەرەکییه‌کانی ئافرانندی ئەم وینانە بێن. هەر و هە شاعیر بێجگە لە وینەیی ناو، هۆگری دەنگی ناو، هۆگرانی سروشت چا دەزانن کە جوانترین مووسیقیا لە سروشتدا دەنگی ئاوی تاق و رووبار و کانیاوه.

ئاور بەهەموو بەشەکلنیه‌وه (وه‌کوو: ترووسکە، دووکەل، خۆله‌میش و خەلووز) ٧٤ جار بلس لێکراون و سیه‌مین توخمی سروشت لە خشته‌ی ژماره‌ چوڵدن، ژینانی لە نێو سروشتیکی بکر و دەست لێنەدراو و کۆپستانی، پێشان دەدات کە شاعیر لەزموننی زۆری سەبارەت بە دیاردە سروشتیه‌کلن بە تاییه‌ت ئاور هەبە. هەر و هەما بە سووکە ئاوریک بە سەر ژینانی تاکه‌ کەسی مه‌وله‌وی، لیمان ئاشکرا دەکات کە سووتانی خانوو بەرەو مال و سامان و کتیبو کتیبخانه‌ و بەرەمه‌کانی مه‌وله‌وی، ئاوریکی لە گیانی بەرداوه‌، کە بۆ هەتاه‌ه‌ تاییه‌ کوزانه‌وه‌ی بۆ نییه‌.

لە سروشت‌خوای شاعیردا خەزانەیه‌کی تێمان دەست کەوت؛ ئەومش کولتور و تیرۆ تەسەل و بێ‌وینیه‌یه‌ کە پێشاندەری زانیاری تەلوی شاعیره‌ سەبارەت بە کولتور و هاوولتاییه‌کانی. ناو و زاراوه‌گەلی زۆر و زەو‌ه‌مەند لە بواری گەلی جۆراوجۆردا، دیوانی شیعره‌کەیی پڕو چڕ کردووه‌. بۆ وینە، ئەو تەشبیه‌انەیی کە بە هۆی هێمانی باوه‌ ئافراندوونی و ٤٧ جار دووپاتە کراو‌ه‌تەوه‌، ١٢ وشەیی لیک‌جیاوازی بۆ «با» هێناوه‌. ٤٦ تەشبییه‌ی پەناو گیاندارانی جۆراوجۆره‌ ده‌نێاوه‌. گرافی ژماره‌ ٦ پێشان دەدات کە لەنێو گیانداره‌کاندا پالنده‌کان ٢٤ جار باسیان لێ کراوه‌ و ئەمەش پێشاندەری ئەوه‌یه‌ کە پالنده‌ و پەله‌وه‌ره‌کان زۆرتر لە شیعره‌کانیدا دەوریان بووه‌. ١٤ جار بلس کردن لە مار، چیرۆکی دەردو ژان و ئیش و ئازاره‌کانی شاعیرمان بۆ دەلێتەوه‌. ئەنگه‌ کوزرانی بەکێک لە دۆستانی مه‌وله‌وی بەهۆی پێوه‌داننی ماره‌وه‌، بەکێک لە هۆکانی دووپاتە کردن‌ه‌وه‌ی ناوی ئەم گیانداره‌ لە شیعره‌کانی ئەودا بێن. هێنانی زاراوه‌گەلی کشت‌وکال و جوگرافیا و نواندنی تاییه‌تمەندیه‌ ناوچه‌یی و مه‌لێه‌ندییه‌کان، ناوی کۆسار و رووباره‌کانی کوردستانی ئێران و عێراق، بلس لە کولتوری و دیاردە

نه‌توه‌یی و دینییه‌کانی شاعیر ده‌کهن. سەرله‌بەری هۆکاره دهره‌کییه‌کان هاوکات له هه‌ل هۆکاره ناوه‌کیه‌کان -که هه‌مان هه‌ست و سۆزی شاعیرن- بوونه‌ته هۆی ئاگراندن و به‌دییه‌نانی ته‌شبهاتی یه‌وینه که تایه‌ت به مهوله‌وین. فراوانی هه‌ر یه‌ک له‌و توخمانه‌ی که پاس کرا، له‌ گرافکی ژماره ۴دا په‌شان دراوه. نه‌وه‌ی که شاعیر هه‌ست ده‌کات له‌ گه‌ل سروه‌شدا لهدوانه‌یه، بۆته هۆی هه‌لاواردنی مهوله‌وی له‌ شاعیرانی‌تر. گرافه‌کانی ژماره ۲، ۳، ۴ و ۵ و هه‌روه‌جا ئه‌و تێ‌بینه‌یه‌ی که له‌سه‌روه ئاراسته کراون، کۆشه‌وه‌ی نووسه‌ر ن بۆ دیتنه‌وه‌ی وه‌لامی ژماره‌ی ۳ ئه‌م تۆزینده‌یه. به‌شداری شتمه‌که‌کان له‌ چواندنه‌کاندا یه‌کیک له‌ هه‌ست‌بزوینترین وینه‌ شاعیره‌کانی مهوله‌ویه. له‌و توخمانه‌ی که له‌خۆیاندا هه‌یج جیگایه‌کیان له‌ زمانی شاعیردا نییه، مه‌عدوومی به‌ خه‌یالی نلکی خۆی به‌رگی شاعیری ده‌به‌ر کردوون. وه‌کوو: مێنخ، چه‌قۆ، هه‌ره، به‌ن، کووره، کامیتر، دیگ و بارژشه که له‌ داهه‌ینه‌کانی مهوله‌وی له‌ بواری شاعیردن.

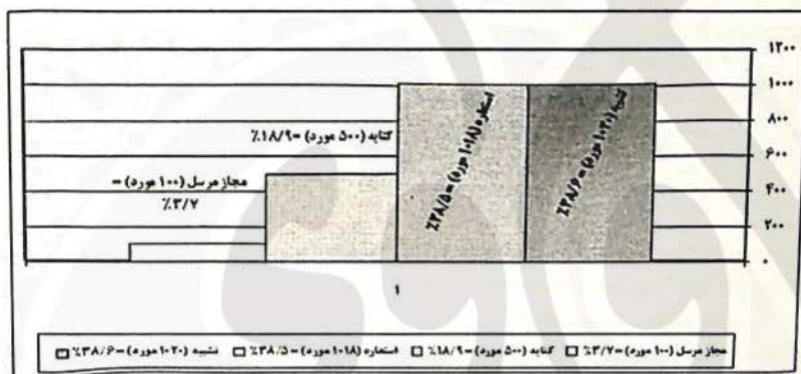
کورت‌تیژی و درێژ‌داری بۆ چێ‌کردنی ته‌شبهه له‌ درێژی‌ی یه‌ک یا چه‌ن دێر‌دا، یه‌کیک‌تر له‌ نه‌رده‌سه‌یه‌کانی مهوله‌ویه له‌ بوای شاعیر‌دا. مهوله‌وی هه‌ندێ جار له‌ یه‌ک دێره‌ شاعیر‌دا پێنج ته‌شبهه ده‌گه‌نجه‌ت و هه‌ندێ جار له‌ پێنج به‌یت‌دا یه‌ک ته‌شبهه رافه‌ ده‌کات. مه‌عدوومی بۆ نوێ کردنه‌وه‌ی چواندنه‌ فۆرمالیه‌کانی که‌ده‌بی پێشوو، هه‌ندێ نه‌رده‌ستی شاعیره‌یه‌ی به‌کار بردووه. زۆربه‌ی ئه‌م نه‌رده‌ستیه‌یه‌ی به‌ شینوه‌ی مه‌لفووف یا مه‌عکوس و موره‌که‌ب به‌کار هه‌تاوه. ئه‌م کاره‌ بۆته هۆی نه‌وه‌ی که بارودۆخی ئاسایی و فۆرمالیه‌ی ته‌شبهه‌ گۆڕانی به‌سه‌ردا یه‌ت و به‌یجی چواندنیکی نوێ بگره‌ته‌ خۆی.

ئه‌و بایه‌تانه‌ی که شاعیر خه‌ی زۆرت‌ری پێداون و ده‌ستی داوه‌ به‌ چێ‌کردنی ده‌سته‌واژه و خوازه‌ی نوێ بۆیان، له‌ گرافکی ژماره ۸دا هاتووه. زۆربه‌ی ئه‌م بایه‌تانه‌ پرژو پلاون و هه‌ندێ بایه‌تی‌تر و رانه‌ی دووبایه‌ بوونی هه‌ریه‌که‌یان (وه‌کوو خوازه‌ بۆ دۆستان، شینوه‌شیرینان، که‌سایه‌تییه‌ دینییه‌کان، دونیا، خودی شاعیر، فرمیسک و خودا) دیاری کراوه. بۆ چێ‌کردنی هه‌ر یه‌ک له‌ خوازه‌کان شینۆزی تایبه‌تیکی به‌کار بردووه. بۆ ئاخواتان له‌ گه‌ل که‌سایه‌تییه‌ دینییه‌کان ۴۸ خوازه‌ی ئاگراندووه که ۲۸دانه‌یان ده‌سته‌واژه‌ی درێژ و ۱۹دانه‌ یان هه‌ندێ خوازه‌ن که له‌ قه‌واره‌ی دوو وشه‌ یا یه‌ک وشه‌دا هاتوون. ئه‌مه‌ش له‌ گرافکی ژماره ۱۱دا هاتووه.

له‌مه‌ی که شاعیر هه‌ست به‌ زیندوو بوونی دونیای خه‌یالی خۆی ده‌کات، بزوژی و زیان و زیندوو‌یی داوه‌ته‌ شاعیره‌کانی. واتا ئینت‌زاعیه‌یه‌کان، که‌سایه‌تیا‌ن یه‌ دراوه و ۵۸جار له‌ شاعیری مهوله‌ویدا هاتوون. خه‌م زۆرت‌رین رانه‌ی دووبایه‌ بوونه‌وه‌ی هه‌یه. هه‌ر چه‌ند جۆراوجۆری توخمه‌ زیندوو‌ه‌کانی خه‌یالی مهوله‌وی زیان و زیندوو‌یی داوه‌ته‌ شاعیره‌کانی. به‌لام خه‌م ده‌ردو که‌سه‌ر به‌ر ده‌وام چه‌تری خۆیان به‌ سه‌ر شاعیر‌دا کیشاوه، بۆیه‌ ده‌کرێ مهوله‌وی به‌ شاعیر‌یکی خه‌مین بزانن. چونکه‌ شاعیر دل به‌ ناوه‌ندی سه‌رله‌بەری ترس و هیوا و شۆرشه‌ ده‌روونیه‌کانی ده‌زانی، یتر له‌ هه‌ممو ئه‌ندامه‌کانی‌تری له‌ گه‌لی دلی خۆی ده‌دوێ. گرافکی ژماره ۱۷ ئه‌م بۆچوونه‌ زۆرت‌ر روون ده‌کاته‌وه.

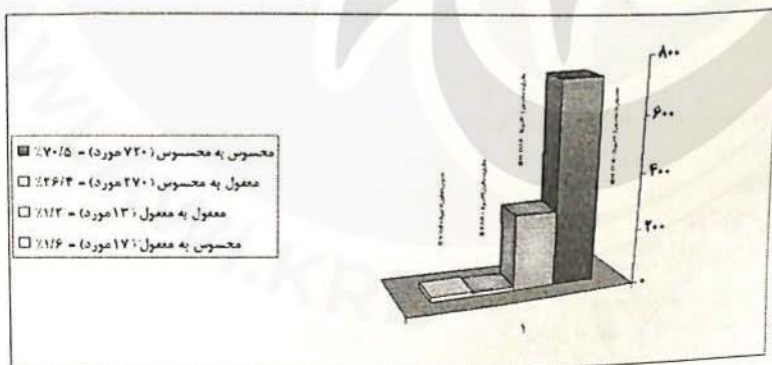
دل له‌ شاعیری مهوله‌ویدا ۴۰۰جار دووبایه‌ کراوه‌ته‌وه. دل مه‌کۆی سه‌رجه‌می خه‌م و مه‌ینه‌ت و شۆرشه‌ ده‌روونی و واتایه‌یه‌کانی شاعیره. هۆیه‌کی‌تر بۆ ئه‌م سه‌رنجه‌ی شاعیر یه‌ دل نه‌وه‌یه که عاره‌فه‌کان سه‌رنجی زۆریان داوه‌ته‌ دل و دل‌بان به‌ روچه‌نی دیننه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ و ده‌لاقه‌یه‌ک به‌ره‌و به‌ره‌و ده‌گه‌ر زانیوه.

گرفش زبیر ۱۰ گرهی رده سه اهر سمانت‌سی به پوزی پیمانشده هیوانی سمانوی در معجر لون

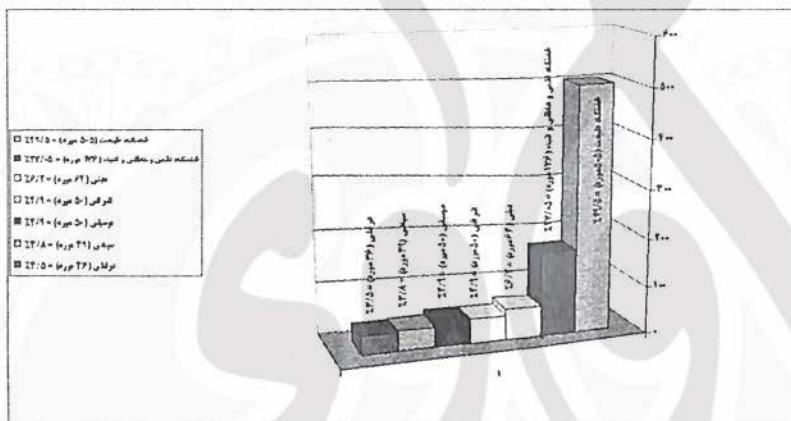

۱۸

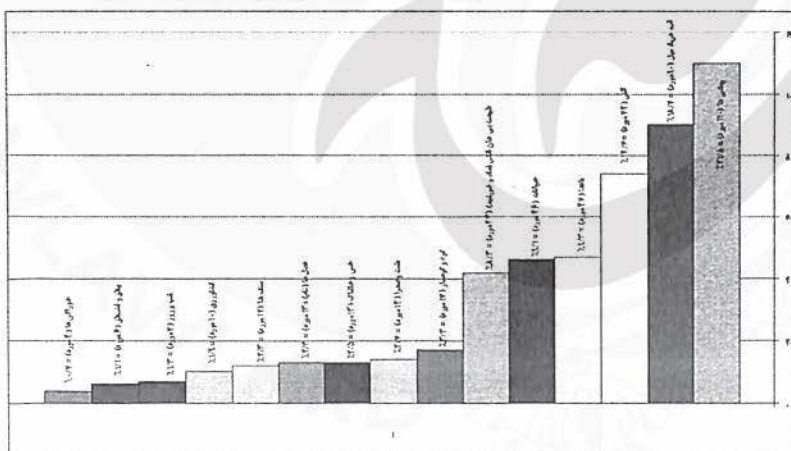
گرفش زبیر ۱۲ گرهی پوخته در معجر لونک هیوانی سمانوی به گرهی دی همسی بان لخال یوزن لایسه‌کان

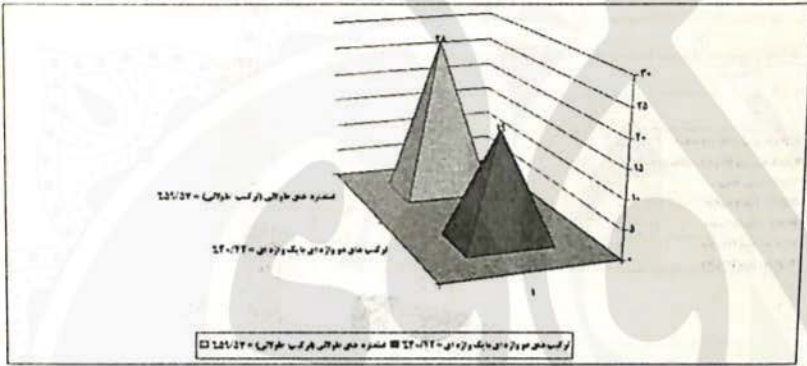
گرافیک زرد ۳: ساختار جهیزه‌های دکوری در شهرهای تهران، مشهد و تبریز در سال ۱۳۸۰

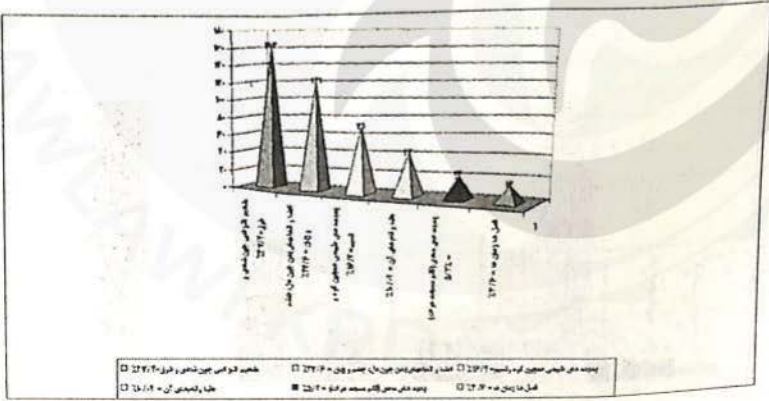
گرافیک زرد ۴: چگونگی جهیزه‌های دکوری در شهرهای مشهد و تبریز

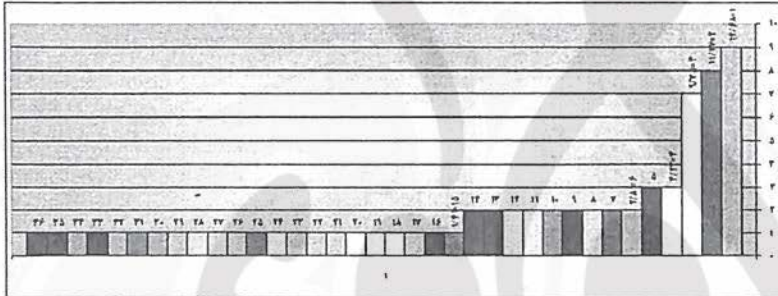
گرفش (زیرہ 16) خورہ رانگشور کان (سندھ) - مصر (ع) - یو کسانیاہیہ عیاشی کان و شاشور کان

گرفش (زیرہ 16) گورہ واکہ کسانیاہیہ عیاشی کان (سندھ) - مصر (ع) - یو کسانیاہیہ عیاشی کان

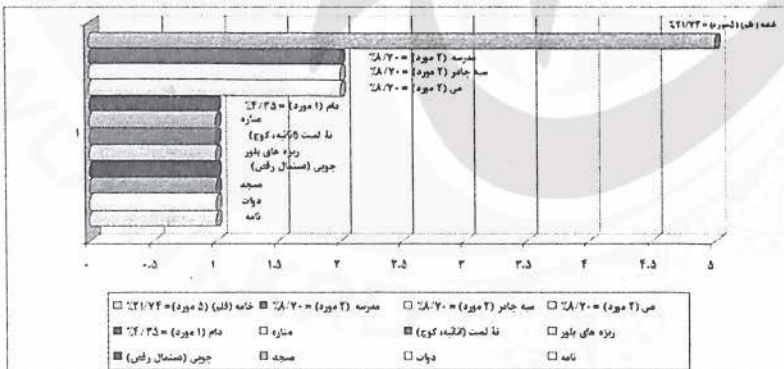

گرجائی (زمرہ ۲۶) کی پیشگی سروشت کے گھسیٹان میں فروہ لہ دیوانی ماریوں کا

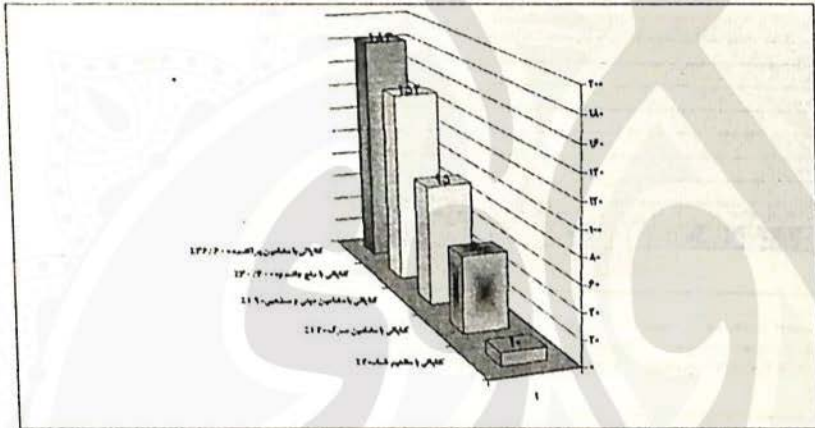
- 1- باد شمال، 2- گل، 3- اے، 4- نیسپر، 5- باد و برانگر، 6- کوسار و صحرہ، 7- جروہ، 8- لہر، 9- خورج، 10- کرکس، 11- اسیرہ، 12- ف، 13- گرد و خاک، 14- جیلی، 15- کرکس، 16- فرخزاد و چنان، 17- توبہ، 18- کس، 19- سوس، 20- دشت، 21- خاشاک، 22- گورگہ، 23- شکوہ، 24- چمن، 25- بیج، 26- پستان، 27- مہا، 28- اشک، 29- حیدر، 30- سکت، 31- کرکس، 32- حایک، 33- تیرگ پیزی، 34- طریفہ، 35- وحش، 36- سورباد، 37- دتہ، 38- سوربانگہ = 1

گرجائی (زمرہ ۲۶) کی دیوار دہ مہولہ کی شہری ماریوں کی گھسیٹان میں فروہ

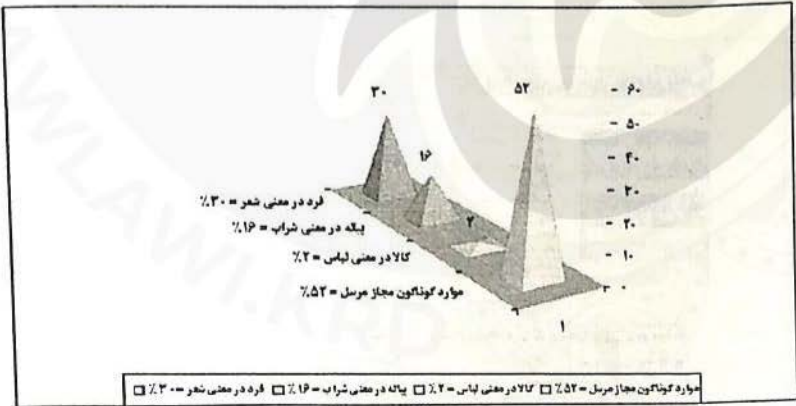

- 1- باد شمال، 2- گل، 3- اے، 4- نیسپر، 5- باد و برانگر، 6- کوسار و صحرہ، 7- جروہ، 8- لہر، 9- خورج، 10- کرکس، 11- اسیرہ، 12- ف، 13- گرد و خاک، 14- جیلی، 15- کرکس، 16- فرخزاد و چنان، 17- توبہ، 18- کس، 19- سوس، 20- دشت، 21- خاشاک، 22- گورگہ، 23- شکوہ، 24- چمن، 25- بیج، 26- پستان، 27- مہا، 28- اشک، 29- حیدر، 30- سکت، 31- کرکس، 32- حایک، 33- تیرگ پیزی، 34- طریفہ، 35- وحش، 36- سورباد، 37- دتہ، 38- سوربانگہ = 1

مجموعی از ۱۶ اثری که در مجله فرهنگ و ادب نشریه علمی-پژوهشی به چاپ رسیده است (۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰)

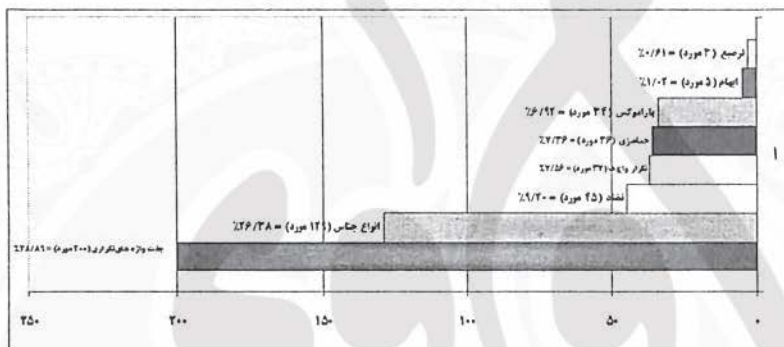

نمودار شماره ۱۳: مجله‌های مرسل دیوان مولوی گرد

مؤرد کونگون مجاز مرسل = ۵۲٪ فرد در معنی ایاس = ۲٪ بیت در معنی شراب = ۱۶٪ فرد در معنی شعر = ۳۰٪

نمودار شجره ۲۴ فرآیند صنایع استخراج شده در حوزه بی‌بج در دیوان مولوی کرد

سەرچاوه کۆن

1. برهاتی، رضا، طلا دو هس، (1371)، نه‌وان، ناشر (هه‌سته).
2. شفیعی کدکنی، محمدرضا، صور خه‌مال دو شعر فارسی، (1375)، نه‌وان.
3. شهیسا، سهرۆس، بیان، (1374)، نه‌وان، انتشارات فردۆس، چاپ پنجم.
4. فزوحی، محمود بلاغت تصویر، (1386)، نه‌وان، انتشارات سخن، چاپ لۆل.
5. فریادورد، خسرو، دوباره‌ی ادبیات و نقد ادبی، (1363)، نه‌وان، مؤسسه‌ی انتشارات لهریز.
6. قزوینچاهی، عه‌س، ری وا، (1376)، نه‌وان، انتشارات معین، چاپ ...
7. کرۆچه، بندنو، کُنْیَات و بیانشناسی، (1386)، مترجم فؤاد روحانی، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هه‌تم.
8. کرزای، مه‌ر جلال لادز، زیباشناسی سخن پارسی (بیان)، (1368)، نه‌وان، کتاب‌خان و لیسته به‌ ناشر مرکز، چاپ چه‌لهم.
9. بوش، اریک، معنی زبانی، (1350)، ترجمه‌ی پروژ مه‌رزبان، چاپ دوهم، نگاه ترجمه و ناشر کتاب.
10. یوسفی، غلامحسین، چشمه‌ی روشن (1386)، نه‌وان، انتشارات علمی.
11. تاوه‌کرزی، سید عبدالرحیم، دیوان اشعار کو کرته‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌دۆلکه‌ریم موده‌ررس، (1387)، سه‌نه، نیشناواتی کوردستان، چاپی یه‌ینچهم.
12. ذه‌نر محه‌مه‌د نه‌وره، لهریزکی شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌ولله‌وی، (2007)، ساینسی چاپی سه‌هه‌م.

گهړان به شېعره گانی مهوله وېدرا

د. عبدالوهاب عبدالله چروستانی

مهلا عبدالرحيم كورې سهعيد كورې شريف له نهوهی پير خدری شاهوییه له سالی ۱۲۲۱ك بهرامبهر ۱۸۰۶ز له دايك بووه له دئی سهرشاته. نامه ویت زور له سهر ژيانی بدویم چونکه مه بهستی زیاتر له م فستیقاله نه ده به نهك گیرانه وهی ژیان و به سهرهات، له گهڼ نه وه دا من ژيانی مهوله ویم له سی هوناغدا بهرچاو نه که ویت.

۱ - په کهم هوناغی مندالی وزانست و مرگرتن:-

مهولهوی له بنه ماله په کی بهرچاوو زانست دوستدا په رومرده بووه بویه له مندالیه وه رووی کردو ته خویندن و هیربوون، لای باوکی که مهلا بسووه هورئانی پررؤز و خویندنه وه سهره تاییه گانی تری ته و او کردووه، دواتر له ناو چوارچیوهی مال دهرچوووه نه م مزگهوت و نهو مزگهوت و نه م دیو نهو ديو نه م شار و نهو شار ته نانهت پهی به سنوریش بردووه به تایبهتی ئیران (پاوه و سنه و مهریوان و جوانرؤو چهند شوینیکی تری کردووه) یو و مرگرتنی زانست تا له سالی (۱۸۶۱ ز) دا له (دار الاحسان) که مزگهوتیکه له سنه اجازهی علمی لای مهلا احمدی نو تشهدا و مرگرتووه، نه گهر چی رایه کی تر هه یه که پپی وایه له سلیمانی له مزگهوتی مهلکهندی نهو اجازهی علمیهی له خزمهت مهلا عبدالرحمن

نۆتەشەدا وەرگرتووھ من پیم وایه له هەردوو لا ئەو اجازەییە وەرگرتووھ،
له دووهمیاندا بۆ پیرۆزی بووھ.

۲ - قۆناغی دووھم له ژبانی مەولەویدا، بە دامەزراندنی وەك
مامۆستایەکی ئایینی دەست پێ ئەکات، یەكەم دامەزراندنیشی له دیی
چروستانەیی سەر بە قەزای هەلەبجە بووھ که بووئته پیش نوێژو وتار
بیژ و دەرسی بە فەقیکانیشت و تۆتەو، هەر لەم دییەدا خیزانی پیک
هیناوه که ناوی عنبەر خاتوون بووھ و ئەفغانی بووھ زۆریش خۆشی
ویستووھ.

۳ - قۆناغی سێهەم له ژبانی مەولەویدا سۆفیگەریتی بووھ، بۆیە
خوڕپەیی دلی بۆ گرتنی ئەو پێگەییە کەوتۆتە پەله پەلو بەرەو تەوێلە بە
هەلەداوان ریی گرتۆتەبەر و له خزمەتی (سراج لیدین)دا تمسکی کردووھ.

لێرەدا من ئەمەوێت تۆزیک لەسەر ئەم تەوەرە بپۆم تا بزانی
مەولەوی تا چەند صۆفی بووھ له کاتیکیدا ئەو وەك مەلایەکی ئایینی تمسکی
تەواویشی بە شەریعەتەو هەبووھ چونکە تیک هەلچونیککی توندو تیژ له
نیوان ئەهلی تەریقەت و ئەهلی شەریعەتدا بووھ بۆ نمونە محوی بە
تەواویتی خۆی ساغ کردووئتهوھ که ئەهلی تەریقەتە و فەری بەسەر
ئەهلی شەریعەتەوھ نیە بۆیە بێ چەندو چوون ئەفەرموی :-

لەگەڵ دەستی مەلا ریی ناکهوی نوناری زولفی یار

وەك و شیخ ئیختیاری مەزھەبی تەرسا نەكەم چیبكەم

لەوھش پۆشن تر ئەفەرمویت.

سەجادی مەی پیا رزاوم عوریان و لەش بە خوین

نوێژم مەخلە وایە لەمەودوا ئەبێ قەبول

مەولەوی لە دواى تەمەنى چل سائەوه تمسكى كردوو بە بەلگەى ئەوهى لە سالى ٧٤١ دا ئەو اجازە نامەى زانستى وەرگرتوو دواتر لە چروستانە وەك مامۆستايەكى ئاينى دادەمەزريت ديارە دواى چەند سائىك خزمەت كردن هەواى سۆفيگەرى لىي ئەداو بەرەو تەويڵە لە خزمەت (سراج الدين)دا تمسك ئەكات و ئەبیتە مريدى ئەو زاتە، گەواتە ئىمە ئەتوانين ئەو شيعرانەى كە لە ناوەرۆكدا پۇحى سۆفيگەريان تىدايە بيخەينه دواى ئەو ميژوووه.

بەلگەى ترمان بۆ ئەوهى كە لە دواى چل (٤٠) سائەوه تمسكى كردوو ئەو هۆنراوئىهيهتى كە ئەفەرموى.

ساقى پام بەستەى زنجيرى پىران

دەسم دامانت وانەى دەستگىرين

دواتر ئەفەرموئت....

مەستى وە پىران جەوانى مەدق

هينزى دوو بارەى زرانى مەدق

پيەم دەر تا بەى بەى پيۆه هەى كەرون

راى سەختى ساراي مەحشەر تەى كەرۆن

ززان:- ئەزۆنۆ

پيەم دەر:- پيەم بەدە

تا بەى بەى:- بەيتا بەيتا

هەى كەرون:- هۆرە بكەم

دیاره (ساقی) مهبهستی شیخه و (مهی) خوشه ویستیله ئە دەمی
صوفیدا تمسک ئەبیت لەسەر دەستی شیخ بی بویه صوفیهکان ئەئین ((من
لا شیخ له فالشیطان شیخه)).

شیعری مهولهوی....

كاك حهكیمی مهلا صالح وهسفیکى جوانی شیعی مهولهوی کردوو
که ئەئیت (سهل المتنع) واته ئاسانیکی (مانا ئالۆز) یان (مانا یاخی)
بیگومان ئالۆزیهکهی ئەگەرپتتهوه بۆ مانا صوفیگهریهکهی، بویه زۆر جار
کاتی گوی بیستی شیعی مهولهوی دەبی یان دهیخوینیتتهوه توشی تیرامان
دەبیت بۆ لی تیگه‌یشتن خو ئەوهی ئاگاداری زانستی صوفیگهر نه‌بیت
بیگومان له رۆحی مانای ئەو شیعرانهی تی ناگات له‌بهرئوهی به پئی
مانا ساده‌کانی ووشه‌کهی مانایه‌کی به‌سهردا ئەسه‌پینی بیگومان رۆبه‌ریکی
بان و به‌رین هه‌یه له نیوان زانستی صوفیگهری و زانسته نایینه‌کانی تردا
مه‌حوی ئەئیت.

بکه سه‌یری فتوحات ئهر گهرمکته تۆ فتوحی روح
کتیبی دل موتا لا کورنه بروانه مه‌کتوبات

که‌واته ئەگهر بته‌وئیت هه‌لگری مه‌شخه‌لی ئەو رێبازه بیت یان له‌و
زانسته و شیعره‌کانی ئەو رێبازه تیگه‌هیت ئەبیت کتیبی (فتوحاتی مه‌کی)
که هی (ابن عربی) و (مکتوباتی ربانی) که ئیمامی رهبانی و کاک احمدی
شیخیش هه‌یه‌تی و باس له‌ حه‌یاتی رۆحی ئەکه‌ن، ئەبیت له‌و کتیبانه که
سه‌رچاوه‌ن بۆ صوفیگهری به‌ باشی تیگه‌ن.

ئەومتا مەحووی کەسێکی تەنانەت ئەگەر کەم فامیش بێت بەلام ئەسەر
پێبازی سۆفیگەری بێت و هەنگاوی بەرەو پێشی برد بێ ئە ژبانی پۆچی
خۆیدا گەلێ بەزانا تری ئەزانیت لەسەد علامە لە زانستەکانی تردا
ئەنیت.

لەبەر دەرگاهی عشقا بەکسەرە هەرکەس سەری دانا
ئەگەر بەتیارەبێک بوو بوو لەسەد علامە دانانتر

مهولهوی کاریگەری شاعیرە فارسیەکانی زۆر ئەسەر بوووە وەك
(حافظی شیرازی) و (سەعدی) و (خیام) (جلال الدین روومی) (صائب)
(کەلیمی) مهولهوی لە ناخی ئەو شاعیرانە تیگەشتوو، هەرودها هەندیک
لە شاعیرە کوردەکانیش کاریگەرمان لەسەری هەبوووە وەك (خانای قوبادی)
(بێسارانی).

گرتگرتین بابەتە شیعریەکانی ؛ شیعری شیوەن و شیعری تانەو لۆمە و
شیعری ئایینی، شیعری سۆفیگەری، شیعری فلسفی، شیعری مناسبات،
نامەی شیعری بۆ شیخەکان و لەگەڵ بابەتی تری شیعردا.

ئایا مهولهوی شاعیرێکی سۆفی بوو ؟

مهولهوی شاعیر بوو پێش ئەوەی شاعیرێکی سۆفی بوو بێ، پێم وایە
شیعری ئەو لە غەزەلدا لە سەرەتاوە بەسەر (عەنەبەر خاتوندا) وتووەتی
دواتر ئەو غەزەلەش لە خۆشەویستی خوادا خۆی دیوتمەووە ئەومتا (مەلای
جزیریش) ئەنیت.

لا معا حوسن و جهمالی دی ژ علمی بئته عهین
عیشق دا ژئی هلبجن کی دی حهقیقهت بی (مجاز)

واته : ئەبیت رۆشنایی جوانی بدرهوشیتهوه له چاوی خه‌لکید، نه‌و رۆشناییه‌ش هی ئاگری خوشه‌ویستیه‌که له دڤ و دمرونی ههم که‌سیکدا داگیرساوه، هیچ که‌سیک نیه گهرمی نه‌و روناکیه له ناخیدا نه‌بیت، به‌لام تا چاوی نه‌که‌وئته سهر جوانی خوشه‌ویستیکی مه‌جازی که له‌راستیدا نه‌و خوشه‌ویستیه مه‌جازیه رهنگانده‌وی خوشه‌ویستیه حه‌قیقه‌که‌یه، ئاگری نه‌و خوشه‌ویستیه راسته‌قینه‌یه جۆش نادریت، بۆیه ریگای به‌ره‌و خوشه‌ویستیه حه‌قیقه‌که‌یه به‌ خوشه‌ویستی مه‌جازیدا تیپه‌ر نه‌بیت، به‌سهرهاتی خوشه‌ویستی مه‌لای جزیری بۆ (سه‌لا) ناوی نمونه‌ی نه‌و راستیه‌یه کاتی جزیری له خوشه‌ویستی مه‌جازیه‌وه نه‌که‌وئته ده‌ریای خوشه‌ویستی حه‌قیقه‌یه‌وه له ریگای تمسکه‌وه، مه‌حویش ههر له‌و بواره‌دا نه‌ئیت.

ئه‌ری دڤ بی شه‌رابی له‌علی گون رهنگت له گون چیبکا
که جیلوه‌ی گون له گولشه‌نگا نه‌بی بولبول له چن چیبکا
که هه‌لگیرسا له نوری باده شه‌معی حوسنی جانانه
نه‌چئته سهر طه‌ریقه‌ی جه‌زرفتی په‌روانه دڤ چیبکا

مهولهیش سهبارمت بهو خوشهویستیه حهقیقیههی نهئیت.

بهی کهسی خاسهن نامهی جهحوب کهیل

تازه بسانو وحوو جهجوی مهیل

خؤمن ههر جه زوو وه مهیلت مهستم

ههرجان فیذاکهی رۆکهی (الست)م

مهولهوی به پیی سیاقی تاریخی و ههئوسوکهوتو بهشیکی شیعرمکانی
نهمانه بهلگهن لهسهر نهوهی مهولهوی سوئی بووه بهلام وهک پیشتر وتمان
که مهولهوی دواى تهمهنی چل (٤٠)سالی تمسکی کردوووه بۆیه وهک نهوهی
لۆمهی خوئی بکات بۆ نهو دواکهوتنهیهو نهئیت.

رۆکهی حهقیقهت جهویرت شی یهن

یادت بهی مهحیوب حهقیقی نی یهن

واته : بۆچی رۆگای راستیت لهبیر چوووتهوه و بیره خوشهویستی
راستهقیینه ناکهیتهوه.

دیسان نهگهر به دوادا چونی شیعرمکانی مهولهوی بکهین نهببینین
وئله بهدواى کهسیکدا که دهستی بگریت و له سهر دهستی پیرۆزی تمسک
بکات و نهئیت.

بهنده ئیحرام بهند، کهعبههی حزورهن

رامه زانون بهئهد زهروورهن

مهواجان هیمهت بهی بهئهد خاسهن

راششان فهرمان، نهئیمت ههر پاسهن

واته بهنده ئیحرام بهندی که عبهی حزورتانه، چونکه ریگا شارمزا نیم، شارمزه یه کم پیویسته، ئەئین هیمهت بو شارمزا باشه راستیان فەرموو ههلبهته هەر و اشه.

ئیمانی مهوله وی به (وحدة الوجود) یه کتایی خوایی ...

وه حدهی وجود :- بیرۆکه یه که که (ابن عربی) له شیوهی تهواویدا دای رشتوو، ئەو وای دانه ئیت که یهک بوونه و مری راسته قینه ههیه ئەگەر چی ههستیارمکانمان بوونی زۆر شتی تر ههست پی ئەکه ن، که واته به پیی ئەو بوچونهی ابن عربی دوو جوور بوونه وەر ههیه (حق) و (خلق) : واته خواو دروستکراوه کانی ئەو (حق) که مه بهستی خوایه به بوونه وهریکی راسته قینهی دانه ئیت، (خلق) به بوونه وهریکی مه جازی دانه ئیت و ئەئیت.

فما نظرت عینی الی غیر وجهه وما سمعت اذنی خلاف کلامه

وه بیان ئەئیت : سبحان الذی اظهر الاشياء وهو عینه

حق :- خوا لای ابن عربی دوو مانای ههیه :-

۱- ذاتی خوا : که راستیه کی به لگه نهویسته نادیاره محالی شه بیگه یشتنی.

۲- دیارده و سیفات هه کانی که به رامبه ر به (خهلق) واته دروست کراوه کانی ئەگەر مه بهستی له حق ذاتی بیت ئەوا یه که ئەگەر مه بهستی شی دیارده و سیفات هه کانی بیت ئەوا له ژماره نایهت. مه حوی ئەئیت.

غەیری وەحدهت له وجودا نی یه که ثروت و ههمه

ساده تیکراری یه که مەنشەئنی ئەو هامی عەدەد

مهولهویش نهفهرمویت :-

بهك هنگی مایهی رستگاریهین
ساقی وه جامی دهردم گاریهین

یان نهفهرمویت :-

کائینات جهلام گرد تهسویری تون
نهریابهین نهر دشت نهر شاخهین نهرکون

یان کاتیک مهولهوی نهفهرمویت :-

ومخت جهم، نهجهم شیوت دیار بی
جهلام فصل و وصل، بهزم نهغیار بی
نیسته لیلایی گرتنهین دوو دیده
خهلوتهین سا بز نهی بهر گوزیده

برایان نهگهر تۆزیک به وردی نهه شیعرهی مهولهوی راقه بکهین بی
هیج دوو دلپهك بونی (وحده الوجود) لهو شیعروهه دیت.
کاکلهی مانای شیعرهکه نهئیت کاتیک که چاوم بینا بوو واته
ههستیارهکانم له گهردا بوون نهغیارم بهدی نهکرد بروام به چهندهها
جوړهی بوون ههبوو، بهلام نیسته که نهو ههستیارهه نیه گهیشتمه نهو
بروایه تنها پهك بوونی راستهقینه ههیه نهویش (الحق) واته خوایه،
کهواته مهولهوی که چاوی مهعنهوی بروای به راستی بوونی نهو
بوونهومرانهی تر نهما بروای به پهکتایی خوا هیئا وههموو بوونهوهکانی

تر بوونیان مه‌جازه‌ورپنگ و روون بۆ ئەو بوونه‌ومره راسته‌قینه‌یه، ابن
عربی ئەئیت.

انما الڪون خيال وهو حق في الحقيقة
والذي يفهم هذا حاز اسرار الطريقة

حلول له شیعری مه‌وله‌ویدا....

كاك حكيم ده‌ئیت له‌وه ناخپت مه‌وله‌وی ناگای له شیعری شاعیره
عه‌ره‌به‌كان بوپیت به‌لام ناگادار بوونی مه‌وله‌وی له‌و بابته‌ه فه‌لسه‌فیانه
وهك (وحدة الوجود، حلول، فنا و به‌قا و اتحاد كۆمه‌ئیک زاراوه‌ی
سۆفیه‌گری وهك (وصل و فصل، هجر، مه‌ی، ساقی، زوق، فرق... به‌لگه‌ن
له‌سه‌ر ناگا بوونی مه‌وله‌وی له شیعری بیرى سۆفیه‌گری گه‌وره‌ سۆفیه‌كان
وهك حلاج و ابن عربی و ابن الفارض و رابعة‌ العدویة، مه‌وله‌وی
ئه‌فه‌رموئیت.

سه‌راپای ئه‌عزام ئێسك و مه‌غزو پۆست

دایم مه‌یولیش زایه‌ئه‌ی یا دۆست

دۆسته‌ن نه‌ تۆی پۆست مه‌وا چۆ یا دۆست

وه‌رنه‌ كۆی نه‌یمن سه‌دا بلدۆ پۆست

واته‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌كانی له‌شم، ئێسقان و مۆخ و پێست هه‌میشه
زایه‌ئه‌ی یا دۆسته‌یانه‌ (خوا) ئه‌وه‌ خودی دۆست خۆیه‌تی له‌ پێستما
ئەئیت یا دۆست، نه‌گینا كۆ دیویه‌تی پێست ده‌نگی لێوه‌ بێت :

حلول : به‌مانای (ان یحل الله جزءا او كلا في الانسان)

وهك بروای شیعهکان بهوهی که خوا له نیمامی عهلیدایه.
مهولهوی وهك زۆربهی زۆری شاعیره سۆفیهکانی تر بینینی
خۆشهویستی بهرامبهر به موژدهی بهههشت داناوه و نهئیت.

بهههشت باقی نین دلبهرن
جه قیسمت خانمی ئەمن ئەو دهرن
سا که دهی نینن بهههشت باقی
ئیسه من بهی نین نۆزهخیم تاقی

واته بهههشت که دهسکهوئیت و بمینتتهوه بینینی دولبهره، بهلام
بهشی من ئەو بهههشتهدا نیه، جا که بوونی بهههشت و مانهوهی له
بینینی یاردا بیت منیش لئی بیبهش بم واته کهواته من نۆزهخیم.
سۆفیهکان خۆشهویستی خواو بینینی به چاوی دئیان نهخهنه پیش
پاداشتی بهههشت، بۆیه کاتی ابن الفارض لهسهره مهرگدا نهبی و
(ابراهیم الجعبری) که نهویش له سۆفیه گهرمکان بوو به دیاریهوه بوو له
کاتی رۆح دهرچونی ابن الفارض بهههشت دیته بهرچاویان بهلام ابن
الفارض دهست نهکات به گریان و نهئیت.

ان کان منزلتی فی الحب عندکم ما قد رایت فقد ضیعت احلامی
امنیة ظفرت بها روحی والیوم احسبها اضعاف احلامی

له کۆتاییدا نهئیم به راستی زۆر شت ماوه لهسهر سۆفیگهری مهولهوی
بوتریت نهگهر ئیمه بهشیکی زۆری شیعهکانی لهبهر رۆشناپی بیری

سۆفیگه‌ریدا رافه بکه‌ین، به‌لام لی‌ردها پیم وایه هه‌ر ئه‌وه‌نده دهره‌ت هه‌یه. ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌ بۆ‌چونی من مه‌وله‌وی له‌و صۆفیانه بووه که طریقه‌و شه‌ریعه‌ی پیکه‌وه گونجا‌وندوه، به‌ په‌یره‌وی کردنی امامی غه‌زالی، که ئه‌لئیت الطریقه بلا شریعه باطله و الشریعه بلا طریقه عاطله.

نیتر ریزو خوشه‌ویستیم قبول بقه‌رموون

MAWLAWI.KRD

سہر جاوہ کی دیوانی مہولہ وی کار بلی نو کی بو مہولہ وی

محکمہ عدلی قہرہ دانی

نہ نامی کار ای نہ کادی میاں کوردی

مہولہ وی یہ کی کب جوہ لہو مہلا کوردانہی کہ بہ راستی شیایوی نہوہ
بووہ پی بگوتریت دوانزہ عیلم و بگرہ زیاتریش. ماموستایانی کؤنمان
کہ نیجازہیان وەرگرتووہ و پټیان گوتراوہ (دوانزہ عیلم) بہ راستی نہو
نیجازہیان دراوہتی و شیایوی نہو ناوہ بوون، چونکہ چہندین عیلمی وەك
جگہ لہ نہحو و صہرف و بہلاغہ و شہر ع... : (مہنتیق، حکمہ،
ہہینہ، چہبر، ہہندسہ، عہرووز، قافیہ، جہفر، رەمل)یان خویندوہ و
زانویانہ. مہولہ وی یہ کی کب جوہ لہو ماموستا مہزانہی نیجازہی لہو
زانستانہدا وەرگرتوہ و شیایوی نہو نیجازہیش بووہ.

نہوہ بوہ وەك لہ شوینہوارہکانیہوہ دیارہ. لہ کہلام و فہلسفہ و
مہنتیق و حکمہت و.....شارہزا و مہلہوان بووہ. سالی ۱۹۹۷ کہ داویان
لیکردم یہ کی ک لہ زانا و شاعرانی کورد بہ جیہانی عہرہبی و نیسلامی
بناسینم، مہولہ ویم ہہ لټزارد و باسینم بہناوونیشانی (عبدالرحیم المولوی
شاعر العقیدہ والطبیعہ والتصوف) نووسی و لہ گوٹاری (الادب الاسلامی)دا
بلاوبووہ (۱).

لټرہدا دہمہوی نہوہ بلټیم: مہولہ وی وەك شاعری سروشت بووہ و
شیعہ بہرہکانی لہو ہوارہدا مایہی ریز و سہرسامی شہدایانی نہدہبہ،

به ره مه‌کانی دیشی له‌وه که مترنن. به تایبه‌تی له بواری عه‌قیده و عه‌قیده‌ی کوردیدا که نه‌وه‌نده شوین ده‌ستی دیاره هیچ زانایه‌کی کورد نه‌یگه یوه‌تی. نه‌وه‌تا له بواری عه‌قیده‌ی کوردیدا دانراوه‌کانی (عه‌قیده‌ی مه‌وله‌وی) و (زوبده‌ی عه‌قیده) و (عه‌قیده‌ی مرضیه‌ی نووسیوه. به زمانی عه‌ره‌بی (الفضیلة) ی نووسیوه، به زمانی فارسیش (فوانج) ی هه‌یه. جگه له‌وه‌ی ماموستا مه‌لا عه‌بدو لکه‌ریمی موده‌رپس - خودا پاداشتی به‌خیر و نه‌پراوه‌ی بداته‌وه‌شهرح و لیکدانه‌وه‌ی له‌و دانراوانه‌ کردوو و چاپی کردوون، کی دوا‌ی نه‌و لایه‌کی لیکردوونه‌ته‌وه؟ نایا جیگه‌ی خو‌ی نه‌بوو چهند قوتابی خویندنی بالا‌ی نه‌م دانراوانه‌ی مه‌وله‌وی بیان بکردایه‌ته جیگه‌ی باس و مایه‌ی وهرگرتنی برزوانامه‌ی خویندنی بالا‌ی؟

نایا جیگه‌ی خو‌ی نه‌بوو کتیبی (الفضیلة) بکرایه‌ته سهرچاوه‌ی باسیکی تیر و ته‌سه‌ل و، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌ی له‌ سهر بکرایه‌ت و له‌ به‌رگ و شیوه‌یه‌کی قه‌شه‌نگ و شیاودا پێشکه‌شی پێشکه‌شی کتیبخانه‌ی عه‌ره‌بی و ئیسلامی بکرایه‌ت، تا به‌ جیهانمان بوتایه‌ت: نه‌م پیاوه‌ له‌ چیاکانی کوردستاندا نه‌م زانست و زمانه‌ی بالا‌یه‌ی به‌ده‌سته‌یه‌ناوه‌ و، نه‌ له‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی جیهان فیری نه‌و زانسته‌ بوه‌ و نه‌ خو‌یشی ماموستای مه‌درسه‌یه‌کی گه‌وره‌ بوه‌ تا تیایدا قالی نه‌و زانسته‌ ره‌وان و فراوانه‌ ببیت.

یان که‌ گه‌ ئی له‌ رۆشنیران به‌ په‌رۆشه‌وه‌ به‌ شوین ده‌قی په‌خشانی کۆندا ده‌گه‌رین، نه‌ده‌کرا لا له‌و بکه‌نه‌وه‌ که‌ نه‌گه‌ر بدۆزرتیه‌وه‌ و به‌راورد بکرت، له‌وانه‌یه‌ مه‌وله‌وی یه‌که‌م په‌خشانونوسی شیوه‌ی کرمانجی خواروو بیت؟ نه‌میش به‌ پێی نه‌و ده‌قه‌ هه‌شت لا په‌ره‌یه‌ی کتیبیکی عه‌قیده‌ی مه‌وله‌وی به‌ په‌خشانی کوردی که‌ من بو‌ یه‌که‌مجار له‌ به‌رگی

هەشتەمی بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورددا بلاومکردەوه و، دوور نییە ئەگەر بەخت یاریت و نوسخە تەواوی ئەو کتییە بدۆزرتەوه ناسۆیەکی رووناکتر و فراوانتر لە ژانی رۆشنیری مەولەوی و بایەخدانی بە عەقیدە ئیسلامی بۆ رۆشنیرانی کورد لە ئاسمانی رۆشنیری کوردیدا هەئییەت و درن بە گومانی ئەوه بدات کە مامۆستایانی پیشوومان لایان لە بەخشانی کوردی نەکردووتەوه.

مەبەستم لەم سەرەتا کورتە ئەوهیە بلیم، بۆ دیوان و شیعەرکانیش کە کە کیش و سەنگی زۆری خراوتەسەر و لە کوردستاندا مەولەوی بە دیوانی شیعەرکانی زیاتر ناسراوه تا بەرھەمەکانی دی، کاریکی ئەوتۆ نەکراوه و دیوانی مەولەوی کە مامۆستای نەمر (مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرپیس) کۆیکردۆتەوه و ئێی کۆلیوتەوه، لە سەر ئەو دیوانەیش و لە بەر رۆشنایی ئەویشدا چەند کاری دی کراوه و (ئیریکای شاعیری گەورە کوردی) ئەنومەر قادر محەمەدیش کە کاریکی زانستیە بۆ مەولەوی کراوه، ھەموویان کاری شاعر و دیوانی مەولەوییان نەگەیاندوتە دوا قۆناغ و، ھیشتا زۆری ماوه ئەوهی پێویستە بۆ شاعر و بەرھەمی ئەم کە ئە زانیە بکریت. منیش کە ھاتووم بۆ ئەم کۆرە دەمەوێت لاقە کوللە خۆم بڤخەمە سەر سفرە و خوانی ئەدەبی مەولەوی و بە بەشداربووانی ئەم کۆرە پیرۆزە بلیم ھەرچەند من سواری ئەم مەیدانە نیم و بواری شاعیری مەولەوی شاسواری قالیبووی کۆر و کۆمەلگەلیکی دەوی مەردانە و سواجاکانە لە ھەموو بواریک بە سەرکەوتوویی پەربییتەوه... بە ھۆی ئەوهوه پتر لە چارەکە سەدەیکە شەیدای شاعیری مەولەویم و ھەر ھەل و دەرفەتیک رەخسابیت بی فرسەت لە دەستان قۆزتوومەتەوهو، رەنج و زەحمەتی زۆرم داوه و کیشاوه، بۆ سەرچاوهی دیوانی مەولەوی.

دەتوانم بە ترس و لەرز و داوای لێبوردن لە گیانی پاکی مەولەووییەووە پڕکێشی ئەووە بکەم بڵێم : ئەو سەرچاوانەى من بە دەستم هێناون بۆ لێکۆڵینەووەى دیوانى مەولەوی گومانى ئەووە دەبەم بۆ کەسى دیکە نەرەخساین و، ئەووەندەم سەرچاوە لە دەستدایە ئەگەر خودای مەزن یارمەتیم بدات تەمەن و وزەى لەش بەبەریانەووە بێت منیش بەش بەحال و توانای خۆم بەشى خۆم بچەمەسەر خەرمانى لێکۆڵینەووەى دیوانى مەولەوی و، هیوادارم بەو کارەیش هەنگاوى یان قۆناغى کارى لێکۆڵینەووەى دیوانى مەولەوی بەرەوپێش بپروات.

(سەرچاوەى دیوانى مەولەوی)

سەرچاوەى دیوانى مەولەوی یان هەر شاعریكى دیکەى کلاسیکمان (دەستخەت و کەشکۆل و دەستخەتى کۆن)ن، کە ئەدەبىدۆستان و رۆشنبیرانى کۆنمان هەر کەس بۆ خۆى یان بۆ کەسانى دى و مامۆستا و میرانیان نووسىونەتەووە. دەبى ئەویش لە بیرنەکەین تا ئیستا سەرچەمى دیوانى هیچ شاعریكى کۆنمان بە دەستخەتى خۆى نەدۆزیوتەووە و لە دەستدا نییە. بۆیە دەبى بگەرپین بە شوین دەستخەتدا و تا زۆرمان دەستبکەوویت کەمە، بەلکو ئەنجام بگەینە دەستخەتى. یان دەستخەتگەلێکە نزیك بە چەرخى شاعیر بێت، یان شاعیر ئاگای لە نووسینەووەى بووبێت، یان لەبەر دەستخەتى شاعیر خۆیدا نوسرابێتەووە.

لەم روانگەووە هەوئى زۆرم داووە و مەودای گەران و هەوئەکانم فراوانکردووە، تا سنوورى پارچەکانى کوردستانى بەزاندووە و، دەست و دەم و دەنگم بە هەر دڵسۆزێک گەیشنبی داوای یارمەتیم لێکردووە و گەلێکیشیان بە دەنگمەووە هاتوون و رەنج بە زایە نەبووم و کەرەستەیهکی

باشم به ده سته نناوه، كه هه ندى كيان بيشتر هه وائيان زانراوه. و، به شيوه كه له شيوه كان سووديان ليوهرگيراه، هه ندى كيشيان تا ئىسته دهستى ليكوئهر و شهيدايان و دهرويشانى مهولهوييان بينه گه يشتوه.

ليردها سووچىكى به روو بوومى تىكووشانم بو گهرستهى ديوانى مهولهوى بو ئيوهى نازيز و خه مخورانى ئه دهبى ره سهنى كوردى باس ده كه من به لكو به يارمهتى خودا بهم كاره رهنى خه رمانى ئه دهبى مهولهوى فراوانتر و شكودار تر بىت.

پيش هه موو شتىك ده ئيم: ته نها من نيم له سه ر ريگه ي ئه م كاروانه پيروزه له سه رخو - پالم گه ستم. ورد ورد ههنگاوده نيتم/ به لكو له وان هيه كه سانىك هه بن كه من يان گشتمان ئاگامان لئيان نه بىت زور له من به سووتر و زانستىيانه تر كار بو مهولهوى بكه ن و كارى باش و كه ره ستهى با شتر يشيان بو ره خسا بىت. ههروه ها ئه وه يش ده ئيم: پيش ئيمه يش كه سانى دى هه بوون به سوژه وه له سه ر ئه م ريگه پيروزه رو يشتوون و شه ويان دا وه ته دم روژ و به توانا ي باش و، پشوى قوول و، هيو اى نه نجامدانى كارى گه و ره ريگه يان بپيوه، به لام مه رگ مو له تى نه داون و له سه ر هتاي، يان له نيوه ي، يان له نزيكى كو تايى ريگه ياندا له بيكه وتوون و بارگه و بنه يان بى خه مخور ما وه ته وه.

يه كىك له و شاسوارانه ي ريگاي كاروانى مهولهوى كه رهنگه زور كه س ئاگايان لئى نه بىت (د. محمه د صديقى موفتى زاده) يه. ئه م ماموستا به ريزه (خ) يه كىكبو وه له و شهيدايانى به رهه م و ديوانى مهولهوى و كارى گه و ره ي به ده سته وه بو وه، پرؤزه يه كى بو كو كرده وه و ليكو ئينه وه ي ديوانى مهولهوى دانا وه كه له وه و پيش كارى وه ها نه كر ابو و، نه گه ر بكرايهت ئه نجامى بديهت له وان ه بو و كارى مهولهوى يه كه سه ره

بگردایه تهوه و، پئیویست بهوه نه بویاوت ئیمه مانان خویمان بجهینه نه و
بنواره، چونکه وهك خوئی نووسیویهتی، (نهم کتیبه له چهند بهرگدا
نووسراوه. بهزگی بهکهمی بۆ نموونه بلاونه کریتتهوه، له زانیان و
نه دیبانی کورد تکانه کم ههر جۆره پئشنیار و رهخنه یهکیان ههیه
رایگه پئینن).

بهلام بهداخوه مهرگ مؤلتهی نهدا و پرۆژهکهی له سه رهتادا بوو که
کۆچی دواپی کرد. بهوه باشبووه دواي کۆچی دواپی خوالیخوشبوو (د.
که مال فوناد) به هه نديک له مسوده و نووسراوه کانیادا دهگات و
دهیانپاریزی. که زانی من به هیواي کارکردنم بۆ دیوانی مهولهوی شهرفی
پاراستنی نهو به شهی پرۆژهکهی د. محهمهد صدیقی به من سپارد و
ئێسته وهك نه مانه تیکی میژوویی و نه دهپی له خزمه تیاندام. ههروهها د.
که مال وتی د. محهمهد صدیق (۱۲) که شکۆل و به یاضی شیعی مهولهوی و
شاعیرانی کوردی له بهرده ستدا بووه که نه وانسه سه رچاوه و که رهسته ی
کارهکهی بوون. خو شبه ختانه توانیم وینه ی هه نديکیان به دهسته بهیتم و
ئێسته له خزمه تیاندامو، له هه له دا یه کیکیان به کورتی به ئیوه ی بهرپز
دهناسینم. بهلام پئیش نهوه لهوه کورتریش باسی چهند سه رچاوه یهکی
دیوانی مهولهوی دهکم که یان نه سله کانیان یان وینه یانم دهسته خستوووه و
به هیوام سه رچاوه ی پرۆژهکم بن.

که شکۆلی شیخ حیسامه دین

- ۱ -

پئیش هه موو شت دهپی نهوه بلیم، نهم که شکۆله له تهك نه وه دا
یه کیکه له که شکۆله هه ره نایاب و که موینه کانی نه دهپی کوردی و، له

همان كاتيشدا سهرچاويهكى دهگمهنى ديوانى مهوله وويه، من نه مديوه و نه مخويندوه ته وه كهس هيچى له باره وه نووسيبى، ههروهها سووديشى بو ليكۆلئينه وهى ديوانى مهوله وى ليوه رنه گيراه.

ئهم دهسخه ته له شيوهى (به ياض) دايه، نزيكهى (500) لاپه ريه، بايه خى زورى پندراوه، به جوگه له بهش بهشكراوهن قهراخه كانى زهركهفتكارى كراوه، به خه تى چهند كه سيك نووسراوته وه، يهك له يهك خه تيان خوشتربووه، لاپه ريه (16) ديڤرى تيدايه، پيوانه كهى (20x11) يه. هه نديك كه مته رخه ميكردن له عاستيدا پيوه دياره، ته ربووه، شپرزهبووه، به لام كه مى له ناوچووه.

له شوڤنيكيدا ميژووى سالى (1318ك = 1900ز) پيويه. چهند كهس به شداريان له نووسينه وهيدا كردوه له وانه:

- 1- (محهمد حه سهنى كورپى نوهيسى عوسمانى) كه زاناو شاعريش بووه.
- 2- گولباخ محهمد عهلى.
- 3- محهمد سهعيد.

يهكيك ماويهك ئهم دهسخه تهى له لا بووه، بايه خى تايبه تيبى به ديوانى مهوله وى تيدا داوه، بهيت بهيت شيعره كانى مهوله وى ژماردوه، به و ژماره ي ئه و به يته كانى مهوله وى له م دهسخه ته دا گه پشتوونه ته (1471) بهيت. يهكيك له نووسره كانى ئهم كه شكۆله له كوڤايى نووسينه كهيدا نووسيويه:

((فى حالة العجز والندمان كتبه العبد الاثيم الجانى الفانى من يسمى بمحمد عار الاسلام وناكس الراس عند رسول الامجد المعروف بسعيد الديوان، شقى الورى فى الحساب والميزان فايزا بتقبيل تراب اقدام مرشدة

الارشاد، قطب الارشاد، وغوث العباد ومغيث البلاد، ووسيلة العصاة في المبدأ
والميعاد، كهف الغبراء، وملأذ الفقراء، ابي الضعفاء وللايتام، عماد الاسلام.
الشيخ على الملقب بجسام الدين- رضی اللہ عنہ وارضاه وجعلنی اللہ فداہ- فی
(باغۃ کون) ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۸)).

وینہی ئەم دەستخەتەم لایە.

ئەم دەستخەتە بۆ لیکۆلینەوہی دیوانی مەولەوی یەکیکە لە سەرچاوە
بریاپەخەکان و گەلی جیاوازی لە تەک چاپەکەدا ھەیە، وەک بەرکوئیک
ئەمە دەنووسم:

یار وەفادار شەرت و بەین بێ شۆ

چون نووری دیدەوی مەعدوومی مەبۆ

وہختی بەندەوی ویش وەی حال وەی چەم دی

ئەسرین وە چەمدا ریزاو پەشیو بی

لە چاپەکەدا لەسەری نووسراوە : ((مەولەوی ئەم دوو شیعەرە بە
بۆنە کۆئێربوونییە و توە)) بەلام لە دەستخەتەکەدا لەسەری نووسراوە:
(رباعی باسم احمد).

لە دەستخەتەکەدا چوار خشتەکییەک ھەیە لە سەری نووسراوە:
(کۆماسی) واتە چوار خشتەکی ئەحمەد بەگی کۆماسی ئەمەیش
دەقەکەیت:

ئەر بۆپروۆی وە مەلألەوہ

یاوا وەلای تۆ جە شەمالەوہ

ئانە بۆپرووز سفتەوی جەرگمەن

مەعلوومەن (مەعدووم ؛) وادەوی مەرگمەن

لە ژێر ئەمەیشدا نووسراوە (معدوم در جواب)

واتہ مہعدوم لہ وہ لایدا وتووہ:

نارہ زوی نامای مہرگ ویت کہردن

گویا خہ لاصیت وہ دل ناوہردن؛

ہہی پہی ویت نہوو، دۆسہ کہی گیانی

صہد بۆ پرووز بۆ تۆ ہہر بمانی

نہم چوارینہی دویای کہ ہی مہولہ وییہ لہ دیوانہ چاپہ کہیدا ہہیہ،

بہ لآم نہ چوارینہ کہی کۆماسی ہہیہ و، نہ باسی نہوہیش ہہیہ کہ

چوارینہ کہی وہ لآمی چوارینی کۆماسیہ.

پارچہی:

دنیا نہ گنچا و تاریکہ شہو بی

جہ لاو رؤشنیش جہ لا چون خہو بی

لہ کہ شکۆلی شیخ حیسامہ دیندا چوار بہیت پییش نہم سہرہ تاییہ ہہیہ

کہ ناویہ:

ساقی دەست چہرخ ہہم ہا نہ کاردا

تای تانتہی دووریش و ہستہن وہ داردا

سہرہ وخت ہہستی جہ دەس و ہردامہن

تہدارک خہستہی نارۆ فہردامہن

تہمامہن بہراست قہبض و حہوالہم

دیرہن کہرہم کہر بدہر پیالہم

تا ہیممہت وازوون وہ یہک پہیمانہ

خالی بۆ جیمہیج گۆشہی مہیخانہ

بہ پیٹی دستخہ تہ کەیش سالی (۱۲۷۵) بۆ کۆچی دواپی شیخ
عەبدورەحمان دانراوہ۔ کە پارچە شیعەرە کە بەو بۆنەوہ وتراوہ۔ بەلام لە
دیوانە چاپە کەدا سالی (۱۲۷۷) دانراوہ (۲).

کەشکۆلی مەلا عەبدولای مەریوانی

(۲)

ئەم کەشکۆلەیش یەکیکە لە کەشکۆلە مەموینە و پەر بایەخەکانی
کتیبخانە ی کوردی، بەری رەنجی (۲۳) سالی مامۆستای ئەدیب و
مەولەویناس و مەولەویزانی کورد مەلا عەبدولای مەریوانییە، ئەو مەلا
عەبدولای کە بە قسە ی عەلادین سەجادی: یەکەم کەسبوو مەولەوی بە
ناوچە ی سلیمانی ناساندو، دەستی راستی پیرەمێردی نەمر بوو لە گۆپرانی
شیعەرەکانی مەولەویدا بۆ شیۆە ی سلیمانی و بە ناوی (رۆحی
مەولەوی) یەوہ چاپکرا.

ئەم کەشکۆلەیش یەکیکە لەو کەشکۆلانە ی تا ئیستە بۆ دیوانی
مەولەوی سوودی لیۆەرنەگیراوە. پتر لە (۲۳۰) لاپەرەییە، پیوانە کە ی (۲۴)
یە لە سەر شیۆە ی بەیاض نووسراوہ تەوہ. لە سالی (۱۳۰۷ = ۱۸۹۴ز) تا
سالی (۱۳۴۰ = ۱۹۲۱ز) ئەم کەشکۆلە ی بە دەستەوہ بووہ و کاری تیدا کردوہ
و هاوڕییی شەو و رۆژی بووہ. مامۆستای مەریوانی لەم کەشکۆلەدا بایەخی
زۆری بە شیعری مەولەوی داوہ، لە سەرەتای شیعەرەکانی مەولەوی یەوہ
نووسیویہ: ((فہرست کلام افصح الشعراء الاکراد ملا عبدالرحیم متخلص
بمعدوم - علیہ الرحمة)).

لە (۹۵) لاپەرە ی دەستخہ تە کەیدا (۱۱۶) پارچە شیعری مەولەوی
نووسیویہ (۳).

مامۆستا ئەحمەد کوری مه‌لا حه‌مه‌ئه‌مینی کوری مه‌لا عه‌بدولای مه‌ریوانی به‌ شیای ئه‌وه‌ی زانیم ئه‌م ئه‌مانه‌ته‌ بپاریزم و شه‌ره‌فی ئه‌وه‌ی پیدام له‌ خزمه‌ت ئه‌م که‌شکوڵه‌دا بم و سوودی لێ‌وه‌ربگرم. زۆر سوپاسی ده‌کهم و ئه‌م که‌شکوڵه‌یش به‌ یارمه‌تی خودا سه‌رچاوه‌یه‌کی باشی دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بێت.

که‌شکوڵی مه‌لا فه‌تاحی کاگرده‌ئی

(٣)

یه‌کیکه‌ له‌ که‌شکوڵه‌ ره‌نگین و رازاوه‌ و که‌موینه‌کانی کتیبخانه‌ی کوردی، ئه‌م که‌شکوڵه‌ که‌ به‌ری ره‌نج و شه‌ونخوونی مامۆستای جوانه‌مه‌رگ مه‌لا فه‌تاحی کاگرده‌ئیه‌ (١٣) سالن کاری تیدا کردوه، به‌ره‌می پتر له‌ (١٠٠) شاعیری کورد و عه‌ره‌ب و فارسی تیدا کۆکردوه‌ته‌وه‌. بایه‌خی زۆری به‌ شیعه‌ره‌کانی نالی و سالم و مه‌وله‌وی و کوردی و گه‌وره‌ شاعیرانی کورد داوه‌.

ئه‌م که‌شکوڵه‌ (٧٢٨) لاپه‌ره‌یه‌، پێوانه‌که‌ی (١٣×٢٣)یه‌، ژماره‌ی دێره‌کانی لاپه‌ره‌کانی وه‌ک یه‌ک نین. سالی (١٣٣٠) و ده‌وره‌ی نووسراوه‌ته‌وه‌. مه‌لا فه‌تاح (١٤٤) لاپه‌ره‌ی بۆ دیوانی مه‌وله‌وی ته‌رخانه‌ کردوه، به‌ ورده‌کارییه‌کی جوان و خه‌تیکی خۆشه‌وه‌ دیوانه‌که‌ی نووسیه‌وه‌ته‌وه‌، گه‌لێ باس و مونسه‌به‌ی له‌ سه‌ر شیعه‌ره‌کان نویسه‌وه‌، ئه‌و شوینانه‌ی بۆ خویندنه‌وه‌ زه‌حمه‌تن سه‌ر و بۆری بۆ کردوون. جارجار له‌ په‌راویز و ناو دێره‌کاندا به‌ فارسی مانای شیعه‌ره‌کانی کردوه. هه‌ر له‌ باره‌ی بایه‌خدانیه‌وه‌ به‌ دیوانی مه‌وله‌وی و که‌له‌ شاعیرانی دیکه‌ی کورد له‌ سه‌ره‌تای دیوانی مه‌وله‌وییه‌وه‌ به‌ فارسی شتیکی نووسیه‌وه‌ ئه‌مه‌ کورته‌که‌یه‌تی:

هه‌زارجار به خودا؛ هه‌زار هه‌زارجا به خودا و به قورئان و به پینغه‌مبه‌ر سویندم خواردوه و سویند ده‌خۆم؛ ئەم کوللییاتی مهوله‌ویییه له گه‌ل شیعی نالیدا تا گیان له له‌شمدای بی‌ت نه به که‌سی ده‌به‌خشم، نه به که‌سی ده‌فرۆشم. با که‌س خه‌یالی خاوه‌نکات و گه‌وه‌هری خۆی له سه‌نگ نه‌دات؛ چونکه به زه‌حمه‌تیکی زۆر ده‌ستم خستوه، جیگه‌ی ته‌کلیم نییه‌.

ده‌بی ئه‌وه بلیم؛ ئەم پیاوه جوامیره له سه‌ر ئه‌و سوینده‌ی خۆی ماوه تا نه‌نجام له کیشه‌یه‌کی خه‌له‌کیدا شه‌و له جیگه‌دا ته‌قه‌ی لی‌کراوه و پیکراوه و هیوای ژیا‌نی نه‌ماوه. له‌و کاته‌دا به خور خوی‌ن له زامه‌که‌ی رویشتوه له بیری که‌شکۆله‌که‌یدا بو‌ه، مائی خوالی‌خۆشبوو (شیخ صدیقی نی‌رگسه‌جا‌ری) به باش‌ترین شوین بو‌ پاراستنی ئه‌و ئه‌مانه‌ته مه‌زنه زانیوه. بو‌یه که‌شکۆله‌که‌ی به‌وان سپاردوه‌و، گیانی‌شی به خودای مه‌زن سپاردوه‌ته‌وه.

ئەم که‌شکۆله‌ لای ئه‌و نه‌وه به باشی پارێزراره و ئیسته له لای مه‌لا سیروانی کورپی شیخ موحسینی کورپی شیخ ئه‌نوه‌ری کورپی شیخ صدیقی نی‌رگسه‌جا‌ر پارێزراره‌و، من به ئه‌مانه‌ت له مه‌لا سیروانم وه‌رگرتوه و له لای من به هیوای ئه‌وه‌ی به یارمه‌تی خودا کاری له سه‌ربکه‌م. ده‌بی ئه‌وه نه‌بو‌یرم کاتی خۆی که‌ خوالی‌خۆشبوو مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی موده‌رپس خه‌ریکی لی‌کۆلینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی بو‌ه ئەم که‌شکۆله‌ی له ده‌ستدا بو‌ه، به ناوی شیخ ئه‌حمه‌دی شیخ صدیقی نی‌رگسه‌جا‌ره‌وه ناوی هیناوه‌ن به‌لام وه‌ک پئیویست سوودی لی‌وه‌رنه‌گرتوه و ده‌کرا له رووی ئەم که‌شکۆله‌وه دیوانه‌که‌که‌ی گه‌لی ده‌وله‌مه‌ندتر بکرا‌یه‌ت (٤).

گوٹزاری بہار

(۴)

نہم کہ شکوٰۃ پاشماوہی یہ کیٹک لہ کہ شکوٰۃ ہرہ رہنگینہکانی
کتیبخانہی کوردیہ، زور شپ و پہرپووت و شپرزہوو، لہ گوئی گورابوو
لای ماموستایہک خستبوویہ توورہکہیہکہوہو لیم کری و بووژانمہوہو،
کردم بہ سہرچاوہی سہرہکی بہرگی شہشی کہشکوٰۃی کہلہپووری ئەدہبی
کوردی، لہویدا بہسہرہاتہکہیم نووسیوہ. ئەم کہشکوٰۃیش یہکیکہ لہ لہ
کہشکوٰۃ کہموینہکانی ئەدہبی کوردی. لہ زیاد لہ (۹) جیگہیدا ناو بوناو
شعیری مہولہوی تیداہیہ / دیارہ زوری تیداچوہ، چونکہ ئەمیش بایہخی
بہ شعیری مہولہوی داوہن لہ جیگہیہکدا نووسیوہ:

((بجمد اللہ وحسن توفیقہ تمام شد شعارات جناب مولوی علیہ
الرحمة- و سائر غزلیات او، کلام احمد بیک کوماسی و ولی دیوانہ و
سائرین رحمہم اللہ فی الدارین یوم جمعہ ۱۳۲۲. حررہ محمد)).

نہمہی لہ کہشکوٰۃکہدا ماوہ (۳۰۶) لاپہرہیہ دوا میژووی سائی
۱۳۳۳ک = ۱۹۱۴ز (۵).

نہم کہشکوٰۃیش لہ لای خوّم پاریزراوہ.

کہشکوٰۃی شیخ نہحمہدی شافہلا

(۵)

نہم کہشکوٰۃ نہو کہشکوٰۃیہ کہ ماموستا مہلا عہدولکہریمی
مودہرپس لہ پیشہکی دیوانی مہولہویدا باسی چہند کہشکوٰۃی دہکا کہ
ہہوالی زانیون و شوینیانی زانیوہ و ہہولیداوہ دەستینہکہوتوونو، لہو
باروہ نووسیوہ: (۰وہک زانیومہ لای بہگزادہ جافہکانی کہلار و لای

منالهکانی شیخ رهسوولی گۆمهتی قهره داغ و لای شیخانی شاقه لآ و
سهرشیوی سهقز و لای.....))

من وینهی ئەم که شکۆلەم لای مامۆستا حەمەیی حەمەباقیبەوه
دەستکەوت زۆر سوپاسی دەکەم، لە بەرگی هەشتەمی بووژاندنەوهی
میژوووی زانایانی کورددا سوودم لیۆدرگرت. دوایی دەگەریمەوه سەری _.

بەهاری ۲۰۰۹ ز چوو مە سهقز لە تەك برای بەرپێز مامۆستا عیرفانی
پارسادا چووینە مائی مامۆستا عەلی شەهابی که لە بنەمالەیی شیخ
نەحمەدی شاقه لایه و نوسخەیی ئەصلی که شکۆلەکه لای ئەو پارێزراوه.
دوای چەند راوهریوی و، چەند وەعظ و موحاضەرەو، باسی ئەوهی که ئەو
جۆره شوینەوارانە مائی میلیهتن و نابی رینگەیی سوودلیۆهرگرتنیان
لیبگیریت.. که شکۆلەکهی پیشاندامو بێموت: من نوسخەم لە لایه و بەشیکم
بلاوکردووەتەوهو، ناوونیشانەکانیم دایی، بەئینی ئەوهی پیدام دوایی
مامۆستا عیرفان بچیتەوه لای و بە کامیرا وینەیی هەموویم بو بگری.
بەلام بە داخهوه دوایی لە بەئینهکهی پاشگەزبوهوه و ئیستەیش هەر
چاوهریم؛ ئەم که شکۆلە جگه لهوهی یهکیکه له که شکۆلە هەرە نایابهکانی
کتیبخانەیی کوردی و بایهخیکی زۆری تیدا بە شیعیری مهولهوی دراوه.
دوو خالی جیگهیی بایهخی فرەیی تیدایه:

یهکه م: چەند نامەیی مهولهوی تیدایه که له که شکۆلەکانی دیدا نین.
دووم: لەم دەستخهتەدا پاشماوهی دانراویکی مهولهوی ههیه به
پهخشانی کوردی، که وا بزانه کهس پیش من ههستی پینه کردوه و باسی
له هیچ سهراوهیه کدا نییه. ئەوهبوو من له بەرگی هەشتەمی
بووژاندنەوهی میژوووی زانایانی کورددا بلاومکردوه (٦).

به‌مه‌یش دەرگایه‌کی دیکه له بلیمه‌تییه‌کانی مه‌وله‌وی ده‌کریتیه‌وه و نه‌گەر به وردی میژووی دانانی مه‌ولوودنامه‌که‌ی شیخ حسه‌ینی قازی و ئەم دانراوه‌ی مه‌وله‌وی بزانی‌ت، دوورنییه مه‌وله‌وی یه‌که‌م په‌خشانووسی کورد بی‌ت به کرمانجی خواروو نه‌گەر وایش نه‌بی نه‌وه هەر له سه‌رده‌می شیخ حسه‌یندا و شانبه‌شانی ئەو په‌خشانی کوردی نووسیوه.

ئەم‌خ مه‌حموود ناویک نووسراوه‌ته‌وه، چونکه له‌ویدا عه‌بدو له‌تییف ناویک چەند به‌یتیکی نووسیبوه و نووسیویه: به‌فه‌رمانی شیخ مه‌حموود نووسیومن. ئەم‌وه‌ی به‌یاضدایه، تا لاپه‌ره (١٦٥)ی شیع‌ر و به‌ره‌می مه‌وله‌وییه، له‌وه‌یش به‌ولاه ناو به‌ناو شیعی مه‌وله‌وی تیدایه. نات‌ه‌واوی و پچ‌رانی تیدایه به‌خه‌تی (نستعلیق) نووسراوه‌ته‌وه، ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی دیار نییه هه‌روه‌ها میژووی نووسینه‌وه‌که‌ی، بی‌وانه‌که‌ی (٩×١٥)یه.

که‌شکۆلی مینبه‌ری

(٦)

ئەم که‌شکۆله‌یش یه‌که‌که له که‌شکۆله‌ فره‌ ره‌نگینه‌کانی کتییخانه‌ی کوردی و سه‌رچاوه‌یه‌کی دانسقه و ده‌گمهنی دیوانی مه‌وله‌وییه. له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌فارس‌ی شتیک نووسراوه که ئەمه کوردیه‌که‌یه‌تی:

ئەم سיע‌رانه له‌رووی نوسخه‌یه‌ک که‌خوایخۆشبوو مه‌وله‌وی مه‌عدوومی له‌که‌ناری کتیییکدا به‌خه‌تی خو‌ی بو‌خوایخۆشبوو مامۆستای مینبه‌ری به‌یادگار نووسیویه‌تییه‌وه...بو‌یه له‌شیوه‌ی ژماره‌و روونوو‌سکردنیدا هیج جو‌ره‌ گۆر‌انکارییه‌ک نه‌کراوه‌و، ئەم وه‌ک ئەو وایه.

له‌کو‌تایی ئەو شیع‌رانه‌وه ئەم عیبارته‌ی خواره‌وه‌ی فه‌رموه‌:

((در خواطر محبانی جانی، سوزش مشتاقان و ارزومندان جنانی، چه در لباس تازی و دری و، در کرباس گورانی تفاوت نخواهد فرمود، وبر بی التفاتی نخواهد افزود. اری هر یکی اصطلاحی داده ایم، هر یکی سیرتی بنهاده ایم، پس فقرات فقرات گویای خاموش نایب فقیر مدهوش است. یسلم علیکم وعلی من لدیکم- عبدالرحیم معدوم-)).

هرچند من لهم نوسخه‌یه بیگومان نیم، نه‌گهر بجپتته‌سهر و ودهک نووسراوه وه‌هابیت، نه‌وا نه‌مه یه‌که‌م نوسخه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بیت له بهر ده‌ستخه‌تی خو‌ی نووسرابیتته‌وه و له‌ده‌ستدابیت. ههر چو‌ن هه‌بیت نه‌م ده‌ستخه‌ته (۱۳۱) لاپه‌ره‌یه به‌ خه‌تیکی (نستعلیق)ی خو‌ش نووسراوته‌وه. لاپه‌ره‌ی (۱۶) بهیتی تیدایه. سه‌رجه‌م (۱۸۸) پارچه شیعری مه‌وله‌وی تیدایه، ده‌ستخه‌ته‌که به‌س شیعری مه‌وله‌وی تیدایه. زیاد له (۱۵) پارچه‌یان له دیوانه چاپه‌که‌ی ماموستای موده‌رپیدا نین. ناته‌واوی و که‌موزیادی تیدایه، له‌وه ده‌جیت نوسخه‌که ناته‌واوبیت. وینه‌یم له ماموستا همه‌ی همه‌باقییه‌وه ده‌ستکه‌وت، سوپاسیده‌که‌م، نازانم نه‌سله‌که‌ی لای کییه.

که‌شکو‌لی نایاب

(۷)

نه‌م ناوهم بو نه‌م به‌یاضه دانا، چونکه به‌راستی یه‌کیکه له که‌شکو‌له ههره نایابه‌کانی کتیبخانه‌ی کوردی و، له بهر نه‌وه‌ی کو‌تایی نه‌ماوه و ناوی نووسره‌روه‌ی نازانریت، نه‌م ناوهم بو په‌سه‌ندکرد. نه‌م ده‌ستخه‌ته‌پیش یه‌کیکه له‌وه ده‌ستخه‌تانه‌ی پیش من که‌س بو کاری دیوانی مه‌وله‌وی سوودی لی نه‌بینیوه.

من ئەم نوسخەم لە سالی حەفتاکاندا دەستخست و، دواتر لە تەك چەند نوسخەى دیکەى دیوانى مەولەویدا بابەتیکم لى پیکهینان بە ناوونیشانى (شارۆیهك لە باخچەى ئەدەبى مەولەویدا، لە گۆفارى كۆرى زانیارى كورد بلاومکردوه (۷).

ئەم دەستخستەیش لەوانەیه که بەخت یارنەبوه نەکهوئتە بەر چەپۆکی چەرخی چەپگەرد و بە سەلامەتى بمانیتەوه. لە کۆتاییهوه ناتەواوه و نازانری چەندی لەناوچوه. ناو بوناویش لە پینچ جیگەدا ناتەواوی و کەوتن هەیه که مەگەر خودا بزانی کەوتوو و تیداچوووەکان چەند بوون.

ئەوهى که ماوه (۱۲۰) لاپەرەیه، لاپەرەى (۸) بەیتی تیدایه، بەشى زۆرى شیعری مەولەوییه، لە چەند جیگەدا شیعری (ئەحمەد بەگی کۆماسى و کاکە ئەحمەدى مەجزووب و شیخ حەسەنى مەولاناوایی و وهلى دیوانه)ی تیدایه. لە شیوهى (بەیاض)دا نووسراوتهوه، پێوانهکەى (۱۱×۲۰)یە بە خەتیکی (نستعلیق)ی زۆر جوان نووسراوتهوه، قەراخی لاپەرەکان و ناوهراستهکانیشی جۆگەله-جۆگەله کراوه. گەلى پەخشان و بۆنەى وتنى شیعرهکانى به کوردی و فارسی تیدایه. بە بۆنەى ئەو پەخشانانەوه- که پەخشانى مەولەوین- گومانى زۆرم بۆ ئەوه دەچیت که لە بەر نوسخەى مەولەوی، یان لە بەر نوسخەى لەبەر نوسخەى مەولەوی نووسراوه- نووسرابیتەوه. سەرچاوهیهکی پرسوودی دیوانى مەولەوییه.

كەشكۆلى عەبدولقادر

(۸)

ئەم كەشكۆلەيش يەككە لەو كەشكۆلەنەي بايەخى زۆرى بە ديوانى مەولەوى تىدا دراوه و بەشى ھەرە زۆرى بۆ شىعرەكانى ئەو تەرخانكراوه. دەستخەتەكەي (۱۵۴) لاپەرەيە. (۱۲۵) لاپەرەي زياترى بەس شىعري مەولەويە، (۱۲۸) پارچە شىعري مەولەوى تىدايە.

بە خەتئىكى (نستعليق)ى مامناوھندى نووسراوھتەوھ. گەل بۆنەي شىعرەكان و روونكردنەوھى تىدايە. دەستخەتەكە شىپرزە و دراو و دلۆپەلیدراوھ، سەرھتا و كۆتايى ديار نييە، ميژووي نووسينەوھى پئوھ نييە، لە يەك شویندا ناوى نووسەرەوھەك ھەيە كە ناوى عەبدولقادر بووھ. گومانيش لەوھ دەكرىت بەلای كەميەوھ دوو كەس لە نووسينەوھيدا بەشداريانكرديت.

ماوھەك لە لای كەسيك بووھ كە نازانم كئيە. قەلەمى تىبردوھ و ھەندىك شتى تىدا نووسيوھ و، لە گەل رۆحى مەولەويدا بەراوردىكردوھ، لەسەر ھەندىك لە پارچە شىعرەكانى نووسيوھ، لە رۆحى مەولەويدا نييە. (پئوانەي دەستخەتەكە (۱۹×۱۴)۵، لاپەرەي (۱۱) بەيتى تىدايە. ھەندى شوئى لاپەرەكانى لىن دراوھ و پواوھو، بەوھيش بەشيك لە شىعرەكانى تىداچوون. شىعري (وھل دئوانە) و چەند شاعرىكى ديكەيشى تىدايە. وئىنەي لە كتيبخانەكەمدا ھەيە. بېرواناكەم سوود لەمەيش بۆ چاپى ديوانى مەولەوى بېنرابىت.

که شکۆلی تۆفیق

(۹)

ئەم که شکۆلە شیعری گەلێ لە شاعیرانی فارس و کورد و عەرەبی تێدایە. بایە خێکی تایبەتی بە شیعری مهولهوی دراوه تیایدا. یه کێک- که نازانری گێیه- بهیت بهیت شیعرهکانی مهولهوی که له و که شکۆلهدان ژماردوه. تیکرای بهیتهکان گهیشتونته (۹۶۲) بهیت. به خهتیکی جوانی (نستعلیق) نووسراوتهوه، چه ندین گهس به شدارییان له نوسینه وهیدا کردوه، تهنها له یهک شوینیدا نووسراوه: له بهر خاتری نووری چاوم تۆفیق نووسیمهوه. بۆنه ی شیعرهکانی تیدا نییه. له ههندی شویندا شیعرهکان جیا نه کرانه تهوه، لاپه رهکان نیشانه ی ئەمبهره و بهریان بۆ داننه نراوه، که وتن و له ناوچوونی تیدا ههیه.

شیعری بلاونه کراوه ی تیدا ههیه. (۲۳۷) لاپه رهیه. پیاوانه که ی (۱۱×۱۷) ه. ژماره ی بهیتهکانی هه موو لاپه رهکانی وهک یهک نین.

(که شکۆلی چه میله خان)

(۱۰)

ئەم که شکۆلەیش – که له شیوه ی به یاضدایه- یه کێکی تره له که شکۆلە نایابهکانی کتێبخانه ی کوردی و، نووسه رهوه به ریزه که ی به خهته جوانه خۆشه که ی خۆی هونه ری له نووسینه وهیدا نواندوه و به شیوه یه کی شیواو رازاندویه تیه وه. ئەم که شکۆلەیش – به داخه وه- یه کێکه له و که شکۆلانه ی بهر چه پۆکی چه پگهر د که وتوه و به شیکی تیداچوه و سه ره تاو کۆتایی نه واوه، ناوی نووسه ره وه که ی و میژووی نووسینه وه ی نازانریت.

کاتی خۆی له لای حهمیده خانی کچی نه‌حهمد موختار جاف بووه، لای نه‌و پارێزراوه. له سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می نووسراوه عه‌بدوکه‌ریم ره‌مه‌زان گوڵپی سالی (۱۹۵۷) به‌ نه‌مانه‌ت وه‌ریگرتوه بو‌ نه‌وه‌ی بینووسیته‌وه و دوایی بیداته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

ئه‌م که‌شکوڵه‌یش به‌شیکبووه له‌و دیارییه‌ نایابانه‌ی دوای دامه‌زراندنی کۆری زانیاری کورد له‌ به‌غدا کراوه به‌ پۆیلانه‌ی کۆری زانیاری. ئه‌سه‌که‌ی ئیسته له (المركز الوطني للمخطوطات) پارێزراوه. وینه‌ی له لای من هه‌یه. نه‌وه‌ی که‌ ماوه (۲۲۸) لاپه‌ره‌یه، دوو که‌س نووسییویانه‌ته‌وه و یه‌که‌میان- که‌ به‌شیکێ زۆری نووسییوته‌وه- زۆر خه‌تخۆشبووه، دووه‌مه‌که‌شیان خراپ نیه و ده‌خوینریته‌وه. لاپه‌ره‌ی (۶) به‌یتی تیدا نووسراوه. بێوانه‌که‌ی (۱۰×۱۶)ه. ئه‌سه‌که‌ی کاتی خۆی له‌ کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورددا بووه.

ئه‌م ده‌ستخه‌ته سه‌ره‌تاکه‌ی تا لاپه‌ره (۱۱۰)ی شیعری مه‌وله‌وییه و نزیکه‌ی (۵۰)ی پارچه‌ شیعری مه‌وله‌وی ده‌بی له‌و ئه‌ندازه‌دا نووسراوه. دوای نه‌وه‌یش به‌شی زۆری شیعری بێسارانی و که‌سانی دیکه‌یه.

که‌شکوڵی مه‌وله‌وی

(۱۱)

ئه‌م که‌شکوڵه‌ کاتی خۆی که‌ کارم له‌سه‌ر کردوه ناوم ناوه (که‌شکوڵی مه‌وله‌وی) ئیسته‌یش هه‌ر به‌و ناوه‌وه له‌ سه‌ری ده‌نوسم. یه‌کیکه‌ له‌ پۆیلانه‌کانی کۆری زانیاری کورد دوای دامه‌زراندنی. به‌ داخه‌وه ئه‌میش له‌ چه‌پۆکی چه‌رخێ چه‌پگه‌رد به‌ دوور نه‌بووه، له‌ شپه‌زه‌بوون و که‌وتن و تیداچووندا به‌شیکێ به‌رکه‌وتوه. له‌ سه‌ره‌تاوه - که‌ ژماره‌ی بو‌ دانراوه- به‌

لاپه ره (۴۷) ده‌ستپنده‌کات، واته به‌لای که‌مییه‌وه (۴۶) لاپه‌ره‌ی له سهره‌تاوه که‌وتوه، له ناویشیه‌وه دیا نییه چه‌ندی لئ له‌ناوچوه. نه‌وه‌ی که ماوه (۲۰۰) لاپه‌ره‌یه له شیوه‌ی به‌یاضدایه، لاپه‌ره‌ی (۱۵) به‌یتی تیدا نووسراوه، پیوانه‌که‌ی (۱۱×۲۲)ه. خه‌ته‌که‌ی (نستعلیق)یکی جوانه. له شوینیکی نووسراوه:

(تمت از دست فلان ۲۳ سفر ۱۲۸۲)، نه‌گهر نه‌م میژووه راست بیتن نه‌وا نه‌مه کۆنترین که‌شکۆلی دیوانی مه‌وله‌وییه له‌وانه‌ی له ده‌ستی مندان و، نووسره‌وه‌که‌ی ماوه‌یه‌کی باش له سهرده‌می مه‌وله‌ویدا ژیاوه و، دوور نییه زۆر به‌یه‌که‌وه بووبن و به‌شی له شیعره‌کانی له دم و قه‌له‌می مه‌وله‌وی وهرگرتی.

له‌م ده‌ستخه‌ته‌دا- جگه جگه له‌وه‌ی که له سهره‌تاوه (۴۶) لاپه‌ره‌ی تیداچوه و نه‌و تیداچوانه له به‌شی شیعی مه‌وله‌ویدان- تا لاپه‌ره (۹۶)ی شیعی مه‌وله‌وییه‌وه، له‌و نه‌ندازه‌دا (۶۸) پارچه شیعی مه‌وله‌وی هه‌یه. له‌م نوسخه‌دا هۆ و بۆنه‌ی وتنی شیعره‌کان نه‌نووسراون. نه‌مه‌یش که ئیسته نه‌سه‌له‌که‌ی له ((المرکز الوطنی للمخطوطات))دا پارێزراوه وینه‌ی له کتیبخانه‌که‌مدا هه‌یه (۸).

که‌شکۆلی چه‌سه‌ن شه‌ریفنا‌بادی

(۱۲)

نه‌م که‌شکۆله‌یش په‌کیکه له که‌شکۆله ره‌نگین و که‌موینه‌کانی کتیبخانه‌ی کوردی. خاوه‌نه‌که‌یشی په‌کیکه له‌وانه‌ی بایه‌خی بیته‌ندازه‌ی به‌ دیوانی (مه‌وله‌وی) داوه، بو بایه‌خدانی خاوه‌نی که‌شکۆله‌که به‌ کاره‌که‌ی و، له ناو کاره‌که‌یشیدا به‌ دیوانی مه‌وله‌وی، نه‌وه‌نده به‌سه که

بزانین ئەك كەشكۆلە بەری رەنجی (۲۱) سالیەتی. ئەم رەنجەیشی بۆ دیوانی مەولەوی داناوه.

بایەخیکی دیکە ی ئەم كەشكۆلە لەوەدایە، بە میژوویەکی روون دەردەكەوی كە یەكێكە لە كەشكۆلە كۆنەكان و سەرەتای دەستپێکردنی بۆ دواى چوار سال لە كۆچی دواى مەولەوی دەگەرپێتەوه، بێگومان خاوەنەكەى ماویەك هاوچەرخى مەولەوی بووه و، دوور نییە بە خزمەتى مەولەوی گەیشتی. نووسەرەوهكەى وردەكاربوه، چەند جار میژووی تیدا نووسیوه، لەوهوه بۆمان دەردەكەوی (۱۳۰۴ك) دەستی بە نووسینەوهی كردوه و تا سالی (۱۳۲۵ك) بە دەستییهوه بوه و كاری تیدا كردوه.

وهك لە نوسخەى نایابدا چەند پەخشانی كوردی و فارسی مەولەوی هەیه، لەم نوسخەیشدا هەندێك لەو پەخشانانە وهك ئەوی هەیه. من بوونی ئەو پەخشانانە بە بەلگەى نزیكى میژووی نووسینەوهكە لە سەردەمی مەولەوی دەزانم، یان دروستتر بڵێم: گومانى ئەوه دەكرێت لەبەر نوسخەى مەولەوی خۆی یان نوسخەى نزیك لە نوسخەى مەولەوی نووسراپنەوه.

ئەم نوسخەیه (۲۰۷) پارچە شیعری تێدایە، چەند پارچەیهکی كەم نەبێ هەموویان شیعری مەولەوین. بۆ نموونە یەك دوو دانە لەو پەخشانانە دەگوێزمەوه ئێرە:

۱- وفات مرحوم مبرور جنت جاه مولوی ملا عبدالرحیم المتخلص
بمعدوم- علیه الرحمه والغفران، و اسكنه الله تعالى اعلى فرادیس الجنان-
فی ماه شوال المكرم سنه الف ومائتین وتسع وتسعین، من هجره خیر
الرسلین. سنه ۱۲۹۹. ل (۱۸۹).

لیره دا به روونی مانگی شه والی (۱۲۹۹ک = ۱۳۸۱ز) بۆ کۆچی مهوله وی دانراوه، به لآم پئیشتر سالی (۱۳۰۰ک) بی دیاریکردنی مانگ دانراوه.

۲- طاقهت خۇ نابئ... که خالۆ (فرموده بودند) کاغهز بنویسمه پهنجه، یانی له گرهوه نزدیکتره، ئه ری خاک خاک وهسهرم خاص نزدیکه؛ له گرهوه تا پهنجه پهنج روژ ریگهست، نازانم چه بنووسم؟ دهردم دووباره تازه بووگهسوه، یا خودا خۆم له کاغهزه که زووتر برۆمهوه، ئاخ خالۆ؛ ل (۲۰۹).

ئهم که شکۆله یه کیکه لهوانه ی له دهستی خوالیخۆشبوو _ د. محهمه د صدیقی موفتیزاده دا بوون، ئیسته وینه ی له لای مندا هه یه.

له م دهرفته دا ته نه ا ئهم دهسته خه ته م له سه رچاوه کانی لای ناوبرا و خسته به رباس و (۴) دهسته خه تی تریم لایه که یه کیکیان دهسته خه تی خوالیخۆشبوو خۆشوووس و زانی بلیمه تی کورد مامۆستا سه ید طاهری هاشمیه. با ئهوانه بمینن بۆ کاتیکی له بارتتر.

که شکۆلی هه ییه ت

(۱۳)

ئهم که شکۆله م به وینه له لای برای به نرخم صباحی حسینییه وه دهسته که وت. ئه ویش سه رچاوه یه کی به بایه خی دیوانی مهوله و ییه، به خه تی (نستعلیق) ی جوان نووسراوه ته وه. ته علیقات و لیكدانه وه ی سه ید محهمه د صاقي هه ییه تی به سه ره وه یه که خۆی شاعیر و مه لچاک بووه.

ئهم دهسته خه ته (۱۴۰) پارچه شیعری تئیدایه که هه مووی شیعری مهوله و ییه، جگه له یه ک دوو پارچه ی شیخ عه بدولای داخی و بولبول که

یان بۆ مہولہ ویان نووسیوہ، یان لہ وہلامی نامہی مہولہ ویدا بۆیان نووسیویانن.

دہستخہ تہ کہ دلۆپہ و ئاوی بہرگہ وتوہ، بہلام ہیچی لہ ناو نہ چوہ. نهم دہستخہ تہ بۆنہی وتنی شیعیری کہم تیدایہ و، تہنہا لہ شیعرہ کانی بولبول و داخیدا نہوہ دیاریکراوہ کامہ شیعیری مہولہ وییہ و کامہ شیعیری نہوانہ.

وادیارہ لہ گہل نوسخہی تردا موقابہ لہ کراوہ، چونکہ لہ ہندی شویندا نووسراوہ (بلغ) کہ نهم لہ دہستخہ تی کؤندا نیشانہی نہوہیہ موقابہ لہ کراوہ لہ گہل نوسخہی ہمان کتیبدا. لہ شیوہی کہ شکؤلدا نووسراوہ تہوہ لاپہرہی (۱۶) بہیتی تیدایہ. نووسرہ کہی لہ کؤتایہوہ نووسیویہ:

((تمام شد غزلیات مرحوم سید عبدالرحیم المتخلص بمعدوم — علیہ الرحمۃ۔ حرره الاقل فی ۱۸ من ذی الحجۃ الکرام ۱۳۲۴ بقلعہ گاہ محمد سعید الحسینی العمری النجمی)).

کہ شکؤلی کہمہ توو

(۱۴)

نهم کہ شکؤلہ لہ دہرفہ تی کدا نووسراوہ بہ چہرم بہرگی تیگیراوہ، لہ رووی ریگخستن و نووسینہوہوہ ناگاتہ بایہخی کہ شکؤلہ کانی دین خہتہ کہی ئیرہ تییہو دہخوینریتہوہ، ژمارہ بۆ لاپہرہ کانی و پارچہ کان دانہنراوہ. ناوی نووسرہوہی پیوہ نییہ. نزیکی صہد لاپہرہیہ، (۶۹) لاپہرہی شیعیری مہولہ وییہ، لہ ریگہی برای بہنرخم کاک عیرفانی پارساوہ لہ سہقز وینہیم لہ سہر سیدی دہستکہ وتوہ. بۆ کاری لیکؤلینہوہ و بہرانبہری نوسخہ سوودی باشی ہیہ.

نه نجام:

ئیمه که لیلهدا کۆبووینه تهوه بۆ ریزلینان له مهولهوی و بهرزپاگرتنی یادی خۆی و شوپنهواره شاکار و بهرزهکانی، چاک وایه کۆبوونه وه که مان له جوغزی قسه کردن و پیاوه لاندانیدا نه خولیته وه و دواي تهواووونی کۆرپه که بگهینه نه نجامگه لیک که به قازانجی مهولهوی و به ره مهکانی تهواوبیت و، کارگه لیک وها بکهین بۆ کۆرپه داهاوو که بۆ مهولهوی به ستریت چهند شتی نویمان له دهستدا بیت پیشکشی به شداربووانی کۆرپه که ی بکهین و بلین: له ماوهی سالی یان زیاتر یان که متری رابوردودا ئهم خزمهتانه به به ره هم و شوپنهواری مهولهوی کراون. بۆ ئهمهیش من له عاسی خۆمه وه له بهر تیشک و روشنایی باسه که مده چهند پیشنیاریک ده که م:

یه که م: له م باسه کورتهدا من ناوی (۱۴) سه رچاوهی دیوانی مهولهویم به گوئی نیوهی نازیزدا دا، که به شی زۆریان تهنها له لای من هه ن. هه کیمی مه لا سالی له نووسینیکی بلا و کراوهیدا باسی (۱۲) که شکۆلی مهولهوی دهکات، هه سه ن و گۆران که دیوانی مهولهوویان چاپکردوه ته وه، له وانیه چهند که شکۆل و دهستهختیان له باره ی مهولهووییه وه چاپکردوه ته وه، له وانیه چهند که شکۆل و دهستهختیان له باره ی مهولهووییه وه له دهستدا بیت، صدیقی بۆرکه یی که کاری بۆ مهولهوی کردوه ده ب چهند دهستهختی له لای بیت. کهسانی دیکه ش که ئیمه نازانین و ناگامان لیان نییه له وانیه چهندین دهستهختی نایابی شیعی مهولهوویان له لای بیت...

لیلهدا ئهم هه له له کیس ناده م و ئه و داواي که چهند جار به نووسین و گوتن کردوو مه، ئه م جار هیش دهیکه مه وه و ده لیم: ئه گه ر

(دهسته‌تخانه‌ی کوردی) مان هه‌بوايهت و سامانی به سامانی که‌له‌پووری کوردی تیداگوکراوه‌بوايهت‌هوه و دهسته‌ته‌کانی مه‌وله‌وی خۆیان، یان وینه‌یانی تیدا بوايهت، کاری لیکۆله‌ری کورد زۆر ئاسان ده‌بوو، به خه‌رجیکی که‌م و زه‌حه‌تییکی که‌متر ده‌گه‌ییه ئامانجی خۆی. بۆیه ده‌لیم: تا زوو په‌له‌یکه‌ین بۆ دامه‌زاندنی ئه‌و ده‌زگا هه‌شتا که‌مه.

دووهم: تا ئه‌و کاته ئه‌و ده‌زگا دیته‌دی با له‌ناو خۆماندا هه‌ماهه‌نگی و هاوکاریمان هه‌بیت و، که‌یه‌کیکمان خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی شاعریک بوو که‌سیکی دیمان شتیک له‌ شوینه‌وار و به‌ره‌می ئه‌و شاعیره‌ی له‌لابوو، با درنغی لینه‌کات و نه‌یشاریته‌وه و به‌ سنگیکی فراوانه‌وه به‌ ده‌نگیه‌وه بچیت و بۆشاییه‌کانی بۆ پربکاته‌وه و کاره‌که‌ی بۆ ته‌واوبکات.

سییه‌م: با گیانی زانستی و سوودوهرگرتن له‌ سه‌رچاوه‌- هی هه‌رکه‌س بیت له‌ ناخمان و له‌ کارماندا گه‌شه‌بکات و کاره‌کانمان به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی ده‌وله‌مه‌ندبکه‌ین.

لێره‌دا یه‌ک نمونه‌ ده‌ینمه‌وه: من سالی ۱۹۷۸ وتاریکم له‌ ژماره (۶) ی گۆڤاری کۆری زانیاری کورددا بلاوکرده‌وه، ئه‌و وتاره به‌ری شارۆی چه‌ندین که‌شکۆلی نایاب بوو، چه‌ندین بۆنه و هۆی وتنی شیعره‌کان و چه‌ندین پارچه و تاک و چوارخشته‌کی شیعری بلاونه‌کراوه‌ی مه‌وله‌ویم هه‌ینابوو. له‌و کاته‌وه تا ئیسته چه‌ندکار بۆ دیوانی مه‌وله‌وی کراوه، ئه‌و سه‌رنج و بۆجوون و شیعره بلاونه‌کراوانه ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌وتۆیان له‌و کارانه‌دا نه‌بوه، به‌ تایبه‌تی له‌ دیوانی مه‌وله‌وی (حه‌سه‌ن و گوژران) دا که سه‌رله‌به‌ری دیوانی مه‌وله‌وییان به‌ زیاتر له (۶۰) پارچه شیعری بلاونه‌کراوه‌ی مه‌وله‌وییه‌وه چاپکردوو، ج ده‌بوو ئه‌گه‌ر سوودیان له‌و سه‌رچاوه وه‌ک پێویست وه‌ر‌بگرتایه و ئه‌و بابه‌تانه‌یان ب‌خسته‌یه‌ته

سهرکاره که بیان و ههر هه له و په له یه کیشی تیدا بوایه بیاخستیه ته نه ستوی من؟؟.

ههر نه و گیانی نازانستیانه وایکردوه که سانیک سوودیان لهم سهرچاوه وهرگرتوه، به لام که هاتوون ((نه و هه ولانه ی که بو خزمه تکردنی به ره مه کانی مهولهوی دراوه)) یان ریزکردوه، نه م سهرچاوه یان بواردوه؛

چوارم: ده بی نه وهیش له بیرنه که یین نه ده بی کوردی به گشتی و دیوانی مهولهوی به تایبه تی، قهرزرداری خانه قاکانی ته ریکه تی نه قشبه ندی و شیخانی نه و ته ریکه تن، چونکه لای نه و زاتانه و له خانه قاکانیاندا بایه خیکی باش به نووسینه وه و گه شه کردنی نه و سهرچاوانه دراوه، له و ده سته تانهدا من دیومن نه وانیه یان کوتاییان ماوه، یان ناوی نووسه ره وه یان دیاره - چواریان به که شکۆلی شیخی حیسامه دینه وه بو خلیفه و پیاوانی نه و ته ریکه ته به دهستی مورید و مه نسوویان نووسراونه ته وه.

پینجه م: من که لیرده باسی چوارده که شکۆلی شیعی مهولهویم کرد، زیاتر مه به ستم نه و که شکۆلانه یه که یان سهرله بهر تایبه تکران به شیعی مهولهوویه وه، یان بایه خی زوریان تیدا به دیوانی مهولهوی داوه، چونکه - بیجگه له مانه - چه ندین که شکۆلم له لایه که م تا زور که میان هیه لای له شیعی مهولهوی تیدا نه کرابیته وه.

پەراویزەکان

- 1- بېروانە: الادب الاسلامی، المجلد الرابع، العدد الخامس عشر، ۱۴۱۸ھ ۱۹۹۷م.
 - 2- بېروانە: محمەد علی قەرەداغی، بووژاندنەوێ میژووێ زانایانی کورد لە رینگە دەستخەتەکانیانەو، بەرگی چوارەم، چاپخانە (الخنساء)، بەغداد ۱۴۲۲ک ۲۰۰۲ز، ل ۸۳.
 - 3- سەرچاوەی پێشوو، بەرگی چوارەم، دزگای ناراس، ۲۰۰۷ چاپی یەکەم، ل (۲۱۰).
 - 4- باسی ئەم کەشکۆلەم لە چەند شوێندا نووسیو. لەوانە: پاشکۆی عێراق، ژمارە (۱۲-۱۳) شوبات و ئازاری (۱۹۷۸). ئەلبووێ کەشکۆل بەرگی یەکەم، ل (۱۶۴). بەرکوئیک لە خەرمانی شیعری سالم ل (۲۵).
 - 5- بېروانە: کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردی، بەرگی شەشەم، دزگای ناراس هەولێر، چاپی یەکەم.
 - 6- بېروانە: بووژاندنەوێ میژووێ زانایانی کورد _ بەرگی هەشتەم دزگای ناراس، هەولێر- چاپی یەکەم - (۲۰۰۸)، ل (۱۵۵).
 - 7- بېروانە: گۆفاری کۆری زانیاری کورد ژمارە (۶).
 - 8- لە بەرگی پێنجەمی بووژاندنەوێ میژووێ زانایانی کورددا ل (۲۲۲) سوودم لەم کەشکۆلە بۆ باسیک لە سەر بێسارانی وەرگرتووە.
- لە بارەى پۆیلانەى کۆری زانیاری کوردیشەو لە سیمیناریکدا کە ئیوارەى (۱/۱۸/ ۲۰۰۹) بۆم بەسترا، بە دریزی دواوم و بابەتەکە لە بەرگی نۆیەمی بووژاندنەوێ میژووێ زانایانی کورددا بلاودەبیتەو.

مهولهوی و پناکی خوداگایی قهومی / مېتر و وپی کورد

عادن محهه دپوور

گوشراوی باسه که: زیدماتی دهقه شیعریه کانی نهوسای کوردی پیکهاتووه له ژانیری نهدهبی «لیریکا» ریپرای نه مه هندی واتای فهلسه فی له و تیکستانا ده بینرئ. نه م نووسراوه نهیهوی بلی هه ویتنی نه و سی چه مکه «عه قلییه تی گشتی یان جیهانی، رۆحی قهومی و خوداگای میژوویی» که دهزگای فهلسه فی «هیگیل» یان پیکهاتنا بو له م چامه ی مهولهوی که ده خوینریتته وه و ههستی پیده کری.

دهسته واژه سه ره کییه کان: مهولهوی، هیگیل، لیریکا، رۆحی جیهانی،

ناگایی، خوداگایی قهومی و...

وه رایئ:

نه م پهیلوا (بۆچوون) راسته که هه ر له میژه به کگراوندی مه عریفه و قه لای فهلسه فی و ته لاری رۆشنبیری کورد شیعر بووه، شیعر تاکه نیستانیکای «بوون» و شوناسی «نه ته وایه تی» بووه بۆ کورد، به هوی هه ندی هۆکاری سیاسی - کۆمه لایه تی له ره وره وه ی میژوودا، بیبه ش بوه له باقی ژانیره فهلسه فی، نه ده بی و هونه رییه کانیتر. زۆریه ی نه و ده قانه ی نه مرۆ له نیو نارشیخی «چوارده سه ده» ی^(۱) شیعری نهوسای کورددا هه ن: هه ر له «کرکه»^(۲) ی هورمزگان^(۳)، تا شوپشه مۆسیقاییه که ی فۆرم و ناوه رۆکی

گۆران، مه موویان یهك توخم به ناو «لیریکا (Lirika، غنایی» به هه موو سه رچه شنه كان و واتاكانیه وه⁽⁴⁾، ده یانگریته وه. باری كۆمه لایه تی-سیاسی و نه بوونی ده سه لات و فه قری میدیا و سروشتی تایبه تی كوردستان و ته جروبیه تاکییه كانی شاعرانی كورد، بۆته هۆكارێك كه ئارشیوی شیعیی ئه وسامان بی به ریی بی له ژانیری هه ماسی (داهینانی فه لسه فه ی میژوویی كورد) و نومایشی (دراماتیک) به واتای راسته کی.

زێدهاتی ده قه شیعییه كانی نه وسای كوردی پێكهاتوو له ژانیری نه ده بی «لیریکا»، به مه رجێك هه موو لایه نه كانی ئه م ژانیره له به رچا و بگرین. عێرفانی، تیئۆكراتی و ئه شرافی، عاشقانه، ته غه زولی-هه ماسی، نه ته وایه تی-كۆمه لایه تی، سروشتخواری، ته جروبیه ی تاکی، بۆنه و تایبه ته كان و... یه كده ستی چه شن و مه زموونی ئه ده بی هه ساریك بووه بۆ شیعیی نه ته وه بییمان، زۆربه ی شاعیره كانی ئه وسا (ئه لیه ت هه فتا هه شتا ساڵ پێشتر له ئیستا) كه متر چووگن به قه ره ی كیشه كانی كۆمه لگه و كه متر پرسیان درووستكردوه. ئیمه ده قیكی «هه ماسی/پاله وانی» وهك «شانامه ی فێرده ووسی» مان نه بووه كه «فه لسه فه ی میژوو» درووست بكات. له ولاشه وه بیه ش بووگین له ره خنه ئانیکی توكمه و شیوازناسیكی كارامه كه بتوانی به شیوه ی ره وشمه ند و ئاكادمی، ده قه كان بخوینریته وه و قوناغه كان كه شف و پیناسه و شیوه ی رسكانی فورم و ناوه رۆکی ئه م بزاغه درمناسی بكاتن. شیوه ی سونه تی هاوردی مه عرفی ئیمه ته نیا ئیه تیمام به ره هندی ده ره کی ئه ده به وه بووگه، واته چه قداكوتان و سمر له سه ر ناسنامه و بیوگرافی كه سایه تی شاعیر و دانهر. لایه نی ده روونی ده قه كان و هۆكاری رسكانی قوناغه كان، له سه ر میتۆدی زوانه وانی-شیوازناسی، برشتكاری و پۆلێنبه ندی نه كراوه. سروشتیه یه كه سیمای ئه ده ب و رۆشنییری كوردی له م

فہزا سامناک و تاکدہنگہدا، لیل و نادیار بنویتی. سہرہرای ئہمانہ ہر بہم سامانہ ئہدہبیبیہ کہ ہمانہ ئہبی گش بین ئہگہر بہ وردی بہ میتودی رہخنہی زانستی ئہم دہقانہ بخوینینہوہ دہتوانین توخمہکانیتر پیناسہ بکہین. بۆ چہ سپاندنی ئہم مہ بہستہ چامہ یہکی غنایی «مہولہوی تاوہگوزی ۱۸۸۰-۱۸۰۶ ز» بہ شیوازی ہیمرنوتیک (رافہ کاری) دہخوینمہوہ و پیلوای خوّم ناراستہی خوینہران ئہکہم. لہم خویندنہوہدا ہولمداوہ ئہو مہ بہستانہی لہم چامہدا ہہ یہ لہ گہل بیرۆکہی بیرمہندی مہزنی رۆژاوا، «ہیگل ۱۸۳۱-۱۷۷۰ ز» بہراورد بکہم. رہنگہ کاریکی شاز و دور لہ لۆژیک بیتہ بہرچاوا، تہ نیا کاتہ کہ یہکیان دہگریتہوہ، ئہگہرچی مہولہوی پہنجا سال پاش ئہم بیرمہندہ ژیاوہ و قہت ہیگیلی نہ ناسیوہ، بہلام ہرردوکیان لہ سہدہی نۆزدہہمدادا بہ دوو بیری جیاواز و دوو کۆمہلگہی لیکنہ چو ژیاون. بہلام بہلگہ بۆ من دہقہکہی مہولہویبہ، کہ زیندوو و سہرہخۆ ہاتۆتہ ریچکہی دیالۆگ و رۆگہی شروفاندن بہ قہولی «ریکۆر» ویستوومہ کاکلہی دہقہکہ زہوت (تہساحب) بکہم. بہ تیگہ یشتنی من لہم دہقہدا ئہم سۆ چہ مکہ «رۆحی جیہانی، رۆحی قہومی و خوداگایی میژوویی» کہ دہزگای دیالیکتیکی ہیگیل پیکدہہینن، لہم دہقہی مہولہویدا ہہستیان پتدہ کری. ئہمہ پیلوا و ہلینجانندی منہ و رہنگہ بۆ ہندیکیش دژکار و تہنات دور لہ واقع بنویتی، چاوہ پتی بیروای جیاوازم، من وابیر ئہکہمہ، مہرج نییہ ہہموو کہ سیک و ہک یہک بیر بکہنہوہ، «ئہگہر قہرار بی ہہموو کہ س و ہک بیر بکہنہوہ ئہوا ہیچ کہ س بیر ناکاتہوہ».

«گنۆرگ ویلہیلم فیڈرریش ہیگیل» بیرمہندی توکمہی ئالمانی لہ بارہی «عہقلی گشتی، ئاگامی و خوداگامی میژوویی-قہومی» روانگہی تابیہتی خوئی ہہ یہ. «لہ بیرۆکہی «ہیگیل» دا، جیہان پیکہاتہ و گۆرہ پانی

کردار(کنش) و هه‌و‌لدانی خوداگای رۆحه. وینای ئه‌م گه‌وه‌ره‌ش «عه‌قلێکی گشتی، یان رۆحێکی جیهانی»^(٥)یه که به‌خشاوه به‌بوونه‌وه‌ریک به‌ناو مرۆڤ که‌خاوه‌ن ئاوه‌ز، ژیار و ژبانی فه‌ره‌ه‌نگیه. به‌گوێره‌ی بۆ‌چوونه‌کانی «هینگیل» ناگامی گه‌وه‌ریکی بزاقمه‌ند و هه‌و‌لده‌ره که‌دایم وا له‌هه‌و‌لداندا بۆ گه‌یشتن به‌«خوداگامی قه‌ومی». ئه‌م رۆحه «مینه»‌وییه‌-پیرۆزه-هه‌رده‌م له‌کۆشش و جۆششدایه تا نمووده‌کانی له‌«جیهانی مادی»‌دا وینا بکات، یانی نه‌گه‌ر بیه‌وی گه‌وه‌ری «ناگامی» به‌گه‌وه‌ری «مادی» بگۆرێت، ده‌بی بێ‌وچان له‌هه‌ولی گۆراندای بێ، تا له‌م کێشه‌کێشه‌دا، چه‌مکی «رۆحی قه‌ومی» بۆ‌ئه‌و مرۆفانه که به‌خوداگایی میژوویی گه‌یشتوون دابین بکات به‌م چه‌شنه‌هه‌ر قه‌وم یان هه‌ر نه‌ته‌وه‌بی ده‌بیته‌خاوه‌نی رۆحی تایبه‌تی-قه‌ومی خۆی. «هینگیل» پێی‌وايه ئه‌م رۆحه بۆ‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان یه‌کسان نییه. نه‌ته‌وه‌کان به‌گوێره‌ی راده‌ی هه‌و‌لدان و مادیکردنی «مینه»^(٦) کان وه‌ک (ئاوه‌ز، فه‌ره‌ه‌نگ، ریکخراوه‌کۆمه‌لایه‌تی سیاسی نایینی و نه‌فسانه‌ییه‌کان و...) ده‌گه‌نه‌ئهم به‌هه‌ره‌رۆحییه‌-جیهانییه‌ و لێی به‌رخوردار ده‌بن. واته‌ نه‌گه‌ر هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بۆ «خوداگامی قه‌ومی» خۆی باشتر هه‌و‌لده‌بدات زووتر ده‌گاته‌لووتکه‌ی هه‌بوون، ئه‌وه‌ش له‌م دۆزه‌هه‌له‌ته‌ده‌بی بێ‌گومان له‌بازنه‌ی ئه‌و رۆحه‌پیرۆزه-گه‌شتیه‌دوو ده‌که‌وێته‌وه و گه‌لۆله‌ی ده‌که‌وێته‌لێژی. به‌کورتی ده‌زگای فه‌لسه‌فی «هینگیل» بۆ‌گه‌یشتن به‌«لووتکه‌ی شوناسی نه‌ته‌وه‌یی» به‌م سێ‌ئاراسته‌دا تێده‌په‌رێ: «١- ناگامی(نموودی رۆحی جیهانی) ٢- به‌شتکردنی ناگامی(مادیکردنی مینه‌کان) ٣- گه‌یشتن به‌خودناگامی قه‌ومی»^(٧). مه‌وله‌وی زۆرتر وه‌ک شاعیرێکی عارف ده‌یناسن-هه‌ر وایشه- لکاندنێ چه‌مکی فه‌لسه‌فه‌ی هینگیل بۆ‌ئهم زاته‌دژبه‌ره‌له‌گه‌ل

که سیتی شاعیر و دۆخی زه من و باری شارستانی ئەم دوو زانا مه زنه . به لام
با بزاین ده قه که ی چۆن داوهری ده کات:

نهی گه هوارهی ده ور، تایی ده سرازهی خه م

تا که ی سه ره نگوشت خه فله ت نه تۆی ده م!

بازیت پی وه رده ن هه ریه ک وه لایی

سه ذای دایه نان وه لایه لایی

های! نه فه رقتش هه ن، نه و سه ذاو ته ئسیر

تا نه و لاوناو نه و مه زه و نه و شیر

هه ر تفلای بی شک نه ی بێشک خه فته ن

جه ی دایه بریان، به و دایه جفته ن

وه س خاکبازی که ر بێدار به ر ئامان!

برپانه وه ی تۆیج سه ره وختش ئامان

ها وه قه فاوه یه ند شی به ویدا

چه م په ی بینایی مادیو به ویدا

قه زا وه قومار نه پای به ختمه ن

قامه ت هه ئقه به ست وه خت باختمه ن

موتریب سازه که ت، ئؤفا! چ وه ش ته رزی بی

ئی جاره ییش وه ک ده نگ مه جلیس هه ر به رزی بی

تا کووره ی زاریم بلیسه سانۆ

داخ لوی ویم جه دل نه مانۆ

داذ نه مه ذۆ داذ شین، مالوومه ن لیم

ده مای ویم په ریم، هیج که س وینه ی ویم^(٨)

ئەم چامە وەك باقی چامەكانیتری مهوله وی خاوه نی كومپوزیسیۆن و ریتمیکی ئەستوونییە، واتە شیعرەكە وەك پرۆسە یەك سەرتاخوار دیتە بەرچاوی، بە بەكاربردنی توخمی «گێڕانەوه» ویستوویەتی تەنھا یەك مه بهست پیشان بدات. بە دیدیکی تازه بۆ فەلسەفە ی ژیان، بۆ تاكە كانی كۆمه لگە كە گواپی ژیان ئاراستە یەكی عەبەس نییە، ژیان ئەبێ گەوهەری «ناگایی، ئاوهز» ی لە گەلدا بی، چاوبەستراو تەسلیمی ئاكار ی قەزاو قەدەر نەبی. گوتوو مه مهوله وی یان هەر شاعیریکی راستەقینە پێشڕەوی زەمانە ی خۆیانن، زۆر سالانیك لە پێش خەلكانیترەوه دەژین. بە راقە ی ئەم شیعرە، چما ئەم زایە لە بۆ ئەم كۆرە كولتووری-ئەدەبییە وتراوه. پە یام دەنیری و وشیار دەكاتهوه: «ئەم شوناسە دەمانیکە لە بێشكە ی شارستانی و ئارشیفی نەتەوه بەكدا خافل ماوه تەوه، دایکی راستەقینە ی نییە، زپدایك (دایە) لایە لایە ی فیلبازانە ی بۆدەكات، ناناگا لەوه ی كە تەنیا ئە یخلافیتن، ئەوا خەریكە پشتی ئە كۆمیتە وه، چاری تەنیا بەرپیتی خۆی ئە بیینی، میژینە یەكی چەن هەزار سالە ی هە یە. لە پریكدا لە «موتریب» داوا دەكات ئاھەنگی بییداری لییدات تا مه جلیسی یاران هەستی ببزوی و هەلینی بەرەو سرود ی «خوداگایی قەومی».

- لە بەیتی هەوه لدا گەهوارە ی دەور: یانی زەمانە، جیهان، رۆحی جیھانی، عەقلى خودایی ئەو زاراوانە كە پێخوری فەلسەفە ی «هێگێل» بون. ئەم دێرە ئاماژە یە بە لە دایك بوونی هەوه ل، تەوه للودی یەكەم، دەسپێکی ژبانی مادی. مهوله وی لەم «موكاشفە» دا بە مۆنۆلۆگ روو ئەكاتە خۆی و دەست دەكات بە خود سەرزەنش ی و دەلی: تاكە ی وەك ساواپەك لە بێشكە ی زەماندا، بە دەسرازە ی خەمۆکی بەستراویتە وه و قامکی غەفلەت ئە نیتی بە دەمتە وه. ئە یەوی خۆی لە ناناگایی و بە فیژۆدانی مه ودا ی ژیان هایدار

بکاته وه و زهمینه خوش بکات بۆ دۆزه په واکانی «عه قلییه تی جیهانی» که مرۆشی دهره وه ست کردوه له هه مبه ر ئه و گه وه ره که ناوی «عه قل» و ئاوه ز»ی مرۆبیه که مته ر خه م نه بی.

- دووباره له به یتی دووه مدا، جه ختی مه وله وی له سه ر «ئاوه ز و عه قل»ی مرۆف و ژێده ر بوونی عه قلییه تی تا ک و پارێزکردن له میکانیزمه کانی «نا ناگایی» که به لایه لایه ی به سۆزی دایه (زردایک، نه فس، هیزه پالنه ره کانی ده سه لاتی وه خت) ناوی لێده بات. له روانگی «هیگیل» وه تیشکی ئه م ئاوه زه له میژووی مرۆفدا، هه مان به شی خوداگی «رۆح» یان «رۆحی جیهان» ه⁽⁹⁾.

- مه وله وی زوانی شیعی ر زۆر ساکار، خۆمالی و شه قامییه . ئه مه یه کیکه له خاله ئه رێنییه کان جوانخاسی شیعی ر مه وله وی. به یتی سیته م به ناوه ده نگی و شیارکه ره وه ی «های» که وشه یه کی زا ره کی و فۆاکلۆرییه، ده ستپێده کا.

< های > نه فه ر قش هه ن ئه و سه دا و ته نسیر / تا ئه و لاونا و ئه و مه زه و ئه و شیر. مرۆفه کان ئاگا دار ئه کاته وه که فره وریا بن سۆزی ئه و لایه لایه و ئه و لاواندنه وه، زۆر تر هه لئه تینه ره، کاردانه وه هه تا هه تاییه، نه کا ملکه چی ئه م فیلکاره بن.

- له به یتی چواره م و پێنجه مدا، بایه خو و ئه رز شه کانی «فه لسه فه ی ژیان» ده خاته به رچاو و تا که کان که خاوه ن به هره ی «ئاوه ز»ن، له پووچه ئخوازی و ژبانی به تال به رگرییان لێده کات. میسدا قیک ده خاته به رچاو بۆ مرۆف. ده لی هه ر زا پو یک له گه هواره ی ده وردا نووسته بی گومان رۆژیک ژبانی روو به کۆتایی ده پوات و ده نووسی به به ری دایه ی قه بره وه (گۆر به ره می ژبانه). دووباره بایه خی ژیان له میژووی مرۆف وه بیرمان دینیتته وه،

مادام ٹینسان لہ بہستینہی «رؤحی جیہان» ی نہ گاتہ «ناگامی» ژیانہ کہی پوچہ ل دہ نوینئی. لہ دیدی «ہیگیل» یش «رؤحی گشتی» ہمان سہرچہ شنی ناگامی ٹینسانہ»^(۱).

- لہ بہیتی شہ شہم و حہوتہ مدا، دوویارہ جہ ختکردنہ لہ سہر ہمان وشیاری و بیداری و ژیانی مہ بہستدار کہ ژیان ٹہ و ہندہی نہ ماوہ، پشت کوم بوتہ وہ کہ ٹہ پوانئی بہ پندا چاوی ہیچ نابینئی، قہ زاو قہ دہ ریش و ہک قومارچی لہ مہ تریزدایہ ژیانی مروؤف بدؤپینئی و سامانی ژیانی بہ تالان بیات. جہ ختکردن و تہ نکید لہ م دیرانہ دا، نیشانہ دہرہ و ہستی مہولہ وییہ بہ چرکہ کانی ژیان و قوستنہ وہی نامرازہ کانی «ناگامی» و تیگہ یشتن لہ ژیانی میژینہ. مہولہ وی و ہک مروؤفکی پیشاہہ نگ و پیشرہو، داوا و وشیاری کوی بی دہکات بؤگہ یشتن بہ «خونناگامی». داوا دہکات مل کہ چی قوماری قہ زا و چاویہ سترای نہ ریتی کون و بیری دواکہ وتو نہ بیت، و ہک سوہراب سیپپہری وتہ نی: «چشمہا را باید سُست، جور دیگر باید دید...». لیرہ دایہ بہ رای من مہولہ وی و ہک شاعریکی ژیر و پیشرہو، بہ دیدیکی جیاواز، ہیلہ سور و پاوہ نکراوہ کان، دابہ رزیوو پیش فہرزہ کان و میٹسکہ بہستہ لؤکی و کلایل دراوہ کان دہ بہ زینئی و مروؤف بہرہ و داوہری «عہ قل و ناوہ ز» کہ پیوہریکی پؤزہ تیقی دنیای سہر دہمہ، رینمونوی دہکات.

- لہ بہیتی ہشتہم و تادوایی، تہک گزیبہ کانی مہولہ وی قوولتر دہ بیتہ وہ باشرت دہ پوانیتہ ہناو و میکانیزمی خہ لاق. لہ م قوناغہ دہروونی - داہینانہ دا، بہ شیوہی مؤنؤلؤگ روو ٹہ کاتہ موندای «موتریب» - ہیمای دہنگی نؤژہنی و بہ شارہتی رؤحی قہومی - دہخوازی کہ سازئی خوشتہ رزی بؤلیتدات و رؤحہ بہ خہ فلہت چووہ کہی بہ ناہہنگی نوئی ببزوتینئی و لہ کؤری کؤبہستہی یاراندا (رہمزی عہ قلی جہ ماوہر، کؤمہ لگہ) بہرز بیتہ وہ و کورہی

زاری بلیسہ بسینی، تا لہ بہستینہی ژیاندا تا ماوہ داخہکانی نہمیئی،
متمانہ بہخش بیّ بہ ژیان، بۆی رۆونہ تہنیا تاک بہ رجعت و داوہری ناوہن
و بریاری خۆی دہتوانی گۆرانکاری لہ ژیاندا بہدی بہینی، ئہگینا دواى مردن
شینى ہہ ئالآن ہیچ سوودیکی بۆ ئہو نییہ، ژیدہر بۆ خۆی تہنیا خۆیہ و بہس
کہ بگا بہ خولیای «خۆئاگای»، یان بۆ لہ دایک بوونیکى تر و تہوہ للودیکی
دووبارہ و سہعادہتیکى نہمرى و ہہتاہتایى:

شہرکەس تہوہ للود دووبارەش نیہن / ئہ لہبہت سعادەت ستارەش نیہن^(۱۱).

ئہمہ ہەر ئہو بیروکە بووکە یەکیک لہ چہمکە فہلسەفیہکانی
«ہیگیل» ی پیکھینابوو. «اندیشہ اندیشہ را می اندیشد و بہ خوداگاہی
می رسد.»^(۱۲) واتہ: تہنیا ژیدہ بۆ ئہندیشہ تہنیا ئہندیشہیہ کہ ئہندیشہی
لی ئہبیتہوہ. یان «اگاہی ہر قوم، اگاہی از ہستی خویش است»^(۱۳).
واتہ: «ئاگاہی ہەر تاک و قہومیک یانی ئاگاہی لہ ہہبوونی خودی ئہو
قہومہ».

سه‌چاوه‌کان:

- ایوب رستم، یارسان، سلیمانی، مه‌لبه‌ندی روشنبیری هورامان، چاپی دووه‌م،
۲۰۰۶ ز
- به‌لخی مه‌وله‌وی (رۆمی)، مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی، ده‌فته‌ری دووه‌م، به‌بیتی ۹۷۸
بهار ملك الشعراء، سبک شناسی شعر یا تاریخ ته‌ته‌ور شیعیری فارسی، به‌کوشش علیقلی
محمودی بختیاری، تهران، مؤسسه مه‌تبووعاتی علمی، خرداد ۱۳۴۷ ه.ش
- تاوه‌گۆزی مه‌وله‌وی، دیوانی شیعر، لیکدانه‌وه‌ی مدرس عبدالکریم، مه‌هاباد، چاپ
سه‌بیدیان، ۱۳۶۴ ه.ش
- جه‌مال زه‌شید نه‌حه‌د، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی ده‌ریاره‌ی و لئاتی کورده‌واری،
به‌غداد ۱۹۸۸ ز
- ساقیب‌فر مورته‌زا، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، انتشارات قه‌تره -
موعین، تاران ۱۳۷۷ ک.ه.
- شفیعی کدکنی د.م رها، تازیانه‌های سلوک، انتشاراتی آگاه
شفیعی کدکنی د.م رها، زبان و ادبیات فارسی عمومی، نشر چشمه، چاپ هفدهم،
تهران، نشر چشمه، ۱۳۸۲ ه.ش
- صفی زاده صدیق، میژووی ویژه‌ی کوردی (تاریخ ادبیات کوردی) ج ۱ و ۲، بانه،
انتشارات ناجی، ۱۳۷۰ ه.ش
- مه‌مه‌دپوور عادل، خانه‌به‌ندی شیعر کوردی هورامی له ده‌سپیکه‌وه تا نه‌میرۆ (ادوار
شعر کوردی هورامی از آغاز تا به امروز)، ناماده‌ی چاپ
- مه‌مه‌دپوور عادل، سۆزی لبریکا له نه‌زموونی شیعیری کوردیدا، به‌خشکاری ئیحسان
تاران، ۱۳۸۸ ک.ه.
- مه‌مه‌دپوور عادل، شه‌به‌نگی زوانی کوردی هورامی له گاساگان تا ... به‌هاوکاری
مه‌لبه‌ندی روشنبیری هورامان سلیمانی، چاپخانه‌ی بابان، ۲۰۰۸ ز
- مه‌مه‌دپوور عادل، وتاری هورمزگان سه‌ره‌تای ده‌سپیکه‌ی میژووی شیعیری کوردی،
رامان، سالی دوازده‌ه‌م، ژماره ۱۲۹، ۲۰۰۸ م
- هورامی سه‌بیدی، دیوانی شیعر، محمد امین کاربوخی، سلیمانی، چاپخانه‌ی کامه‌ران،
۱۹۷۱ م
- یاسمی رشید، کورد و پیوستگی های نژادی و تاریخی او، تهران، انتشارات امیر کبیر،
۱۳۶۳ ه.ش

* ماسته‌ری زمان و ئه‌ده‌بی فارسی، خاوه‌ن ئیمتیاز، به‌رپرس و ئه‌ندامی ده‌سته‌ی سه‌رنووسه‌ری گوڤاری زرتیبار. مه‌ریوان موبایل: ۰۰۹۸۹۱۸۸۷۴۹۹۲۹

ئیمیل: adel_gov_zrebar88@yahoo.com

به‌ره‌مه‌ه چاپ‌کراوه‌کانی نووسه‌ر:

- ۱- کتییی «سه‌رودی خه‌زان» لیکۆلینه‌وه‌ی شتیواناسانه‌ی بیسه‌سارانی، فارسی، ۱۳۸۱ه‌.ش
- ۲- کتییی «شه‌به‌نگی زوانی کوردی هورامی له‌ گاساکان تا...» میژوویی-زوانه‌وانی، سلیمانی چاپخانه‌ بابان، ۲۰۰۸ م
- ۳- کتییی «تیروانینیکی نوی بو هیرموتیک و رافه‌ی ئه‌ده‌بی»، وه‌زیران له‌ فارسی به‌ کوردی، ناشر مؤسسه‌ چاپ و بلاوکرته‌وه‌ی سلیمانی، کتییی مه‌نار، ۲۰۰۹ م
- ۴- کتییی «سوزی لیریکا له‌ ئه‌زمونی شێری کوردیدا»، ره‌خنه‌ و رافه‌کاری شێه‌ری کوردی، په‌خشکاری ئیحسان تاران ۱۳۳۸ک
- ۵- بلاوکرته‌وه‌ی وتاری ئه‌ده‌بی-رۆژنامه‌وانی له‌ گوڤار و رۆژنامه‌کانی باشوود و رۆژه‌لات
- ۶- به‌شداری و خویندنه‌وه‌ی وتار له‌ کونگره‌ و کۆپه‌ ئه‌ده‌بی و فه‌ره‌ه‌نگیه‌کانی مه‌ریم و رۆژه‌لاتدا

په‌راوینزه‌کان:

۱- نووسری ئه‌م وتاره به پیتی ئه‌و تیکستانه که له شیعره‌ی کوردی هۆرامیدا هه‌ن، هه‌ر له «هۆرمزگان» تا شیعره‌ی ئیستا (چوارده سه‌ده) به حه‌وت قوناغ خانه‌به‌ندی کردوه به‌که‌م: قوناغی «سه‌ره‌لدان» هۆرمزگان، به‌که‌م شیعره‌ی نفیساره‌ی (ده‌هه‌کانی سه‌ده‌ی هه‌وه‌لی ک.م). «ماریفه‌توو» پیرشالیاری شیعره‌کانی پیرشالیاره سیاوی هۆرامی

دووه‌هه‌م: شیعره‌ی «نوراهه‌ن، مه‌لحوناتی فه‌له‌وی یا فه‌له‌ویاتی هۆرامی»، چه‌شنیکی تر له سیسته‌می بێگه. وه‌ک سه‌رجل: ده‌قه‌کانی دایه‌ ته‌بریز هۆرامی (۴ ک.م)، جلاله‌ خانم لورستانی (۴ ک.م)، دایه‌ خزان سه‌رگه‌تی (۵ ک.م)، بابا تایه‌ر (۴ ک.م)، شیخ سه‌ق هه‌رده‌ویتی (۸-۷ ک.م) و سه‌یدی هۆرامی (۱۳ ه.ق) و...

سه‌یه‌هه‌م: شیعره‌ی ئایینی «یارسان» که له سه‌ده‌ی دوه‌می کۆچیدا سه‌ریه‌له‌دابوو، تا سه‌ده‌کانی دوایی به‌رده‌وام بووه. وه‌ک نمونه: به‌لرول ماهی (نیمه‌ی دوهم سه‌ده‌ی دوه‌می ک.م). بابا سه‌ره‌نگ ده‌ودانی (سه‌ده‌ی چواره‌م ک.م)، شاخوشین لورستانی (سه‌ده‌ی ۵ و ۴ ک.م). بابا ناوسی سه‌رگه‌تی (سه‌ده‌ی ۵ ک.م) و سان سه‌هاکی به‌رزنجی (سه‌ده‌ی ۷ و ۶ ک.م) و...

چواره‌م: قوناغی «داهینان و بزافی (کرکه)»، له لیریکای هۆرامیدا. لووتکه بیسارانی و شاعیرانی پاشپه‌وه (سه‌ده‌ی ۱۲-۱۱ ک.م).

پینجه‌م: «به‌رده‌وامی و فره‌ ده‌نگی» له فۆرمی لیریکای هۆرامیدا. لووتکه سه‌یدی هۆرامی (1199/1265 ه.ق - 1784/1848 م) و شاعیرانی هاوده‌م و شوینکه‌وتوو (سه‌ده‌ی ۱۳-۱۲ ک.م).

شه‌شه‌م: «هارمۆنیای فۆرم و ناوه‌رۆک» له لیریکای هۆرامیدا. لووتکه و زایه‌له‌ی به‌رزی ئه‌م خوله: مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی (1221/1300 ک.م) و باقی هاوبه‌ندانی ئه‌ده‌بی و شاعیرانی پاشپه‌وه (سه‌ده‌ی ۱۴-۱۳ ک.م)...

حه‌وته‌م: سه‌ره‌تای ده‌سپیکێ نوێخوازی شیعره‌ی هۆرامی. ئه‌م بزافه‌ چه‌ندساڵیکه سه‌ریه‌له‌داوه و هیشتا ساوايه و بۆ رسکانی زیاتر نیازی به‌ کات و مه‌ودا هه‌یه. (محمد پور، قوناغه‌کانی شیعره‌ی هۆرامی، ناماده‌ی چاپ

۲- ئه‌و هاماوه ده‌نگ یان ئه‌و هیشوه ده‌نگانه‌ته که له پیکهاته‌ی مورفیم و هنجادا، چری ده‌نگ و موسیقا، دروست ده‌کات و پیکه‌وه نه‌گونجانی بێگه کورت و درێژه‌کان ئه‌شاره‌تته‌وه و خۆی له‌گه‌ل کیشناسی عه‌رووز، جیا ده‌کاته‌وه و ده‌بیته «کومپۆزیسیون» یان «ریتم» له شیعرادا و زه‌مینه‌ بۆ ره‌خساندنی دینامیکه‌ت و بزاو‌توویی لیریکا ناماده‌ ده‌کات. نووسه‌ر بۆ ئه‌م توخمه‌ نوانیبه‌ ناوی «کرکه» ی بۆ پینشیا‌ز کردوه. محمدپور، سوزی لیریکا له ئه‌زمونی شیعره‌ی کوردیدا/ ۷

۳- دہقنکی چن بہیتی دہ برگہیی، لہ نزیکی شاری سلیمانی کوردستانی باشور، دوزراوہ تہ وہ۔ لہ لایہن دوکتور سعیدی کوردستانیہ وہ، گہ بیوہ تہ دست محمد تقی بہار و پاشان بق توژینہ وہی زوانہ وانی گہ شتوہ تہ نورویا (بہار، سبک شناسی شعر/ ۴۴-۳۹). ماموستا رہشیدی یاسمی و ہکو بہ لگہ یک لہ کتیبی (کرد و پیوستگیہای نژادی او) بق کونیہ تی. زوانی کوردی یاسی کردہ (یاسمی/ ۱۱۹) ہر وہا ماموستا عہ لہ ن دین سہ جادی ٹہ و پارچہ ہہ لپہ ستی لہ میژوی ٹہ دہ بی کوردیدا تومار کردوہ. د. جہ مال رہشید لہ کتیبی لیکولینہ وہ یک زمانہ وانی... ل. ۵۱۶. دا دہ لی: «ہندی نووسری تریش لہ کتیبی خویاندا یاسی ٹہم ہونراوہ یانہ کردوہ، بویہ بوہ تہ سہ رچاوہ یکیش بق میژو و ٹہ تنوگراف نووسی روسی بہ ناو «فلجیفسکی» کہ بلیت: «ٹہم ہونراوہ لہ سالانی بیستدا لہ ناوچہی سلیمانی دوزراوہ تہ وہ» و بہ شیوہ یک دیرژتر یاسی ٹہ و رہ وشتانہ دہ کات کہ پٹوہندی بہ دہقی ہونراوہ کہ وہ ہہ یہ. ہر وہا «رژدینکو» ٹہم ہونراوہ یہ و ہر گنراوہ تہ وہ سہر زوانی روسی». لیتوژہ رانی ٹہم دہقہ سوورن لہ سہر ٹہ وہی کہ بہ سہر پیستہ ناسکیک نووسراوہ و لہ ٹہ شکہ وتی ہہ زارمیرد دوزراوہ تہ وہ و ہونراوہی «دہ برگہیی و قابلی مہسنہوی» رہسنن ہیچ بہ لگہ یکیش بق ساختہ کاری ٹہم دہقہ لہ دہستدا نییہ. بیگومان ٹہم دہقہ، پیگہ یکہی توکہ بہ بق سہر ہ تہای سہر ہلدانی، شتیری نویساری کوردی. بق ٹہ وہی ہہ لگری توخمی «کرکہ» پرہ نسیپی رہسنہای تہ موسیقای شتیری کوردیہ. بپوانہ: (بہار محمد تقی، سبک شناسی شعر/ ۴۴-۳۹) و (یاسمی/ ۱۱۹) و (جمال رشید احمد/ ۵۱۶ تا ۱۲۵) و (محہمہ دپور، ہورمگان سہر تہای دہسپتکی میژوی نویساری شتیری کوردی، رامان/ ۱۲۹)

دہقہ کہی ہورمگان:

ہورمگان رمان، ناتران کوژان/ ہوشان شاردہ وہ، گہ ورہ گاوران

زورکاری ٹارہ ب، کہ ردتہ خاپور / گنای پالہیی، ہہ تا شاردہ زور

شہن وکہ نیکان وہ دیل بشینا / میرد نازا تلٹی و ہپوی ہوونینا

۴- رھوشٹ زہر دہ شترہ، مانوہہ بی کہس / بہ زیکا نیکا، ہورمز و ہیچ کہس (محہمہ دپور،

شہ بہنگی زوانی کوردی ہورامی لہ گاساکان تا .../ ۲۲)

یونانیہ کان شتیریان بہ جوار جور دابہ شکر دہ: حہ ماسی (پالہ وانی، Epic)، غنایی (لیریکا، Lyric)، تالیمی و مۆچارینامیز (تعلیمی، Etic)، و نوامیشی (Dramatic). وادیارہ شاعیرانی کورد تہ نیا ٹیہ تمامیان بہ لیریکا بوہ. «لیریک (غنایی) باسکردن لہ باری ہست و عاتیفہی تاکی شاعیرانہ، بہ مہر جیک ٹاسوی واتاکی دوو چہ مکی «ہست» و «تاکی» بہ رفران لہ بہ رچاو بگرین، یانی ہموو باری ہستہ کان لہ نہر مترین ہست تا زبیرترینیان بہ ہموو واقعہ کانی ژیانہ وہ. ہستی تاکی بہ و اتاو کہ لہ رۆحی شاعیر سہرچاوہ دہگری و شاعیریش تاکیکہ لہ گلیرگہ و روحیشی لہ ہمبہر ہموو دیارہ دہ کانی گلیرگہ بہر پرسیارہ». (شفیعی کدکنی، زبان و ادبیات فارسی/ ۶۱)

۵- مهوله وی رومی له م بهیته دا ناماژه ی بهم «عه قله گشتییه کردووه:

این جهان يك فكرت است از عقل كل/ عقل شاه است و صورتحا رسل (به لخی مهوله وی/ به پیتی ۹۷۸)

۶- «مینه» واژه یه کی کژنه له ناریستا (Man) و له پاله وی (Men) به مانای «نه ندیشه» هاتوه.

۱- ساقیب فر/ ۲۵۹)

۷- ساقیب فر/ ۱۲- ۸

۸- تاره گزی مهوله وی/ ۴۴۹

۹- ساقیب فر/ ۱۰

۱۰- هه مان/ ۱۰

۱۱- تاره گزی مهوله وی/ ۲۷۹

۱۲- ساقیب فر/ ۱۰

۱۳- هه مان/ ۱۱

MAWLAWI.KRD

له (سهر شاهه) کي ره فنه وه

بؤ (رو کتباد) کي ئه شق

(په پوهنډرپي هه ناسه کي مه ولا نا مه وله وکي ناو گوز کي

و حافر کي شبراز کي)

جهليل عه باسي

"را جه عفر تاباد ساراي گهرم مهيل مه نزل شيرازشار سه وداي عه شق له ليل
ده سوډيم وه ناو روکتباد شهوق نيمام ميحراب سهر (مصلاي زهوق
خواجه ي سهره لقه ي به زمه که ي ئه له ست ده ماخ وه نه شته ي باه ي فنه مه ست
تا....."

يه ک غزه ل مه تلح (مژده ي ئه ي دل) بق باهر به ل په ي دل ته سکين حاصل بق
وه ربق نه يسه للا لميش تيکه ل بق خواجه تو پيرت با هر موجه ل بق
....."

ئهم چه ند ديږه، هه لېزارده ي قه سیده يه کي مه وله وين، که وه کوو نامه
شيعرييه ک ناراسته ي حوزووري حافزي شيرازي کردون، من ته نيا چه ند
ديږيکم به جيا لي هه لېزاردن که راسته وخو په يوه نديبان به باسه که مه وه
هه بوو، ئه وانته ي ده يانه وي پارچه شيعره که به ته واوه تي بخويننه وه، با
پروانته دووم پارچه ي تپي (ر) له لاپه ره (۲۸۰) ي ديواني مه وله وي چاپي
(سه يدياني مه هاباد) يان خود يه که م پارچه ي هه مان تپي له لاپه ره (۳۴۱) ي
ديواني مه وله وي، چاپي ده زگاي روشنبيري گوران له سنه.

شه مسه دين محمه د، (حافز)، که له شاعيري ناوداري ئيراني، ناسراو به
(حافزي شيرازي) يان خود (خواجه ي شيراز) له نيوان ساله کاني (۷۲۰/۷۳۰) ي

کۆچی مانگی له گه‌ره‌کی (شه‌یادان)ی شاری شیراز که ئیستا پێدیه‌گوتری
(گه‌ره‌کی ده‌رکی شازاده)، له‌دایک بووه‌و پاش (٦٥) ساڵ ژیان، له‌ نیوان
سا‌له‌کانی (٧٩١/٧٩٢) دا و هه‌ر له‌ شاری شیراز کۆچی دوایی کردووه‌.

گه‌وره‌یی حافزی شیرازی زۆتر له‌وه‌دا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیته‌وه‌، که هه‌یج
شاعیریکی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچی به‌دواوه‌ نه‌بووه‌ و نییه‌ نه‌که‌وتبیته‌ ژێر
کاریگه‌ری خه‌یالی ناسک و بیری وردیه‌وه‌ و په‌سن و ستایش و پیاوه‌لدانی
خۆی ئاراسته‌ نه‌کردی. ئه‌م کاریگه‌رییه‌ ته‌نها له‌ چوارچۆیه‌ی سنووه‌کانی
ئێراندا نه‌بووه‌ به‌لکوو سه‌رجه‌م جوگرافیای فکر و ئه‌ده‌بی دنیا‌ی ئه‌م‌پۆی
گرته‌وته‌وه‌ و بۆته‌ دیارده‌یه‌کی جیهانی. ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌سته‌ به‌ گه‌لی
کوردووه‌ که تێکه‌لاوییه‌کی زۆر و به‌رچاوی له‌ گه‌ل می‌ژووی دێرینی ئێرانی
که‌ و نارادا هه‌یه‌ و له‌ گه‌ل ئه‌ده‌بی فارسیدا له‌ نزیکه‌وه‌ ژیاوه‌، ده‌بی به‌
داکۆکییه‌وه‌ بلێین:

زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری شاعیرانی کورد که‌وتوونه‌ته‌ ژێر کاریگه‌ری شاعیر و
هه‌ناسه‌ی حافزی شیرازی و ئیتر چ به‌ ته‌رجیعه‌ند و ته‌خمیس و چ
به‌وه‌رگرتنی فکره‌که‌ و چ وه‌رگرتنی وشه‌ و ته‌عبیری تایبه‌تی حافزانه‌ و چ به‌
وه‌رگێرانی، ئه‌م کارلیکه‌رییه‌یان له‌ شاعیره‌کانیاندا به‌رجه‌سته‌ کردۆته‌وه‌، به‌
جۆرتیک، که‌ ده‌توانین بلێین، له‌ می‌ژووی ئه‌ده‌بیماندا، شاعیری‌کمان نییه‌
کاریگه‌ری ئاشکرای حافزی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بوویت و ئه‌م کاریگه‌رییه‌ش له‌
شاعیره‌کانیدا ره‌نگی نه‌دایته‌وه‌..

ئه‌م شاعیره‌ ناو‌داره‌، نازناوی (ترجمان الاسرار) و (لسان الغیب) یشی پێ
به‌خشاوه‌، واته‌ زمانی غه‌یب، ئه‌مه‌ش که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ چه‌ند دیارده‌ و
رووداویکی تایبه‌تی ژبانی حافز، وای کردووه‌ خه‌لکانیکی زۆر رووی تێکه‌ن و
داوای رۆشنه‌گه‌رییه‌کی لێکه‌ن له‌مه‌ر ئایه‌نده‌ی خۆیان و به‌مکاره‌ش ده‌گوتری
(تفأل) یا به‌ ته‌عبیری خۆم‌لایانه‌ (فال‌گرتنه‌وه‌) له‌ دیوانی حافزی شیرازی.

دیاره مەولەویییش بە پەپرەوی لەم نەریتە، ویستوویەتی سکاڵایەکی شاعیرانە لەگەڵ حافزدا بکات و لە رۆحی ئەو بخوازیت بە هانا یەوہ بیت و هاوکیشە یەکی بۆ رۆشن بکاتەوہ. مەولەوی لەم قەسیدە یەدا، سەرەرای ئەو هانا پێبردن و سکاڵاکردنە ی ئاماژەمان پیکرد، ناسیاوی و تیکە لاوی خۆی لەگەڵ دنیا و جیھانبینی حافزدا پیشانی ئیمە دەدات و پیمان دەئیت چەندە نزیکە لەو دنیا یە و چەندە هۆگری ئەو جیھانبینی یە و چەندە ش ئەو فکر و لۆژیک و روانگە و ھەناسە یی حافزی شیرازی کاری تیکردووە،

بەلای منەوہ، ھیچیکام لەو شاعیرانە ی کە وتوونە تە ژیر کاریگەری حافزەوہ وەکوو مەولەوی دنیا ی تاییبەتی ئەویان نەناسیوہ و تیکە لی ھەناسە ی نەبوونە، واتە مەولەوی لە ھەموویان زۆتر و باشتر و روونتر و نزیکتر، لە حافزی روانیوہ و بە تەواوەتی رۆ چووہ تە ناخی دنیا عارفاقانە کە یوہ و پەیی بە پە یام و مەبەست و لایەنە شاراوہ کانی شیعەر و ھەناسە ی حافز بردوہ و خۆیشی لە ناخوہ ئاویتە ی بوہ و بە ھەردووکیانەوہ بوونە تە ھاویە شی روانگە و جیھانبینی ی کی تاییبەت و عیرفانی.

سەرنجیکی ورد و بابەتیانە ی پارچە ھۆنراوہ ی:

(را جەغفەر آباد ساری گەرم مەیل مەنزل شیراز شار شەیدای عەشق لەیل)
کە نامە شیعیری ی کی تاییبەتی مەولەوییە بۆ حافز و بۆتە دەسپێکی ئەم باسەش، راستیی ئەم بۆچوونەمان دەسەلمینیت. راستە ناوہ رۆکی ئەم نامە شیعیری ی، زۆتر بەلای (تفأل) دا دەشکیتەوہ، بەلام لە راستیدا تەنھا بیانوویە ک بنوہ کە مەولەوی ھاوییر و ھاوئەندیشە و ھاومەسلەک و ھاوجیھانبینی یە کە ی خۆی بدوینیت و یاد ی بکاتەوہ و سکاڵایەکی خۆیانناسایی لەگەڵدا بکات. چەند وشە یە ک لەم شیعەر دا سەرنجی خۆینە رادەکیشن و لەوانەشە بینە ھۆی وروژاندنی پرسیا ریک لە مێشکیدا کە لێرە دا خۆیان و واتاکە یان دینینەوہ:

(جه‌عفر آباد): ناوی چەند گوندێك و هه‌رواش گه‌ره‌كێكه له شیراز.

(شیرازشار): مه‌به‌ست هه‌مان شاری شیراز واته زێدی حافزه .

(روکنا‌باد): چۆبارێکی پڕ ناوی شاری شیرازه که (روکنه‌ده‌وله‌ی

ده‌یله‌می) له ساڵی ۳۳۸ی کۆچی مانگیدا دروستی کردووه و ده‌پژێته ده‌شتی

موسه‌للا و باخ و ته‌کیه‌ی سه‌وت ته‌نان و چل ته‌نان و ته‌کیه‌ی حافزی

شیرازییه‌وه .

(موسه‌للا): سه‌یرانگایه‌کی رازاوه‌ی شیرازه به‌لام لێره‌دا به‌ دوو واتا

هاتووه: هه‌م ئاماژه‌یه به‌ سه‌یرانگایه و هه‌میش به‌واتا راسته‌قینه‌که‌ی خۆی

واته (شوینی نوێژ) به‌کار هاتووه .

(خواجه): مه‌به‌ست خۆدی حافزه که زۆتر به (خواجه حافز) ناو براوه .

(موژده ئه‌ی دل): ئاماژه‌یه به‌ دوو غه‌زه‌لی حافز:

۱_ (مژده ای دل که مسیحا نفسی می آید که ز انفاس خوشش بوی

کسی می آید)

۲_ (مژده ای دل که دگر باد صبا باز آید هدهد خوش خبر از طرف

سبا باز آید)

ئهم دوو غه‌زه‌له‌ مزگینیی هه‌والی خۆش و هیوابه‌خش و دلخۆشکه‌ر

ده‌ده‌ن.

(مه‌تله‌ع): سه‌ره‌تا، شوینی سه‌ره‌ل‌دان و ده‌سه‌پێك، لێره‌دا مه‌به‌ست

یه‌که‌م دێپری غه‌زه‌له‌ .

(موجه‌ل): کورت و ئاماژه‌ ئاسا .

وشه‌کانی (ئه‌له‌ست) و (خواجه) و (سه‌رحه‌لقه) و (نه‌شه‌ئه) و (باده) و

(فه‌نا) و (ده‌ماخ) و (جام) و (به‌زم) و (جه‌م) و (پیر) یش ئه‌و وشانه‌ن که

هه‌رچەند واتای مه‌جازییان هه‌یه، به‌لام زۆتر له‌ فه‌ره‌نگی عیرفانیدا به‌کار

ده‌برێن و واتاوپه‌هه‌نده‌ عیرفانییه‌که‌یان له‌ به‌رچاوپه‌ ده‌گیرێت و زۆتر ئه‌و

کہ سانسہش بہ کاریان دہ بن کہ لانیکہم چند قوناغیکیان له رببازی پپرہمز وازی عیرفان بریبیت، دیارہ مہولہ ویش یہ کیکہ له م رببوارانہ و گرجی نہیشگہ یشتیبتہ قوناغی کاملبوون (فنا فی اللہ)، ئہ وا ریگہ یہ کی دورودریژی بریوہ و نزیک بۆتہ وہ له قوناغی کۆتایی و کاملبوون، ہر بۆیش جگہ له و چند وشہیہی ناومان بردن، بہ دہیان و سہدان وشہ و چہ مک و تہ عبیری عارفانہ له دیوانہ کہ یدا بہرچاو دہ کہون کہ ہرکامہیان چرایہ کہ بۆ رووناک کردنہ وہی شارنگای پہیامی مہولہ وی و کللیکہ بۆ کردنہ وہی قوفل و رہمزی ناو ہناسہ عیرفانیہ کانی ئہم کہ لہ شاعیرہ بہ توانایہی کورد۔

مہولہ وی، له م نامہ شیعریہ ناسکہ دا سکالای خۆی له گہ ل ہاودہرد و ہاوبیریکی خۆیدا دہر دہ بریت و پیی دہ لیت، یانخود باشترہ بلتین داوای لیدہ کات ہہ والئیکی دلخۆشکەری بداتی و له و خہم و پہ ژارہیہ زرگاری بکات کہ دوری و بس خہ بہری (یار) تووشی کردوہ۔ سہرہ پای ئہ مہش، ہرہ کوو پیشتہر نامازہ مان پید، ناستی بہرزی ناشنایہ تی خۆی له گہ ل دنیا و فکر و جیہانبینی حافزی عارفدا پیشان دہدات و لیشمان ناشاریتہ وہ کہ بہرہ پادہیہ کی زۆر کہ وتوتہ ژۆر کاریگہری ئہ و فکر و جیہانبینیہ وہ و وشیارانہ له گہ لیدا دہژی۔ جگہ له مانہش پیمانده لیت کہ بروای تہوای بہ عیلم و زانایی و ناگایی غہیبانی حافزہیہ و بہ (ترجمان الاسرار) و (لسان الغیب) راستہ قینہی دہ زانیت و بروای بہ راستی قسہ کہی حافزہیہ کہ دہ لیت:

(دوش وقت سحر از غصہ نجاتم دادند و ندر ان ظلمت شب آب حیاتم دادند
بیخود از شعشعہ پرتـــو زاتم کردند بادہ از جام تجلی بہ صفاتم دادند
چہ مبارک سحری بود و چہ فرخندہ شبی أن شب قدر کہ این تازہ براتم دادند)

حافز، له م شیعردا کہ ئیمہ تہنہا چند دیریکمان بہ نمونہ ہینایہ وہ، باس لہ وہ دہکات گوایہ لہ بہرہ بہ یانیکدا (کہ جوانترین و لہ بارتترین و

ناسکترین کاتی رازونیازی عارفانه‌یه)، ئیلهامیکی پی کراره و دلی به پووی زانسته غیبییه کاندا کراره‌ته‌وه و ناشنا و شاره‌زای دنیای میتافیزیای روح کراره. مهوله‌وییش، هه‌روه‌کوو پیشتریش ناماژه‌مان پی کرد، ئه و دنیایه‌ی ناسیوه و به جوانی له راز و په‌مزه تاییه‌ته‌کانی تیده‌گات و به‌هوی ناشنایه‌تی نزیک و زوری له‌گه‌ل حافزدا، ده‌زانیت که گه‌یشتوته ئه و لووتکه‌ی زاناییه غیبانییه و ده‌توانی بیته (لسان الغیب) و (ترجمان الاسرار)، بویه ئه‌م نامه شیعرییه‌ی ئاراسته ده‌کات و وپرای ئه‌وه‌ی داوای کردنه‌وه‌ی گریکویره‌کی لیده‌کات، برپاوا متمانه‌ی ته‌واوی خویشی به و زانسته غیبانییه‌ی حافز دوویات ده‌کاته‌وه.

به‌هر حال بۆ ئه‌وه‌ی دور نه‌که‌وینه‌وه له خودی بابته و مه‌به‌سه‌ته سه‌ره‌کیه‌که‌مان، ده‌بی بگه‌پینه‌وه سه‌ر پارچه شیعری (را جه‌عفر ناباد) و بلتین: له‌م شیعره‌دا مه‌وله‌وی ناسیوای و تیکه‌لاوی خوی له‌گه‌ل دنیا و فکر و جیهان‌بینی حافزدا گه‌یاندوته لووتکه، به‌تایه‌تیش له پارچه شیعری (ئیمه گشت فانی هه‌ر ئه‌وه‌ن باقی) دا ئه‌م تیکه‌لاوییه‌ی چپتر کردوته‌وه و لووتکه‌کی به‌رز و به‌رزتر کردوته‌وه، کاتی باسی وه‌سیه‌تی (حافز) ده‌کات و له‌گه‌ل ناشتنی (عه‌بدولپه‌حمانی کوری حاجی مه‌حمودی یاروه‌یس) دا به‌راوردی ده‌کات و ده‌لایت:

(عارفان چ‌خاس په‌ی وه‌حق به‌رده‌ن وه‌سیه‌ت حافز وه‌جا ئاوه‌رده‌ن
ده‌فنت نه‌په‌لووی مه‌یخانه‌که‌رده‌ن وه‌سه‌ر خاکتدا سه‌بووی مه‌ی مه‌رده‌ن)

کارلیکه‌ری و نزیکایه‌تی فکری حافز و مه‌وله‌وی ته‌نیا له‌م دوو شیعره‌دا ده‌رناکه‌ویت، به‌لکوو ده‌یان نمونه‌ی دیکه له دیوانی مه‌وله‌ویدا هه‌ن که ئه‌م راستییه‌مان بۆ به‌رجه‌سته ده‌که‌نه‌وه. لێره‌دا به‌کورتی ناماژه به‌هه‌ندیکیان ده‌که‌ین:...

حافظ:

(نسیم صبح عنبر بوست امروز مگر یارم ره صحرا گرفته ست)

مهوله وی:

(چیشهن نارایش سه رتا وه دامان مهر خالوم وه عزم سه یرتان نامان)

هه ردوو شاعیر باسی نارایش و رازاوه یی سروشت ده کهن و ئهم
رازاوه ییهش نه لبهت به حاله تیکی پرسسیار نامیز به هوی سه ردانی
(یار) هه که یانه وه ده زانن بق ناو ده شتودهر و بق سه یری سروشت.

حافظ:

(چشم حافظ زیر بام قصر آن حوری سرشت)

شیوه جنات تجری تحتها الانهار داشت)

مهوله وی: (باله خانیه چی م دیوانه که ی تو

بانه ناو وه گل ناسانه که ی تو....)

هه ردوکیان چاویان ده کهنه ژیرخانی بالاخانیه (یار) و به مکارهش خویان
به به خته وهر و کامه ران ده زانن.

حافظ:

(صبر است مرا چاره هجران تو لیکن چون صبر توان کرد که مقدر نمانده است)

مهوله وی:

(نه سه برم چه نی دووریت مه سازق نه وه سلنت وه مه یل دلم نه وارق...)

هه ردوو شاعیر له دووری و فیراقی (یار) توورهن و باسی گله بیئامیزی
سه بر و پیکنه گه یشتن ده کهن و سکالای خویان له گه ل (یار)ی دووره ده ستدا
ده رده برن.

حافظ: (گفتم صنم پرست مشو با صمد نشین)
مهوله‌وی: (سه‌م پرست نیم سه‌م ناسه‌نان)

هردو کیان بته‌پرستی رت ده‌که‌نه‌وه و باسی تا قانه په‌رستی ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وی خویان له ریگه (مه‌جازی) به‌که‌ دور بخه‌نه‌وه و بینه ری‌بوری ری‌بازی (حقیقی) و له یه‌زدان نزیک بکه‌ونه‌وه، نه‌مه‌ش هه‌نگاو یکی سه‌ره‌تاییه بو هه‌واری عیرقان.

حافظ:

(غزلیات عراقی است سرود حافظ که شنید این ره دلسوز که فریاد نکرد)

مهوله‌وی:

(بی‌سارانیه‌ن نه‌توی فهد من خه‌م چینی خه‌مان زوو مبق ساکن)

هردوو شاعیر به‌وپه‌ری ته‌وازوعه‌ره دیره شیعری شاعیریکی پیش خویان به‌ قه‌رز وه‌رده‌گرن به‌ مه‌به‌ستی با شتر گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یان و هه‌رواش به‌ نیازی یادکردنه‌وه‌یه‌کی شاعیره‌که و به‌وپه‌ری ده‌ست و دلپاکیشه‌وه ده‌لین که نه‌و دیره شیعریان له کئی وه‌رگرتوه، به‌لایه‌کی‌تریشدا هه‌ردوو شاعیر به‌و کاره‌یان شاره‌زایی خویان له مه‌ر نه‌ده‌ب و دنیای ده‌وربه‌ری خویان ده‌سه‌لمینن و پیشانیده‌دن که نه‌ک هه‌ر دانه‌پراون و نه‌خزاونه‌ته (برجی عاج) ی ته‌نیایی فیزاوی و ده‌ماربه‌رزانه‌ی خویان، به‌لکوو خاوه‌نی خه‌رمانی نه‌ده‌بی و روشنبیری رابردون و پاشخان و باکگراوه‌ندیکی نه‌ده‌بی و میژویی و روشنبیری زور ده‌وله‌مه‌ندیان هه‌یه.

حافظ:

(از دست غیبت تو شکایت نمیکنم تا نیست غیبتی ندهد لزتی حضور)

... حافظ شکایت از غم هجران چه می‌کنی در هجر وصل باشد و در ظلمت است نور

با سهرنجی پارچه شیعری: (چیشهن په شیویم ماته میی دلهن یا کزه‌ی
نامای نامه‌ی بولبولهن ۰۰۰۰) بدری، دیوانی مهوله‌وی / موده‌پریس / لاپه‌ره
(۱۹۲)ی چاپی سه‌یدیانی مه‌هاباد یا نخود لاپه‌ره (۲۴۹)ی دیوانی مهوله‌وی
چاپی ده‌زگای رۆشن‌بیری گولان له سنه.

حافظ: (چنگ را بردست موتره نه دمی گو رگش بخراش و بخروشم زوی
عود بر آتش نه و منقل بسوز غم مخور از شدت سرمای دی)
مهوله‌وی:

(ساقی باک نیهن جه سهریدی دهی، دهی

ه‌وا وهش که‌ردهن نه‌شه‌ی نوشای مه‌ی)

ه‌ردوو شاعیر یارییه‌کی وه‌ستایانه به وشه ده‌که‌ن و به‌م یارییه
وه‌ستایانه‌ش مزگینیی مه‌رگی زستان و هاتنی به‌هار ده‌دهن و ده‌یانه‌وی
به‌هۆی (مه‌ی) ه‌وه به‌سه‌رچوونی سه‌رماوسۆله و وه‌رزی زیندووبونه‌وه‌ی
سروش‌ت و گیتی بکه‌نه جه‌ژن. روویه‌کیتری ئه‌م په‌یامه لای ه‌ردوو شاعیر
چۆنیه‌تیی روانینیانه بۆ ژیان و پشتبه‌ستنیان به هینزوتوانای مرۆیی و ته‌سلیم
نه‌بوونه به سه‌ختیه‌کانی ژیان و کۆل نه‌دانه له ه‌ه‌ول و چالاکی بۆ ژیانیکی
به‌خته‌وه‌ر و زیندوو.

حافظ:

(ای راحت جان بیقرارم امید دل امیدوارم)

مهوله‌وی:

(راحه‌تیی جه‌سته‌ی مه‌ینه‌تباره‌که‌م ته‌سکینی دل‌ی په‌رجه خاره‌که‌م ۰۰۰)

ه‌ردوکیان روویان له (یار) کردوووه و به‌خه‌یال له‌گه‌لی که‌وتووونه‌ته‌سکالا
و به‌ناسکترین وشه و ته‌عبیری ناشقانه ئه‌شوق و خۆشه‌ویستی خۆیان

ده‌ده‌بیرن و پئیده‌لین بۆ‌ئو ده‌ژین و به بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه زیندوون و هه‌ناسه‌ی
ژیانیان بۆ‌ئو و له پێناو ئه‌وینی ئه‌ودایه.

حافظ: (روز عیش و تهرب و عید صیام است امروز ...)
مه‌وله‌وی: (ره‌مه‌زان تولوع سوپح شادیشه‌ن)

هه‌ردوو شاعیر هه‌والی جه‌ژن و بۆنه‌یه‌کی خۆش ده‌ده‌ن و ریز له
سرووتیکی دینی ده‌گرن و به‌لای خۆیان‌وه لێکی ده‌ده‌نه‌وه و هانی
جه‌ماوه‌ریش ده‌ده‌ن بۆ شادی و ژیانیکی کامه‌ران.

حافظ:
(زبان خامه ندارد سر بیان فراق)
مه‌وله‌وی:

(خامه‌ی سه‌راویزه‌ نه‌چای سنایی مه‌ریزو ئه‌سیرین شه‌کوا‌ی جیایی)
هه‌ردوکیان ماندوو و شه‌که‌ت له دوری و هیجری (یار) و بێده‌سه‌لات له
چاره‌سه‌ری ئه‌و ده‌ردی فیراقه، گله‌یی ده‌که‌ن که ته‌نانه‌ت (خامه‌)ش ناتوانی
کوشنده‌یی ئه‌م ئازاره‌ ده‌ربهری‌ت و به‌مچه‌شنه‌ ده‌یان‌ه‌وی تاسه‌مه‌ندی
له‌پاره‌به‌رده‌ری خۆیان بۆ گه‌یشتن به دیداری (یار) پیشان ده‌ن.

حافظ: (صبح دولت میدمت کو جام همچون آفتاب ...)
مه‌وله‌وی: (صوبه‌ن بۆی گولان میاوتوم نه‌سیم ...)

هه‌ردوکیان شه‌ویکیان به شه‌وبیداری بردۆته سه‌ر و یه‌که‌مین چرکه
سه‌ره‌تاییه‌کانی ده‌رکه‌وتنی به‌ره‌به‌یان ده‌بینن و به ته‌عبیریکی هاوشیوه‌ش
ئه‌و خۆشی و چێژه‌ عیرفانییه به خه‌لکانیتر ده‌گه‌یه‌نن و فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و
گیتی تاوتووی ده‌که‌ن.

حافظ:

(ببرد از من قرار و طاقت و هوش بت سنگین دل سیمین بناگوش

مہولہ وی:

(ہامدہردان بہردہن ... رُوح و دل و دین وہ تالان بہردہن)

ہردو شاعیر باسی ہیزی ئہ شق و دلہ ریبی (یار) دہکن و بہ جوانترین
و ناسکترین تہ عبیر ئہ م ہیزی ئہ شقہ زہق و بہرجہ ستہ تر دہکنہ وہ.

حافظ: (عید است و موسم گل و یاران در انتظار ...)

مہولہ وی: (وہ ہارہن تہ شریف خالخالسان پھی ہرد ...)

ہردوکیان بہ ہار و بووژانہ وہی ژیان و سروشت دہکنہ تابلویہک و
دہیخنہ پیش چاوی مروؤ، تابلویہک کہ مروؤ پیشتر بہ و جوانی و پاراویہ
نہیدیوہ.

حافظ: (آخر الامر گل کوزہ گران خواہی شد)

مہولہ وی:

(کہ و سہوزہی ئیمہیچ نہ کام ہردی بق و ہفہرش مہجلس کام ہامفہردی بق)

ہردو شاعیر ئہ زمونی خویان لہ مہر ژیان و یاسای سروشت دہخنہ
پوو و ہوشداریی ئہ وہ دہدن کہ ئہم ژیانہ سہرہ نجام دہگاتہ کزتابی و مروؤ
پیشتر چیبی چاندوہ، دروینہی ہمان شت دہکاتہ وہ، کہ واتہ ہاشترہ پند و
ئہ زمون لہ رابردوی و ہر بگریت و بیکاتہ چرایہک بق رووناک کردنہ وہی
ریگای ئایہندہی.

ئہم چہند نمونہیہ وہم و ہکوو مشتیک لہ خہرمانیک ہینانہ وہ، دہنا
و ہکوو پیشتر گوتم دہیان نمونہیتر لہ دیوانی مہولہ ویدا بہرچا و دہکنہ کہ

لہ گے ل شیعہ کانی حافظدا یہ ک ناراستہ و یہ ک پہ یامیان ہہ یہ . سہ رہ پای
 نہ مانہ ش، بہ سہ دان وشہ و تہ عبیری یہ کچور و یہ ک پنگ و یہ ک واتا لہ ناو
 شیعہ کانی حافظ و مہولہ ویدا بہ رچاو دہ کہ ون... ہہ ردو و شاعر لہ کاتی
 شیاو و جی شیاو دا وشہ یان بقر واتا و پہ یامیکی ہاوبہ ش بہ کار ہیناوہ و
 دہ سہ لاتی بالائی خویان بہ سہ زمان و فکر و ہہ ردو رہ ہہ ندی (مہ جازی و
 حہ قیقی) ی وشہ و نہ شق و بہ گشتی روانگہ ی موییدا سہ لماندوہ . نہ م
 ہاوبہ شی و تیکہ لاویہ بہ رادہ یہ کہ، زورچار خوینہر وا لیدہ کات بلئی تہ عبیری
 ہہ ردو شاعر کہ ہیی یہ ک کہ س و ہہ ناسہ ی یہ ک شاعر ہہ نہ ک دوو کہ سی
 دوور لہ یہ کی بہ دوو زہ منی دوور دیرئی جیاوازہ وہ . ہہ موو نہ مانہ ش، نہ ک
 ہیچ لہ گہ ورہ یی و مہ زنتیتی مہ ولانا مہولہ وی کہ م ناکہ نہ وہ، بہ لکوو بالائی
 بلندی شیعہ و ہہ ناسہ کانی سہ دچہ ندان بہ رزتر دہ کہ نہ وہ و دہ یگہ یہ نہ
 لووتکہ ی شاخی ہہ رہ بہ رزی توانا و کارامیی و روشنبیری بہ واتای تہ واوی
 وشہ و امان لیدہ کہن ہہ میشہ و ہہ ردہ م سہ ری کپنوش لہ بہ ردہ م نہ م
 درہ ختہ پرسہ مہر و بالابلندہ دا دانہ وینین و شانازی بہ نہ دہ بی نہ تہ وہ یہ کہ وہ
 بکہین کہ روشنبیری کی نوخوازی وہ ک مہ ولانا مہولہ وی سہ رقاقلہ و
 سہر کاروانیہ تی:

" ہہر کہ س تہ ولود دوو بارہ ش نیہن

نہ لبہ ت سہ عادت ستارہ ش نیہن "

خویندنه وه کی مهوله وکی وهک شا عبرتلی رېباز کی رومانسی

که مال غمبار

"شعیر وازی لینا هینری، خوژیا دهمزانی له بهر چ شتیک
ناوايه؟! "(۱). مه به ستا له خویندنه وه کی شعیر شیکردنه وه و لیکولینه و ديه له م
نووسینه دا، نهک ته نیا خویندنه و ديه کی ساکار و روو که شانه، بویه خویندنه و به
گشتی سې جوړ خویندنه به خو دهگری :

یه که م نه و که سه یه که خوشی لی ددبینی، بی نه وه ی بریاریک بدا، سینه م نه و
که سه یه که بریارئ ددها بی نه وه ی خوشی ببینی و، نیوان نه و دوو جوړه، جوړیک
ه ديه له کاتی خوشی ببینی بریار ددها و له کاتی بریار دایشدا خوشی
ددبینی "(۲). له نامه یکی گوته دا بو جی. نیف روستدا له مهش زیاتر هر وهک
پولان پارت دهلی : "دهقی نوئ به و سیفه ته ی بو نووسن دسته دا، خویندنه ته نیا
به کار هیڼ نییه، به لکوو به ره مهینتی ده که یه "(۳).

دوای نه م پېشه کییه، دوو دیره شعیری عه رده بی وهک نمونه دهینمه وه که هی
شاعیری گه وده ی عه رده ب: (نه بوو ته ییسی مونه نه بی) یه، سې که س له
خویندنه ویددا به شداریده که ن: سه یف ولده و له ی حمدانی وهک ودرگر، خودی
شاعیر وهک خاوه ن ده که، خو م وهک خویندنه و رده خنه کر و پېسپور له زمانی
عه رده پیدا.

موتنه بی شاعیر له پیاوه لدانی سهیف ولده ولدا دهلی :
 وقفت وما فی الموت شك لواقف كأنك فی جفن الردی وهو نائم
 تمر بك الأبطال كلمی هزیمه فتغرك وضاح ووجهك باسم

واته : وهستای و گومان له مهرگا بو وهستاو نییه
 ودك بلیی تو له پیلوی مهرگای نه و خه وتوووه
 پالنه وانان لات ردت دهبن زامدار و شکاو
 رووه که ت گه شه و خه ندهش له سهر لیوت نیشتوووه

سهیف ولده وله به موتنه بی گوت، دهبویه بلیی :
 وقفت وما فی الموت شك لواقف ووجهك وضاح وتغرك باسم
 تمر بك الأبطال كلمی هزیمه كأنك فی جفن الردی وهو نائم

بو کوردنه وهی نیوان شته که و نهوی له گه لیدا دهگونجی.
 موتنه بی له وه لامدا گوتی :

گه ورده دوزانی کالافروش کالاناسی وهک جولاً دهیناسی، چونکه کالافروش
 تیگراییکه ی دهناسی جولاش ورده کارییه که ی، که من ناوی مهرگم هیناوه
 له پیشه وهی دیر ی یه که م، ناوی هیلاکیم له کوتاییه که لیدا بردوووه، بو نه وهی
 له بارتیری و له بهر نه وهی برینداری راکردوو خانی نییه له وهی رووی کرژو مون بی
 و چاو به گریان بی بویه گوتم رووه که ت گه شه و دهمت به خه ندهیه هه تاکو له مانادا
 نیوان دژکان کۆ بکه مه وه. وه لامدانه وه که ی سه یفو لده وهی سهرسامکردو خه لاتیک ی
 باشی پین رهوا بیینی (۴).

منیش نه گهر یاری سهرنجم له باره ی نه م دوو دیره شیعره دهربرم وهک که سی
 سییه م بو م هه یه له خویندنه و ددا رخنه بگرم و بلییم :

دہبواہیہ موتہ نہ بی بلیٰ :

وقفتم وما فی الموت شك لذلك، نهك بلیی شك لواقف چونکہ دو بارہ مکر نہ وہی
(وقف) ، شیعہ دہبی چرو پر بی، ہر وہ ہا کہ دہلی : کانتک فی جفن الردی وهو
نائم بیویستی نہ دہکرد وشہی (الردی) ی بہ کار بہینا بواہیہ کہ لہ ناوچوون ومہرگ
دہگہ نی و ہاوتای (الموت) . دہبواہیہ بلیٰ :

لکانتک فی جفنه وهو قائم (نهك نائم) چونکہ نائم نیشانہی نہ وہیہ کہ
مہرگ و ہیلای کہ ہیج جور خہ یالیان بہرہ و شہر و بیکدادان ناچی . بہ بیچہ وانہ وہ
ہہ میسہ لہ نامادہ باشی و ہوشیاریدان ، مہرگ لہ شہردا لہ نارادایہ ، نہ مہ
لہ لایہک و لہ لایکی ترہوہ وشہی قائم کہ لہ نارادابوون و بہرہدہ وامبوون دہگہ یہ نی،
نازا یہ تی سہیف ولدہولہ دہر دہخہن ، چونکہ بہ سہردادانی لہ شکریک لہ پر بو
سہر لہ شکریکی دی کہ بی ناگایہ و خہ وتووہ نازایہ تی و بویری ہیر شہر
ناسہ لی نی . کہ شاعر دہلی :

تمر بك الابطال کلمی ہزیمۃ فوجہک وضاح و ثغرک باسم

دہبواہیہ بلیٰ :

تمر بك الضعاف کلمی ہزیمۃ و ثغرک بالنصر الموزر باسم

چونکہ پالہ وانانی شہر راستہ بریندار دہبن بہ لام رانا کہن ، لہ بہر نہ وہی کہ
راکردن لہ شہردا نیشانہی ورد بہردان و ترسنوکی و شووردیہ ، ہر وہ ہا بہ لایہ نی
دوژمنی بہ رامبہر ناگوتری پالہ وانان ، چون بہ پالہ وان و قارہمان دہرینہ قہ لہ م
کہ بہ برینداری رابکہن ؟! مرقوسی قارہمان دہبی لہ مہیدانی شہردا بکوژری
شہر وہا کہ دہلی :

فوجہک وضاح و ثغرک باسم (پروی گہش و دم بہ خہندہ یہک مانا دہگہ یہن)

دہبواہیہ بلیٰ :

و ثغرک بالنصر الموزر باسم ، واتہ دہمتا بہ سہرکہ وتنی پشتتیواندار

بہ خہ ندیہ .

له نه نجامی هه‌رسی خویندنه‌وه‌دا بۆمان بوون ده‌بیته‌وه که ئیمه هه‌رسی‌کمان
خویندنه‌وه‌مان بۆ دوو دێره شیعردکه کرد و خوشیمان بینی و برپاری خوشماندا و
هه‌ریه‌ک له ئیمه بۆچوونی خۆی هه‌یه .

له‌م روانگه‌یه‌وه ده‌چینه ناو جیهانی شیعردکانی مه‌وله‌وی (۱۸۰۶-۱۸۸۲ز) و
خویندنه‌وه‌کی قوونتری بۆ ده‌که‌ین و ، له‌بۆچوونه‌که‌ی (نه‌مین فه‌یزی) یه‌وه‌که
له‌باره‌ی - مه‌وله‌وی - یه و له‌کتیبی (نه‌نجومه‌نی نه‌دیبان) دا

نووسیه‌تی سه‌رچاوه‌ ده‌گرین که تیادا ده‌لی :

((مه‌وله‌وی به‌ موقته‌ ضای نه‌و مه‌وقیعه‌ی که‌تیندا بوو هیج چاوی به‌ شیعری
فه‌ردنگ نه‌که‌وتوو ، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش له‌ سه‌ر ئوسلوبی نه‌وان شیعری ۸ / ۱)
له‌ قیطعه‌ ییکیدا مه‌صره‌ی نه‌وه‌لی ته‌قفیه‌ کردوو له‌گه‌ل مه‌صره‌ی پالپ و
قافییه‌ی مه‌صره‌ی پانی ی ریک‌خستوو له‌گه‌ل مه‌صره‌ی را بع ... هه‌روه‌ها ده‌لی :

نه‌که‌رچی له‌هجه‌ی هه‌ورامان و له‌هجه‌ی ساینانی نه‌ختی له‌ یه‌ک دوورن ، نه
مما شیعری مه‌وله‌وی نه‌مه‌نده‌ نا‌هه‌نگزارو رو‌خنه‌وازه‌ نه‌ه‌لی سلیمانی له‌ گۆرتیدا
شیعری نه‌و ده‌خویننه‌وه " (۵) . نه‌گه‌ر به‌مانه‌وی خویندنه‌وه‌یه‌کی قوون و ورد بو‌نه‌و
نووسینه‌ی - نه‌مین فه‌یزی - بکه‌ین که له‌ سالی ۱۹۲۱دا کتیبی (نه‌نجومه‌نی
نه‌دیبان) ی له‌ نه‌سته‌مه‌بو‌ندا چا‌پ‌کردوو ، بۆمان هه‌یه‌ په‌نا به‌رینه‌ چهند میتۆدیکی
جیاواز : نموونه‌مان ، میتۆدی به‌را وردکاری ، میتۆدی نارکیولۆژی ، میتۆدی شیکاری
پراکتیکی . له‌م رووه‌وه‌ جیاوازی باری سه‌رنج له‌مه‌ر نه‌ده‌بی به‌راوردکاری پراکتیکی
و نه‌و به‌نه‌مایانه‌ هه‌یه‌ که به‌راوردکاریان له‌ سه‌ر بنیات‌ده‌تری و مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشته
را‌ده‌ی نه‌وه‌ی که " پرۆفیسۆر و زانیان جیاوازیان له‌ باره‌ی دیاریکردنی بواره‌کانی
نه‌ده‌بی به‌راوردکاریی نه‌و بابه‌تانه‌ هه‌بی که لێیان ده‌وین ، بگه‌ر هه‌روه‌ها نه‌و
میتۆدانه‌ی ده‌کری پێره‌و بکری ، لێره‌دا رایه‌کان جیاوازیان له‌ نیوان بابه‌تی
نه‌ده‌بی به‌راوردکاری هه‌یه‌ که لیکۆئیره‌وه‌ی میژووی نه‌ده‌بیاته‌ جیاکانه‌ له‌ رووی
پینکچوون و نا‌کوکی نیوانیان تا لیکۆئینه‌وه‌ی (به‌ره‌م) ی نه‌ده‌بی نووسرا و له
لایه‌ن نه‌دیبی جیاوازی سه‌ر به‌ کومه‌لگه‌ و رو‌شنبیری هه‌مه‌ جو‌ر . به‌مه‌به‌ستی

ناشنابوونی نهو هویانهی بوونه بهره مهینانی نهو نه دهبه هه ره یهک له وانه و، نهو فاکته رانهی ملکه چی بوون و کارتیکردنی بهرام بهر یه کتر (٦) مه سه لهی نه دهبی بهراورکاری هه ره بوونده ناوهستی چونکه "کاره که هه ره له سه ره نیشاندانی نهو لایه نانه ناوهستی که نووسه ریک له کومه لگه یه کی دیاریکراودا که وتبینه ژیر کارتیکردنی نووسه ریکی تر که سه ره به کومه لگه یه کی نامو و روشه نبیرینیک و زمانیکی جیاوازو، لاسییکردنه وهیتی له شیواز و ده برپین و خدیانی نه دهبی، به لکو کاره که له مه تپیه ره ده کات بو لیکوئینه وهی بارودوخ و ره وشه بابته تپیه کانی تر، جا بارو دوخ و ژینگه ی دهروه بن، یان بارو دوخی گشتیی کومه لابه تی و قوناعی پینشکه وتنی کومه لایه تی بن که هه ره دوو کومه لگه ی دوو نووسه ره که که یشتوونه تی (٧) . به بوچوونی من که نه مین فهیزی باسی شیوازی شیعی مهوله وهی ده کات که په یه وهی شیوازی شیعی نه وروپی کردوه ده کری به ده ره هاویشتی له قه لمبده یین، که هه ره رینسایه که ده ره هاویشتیکی هه یه . بویه گه ره بگه رپینه وه نهو سه رده مه ی که له نه وروپادا شیعی رومانسی سه ری هه لدا و له گه ل ژبانی مهوله ویدا بهراوردی بکه یین، ده بیین له یه ک میژوودا سه ریانه لداوه . مهوله وهی - سانی ١٨٠٦ له ١١ یکبووه و له سانی ١٨٨٢ ی زا یینی کوچی دواپی کردوه " رینبازی رومانسی سنووری میژوویی بهرچاوی خوی به زان دووه، که توپزه ران نیوان ١٨٧٤ ده ستنیشانده که ن کاتی (که بزاقی هه لکشای شورش برژوای فه ره نس کوتایی هات و سانی ١٩٤٨ سه ره له نوی شورش برژوای دیموکاتی له نه وروپادا بهرپابوو (٨) .

لیره دا هه ره دوو میژوو یه کتر ده گرنه وه . به لام خالیکی بهرچاوی جیاوازه یه که رینبازی شیعی کوردی و شیعی نه وروپی لیکجیاده کرنه وه، که نه ویش رینبازی شیعی کلاسیکی کوردی و رینبازی شیعی رومانسی نه وروپییه . نه مه له لایک و له لایه کی تروه وه - مهوله وهی - شیعی فه ره نس یان نه وروپی نه خویندوته وه و، نیوان بارودوخی ولاتانی نه وروپاو کوردستان به تاییه ت ناوچه ی هه ورمان و سلیمانی وسنه و ناوچه کانی تری کوردستان زور جیاواز بوون له یه کتر زمانی کوردی

و نه وروپیش له یه کتری جیان. لیره دا پړوی لیکچوونی نیوان شینوازی شیعیری
هه ردوولا له نارادایه و، له هه مان کاتدا ژینگه که و، بارودوخی کومه لایه تی و
ناستی پینشکه وتی هه ردو جیهانی شیعیری لیکجیان. که واته (مهولهوی) له پړوی
به راوردکاری پراکتیکی نیوان سه رده مه که وهک میژوو لیکچوون هه یه، به لام له
پهوش و ناستی پینشکه وتی کومه لایه تی و راده ی شارستانی و ژیارج-وشینوازی
شیعیری کوردی له و سه رده مه دا جیاوازی هه یه.

خو نه گهر مهولهوی ژیانی له شونینکی نزیک نه وروپا، یان په یوه نندیدار به
نه وروپاوه، یا خود له ریگه ی وه رگیرانی شیعیری نه وروپا بو زمانی کوردی و عه رده بی و
فارسی، به شیعیری نه وروپا ناشنا بوایه و کارتیکردنی به سه رده وه دیار با، نه و کاته
به جوریکی تر هه لمان دسه نگاند، وهک ماموستا عه لانه ددین سه جادی باس
له ژیننما مه که ی دهکات و دهلی: که له تاوه گوز هاتوته دونیا، چوته مه ریوان و
که پراوته وه بو سلیمانی، چوته هه له بجه و جوانرو و، سنه و که پراوته وه سنه و
ته ویلله و چند شونینکی دی که له سنووری کوردستانی عیراق و کوردستانی ئیران
دهرناچن (۹). بویه به هیج جوریک ناتوانین له گهل رایه که ی نه مین فه یزی نه بین
ونکولی له پیکچوونی شینوازی شیعیری مهولهوی و شیعیری رومانسی نه وروپا بکه یین،
هه رچهنده نه ماموستا مه لا عبدالکریمی مودریس که سال ۱۹۶۱ له چاپخانه ی
نه جاح له به غدا دیوانه که ی مهولهوی چاپکردوه بویه که مین جار و بوجاری دووه
و سینه میش شیعه کانی کوکراونه ته وه ولیکولینه وه ولیکدانه وه و له سه رنووسینی
بوکردوه، سالی ۱۲۷۸هـ تاوی له سنه انتشارات کردستان چاپی کردوته وه، باس
له و نووسینه ی نه مین فه یزی نه کراوه، هه روه ها میژوو نه دده بی کوردی له چاپی
یه که م و دوومیشیدا به هیج شیوه به لای نووسینه که دا نه چوه، هه روه ها له دیوانی
مهولهوی- سید عبدالرحیمی معدومی - به رگی یه که م ۱۹۹۱ که له لایه ن
معه مه دنه مین نه رده لانییه وه گوراوه بو زاراه ی سورانی، ته نانه ت ناماژه بیکی
بچووکیش به رچا و ناکه وی.

به لام بؤچی نه مین فهیزی وهك خونهر ورده خنه گر و زانا نه و زانیاریه گرنه گه
 به دهسته وه داوه ؟ نایه له بؤچوونه كه یدا سه ركه وتنی و ده بیته ناوه كه جیگه ی باوه و
 متمانه پیکردن بی ؟ گومانی تیدا نییه كه نه مین فهیزی نه م بابته هی له خونیه وه
 نه ورووژاندووه، نه گهر به لگه یهك یان بنه مایهك له نارادا نه بی كه حه قیقه ته تی
 بؤچوونه كه ی دسه لمینی، خودی نه مین فهیزی كه توركی زانیکی باش بووه كتیبی
 (شعاعات) ی به و زمانه چا پیکردووه، به دووری نازانم له ریگه ی نه و زمانه وه
 شیعی و هرگنیردراوی نه وروپی خوننده بیته وه سه روه ها له دده می نه مین فهیزی به وه
 ماموستا ره فیهق حیلمی نووسیویه تی و ده نی " نه وه شم له بیره كه له تاریخی ۱۹۱۵ ی
 میلادی به گهران له سوریا بوو له ژووری خانیکا له (حلب) به نه خوشی كه وتبوو
 كه چوومه لای بو ناخرجار زیارت مکرد... سه روه ها ده نی : كه (تقاعد) كرا، عومری
 خوی ههر به خونندن و گهران رابوارد، سیاحه تیکی نه وروپای كرد، باقی عومری
 خوی له نه سته مبولدا به سه ربرد " (۱۰). كه واته ناشنا بوونی نه مین فهیزی به
 شیعی نه وروپی له لایهك و شیعه ده كانی مهولهوی به راده بیکی زورتر، سه رنجیان
 راكیشاوه كه جوژه لیكچوونیک له نیوان هه ردوو شیوازا هه بیته، كه شیوازی
 رومانسییه له سه ده ی نوزده می زاینیدا، كه له كوردستان نه و ماوهیه رنیازی
 كلاسیکی له شیعی كوردیدا زالبوو. بؤساخكردنه وه ی رنیازی رومانسی په نا ده بیینه
 بهر چه ند سه رچاوه یهك و له گهل خاسیه ته كانی شیعی مهولهویدا به یه کیان
 ده به ستینه وه. رومانسییه ته مۆرکی نویكردنه وه و داهینان به خو ده گری، به تاییه ته
 وه سفی سروشت و خوشه ویستی و مه رگی نازیزان، له م رووه وه مهولهوی گه رایه وه
 سه ر کیشی خومانی (۱۰) بره گه بی (۵+۵) و پایه ندبوون به سیسته می دوو دیری یهك
 سه روا، سه روه ها ناوه روکی به ره گه زو بابته تی تر ده ونه ند كرد كه له لای
 شاعیرانی سه رده می خوی باو نه بوون، وهك شاعیرکی لیرکی (گورانی نامیز). دکتور
 نه نوهر قادر جاف له تیزی دکتورایه كه ی كه به ناوی (شیعی لیرکی شاعیری گه وره ی
 كورد مهولهوی ۱۸۰۶-۱۸۸۲) به دیالیكتی گوران بو نه وه ده چی : كه شوینه واری چی
 په نه می مهولهوی له رووی وینه وه هندی لایه نی هونه ری و په یقی و زاراه له سه ر

شیعری شاعیرانی سەردەمی خۆی دیارن. ئەمەش ئەوە دەسەلمینی کە بەرھەمەکانی مەولەوی لە رۆژانی زەمانی خۆیدا کاری خۆیان ھەبوو و شوینی شیایوی خۆیان پێداورد (۱۱). نووسەر لە سەر بۆچوونە کە دەروا دەلی: رۆلی مەولەوی لە پیشخستن و گەشە پێدانی شیعری لیرکی زۆر روونە و کاریگەرە و کاری کردووە سەر شاعیرانی وەک (کۆماری، بولبول، فخر العلماء، مەلا نیرامی جەباری) (۱۲). " شیعری لیرکی واتە شیعری خۆی، شیعری گۆرانی نامیز کە لە دەروونە و دەرچوووە ھەر وەک ئەمین فەیزی دەلی: " ئەھلی سلیمانی لە گۆرانیدا شیعری مەولەوی دەخویننەو "

ھەر ئەم ئارەزوو و پێیازە رۆمانسییە بوو کە وای لە مەولەوی کرد لە رینیازی کلاسیکی تەقلیدی دوور بیکە و پێتەو و پێرەوی رینیازی رۆمانسی بکات، کە وای رۆمانسییەت توانیویەتی میزاجیکی زەینی سروش بە خەش و خەو ناوی و رەگەزینی بنەرەتی لە ژێانی رۆچیدا، کە لە قوولایی ژێانی دل و رۆچی مروتخواری ھەتقوئییە بە جوۆی ئەدەب بی ئەم رەگەزە ویشک و برینگە و جەستە یەکی بی گیانە. " (۱۳).

مەولەوی (کە عەنەبەر خاتوون ی ھاوسەری دەلاوینیتەو دەلی :

قازان قەتاران قوونگان ھەوایی جەیفەن بۆ بالات شەو و دەتە نیایی

دەلی لە لایە کە مەنجە ئەکان ریزکراون ناویان تیا یا گەر مکر دوو و بۆشوردنە کەت، لە لایەکی کەووە گۆرە ئەکان قوونگ و پاچەکانیان ھەمو بەرز ئەکە ئەو ئەیدە ئەو بە زەوی دا بۆ ھە ئەکان نەندنی گۆرە کەت ناخ جەیفە ئەو بە لایە شەو بە تەنیا لە گۆرە کەت بە مینییتەو، ئەو بۆج لە گە ئەت ئە بووم ؟ " (۱۴).

ئەگەر " خۆشەویستی خۆر و ئەستێرە بچوینی ھەر وەک - دانتی - لە کۆنەو و گوتوویەتی " (۱۵) دەبی ئەو خۆشەویستی گیانییە نیوان مەولەوی و عەنەبەر خاتوونی ھاوسەری لە ژێاندان و لە کۆچکردنیدا چ جوۆرە داھینانیکی پی بێبە خەشی، کە ھەردوو ھاوسەری گیانی بە گیانی لە یە ک جەستە دا چ جوۆرە حالەتیکی دەروونی لا بوو و ژێن، کە حالەتی دەروونی لە بنەرەتدا وابەستە بە سوۆی

خوشہ ویستی و، لہ زوربہی ناراستہی ر استہ قینہ کانیدا بہرہ و جوان و قہ شہنگی
نافرہت و خوشہ ویستی بہ تاییہت لہ قوناعی رومانسیدا، نافرہت لہ کاتی خویدا
گوشہی بنہرہت لہ نہ زموونی ہر شاعیریک پیکدینی بہ گشتی... " (۱۶) .
ہہر نہ و خوشہ ویستیہ قوونہ و بہ سوزہی کہ ہہر دوو ہاوسہر بہ یہک
دہبہ ستیتہوہ، بہ مہرگیکی تراژیدی لیک دہ تراژین و برینیکی قوونی پرنازار
دہ خاتہ دہروونی مہولہ وی کہ بہ مشیوہ بیلاونیتہوہ :

دووریت دیارہن چہند صاحب نیشنہ
توی دہروون و دخار نیشی و تہر ریشنہ
نہ شہ و راحہتم، نہ رورژ دلشادم
شہ و زونفا و روروت مہوزو نہ و یادم
شمشادو نہرگس و نہوشہی چہ مہن
سہیرشان نازار بینایی چہ مہن
ناد مارو بہ ویر تہر زہکہی بالات
نہ و دیدہی مہستت، نید خالی نالات (۱۷)

وردبوونہوہ لہم ہونراوہ بہر زہی مہولہ وی دا، بومان روون دہبیتہوہ کہ شاعر
زادہی باری دہروونی و سووزی شاعیر و خہ یالہ بالاکہیہتی، کہ چون وینہی
حالہ تہکہی بہ شیوہیہکی ہونہری کیشاوہو دووری نازیز چ ورووژانیکی دہروونی
بہر پیاکردوہ و خوشہ ویستہکہی بو تہ کہر دستہی ناخ و نونف و نیش و نازاری گیانی
شاعیر، نہ و وینہ شاعر یہیہ بہ و خہ یالہ رومانسیہ کہ ہیز و وزہ دینامیکیہتی
تیدایہ پلہیہکی بہرزی لہ خوئانندن و نہفراندنی ہیناوتہ ناروہ " خہ یانیش
دیارتیرین ہیزہکانی مروقہ کہ ناکری بہ لاوہ بنری بو ہر ہیزیکی مروقہ، بہ کہمی
مروقہ لہ رادہی خہ یال و پایہ بہرزیہکہی تیگہ یشتوہ " (۱۸)

لہ ہونراہیہکی تردا مہولہ وی دہنی :

روخسارش و دختی مہسقل مہدولیش
وہشوی پاریز خہ یال مہبوریش

نہ سرین جہرگت دهن وہ بان نیشدا

چہ نی دل نامای نامانی نیشدا

واتہ نہم دوستہم کہ روومہ تی خوی مشت و مال نہدا نہندامی چونہ ؟ نہ گہر
خہ یال بہ بی چرپہ و بہ بیدہنگ و سہنگ بچیتہ پاریزی نہوہوہ کہ خوی لی دادہگری
و خوی بوواویژی نہو روومہ تہ لہویوہ نہم کردہوی خہ یال نہزیہ تی نہ گاتی! کہ وا
بوو روومہ تی نہمہ کارساتی بی، نہری ہہی فرمیسک جہرگت بہر درک و دال کہوی
چون دلت ہات ہاتی بہ سہریا (۱۹) .

نہم خہ یالی مہولہوی بان بہ شاعر دہگری کہ بہرہو ناسمان بضری بہرہو
جیہانی خہون و بیروکہی جوان ونہو پانتالیہی سنووری واقع دہبہ زینی، بہہ زینی
بہرہو جیہانیکی فہنتازی بہری کہ شاعر وک ہونہرمہ ندیکی داہینہر وینہی
بکیشی " کہ واتہ خہ یال لیرہدا پھیچی جوان نیبہ بہ لکوو وشہی بہرز و بالایہ ،
لہہستی کہ سایہ تی کہوا بہدہوری خویدا قابیلہ و ، لہہستی دہرہویدا
ہلدہقونی " (۲۰) .

کوچی ناوادہی (عہنہر خاتون) تا سہر نیسقان کاری لہ مہولہوی کردوہو ،
کہ مہرگ کونٹایی مروثہ و کوچی ہہتا ہہتایہ ، کارساتیکی ہیندہ جہرگبہ و
زامیکی قوون و بہ نازار لہ جہستہی مروثہ دکات کہ ہہرگیز ساریژ نابی، چونکہ
نہم مہرگہی نازیزی مہولہوی " دہرکیشانی جہقیقہ تیکی نینسانیبہ ، کہ لہ رہگ
و ریشہیدا جہقیقہ تیکی ترسناکی پرمہ ترسیبہ و ، مایہی ترس و لہرز و
راچلہ کینہ بہ ہہستکردنی جہقیقہ تی نینسانی و ، شیایوی سوز و شیوہن و خہمی
قوولہ لای نیہمہ ... " (۲۱)

مہولہوی ہہرچہندہ تابلیی شاعر یکی داہینہرہ ، بہ لام نہیتوانیوہ مہرگہ کہ
لہ عہنہر خاتوونی ہاوسہری دوور بخاتہوہ ! کہ چی توانیویہ تی کارساتہ کہی
مہرگ بہ قوولایبہ کی کاریگہر وینہی بکیشی و مہرگہ کہ بوٹہ مہرگی خوشہ ویستی و
جوانی و ہوگری ، ہہستکردن بہ ونبوونی نازیزیکہ بہ خہون یان خہ یال نہ بی

ناگه پخته‌وه. که مهرگ له ناوچوون بی هممو نه و دهگه زانه‌ی خوشه‌ویستی و تاسه و ناره‌زوو دیاریده‌گه‌ن که بمینیتته‌وه له ناوده‌چن و ده‌گوتری: "شیوازیکی بنه‌رته‌ی له به‌رگریکردنی حه‌قیقه‌تی مهرگ هیوایه و شیوازیکی دووه‌می به‌رگریکردنی حه‌قیقه‌تی مهرگ خوشه‌ویستییه و، شیوازی سینه‌می بنه‌رته‌تی تر له هه‌ردووکیان له‌م به‌رگریبه‌دا په‌یچی شیعریبه (۲۲). هه‌ر نه‌و مهرگه‌شه که‌وا له مروثه‌بکات به‌تایبه‌ت مروثیکی هه‌ست ناسکی وه‌ک مه‌وله‌وی که هه‌ست به‌مه‌ترسی مهرگ بکات و پرووه پرووی بیتته‌وه بیسه‌زینی، نه‌ویش به‌و شیعه‌ر داهینه‌رانه‌ی که تراژیدیای مهرگی به‌رجه‌سته کردوون. له راستیدا که نه‌و هه‌سته پر سوز و به‌جوش و خروشه‌ نه‌وه ده‌سه‌لینی که هه‌ستکردنی شاعیره به‌موفیکی تا بلینی خوشه‌ویستی، نه‌م جوړه هه‌سته‌ش لای شاعیری رومانسی زیاتر به‌مهرگه‌وه به‌ستراوته‌وه.

نه‌نجام :

له‌نه‌نجامی خویندنه‌وه‌ی هونراوه‌کانی مه‌وله‌وی و به‌راوردکردنی له‌گه‌ل شیعری رومانسی نه‌وروپی ده‌توانین بلین که ژینگه‌ر وئیکی به‌رچاوی له‌سه‌ر داهینانی مه‌وله‌ویدا هه‌بووه چونکه له‌باوه‌شی سروشتیکی جوان و دئرفین چاوی کردوته‌وه و نه‌شونمای کردووه و قهریحه‌ی شیعری کراوه‌ده‌ته‌وه، جگه له‌جوانی و شوخ و شه‌نگی نافرته که تیکه‌نی یه‌کتر ده‌بن، که به‌هه‌رو سه‌لیقه‌یه‌کی وا یان به‌ شاعیر به‌خشیوه که به‌خه‌یانیکی بالا و به‌بیت و بیریکی قوول و زمانیکی سفت و سول و پاراو شیعه‌رکانی دابریژی و خوشه‌ویستی نافرته زیاتر به‌جوش و خروشی بینی. هه‌ر وه‌ک نووسه‌ری رومانسی ناسراو—نوقالیس ده‌نی: "خوشه‌ویستی چیتر نا‌بالاترین شته له‌سروشت له‌ناو شیعه‌را" (۲۲). که جوانی سروشت و جوانی نافرته تیکه‌ل به‌یه‌کتر ده‌بن، وئیکی کاریگه‌ر له‌بوا‌ری داهیناندا ده‌بین و نه‌و جوانییه‌ی نافرته تاریکی ده‌نی مه‌وله‌وی روشن ده‌کاته‌وه و، خوشی پی‌ ده‌به‌خشی، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌و خوشه‌ویستییه ده‌بیتته چاره‌نووس و خه‌ون و خه‌یال

و تاسه و سووتان و شه یدابوونی شاعیر، نه‌م حاله‌ته‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای خه‌یائی
هیمن و له‌سه‌رخۆ و خه‌ونی خوش و سه‌وز بنیات دهنری که مروثه‌ به‌ره‌و هه‌ستکردن به
جوانی سروشت و جوانی نافره‌ت ده‌بن. هه‌ ئه‌به‌ت که نافره‌تیش له‌ناو سروشتدا
بوونی نه‌بوو مروثی شه‌یدای جوانی، تووشی نامویی ده‌بی بوئه ماموستا گۆران
گوتوویه‌تی :

به‌لام ته‌بیجه‌ت هه‌رگیزاو هه‌رگیز
بی‌بووناکییه‌ بی‌بزه‌ی نازیز

- پهراويزه كان :
- ۱- ارنتست فيشر- ضرورة الفن نقله الى العربية : الدكتور ميشال سليمان - المكتبة الاشتراكية دار الحقيقة للطباعة والنشر - بيروت ل(۱)
 - ۲- القارئ في النص - مقالات في الجمهور والتأويل - تحرير سوزان روبين سليمان - أنجي كريسيمان - ترجمة : دكتور حسن ناظم - علي حاكم صالح - دار الكتاب الجديد المتحدة - الطبعة الاولى ۲۰۰۷ ل ۲۳۹
 - ۳- ۵۵هـ مان سه رچاوه ل(۲۰۸)
 - ۴- العرف الطيب في ديوان أبي الطيب للشيخ ناصيف اليازجي - ج ۱- ۲ سالى ۱۸۸۷ چا پکراوه ناوى چا پخانه و شوننه کهى ديار نبييه .
 - ۵- نه نجومه نى نه دييان - دانهر نه مين هه يضى بهك - توژينه وهى ليژنهى ويژنه وهى کله له پور ۱۴۰۲ک- ۱۹۸۲ چا پخانهى کوڤرى زانبارى عيراق - به غدا ل(۲۱-۲۲) .
 - ۶- مجله الفكر عدد خاص بالادب المقارن المجلد الحادى عشر ۱۹۸۰ ل(۵) .
 - ۷- دراسات في الادب المقارن التطبيقي : الدكتور داود سلوم ل(۱۳) .
 - ۸- المذاهب الادبية - د. جميل نصيف التكريتي - وزارة الثقافة والاعلام - دار الشؤون الثقافية العامة - بغداد ۱۹۹۰ ل(۱۵۷) .
 - ۹- بروا نه ميژووى نه ده بى كوردى - عه لادين سجادى ۱۳۹۱هـ- ۱۹۷۱م . چا پخانهى معارف - به غدا ل(۲۷۲ ، ۲۷۳ ، ۲۷۴) .
 - ۱۰- شعير و نه ده بياتى كوردى - رفيق حلمى - بهرگى يه كه م چا پى دووم - مطبعة التعليم العالى / اربيل ۱۹۸۸ ل(۲۸ و ۲۰) .
 - ۱۱- شعيرى ليركى شاعيرى كه وهى كورد مهولهوى (۱۸۰۶- ۱۸۸۲) به ديالكتى گوران - نه نومر قادر مجه مهه - ده زگى سهردهم بو پاپ و بلاوكرته وه ل(۲۱۲)
 - ۱۲- ۵۵هـ مان سه رچاوهى ي پيشوول ل(۱۷۲) .
 - ۱۳- المذاهب الادبية ل(۱۵۸)
 - ۱۴- ميژووى نه ده بى كوردى - عه لادين سجادى ل(۲۹۹) .
 - ۱۵- ما قاتله النخلة للبحر - الشعر المعاصر في البحرين - / علوي الهاشمي - دار الحرية للطباعة - بغداد ۱۹۹۰ ل(۴۱)
 - ۱۶- ۵۵هـ مان سه رچاوهى پيشوول ل(۵۸) ز
 - ۱۷- ديوانى مهولهوى مهلا عه بدولكهريمى مودهريس - چا پى سييه م سنندج ت(۲۳۴ و ۲۳۵) ز

- ١٨- النقد الادبي الحديث - الدكتور محمد غنيمي هلال - دار العدة - بيروت ١٩٨٧ ل (٤١٠-٤١١)
- ١٩- ميژووي نه دهبى كوردى - مه لادين سجادى ل (٣٠٠).
- ٢٠- الوعى الفن - تاليف : غيورغي غاتشفا - ترجمة : دكتور. نوفل نبيوف - عالم المعرفة - العدد ١٦٤ - الكويت شباط ١٩٩١ ل (١٣٣)
- ٢١- ما قاتله النخلة للبحر ل (٥٢٠).
- ٢٢- هه مان سه رچاوى پيشوول (٥٢٤).

مهولهوی شاعیرک: نازاره خمه

خمه کهریم هه ورامس

نه گهر له دیدی مرقه وه ته ماشای ژیان بکهین ده بینین له دوو حاله تی
دژ به یهک پینکها توه : خوشی و ناخوشی ، ناخوشیه کهی خه م و نازاره .
نه و خه م و نازاره لای هه ندی کهس ده بیته باریکی کوشنده و له ژیریدا
دهرناچن ، لای هه ندیکیش ده بیته سه رچاوهی داهینان و نه فراندن .

نه وانه ی خاوهن به هره و نه زموون بن خه مه کانیا ن له بوته ی
نه قینداریدا قائده دن و ده یکه نه نه ختینه یه کی نه ده بی و هونه ری ، له
رشته ی شیعر و چیروک و ناواز و گورانی و به یازدا ده به وننه وه و وه کو تاجه
گوئینه له گه رده نی نه ده ب و هونه ری نه ته وایه تی ده که ن .

هیج به ره سه میکی نه ده بی و هونه ری و زانستی نییه سه رچاوه که ی
نه چینه وه سه ر نه قین ، نه قینی پر خه م و نازاری به چیر ، چیرتی خوشه ویستی
که خه لاتیکی یه زدانیه .

مهولهوی شاعیرمان و سه دانی دیکه ش وه که نه و لای نه ته وه کانی تر نه و
که سه به هره مه ندانه که توانیویانه خه م و په ژاره و نازاره کانیا ن بکه ن به
هه سوونه ره نگینه ی بهر وه شتی به هاری نه ده به که یان .

نه وه خه مه کانی (مهولهوی) ن بوونه ته قردیله ی هه مه ره نگ له کهزی
کیژانی قوتا بخانه کانه مان دراو ن ، نه و گیل گینه و چه ناخ و لاگیره و کلاو زه
و هه یاسه و که مه ره ی جه مین جامانی شیعری کورده نه وه نازاره کانی

مهوله‌وین وا ددرده‌وشینه‌وه ، نه‌و گولانه همه ره‌نگانه‌ی به‌هار که سایه‌یان
بو دروون مه‌لالان به‌ستوه نه‌وه مه‌ینه‌ته‌کانی مهوله‌وین له پی دشت و لا
پائی هه‌رده‌کانی نه‌دبی کوردیدا خیمه‌یان داوه .

مهوله‌وی هه‌میشه نارزووی کولانه‌وه‌ی زامه‌کانی خوی کردووه بو نه‌وه‌ی
له نیش و نیشیان فه‌راموش نه‌بی ، تا به‌و کولانه‌وه یاده‌وه‌ری برینی
خه‌ده‌نگی نه‌و مژگانانه که به سه‌وقات پی ی به‌خشا‌بوو له بیر نه‌کات و له
په‌نای به‌سۆهاتنه‌وه‌ی‌اندا شیعی ناسکی گول رنگ به‌ره‌هم بدا .

خه‌می عاشقانی دل بریندار خه‌میکی هه‌م به‌چیژه و هه‌م به‌بیت و پیژه .
تۆوره به‌ناو دیوانه‌که‌ی (مهوله‌وه‌ی) دا گه‌شتیک بکه ، هه‌ست ده‌که‌ی
شیعه‌کانی له ناو رووباری خه‌م و نازاردا بو جوانکاری شه پۆل دده‌ن .

جگه له مهوله‌وی و بیسارانی کهم شاعیر توانیویانه وه‌ک له‌وان راوی
خه‌م و نازاره‌کانی خویان بکه‌ن و دیمه‌نی هه‌مه‌جۆره‌ی وینه شیعیریان ئی
به‌ره‌مه‌بینن ، نه‌ و وینه شیعیریانه که مهوله‌وی له خه‌مه‌کانی خوی
نه‌فراندوونی نمونه‌یان له شیعی رۆژه‌لاتدا که‌مه ،

ژیان شه‌یتانیکی دوو ره‌نگه . خه‌م و خوشی به‌یه‌که‌وه به‌ستووه ، خه‌میش
زه‌مینه‌ی سه‌ره‌لدانی نازار و نیشه ، نازاریان رۆحیه یان جه‌سته‌یی ، له
نیوان هه‌رووکیاندا په‌یوه‌ندییه‌کی میکانیزمی هه‌یه ، هه‌رکامیان بگری
نه‌وی تریانه .

نه‌مانه‌ی خواره‌وه هۆکاری خه‌مه‌کانی مهوله‌وین : -

- هیجرانی یار
- بی به‌ینه‌تی (بی وه‌فایی)
- دهرده‌مه‌ینه‌ت
- سه‌رگه‌ردانی

- زامەکان
- جگەر سووتای
- کۆسکەوتن
- بوونی رەقیب
- پیری و کزی چاوەکانی

بۆ ساتۆر و دامرکاندەموی ئەو خەمانە هەندیک جاریش بۆ هروژاندنیان
مەولەوی پەنا دەباتە بەر :

- مۆسیقا ← دەف ، ئەی ، سازو سەمتور.
- گۆرانی ← مطرب ، مەقنی
- ساقی و مەدی
- سروشت

ومرن با یەك ئە دواى یەك وئینە شیعیریەکانی مەولەوی ئە ناو تابلۆی
خەزەل و چامەو فەردەکانیدا بدەینە بەر سەرنج ، بزانی چۆن هیجران و دەرد
و مەینەت و سەرگەردانی و بێ وهفایی یارو سەرچاوەکانی دیکەى خەم
بۆنەتە زەمىنە خوشکەر بۆ ئەفراندنی جوانترین شیعیری هونەری ناسک و
پاراو :

۱- هیجران (دابران ئە یار)

نموونه :

پەژارەت شادیم جەبێخ ناوردەن
دووریت ریشەى دڵ خەیمەكەن كەردەن
فیراقت فەرەتم وەتوینا كەرد

جیایبیت نازام جەهەم جیا كەرد ۱۲۸

یان دہلی :

بینایی و ہر است درہی پر دہردم

نای چند سہر سہ ختیم لوای نہ دہردم

بلیسہی کورہی ہیجرانی بالات

گہرمی مہ حرومی تۆزہکھی پالات

نہ و دوو نمونہ و چہ ندین نمونہی دیکھی ہیجران ہہ ندیکن نہ
سہرچاوی خہ مہ کانی مہولہوی خہ مہ کانیش لہ ناو قہریجھی مہولہوی دا لہ
ہہ تیتھی شیعر دراون بوئہ تہ نہ ختینہی گران بہہای شیعری کوردی .
رہنگہ ہہندی کہس بلین ہیجران و دابرائی مہولہوی لہ چی ؟
لہ کوتایی نہم لیکۆئینہوہ دا مہولہوی خوئی و ہرامی نہم پرسیارہ
دہداتہوہ .

دووم / بی بہینہت ، بی وہفایی

نمونہ :

من جہ خیل خانہی مہینہت پامالم

کون بہینہت داری پہرسۆ نہ حوالہ ۱۵۰

یان دہلی :

کہس بہ وینہی من پر مہینہت نہ بو

گرفتاری دوس بی بہینہت نہ بو ۳۹

سی یه م / دهر د و مهینه ت

نموونه :

من جفت مه عشوق دهر د هاما زمه ن

چوون بازی سه رچل واده ی بازمه ن ۱۳۳

یان ده نی

سه ر له تهر ی خه م خول ناورد مه و

تای کرژی مهینه ت دوویاد کرده و ۳۱۴

یان ده نی

نازیز ! تن و ونیش زامانت خه سته ن

مهینه ت پای نامان وه زنجیر به سته ن ۴۹

چوارم / سه رگهردانی

نموونه :

هیج کهس مبه لای دووری یار نه بو

چوون من سه رگهردان بی شه رار نه بوو ۳۹

یان ده نی

نازیزم ناھیر دووری بالای تو

جه سته م کهر وه بوون شه مان بهرد یه ی کو ۴۵

لہوہ سرگہردانی ترہہ یہ کہ جہستہ ی شاعیر بویں بہ خولہ میش و بہ
دہنگ باوہ درابی نہ زانی شہ مال بو کوی ی بردبی۔

پینجہم / زامہ کان

نمونہ:

زامان تاوان ہوناوان جو جو

دہرد وہبانی دہرد یہ جہ دووری تو ۲۱۳

یان دہلی:

گرمہ ی کورہ ی دہرد کوی تاقتہ تاوان^۱

بو سفتہ ی جہرگم وہگہردوون یاوان ۲۸۷

یان دہلی:

ہہر رو جہ یحوونی مہریزو چہنہم^۲

سارای دل بییہن وہ ہوناو و چہم

شہ شہم / جگہر سووتاوی

نمونہ:

ہہ لای کزہ ی زام جگہر گوشہ ی ویم^۲

موو ناساو ناییر ہہر پیج مہدان پیہم ۵۴

1 - تاوان = تواندہوہ

2 - جہ یحوون = رووباریکہ، رووباری فرمیسک

3 - لہ مردنی مندانیکدا وتوویہتی

جہ و تہم لگوسکھوتن

نموونہ

دلہی کوسکھفتن ہم تہم کھردموہ
پہردہی سہبوریش تہمام در دہوہ ۱۱۹

یان دہلی:

شورای عاشورا دیسان بہزمیش بہست
محرم ناما و مہجرہم شی نہ دست
نہو خہریک نہ چول شامی عہدہمدا
من نہ (کہریہ لا) ی سارای ماتہمدا . ۱۴۰

ہدشتم - بوونی رھقیب^۵

نموونہ :

با ساتیج رھقیب دووریت بکیشو
شہوی وینہی من وہی رو وھنیشو ۵۰

یان دہلی:

کام زامبی جہتو من نہویم نصیب
جہفا ہر وہ من وھفا پی رھقیب ۲۱۲

⁴ - لہ مردنی عنہبر خاتوونی ہاوسہریدا وتوویہتی

⁵ - رھقیب لای شاعرہ کلاسیکیہکان ہیمایہ بؤ نہو کہسہ بہدکارانہ کہ دمبنہ
بایسی لہ پیک کردنی دوو دلدار ، یان ہیمایہ بؤ نہو نہریت و بہند و باوانہ کہ دمبنہ
بہرہست لہ ر پی بہیہگ کہیشتنی دوو دلدار

نویسم - پیری و که ساسی و هه ژاری

نموونه :

پیری و فه قیری و که سیفی هه رسی

نه بو وه هیجران باری هیج که سی ۱۳۳

بیان دهئی :

مطرب بو وه داد دنگیر یمه وه

پیری ها ئاما وه پیر یمه وه ۱۲۷

ده یم - کزی چاوه کانی

نموونه :

په رده ی لیلائی گرتنه دوو دیده

واده ی خه ئوته نه نه ی بهر گوزیده

بیان دهئی :

های ره قیب نه و شوئن دیدم هیجره ت که رد

عویری کی وه ی ره نگ وه تالی ویه رد ۵۴۸

بیان دهئی :

په رده ی پوسی گوش نم کیشان که م که م

نه مسه ره و سه رهن دوور بینه که ی چه م

پیری و که ساسی و هه ژاری و جگهر سووتای و کۆسکه وتن و تالی ژیان
نه و مهینه ت و کاره ساتانه ن که مؤرق ده خه نه ناو گیزاوی خه مه وه نه و که سه

بلیمه ته که بتوانی نهو خهم و مهینه تانه بهرهم بیینی، وهکو بیسارانی و مهولهوی که ژاوهی شیعیریان لی دروست بکات.

سهرچاوهی خهمه کان نهو نهسته نگانهن که ریگرن و بهر رتنگاری ناواته کان دهکن له جوشدانی نه زمونه کانی مرؤفدا کاریگه یارن ههیه ، له ههمان کانتدا لایه نه خوشیه که ی ژیان تامدار تر دهکن له رتابة ت و بی زاری دووری ده خه نه وه.

ههر به هرو نه زموونی قال بووی شاعیرانه بتوانی نهو خهم و نازارانه جه له و گیر بکات و له ناو وینه شیعیری نیابدا دسته بهریان بکارت.

ریگه ی ژیان به گول و ریحانه پایه نداز نه کراوه ، به نکو به گول و درک ته نراوه به درپی درکه کاندان نه رمی گول کانت بو دمردمه که وی.

مهولهوی بو دارمکاندن ته وژی خهم و نازاره کانی په نای بردوته بهر:

(۱) موسیقا ← شمشال ، دهف ، ساز و سومتور ،

(۲) گورانی ← مطرب ، مغنی ، ناواز و مه قام

(۳) ساقی و مه ی

(۴) سروشت

۱- موسیقا

ههر له کون زمانه وه له لای که لان به تاییه تی که لانی روژ ه لات موسیقا هؤکاریکی گرنگ بووه بو نارام گرتنی خهم و په ژاره ی تاک و بو سه قام گیرکردنی ته ناهی کومه لایه تی. ههروه هاش له کوردهواری دا دهرمانی دمردی بی چاره ییی دهروون مه لان بووه.

مهولهوی موسیقای بو دارمکاندن هوی که ف و کولی خهمه دهروونیه جوشدراوه کانی به کار هیناوه یان بو هروژانندن و ختوکه دان و سوړا حکردنیان بووه.

۱ - نمونہ بو دہف

درویش نہہلی خہم ہہر یہند جہم مہ بو

پای کاو دہروون ہہر یہند تہم مہ بو

یان دہلی:

سا دہرویش وہ عیشق مہولای دہرویشان

وہیا ہوی وہسوز ریازت کیشان

ہہر پاسہ مہ بو زہیلی دہخیل

چینہ زیاتر مازہم وہ زہلیل

پہی دیگ دہروون جوش کون و کہف^۶

تہسکین نہہک کزہی کہف و دہف

بہو نائیرہوہ بہو دائیرہوہ

خاس بنیہر ہہستیم وہ نائیرہوہ

بہل نیمشہو خہمان شیونان کہلہک

تا سہ ہہر چون بو گہردہش فہلہک ۶۰

دیارہ موسیقا ریشہی دل کہندہو دلدانہوہی مہ گیزہ خہفہ تکر اوو

خنکاوہکانی ناخی دہروونہ ، لہ ناخدا خویان ماس داوہ وک ناگری بن کا

بہ ناستہم دہسووتین.

موسیقا کہ زار دہبرینی نہوانہ کلپہیان پیدہدا و دہیانتہ قیننہوہ و

کہلہک ہیان تیک دہدا.

ب - نمونہ بونہی (شمشال) بو جوشدانی نازارہکان :

^۶ - (دیگ) قازان : مہنجہن - (نائیرہوہ) : ناگر - (دائیرہوہ) : کہلہی دہف

نەى چى درەنگەن سامەكەر درەنگ
فیدای پە نەت بام نەى باومر و دەنگ
بجۆشۇ ھەركەس و قەد نالەى وئش
بنۆشەو ھەركەس وە پیا ئەى وئش ۴۲

پ – نمونە بۇ ساز و سەمتور:
مغنى كۆكەر سازانت وەھەم
سەمتورى تارى وەھەم كەرە جەم ۴۱

۲ – گۆرانى :
بۇ ئاواز و گۆرانى مەولەوى بۇ ساتۇر كەرنى خەمەكانى پەنا دەباتە بەر
مطرب و مغنى^۷

نمونه بۇ (مطرب)
مطرب يەكارەن مەرسيا سەنگى
من پەى حالەو تۆ وەى بى دەنگى ۲۸۸

نمونه بۇ (مغنى)
ھای مغنى تار حە نەجرەى وەشتەرز
وەسەر پە نەجەى نازبا وەرە ئەو ئەرز ۲۸۷

7- (مطرب) و (مغنى) دوو وشەى عەرمبىن ھەردوکیان گۆرانى بیژن (مطرب)
(ئەو كەسەیە لە كاتى گۆرانیدا دەست بە گوێوہ دەنى و (مغنى) یش گۆرانى بیژە
بەلام لەگەن گۆرانیدا تار لێدەدات.

نمونه بو مقام

تا مطرب وه ساز جه نجه ره ی بیگه رد

هوردو مه قامی دهوا که رۇ دهد

بهل ناکاو نه یچی به یو جه لاه

وه مه قامه که ی قه قنهس ناساوه (۲۰)

۳- ساقی و مهی

به کارهینانی زاره و دی ساقی و مهی له نه ده بی کلاسیکی رۇژه لاتدا له
جوانکاری و هیما سازی دا جی ی خوی کردو ته وه ، لای نه و شاعیرانه که
خولیای سؤفیگه ریان هه بووه بو مانا مه جازیه که ی به کاریان هیناوه بیان
به کارهینانه که ی له ژیر کاریگه ری چاولیکه ری پیشیناندا بووه .

سؤفی و شاعیرانی کورد له (سه ره و وردی) و (مه لای جزیری) و
نه حمه دی خانی) و (بنیسانی) یه وه تا ده گاته مه وله وی له شیعره کانیناندا
(ساقی و مهی) بیان به کار هیناوه ، جگه له و هویانه ی سه ره وه له لایه که وه
نه ده بی سؤفی گه ری و له لایه کی دیکه وه نه ده بی فارسی - به تاییه تی
شیعره کانی (حافظ) - کاری تیکردوون

مه ی هیمایه بو نه و مه یه رۇحیه که گوایا رۇژی (الست) دا نؤشیویانه
گوایه خوی گه وره له رۇژی نه زه لدا پیریاری به (الست) ناراسته ی گیانی
نادم زاد کرده له بهر نه وه ی له و رۇژه دا سؤفییه کان به دیتن و ته جه للی
خودی خوا سهر مه ست ده بن وهرامی پرسیاره که ی خویان نه به (نعم) نه به
(بلی) نه دا وه ته وه چونکه له و کاته دا نه وان به مه ی عیشقی یه زدان ی

8- قه قنهس بالنده یه کی خه یالیه ، دهنوکی وکو شممال چه ندین کونی تیا یه ، به
چه ندان ناواز ده خوینی تا ناگری تیبهرده بی

سهرمهست بوون و حهره جیان له سهر نه بووه له (مایزال) یشدا حهره جیان
له سهر نه ماوه .

مه بهست له ساقیش لای نه وان نه و خواجهیه که نه و (په می نه زه لی) له و
رؤژدها به ده میان نه وه داوه :

نه وه تانی (جلال الدین الرومی) که یه کیکه له سو فیه گه وره کان ده لی :

(الله ساقینا والله خمرنا والله يعلم ای حب حینا) (۱)

ئیمه پیمان وایه مه ولهوی سو فی کهس نه بووه و شیعه رکانی نمونه ی
راسته قینه ی شیعی و رومانسین و ناچنه خانه ی نه ده بی سو فیانه وه، چونکه
نه ده بی سو فیانه نه ده بیکی مه سه کیانه ی پر شه ته حات و ورینه یه .

بویه مه ولهوی که زاروه ی ساقی و (مه ی) به کاره ی ناوه مه بهستی په نا
بردنه بهر په روره دگار که سه رچاوه ی هه موو خوشی و ناخوشیه که .

بایزانی مه ولهوی چون سه وادی له گه ل (مه ی) و (ساقی) دا کرده

۱ - بو پامال کردنی نه وه هه ست و نه سه ته روحیانه یه که له قولایی
ناخیدا جهم بوون .

نمونه :

ده خیلیم ساقی گه رده ن سیم قان

بزانندی خه م چون که رده نم پامال

جامی جه مه عجوون دهره نه و گاران

دوود واهنده ی به زمه که ی یاران^۹ - ۱۷۰

ب - هه ندی جار هه یه مه ولهوی به خه یالی مه ی خواردنه وه زه یینی سر
ده کات بو نه وه ی خو ی ناسوده بکات .

^۹ - (نه و گاران) : گره تاران ، (دوود) خه ته ی بنی قابی شهراب (وامهنده) ،

نموونه :

ساقی ساده خیل جام مهی و دهکەف
 دەرۆش نامانەن کەفی له رووی دەف
 نیمەبیج باساتی بەزمی مان جەمیو
 لادی هەر خاسەن نەرسەد کەم کەم بو - ۲۰۴

ج - هەندی جار مهوله‌وی که داوای مهی له ساقی دهکات بو نهوهیه بهو
 مهیه که مهی یه زدانیه و دەر خواردی یه کیک دهری که نه جه لی هاتی ،
 مهوله‌وی داوا له یه زادن دهکات مهی دەر خوارد بکا بو نهوهی گیان بدا و له
 دونیای فانی دهرچی و بو دونیای باقی بگهریتتهوه
 نموونه :

یاران و ویردن نۆیه مهن دهی دهی
 نیسا وه کاران ساقی نه شهی مهی ۶۶۵

یان ده‌ئی :

مطرب مه قامی دهر دم ناچارەن
 ساقیا جامی دۆس انتظارەن

یان ده‌ئی :

بازارن وا دهی مامه‌نه‌ن ساقی
 ها بگره فانی وهی بدهر باقی ۳۴۱

۴ - هەندی جارێش داوا له ساقی که خوایه دهکات یارمه‌تی بنات
 نه هیلی پیری که نفتی بکات .

نموونہ

ساقی (پام بہستہی زنجیر پیرین
دہسم دامانت وادہی دہستگیرین

یان دہئی:

ہر وہ زوو مہردن نیم نہ فہس باقی
پر کھر جامہ کہت دہ خیلیم ساقی
۵- ہہ ندی جار ہہیہ (مہی) یہ کھی ساقی بو پاکڑ کردنہ وہی ژہنگی ناو

دئہ

نموونہ :

ساقی ئینہ بہزم وصل یارانہن
چہر خییج ہہر نہو چہرخ ہہردہ جار انہن
دہوری دہر وہ نہم وہ بیانہ وہ
ژہنگ دل و دزاخ مہی بمانہ وہ ۶۸

۶ - جاری وا ہہیہ مہ بہستی (ساقی) خوا ی پہر وہ دگاہ کہ
ہہ ئسونیر ہری ناسیاوی چہرخ و گہردوونہ :

نموونہ :

ساقی گرد ناورد یاران ہام فہرد
مدو نہدہ ماخ ناسیای چہ پگہرد ۱۹۹
۴ - سروشت:

سروشت و ہہموو دہورو بہرو ژینگہ و زیندہ و ہرو نازیندہ و ہر دہگریتہ وہ

نهوهی له دیوی دهرهوه سهیری باره گای شیعره کانی مهولهوی بکات ره ننگه
بلی: داخو مهولهوی له ژیر باری نه و هه موو نازار و خه مه قورسه دا توشی
ره شینی نه هاتبی؟

نهوهی راستی بی مهولهوی خه می هه موو مرؤقی له خوئی دا به دی کردوه ،
له گه ن نه وه شدا له ریی جوان دیدهبی ژیان نه یترازاندوه به لکو وه کو
هونه رهنه ندیکی به توانا نه و هه موو نازار و خه مه به په ره موچی خامه که ی
جه نه و به ندی کردون و به نه سپایی له به ردی مه حه کی داوون و (۱)
کردوونی به دهنکه مرواری و مهرجان.

له رشته ی شیعره دا به به ر گه رده نی نه دبه که مانی کردوون به و کار ی
دیوه ناخوشه که ی ژیانی کردوه به هونه ریکی رووناک دیدوه نه مر شیعی
کردی کردوه به نه ستیره یه کی دره وشاوه ی ناو ناسمانی نه دهب.

دیوه تاریکه که ی ژیانی وا بو مان رووناک کردۆته وه که چی که روو به رووی
سروشت بوته وه له دیدی مندائیکه وه که رووی له دایکی بی وا ته ماشای
سروشتی دایکی کردوه خوئی ئی جیا نه کردۆته وه له نامیزی گهرم و پر له
عیشه و نازیدا نارامی گرتوه.

کاتی که وه سفی چوار وه رزی سال و گولاله و لاله زار و شله ی پای کاوان و
شه مان و ته لیت باران و سه رخیلی کاروان و گه رمیان و کوینستان دهکات نه و
نیشتمانه لا شیرین دهکات نازانی چون پایه ندازی بکه ییت ، سروشت به گشتی
و ورده والا کانی به تاییه تی خویان چه ند جوانن نه و جوانیه ش که له
په نایاندایه بوته به رجه سته دهکات.

که واته نازار و خه مه کانی مهولهوی ته نیا نه زمونه کانی قال کردووه و
نه بونه ته ته م و مژی ره ش بینی و به ردیدی مهولهوی تاریک بکه ن.

به ردی مه حه ک جاری و هه هه یه پیی دهوتری سه نگی مه حه ک ، نه و
به رده خه یاییه یه که پی ی گوتراوه به ردی فه یله سو فنه کان ، گویا
هه رشتی کیان پیا سویوه بووه به ژیر

سہیر کہن چوں وہسفی و مرزی بہ ہار دکات :

نازک تہ دارک فہصل وہ ہارن

شیرین نارایش ہہردہو کوسارن

گول چوون رووی نازیز نہ زاکہ ت پوٹان

وہ فراوان چوون سہیل دیدہی من جوٹان

مدیان گولالان نہ پای دہربہندان

نہو یہ کتر وینہی نارہ زوومہندان ۴۵۱

یان لہ وہسفی زستانا دہلی :

زستانہن وہی رنگ وہ گہردوون یاوان

گیجیای لول گنج کیلہی کاوان

تا دہلی :

چ شیرین زہر گہر توفی ہہوای سہرد

گوشہوارہ نہ گوش نہو نہ مامان کہرد

یان دہلی :

نہسیم پہ نچہی پات نہر سہردی کیشان

بدارہش نہتوی دل دہرون ریشان ۵۵۸

کی وہکو مہولہوی توانیویہ تی نہینی فرہ ناسک و وردہکانی گہردوون وا

دہستہ موی سہر نوکی خامہ کہی بکات و شیعیری رنگینیان لی بہرہم بیئی

نہمہ نہو پہری نہفراندنہ یان کی توانیویہ تی وہسفی نافرہت بہم جوڑہ

بکات.

عہرہق چووم شہونم نیشتم لہ رووی گول

تہر کہردن تاتای توغراکہی سونبل

خوو (نارهتی بە دەن

یان دەلی :

دیدەش یەند خەیان بالات بی تیشدا

راگە ی خاوەنە بی بویەرۆ پیشدا ۱۸۵

یان لە وەسفی خا نیمیکی جافدا دەلی :

ئینا عادیەتین وەظاھیر نامان

وەرنە ھە ی سەرخیل نازک ئەندامان

تۆ ئیند نازکیت جە ھەد ویەردەن

بینایی خەیان راگەش گوم کەردەن

صفات خە جالەت دان وە جامی جەم

دیدە ی بەد مەرە کس ویش بدیو وەچەم

دیدە ی بەد دەردش نادیار ی بۆ

جەکو موینۆت تا ئیت کاری بۆ ؟ ۲۵۲ - ۲۵۲

ھەر وەھا چەندین نمونە ی دیکە ھەن کە واکە ھەست دەکە ی لە قەرەیحە و بەھرە ی شاعیرانەدا سروشت بوو بە سروش و ئەناو دیمەنە شیعرو نایابدا تەوانە تەوہ ، بە خویندە وەیان دەرگا داخراوەکانی سۆز بۆ ژیانیکی نوێ دەکرینەوہ.

نەقینداری مەولەوی

لە پیشەوہ کە نمونەکانی ھیجرانمان خستە روو ئەو پرسیارە ھاتە

پیشەوہ کە نایا کی لە مەولەوی ھیجرانی کردووہ ؟

نایا مەولەوی گیرۆدە ی دنداری بووہ ؟

بهئی گیرۆدهبووه ، دنداریهکهی به دابران و تیشکاندن کۆتایی هاتوو، نهگهر وانیهه نهی نهو شیعرانه که پرن له خورپهی خوشهویستی له کوپوه هاتوون نهو شیعره بریندارو پر له نازارانه له تیشکاندن دلیکی برینداروه نهبی هه ئناقولین، مهولهوی له دوو توی بهیتهکانیدا پی له دندارییهکهی سهرنهکهوتووی خوی دهنی وهکو لهمهو پاش روونی دهکهینهوه.

مهولهوی لهو نهقینداریه تیشکاوهیدا تهنیا نازارو خهمی بو ماونهتهوه نهوانیشتی له بهرههمی به پینزدا دارشتوون، با جاری کورته باسیکی دیاردهی نهقین بکهین تا بزاین نهو دیاردهیه له کوپوه سهرهلهدهدا :

هه موومان نهوه دهزاین که گشت زیندهوهران بو نهوهی بهردهوام بن له ژیاندا و جورهکهی خویان بیاریزن پیویستیان به دوو شت ههیه : خوراک بو ژیانی خوی زاوژیکردن بو مانهوهی جورهکهی.

له پشت پرسی زاو ژیه چه ندین پانهر ههن کاریان تاودانی مروقه بو هینانهدی نهو مه بهسته به سه ره موویانهوه (نهقین و خوشهویستی) یه که به چهندان ههست و سۆزی ناسک ناویزان کراون بو مانهوهی جورهکهی خویان په یوهندی به توخمی بهرانبه رهوه دهره خسینن، له هه مان کاتدا تارای خوشهویستی به بهر نهو بهرانبه ردا دهکات به کاریکی وهها نارام له خوشهویستدا نامینی و بهرانبه رهکهی وا خوشهویست دهکات نهگهر ههردوو چاوی له بهر پینیدا دابنی هیشتا

پی ی کهمه، ئالیروه خوشهویستی سهرچاوهی دهگری و هیج زیندهوهریکی ئی بههر نابی.

نهقین که هاتو بهرانبه رهکهی خوی دهست نیشان کرد، وهنهبی بهرانبه رهکه به ناسانی بلی قهرموو نامادم.

مروقه له ناو کۆمهلهدا دهژی، کۆمهله ئاین و یاساو دابو نهیریتی ههیه، نهوانه هه موو له بهر دم نهقینی نهو دوو دندارهدا قیت دهبنهوهو دهبنه

رېڭرى بە يەك گەيشتنى ئەو دوو دندارەو دندارىەكەيان ھەندى جار تووشى
نوشتانەو دەكەن و ئە يەكترى بېبەش دەبن.

ئەو روانگەوہ کہ تەماشای خۆشەويستی دەکرى سى بەشى ھەيە :

يەكەم : ئەو خۆشەويستىيەيە کہ کوتايى بە يەك گەيشتن دى.

دووم : دندارى يەك لايىنە : ئەو يە ئە يەك لاهوہ دندار بۇ يارەكەي

بسووتى بە لام لايەنى دووم گويى ناداتى يان پيى نازانى.

سېيەم : دندارى چىنايەتییە : ئەو يە يەكئىك ئەو دوو دندارە ئە چىنيىكى

ديارو دارا و خاوەن پايە و سايەى كۆمە لايەتى بى،

ئەو يتر ئە چىنى ھەزاران بى، کہ چى دندارىەكەيان دوو لايىنەيە، بە لام

ديوارە سەختەكەي نيوانيان کہ چىنايەتییە رى بە يەك گەيشتنيان نادات،

ئەم جوړە دندارىيە بە تىن و کارگەرترە، ھەتا ئەو دوو دندار بىمىن بە

نازاريەوہ دەنالينن.

دندارى يەك لايىنە و چىنايەتى ئە لای ميللەتان بوون بە نەختينەي گران

بەھای ئەدەبو و ناوازو گۆرانى و ھونەر. ئىردەدا پرسىيارىك دىتە پىشەوہ

نايا دندارىەكەي مەولەوى ئە کام جوړيان بووہ؟

ئىمە ئىردەدا ناتوانين پىر بە دل بىيار بەدەين ئە کاميانە، چونکہ

مەولەوى ئەو دندارىەي کہ ئە شىعرەکانيدا دەيدىرکينى ئەوہ پيشان نادات کہ

ئەم جوړيان بووہ.

ناشزانرى داخو کەي و ئە کوى گىرۆدەي ئەو دندارىە بووہ، بە لام ئەوہ بەر

ئە نجام دى کہ دندارىەكەي ئە سەردەمى ھەقىيەتيدا بووہو، سەرمایەي

ھەقى تەنيا كتيبيكى شروئەي خویندن بەولاه چىترى نەبووہ.

با سەرنجىكى ئەم سى بەيتەي مەولەوى بەدەين :

دياکەي وە شەرم جە پە نچەرى ناز

تاتا ريشەي جەرگ بەر ناوہرد وەگاز

په ترؤی زامه کهم هم لا بهردهوه
 وهخت بی ساریش بی تازهش کهردهوه
 تیری ههوا دا وه په نجهی بیگهرد
 دا نه په رهی دل تا سؤقار و یهرد. ۲۶۰
 نه و یاره که په نجهی ناز تیریکی به مهولهوی ههوا داو به سهری کردهوه
 نه وهتانی نه و یاره مهولهوی له بیر چوووه و روی لی وهرگیراوه و وازی لی
 هیناوه یان شووی به یه کیکی تر کردووه، نه وتانی مهولهوی له سهر نه و
 کارهی سه رجه نشتی دهکات و دهلی :

منت شی جه ویر خاست که ردیدم
 به ویت خاطر شاد خاست که ردیدم
 دوای نه و سه رزه نشته روو دهکاته یاره بیوه فاکه ی و دهلی :
 سا ههر سؤزه ی خویش نا ه سهردی من
 ههر کووره پرتاو گهرمی دهردی من
 ههر وهفای دم دم ناشنای نه و
 ههر نه و عه ه دو شهرت روو به رای بی نه و. ۵۴۱

واته بو خوا بلی جویشی هه ناسه ی ساردو کووره ی گهرم و پر تاوی من
 به راورد بکه له تهک وهفای تاو توی روو که شی و روو پامایی نه و یاره
 تازه بهت فهرقیان ناسمان و ریسمانه.
 له کوتایی نه و چامه دا پی له دنداریه شکاوهی خوی دهلی و که یاره که ی
 وازی لی هینا و روی له یاریکی تر کرد،
 له م به ییتانه ی خواره وه نه و شاهیدیه ی له سه ر خوی و بیسارانی ده دات.
 که نه میس وهکو نه و تووشی نه و جوړه دنداریه کوشنده یه بووه و ده بی له ژیر
 باریدا بهرگه بگری.

ئەوتانی دەئی :

های ره‌جمەت ئەو قەبیر سەودایی کامەل
سەرمەشق مەینەت (بیساران) مەنزل
یانە ویرانی هەر وە من نامان
مەتاوو گرتەئە کە سیۆی دامان. ٥٤٢

ئیدی دئی خۆی بەو دەداتەو کە ئەو کارەساتە بە سەر ئەودا هاتوو و
مەگەر هەر بە سەر (بیسارانی) دا هاتبیت (١). کە ئەو سەرمەشق و پیشرەوی
ئەو هیچران و دابراویدە بۆیە جگە ئەو هیچ پەنایە دیکە شک نابات
دەستگیری بی و دئی پی خوش بکات.

مەبەست ئە بیسارانی، مەلا مستەفای بیسارانی (١٦٤١-١٧٠٢) یە کە
شاعیریکی گەورەئە دەقەری هەورامانە
تیببینی : ئەو ژمارانەئە کە ئە بەیتە شیعەرەکاندان ژمارەئە لا پەرەکانی
دیوانی مهولهوی.

سوود ئەو سەرچاوانە وەرگیراوه :

- ١- (دیوانی مهولهوی) کۆکردنەوێ م. عبدالکریم مدرس
- ٢- النجب الالهی فی التصوف الاسلامی : الدكتور محمد مصطفی حلسی
- ٣- دیوانی بیسارانی _ نیکدانەوێ : حکیم مەلا صالح
- ٤- لیکۆئینەویدەئە دەست نووسی نووسەر ئە سەر مهولهوی :

چہ مکی عہد شق لہ دونبا بینی مہولہ ویدا

رہ قصہ ت مورادہی

واتا و مانای عہد شق

پیش ہمموو شتیک دہدی ٹموہ روونیکہ مہوہ وشہی عہد شق و عاشقی بہ
پیتچوانہی بیر و بچوونی ٹموکسانہی کہ پیتیانوایہ وشہیہ کی عہرہ بیسہ و ٹمو
تہوہرہش تہوہرہیکہ کہ زیاتر لہ ٹمہدہبی عہریدہ رنگی داوہتہوہ ، وشہیہ کی
ٹاقیستتاییہ و لہ دہقہ ٹاویستاییہ کاندہ ٹم وشہیہ بہ شیتوہی (ٹیشٹ و ٹیشکا)
بہ واتای حہزو ٹارہزو و خواستن و میہر و مہیل بہ کار براوہ ، لہ کاتیکدا
عہرہدہکان زیاتر (حوب) بہ کار دہبن لہوانہ حبیب و محبوب... ہتد، ٹمگہر
عہد شقیشیان بہ کار بردیت ٹموہ زیاتر لہ پڑوسہی ہاوسہرگیریدہ رنگی داوہتہوہ
، لہم کورٹہ باسہدا ہولدہدہم ٹم تہوہرہ ٹالۆزہ بوروژنیم کہ بےدہگمن باسی
لیکراوہ و ٹمگہریش کرایت ٹموا بہ شیتوہیہ کی یہ کلاینہ ٹامازہی پیکراوہ و بہ
بی ٹینگہیشتن لہو چہمکہ پرناوہرۆ کہ کہ بناغہی عیرفانی لہ سہر دامہزراوہ
تہنیا لاینہ ٹاینییہ کہی نیشاندراوہ

عہد شق لہ روانگہ ی مہولہوی و عارفاندا

رہنگہ ٹاوردانہوہ لہ ہمموو لاینہ کانی کہ سایہ تیبہ کی ہونہری و ٹمہدہبی ...
کاریکی ٹاسان نہ بیت و نہ توانری وک پیتویست بہ نیتو قولایی دونبا بینی و
ژبان و بہرہمہ کانیدا رۆ بچیت ، خوازما ٹمو کاتہی کۆمہ لگا بہ ہوی
ٹایدیولۆژیایہ کی بہرہتسک و ہندی سنوری ٹمخلاقی و کۆمہ لایہ تیبہوہ ہیللی

سووری له بهردهم ههموو جوړه شیکارییه کی ئومانیزمگه راندا دانایت ، بهلام ره دوهی میژو وگهشه کردنی بژاڅه فیکری ورؤشنبیریه کان دهرگا داخراوه کانی عهقل و لؤزیکیان یهک له دواى یهک به رووی تاکی داهیتنه کردؤتسه وه و له سایه ی ئه ورونا کاییدا گهلک لایه نی تاریک و شارووی دونیایینی و بیروباوهری تاکه کان رووناک کراونه تموه ، زؤرن ئهوانه ی له ئاسمانی شیعر و ئه دبهدا وهک نه ستیره ی گمش دره وشاونه تموه و به خهلاقییهت و داهیتنای خویمان درپان به شهوه زهنگی جهالهت داوه و جوانی و بههای مرؤشه کانیان له کوټ و بهندی تیروانینه چهقبه ستوه کاندا دهرهیتناوه ،

کهله شاعیری کورد مهولهوی نهمر یهک له هونهره همره بهرزانه یه که توانی به پالپشتی ئه دهبی دهلهمندی گؤران و شارستانیه تی ئه وده شه ره جوان و رؤمانسییه ساباتی عشق و خؤشه ویستی له سه ر ترؤپکی عهقل و عیرفاندا هله لبدات و به عهشقی ساقی مهیگیپر دل و دولبه ر ناوتیه یهک بکات ،

ساقی سا ده خیل وه فریادم پهس به رووی نازوه جام گیره وه دهس
دهور دهره وه ناز چون همره جارن پیم دهر یهک منه سببا و ئیوارن
با وهس بالینم سیلاوی هوون بو نامیه تی زوخواو دیگ دهر وون بو

تؤ بلتی ئه مه چ سیه ریک بیت که به و جوړه مهولهوی بو لای خو ی
را ده کیشیت و له نیو بازاری مه یخانه دا که مه ند کیشی دهکات و مه ست و
سه ر خو شانه رنگای عهشقی پیته بهریت! ئه گهر به وردی له ناخی شیعه ره کانی دا
رؤبچین و ساتیک بیمن به هاوشینی کوړ و به زمی ئه شاعیره به لیمه ته ، ئه و
کات بؤمان دهره که ویت که عهشق لای مهولهوی ته نیا دهر پرینی ههستی دهر و نی
نیسه به لکو عهشقیکی گه شه سنده وه که له سه ر بنه های پیوستیه کی رؤحی
بونیات نراوه ، مهولهوی به قولی له واتای راسته قینه ی عهشق تیگه یشتوه و
ئوه باش ده زانی که عهشق دهرمانی دهر د و مه ره می ژیا نه و ده بی بو گه یشت

بەو پێداویستییه روچییە هەموو ریگاگان لە پێش بگریت وەك چۆن مەولەوی
روومی دەلێت ،

فلک جز عشق محرابی ندارد جهان بی خاک عشق ، ابی ندارد
غلام عشق شو کاندیشه این است همه صاحب‌دلان را پیشه اینست
جهان عشقت و دیگر زرق سازی همه بازی است الا عشقبازی

کە واتە تەنیا ریگای گەیشتن بە حەقیقەت مەیحرابی عەشقە و هەموو
ئینسانیکى عاقلیش لەو راستییە گەیشتوو ئەمەش تەنیا بە لە خۆ گرتنى رەنج
و نازار دەستە بەر دەبیت ، هەلبەتە خۆشویستنى مەولەوی خۆشویستنیکی بە
تەنیا عیرفانى و خێزانى و زۆمانسى و تاینى ... نییە بەلکو هەموو ئەو لایەنە
لە خۆ دەگریت ، چونکە عەشق چەمکیکی گشتییە و هەموو کەسێک بۆیە هەیه
خۆی لیببات و تاقى بکاتەو ، ئەمەش لە سروشتى هەموو گیاندارێک لەوانە
ئینساندا بوونی هەیه ، بەلام ناخۆ ئەو عەشقە چۆن عەشقیک بێت کە ئەوا بى
پەروا و زۆر شیتانە بە سەر عەقلى مەولەویدا باز دەدا و لە یانەى خۆشویستى
دولبەردا ئەیگرسینتتەو...؟

ناخ پەى خەلۆتەى بدیام وە بى خەم سیواى تۆ دیدەم کەس نەدیام وەچەم
دل پەى دیدەنت کام خەلۆت سازۆ تۆى دیدەچم بى مەردم نمازۆ

وەك دەبینین لە زۆربەى هۆنراوەکانى مەولەویدا دولبەریکی زەمینی کورەى
عەشق گەرم دەکات ، ئەمەش وای لە مەولەوی کردوو تا لە بەر گەر و تیشکی
ئەو عەشقە زەمینییە خەلۆتێک بۆ فەنا بوون لە پێناو خۆشەویستە کەیدا دروست
بکات ،

چون شەمالەى نوور گەر گرانمەن پەى پاسى ماران زەنگ زرانمەن

تایا ئه‌وه به ته‌نیا عه‌شقیکی ئاسمانی رووته یان روچوونه به نی‌و هه‌موو جوانییه‌کاندا ؟ بێ‌گومان پێ‌ناسه‌ کردنی عه‌شق پێ‌ویستی به ورده‌کارییه‌کی زۆر هه‌یه و ده‌بی له هه‌موو کون و قوژنیکی ژبانی شاعیر هه‌لبدرتته‌وه ؟ بۆیه ناکرێ عه‌شقی مه‌وله‌وی له بواریکدا قه‌تیس بکه‌ین و چاو له بواره‌کانی تری بنوقینین ، راسته مه‌وله‌وی عارفیکی پاک و بێ‌گه‌رد و راستگۆ بووه ، به‌لام ئه‌ویش هه‌روه‌کو حافظ و عه‌تار و مه‌وله‌وی و سه‌عدی و زۆر له عارفانی تر له قه‌فسی عه‌شقی حه‌قیقیدا سه‌ری ده‌ره‌یناوه و له ئاسمانی عه‌شقی مه‌جازیشدا له شه‌قه‌ی بالی داوه ، ئه‌م فرینه‌ رو‌مانسییه‌ش نه‌بۆته هه‌وێ ئه‌وه که مه‌وله‌وی به یه‌که‌جاره‌کی واز له دولبه‌ره ئاسمانییه‌که‌ی بێ‌نیته و روو بکاته ژوانگه‌یه‌کی نوێ و بۆ هه‌میشه له باوه‌شی دولبه‌ره زه‌وینییه‌که‌یدا بجه‌وتته‌وه ! به‌لکو ئه‌و دوو عه‌شقه به ته‌واوکه‌ری یه‌ک ده‌زانیت و پێ‌ده‌چیت راهیتان له سه‌ر هه‌ریه‌ک له‌و عه‌شقانه زیاتر له‌ویکه‌ی نزیك ده‌کاته‌وه .

مه‌وله‌وی ئه‌زمونیکی زۆری له به‌ر ده‌ستدا بووه و ده‌ک هه‌موو عارفیکی هاو چرخ و ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی پێ‌ش خۆی ریگای زۆری تاقیکردۆته‌وه ، بۆیه هه‌ندی جار ده‌رد و فیراق و دووری خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌یسته هه‌وینی ئه‌و عه‌شق سه‌رکیشه و ده‌یه‌هوی له‌و ریگایه‌وه پرده‌ی په‌یوه‌ندی دروست بکات و بگاته دولبه‌ره‌که‌ی ، ئه‌مه‌ش هه‌مان ئه‌و عه‌شقه مه‌جازییه‌یه که عارفه‌کان بۆ گه‌یشتن به عه‌شقی حه‌قیقی سووردیان لێ‌وه‌رگرتووه .

ئیمشه‌و دیاره‌ن بانگم بێ‌شه‌رمه‌ن

زایه‌ته‌ی سه‌متوور که‌له‌م وه گه‌رمه‌ن

سه‌دای زیل و بدم مه‌ینه‌ت سه‌د ته‌رزهن

خه‌فدته‌ شادیشه‌ن خه‌م ده‌ماخ به‌رزهن

هه‌وشم بێ هه‌وشه‌ن فامه‌ قاصه‌ت قاخ

بۆی دووری ئازیز مه‌یۆم نه‌ ده‌ماخ

ندیچی درهنگن سا مهکهر درهنگ
فیدای پهنجهدت بام نهی باوهر ودهنگ

عەشقی مهولهوی وهک عەشقی زۆربەهی عارفه عاشقهکان به چه‌ند
قۆناخیکدا تێده‌په‌ری که نه‌توانین بلین نه‌و قۆناخانه هه‌مان نه‌و توخمه
سه‌ره‌کیانه‌ن که عەشقیان له سه‌ر به‌نا ده‌کریت واته‌ : حمزو خۆشه‌ویستی له
پاده‌به‌ده‌ر – فیدا بوون و دواچار لیک نزیکه‌بوونه‌وه و دروستکردنی په‌یوه‌ندی. له‌م
سۆنگه‌وه مهولهوی له ده‌رگای عەشقی مه‌جازی نزیکه‌ ده‌بیته‌وه و دونیاسه‌کی پر
له خۆشه‌ویستی دروست ده‌کات.

ده‌وری ده‌ر وه‌جام باده‌ی په‌ر چه مه‌یل
به‌ل ده‌روون چه مه‌یل بالات ببۆ که‌یل
چه ماسیوای تۆ فارغ بۆ حالتم
به‌ل نه‌دۆم نازار شووم خه‌یالم
یه‌ک دل بوو چه‌نی عەشقی دیدارت
گیان کمرو فیدای دیدهی خۆمارت

لیژهدا شاعیر له تاوی ئاره‌زوی بینینی یاره‌وه که هه‌مان توخمی چه‌ز و
خۆزگه‌یه لێی ده‌پارێتمه‌وه که به شه‌رابی خۆشه‌ویستی به ده‌وریدا بسوریتمه‌وه تا
به‌لکو به هۆی ئه‌وه‌وه دل و ده‌رونی ئارام بیته‌وه و خه‌ون و خه‌یالی ئه‌غیار نازاری
نهدات به‌مه‌ش هه‌نگاوێکی زیاتر له عەشق نزیکه‌ بیته‌وه و بگاته‌ قۆناخی فیدا
بوون و تواتمه‌وه.

ئه‌و شه‌یداسه‌ربوونه‌ی مهولهوی له هه‌مبه‌ر عەشقی حه‌قیقی وه‌ه‌جازیدا که له
دولبه‌ری زه‌ینی و ئاسمانییدا به‌رجه‌سته ده‌بیته‌ به‌راوه‌یه‌که لیک نزیکن که هه‌ندی
جار له دۆزینه‌وه‌ی دولبه‌ری راسته‌قینه‌ی مهولهویدا تۆشی شه‌ک و گوومان ده‌بین ،

تهمهش دیاردهیه کی سهیر نییسه و عارفیکی وهك حافظه وهونده له خالی سهه
كولم و لیوی كچانی تورك و هیندی نزیك دهیتهوه كه پیتهویه وازی له عهشقه
حهقیقییه كهی هیناوه و دهستبو دامانی عهشقی مجازی بووه.

اگر ان ترك شیرازی بدست ارد دل ما را

به خال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را

وهك دهینین جوانییبه زه مینییهكان نه تهنیا له بهر چاری حافظ ون نابن
بهلكو ناماده شه له پیناو بهدهست هینانی نهو جوانییبهدا بهشیک له پانتایی
گۆی زهوی پیتهبهخشیت! سهرنجراکیش نهویه كه نهه هونراویه و نهه چهمله دل
ورووژینه دهیته جیگای مشت ومپی شاعیران و له قالی شیعردا بیرو بوچوونی
خویان له بارهیهوه دردههیرن بو نمونه : نههیر نزامی گهپوسی کورد كه
دهسهلاتداریکی گهروهی سهردهمی تیماراتی نهردهلانه ، له ژیر کاریگهیری عهشق
و خوشویستنی گهل و ولاتهكهی كچی كورد جوانتر له توركی شیرازی دهزانای و
پیشی وایه جوامیریش لهوه دایه كه له بهرانسهر نهو جوانییبهدا مال و سامانی
خوت بیهخشیت نهك هی خهلك.

اگر ان کرد گروسی بدست ارد دل مارا

به خال هندویش بخشم تن و جان و سر و پا را

جوانمردی بدان باشد که ملك خویشتن بخشی

نه چون حافظ که می بخشد سمرقند و بخارا را

رهنگدانهوی عهشق و خوشهویستی عهسهه خاتوون لای مهولهوی ههه مان
گومانمان بو دروست دهکات بهلام دواچار ههردوو عارفی عاشق لهو عهشقه
زه مینییهدا عهشقیکی ناسمانی بو خویان بهرجهسته دهکهن و زیاتر لیسی نزیك
دهبنهوه

نارہ زوی نازیز ونہم سرداوه
 نہ ہمدہی دہروون نایر و ہرداوه
 تاقہت بی وہ ہوون جہ سہختی زامان
 تک تک چمنی ہمس ریژا و ہدامان
 ہمدوہ زور مہندنہ نیم نہفہس باقی
 وادہی دہورتہن ، ہانا ، ہدی ساقی
 دہوری دہر و ہناز و ہپیالتوہ
 ژہنگ دل و ہ جام می ہالتوہ

لیرہشدا مولوی قوناخہکانی عشقی زہمینی یدک لہدوای یدک دہبریت و
 دواجار بہ ہوی نامرازہکانی عشقی عارفانہوہ دہیہسوی دل و دہروونی
 ژہنگرتوی خوی زاخار بدات

قولبونہوی مولوی لہ عشق و خوشہویستیدا

قولبونہوہ لہ عشقو خوشہویستی و ہست بہ فراق و دور بوون لہ
 دولبر چہمکی عشق فراوانتر دہکات و واتاہکی زدہتریسی پیدہبہخشیت
 نمہش ہمان شہیدابوون و سہوداسہربوونہ کہ زور جار لہ ہمدوو لایہنی
 عشقی حقیقی و مہجازیدا توشی مولوی دہبیت و پانتاہیہکی ہونہری بو
 شاعر دینیتہ پیشی و زیاتر لہ نیتو کورہی عشقدا دہیتوینیتہوہ ، نمہش
 ہمان نمو عشقیہ کہ مہولانا بہ مجنون و دیوانہ بوون ناوی بردوہ
 دہوری دہر ساقی ولای مجزوندا

لہیل ناسا بویہر ولای مہجنوندا

جامی جہ سہہای دیای بالاکت

نالودهی غوبار تۆزی پالاکهت

بمو ناز و عیشوه ویت پیم دهرهوه

جستهی پدژمورددم ئیجیا کهرهوه

لیرهشدا وهك دهیبینین مهولسوی پلهیهکی زیاتر له قۆناخی خوشبویستی
دهبریت و مهجنون ناسا چاوهڕی لهیلایه تا بهلكو به دهرخستنی جوانیهکانی
خهم و پهژارهی لیدوور بختاره ،

عەشقی له ترازوی عەقلدا

ههروهك دهزانن عەقل سهرهكیترین فاكتهری جیسا كردهوهی مرۆقه له
بوونهوهرهکانی تر و له تیروانیی ئایینیشدا به پیغمههبری دهرونی ئینسان ناوی
لیبراوه ، ئهمهش بهو مانایه دیت كه عەقل ریبهر و ربنیشاندهری مرۆقه و
پیوههریكه بۆ جیاكردنهوهی چاكه و خراپه و دروستی و نادروستی شتهكان، بهلام
عارفهكان پینگهی عەشقی بهرزتر دهیبینن و پیمان وایه ئهوانهی عەشقی وعاشقی به
بی عەقلی ناو دهبن له واتای عەشقی تینهگهیشتون ، ئهم باسه چهمكنیکی
نوییه هینایه كایهوه كه دواتر فیهلهسۆفه خۆرههلاتیههكان لهوانه ئبنی سینا و
سۆهرهوهردی و ئیبنی عهرهیی تا... بوون به ئالاھگیری ئهو تیۆره و پیمان وابوو
كه سهرهکی ترین بنهمای جیهان عەشقی و قۆناخه جۆراوجۆرهکانی عەشقی ، لهو
سۆنگهوه حافز ئهو دونیابینییهی خسته بهر چاری عارفان و مهی و مهیکهدهی
كرده ههویتنی گهیشتن به عەشقی :

حریم عشق را درگه بسی بالاتر از عەقل است

کسی ان استان بود که جان در استین دارد

به درد عشق بساز و خوش کن حافز

رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول

دیاره مهولهوی به باشی له ئاموژگاری حافز تیگه‌یشتوو و ئهو ره‌مزهی
 دۆزیوه‌تسه که عارفه‌کان کیلیی ده‌رگای عه‌شقیان پینکردۆته‌وه
 عارفان چ خاس پهی وه حه‌ق به‌رده‌ن
 وه‌سییه‌تی حافز وه جا ئاوه‌رده‌ن
 ده‌فنت نه‌ په‌هلوی مه‌یخانه‌ کهرده‌ن
 وه‌سه‌ر خا‌کتدا سه‌بوی مه‌ی مه‌رده‌ن

جۆره‌ کانی عه‌شقی مه‌جازی له‌ هه‌له‌یه‌سته‌ کانی مه‌وله‌ویدا

وه‌ک پینشته‌ر ئاماژه‌مان پیندا مه‌وله‌ویی به‌ هه‌موو قۆناخه‌ کانی دونه‌ی عه‌شق
 و خوشه‌ویسته‌یدا تپه‌ریوه و له‌ ئاکامی ئهو قۆناخه‌ هه‌ستیارانه‌دا ئه‌زمونیکی
 به‌رچاری که‌له‌که‌ کردوه و توانیویه‌تی خه‌رمانی‌ک له‌ عه‌شق و خوشه‌ویستی له
 نیو دل و ده‌رونیدا کو‌ بکاتوه و بیکاته‌ ده‌ست مایه‌یه‌کی گرانبه‌ها بو‌ رینگای
 پر له‌ هه‌رازو ونشیتیو عیرفان ، ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وی جۆره‌کانی ئهو عه‌شقه‌ مجازییه
 ده‌ستنیشان بکه‌ین بئگومان ده‌بی‌ پینش هه‌موو شتی‌ک ئاماژه‌ به‌ عه‌شقی
 رۆمانسی مه‌وله‌وی بکه‌ین که‌ تیکه‌لاویه‌که‌ له‌ په‌یوه‌ندییه‌کی رۆحی و جه‌زنیکی
 جنسی عاقلانه‌ ؟

چون چیه‌ره‌ی خه‌یال رو‌خساره‌که‌ی وینش
 نه‌تۆی په‌رده‌ی دل مه‌عدرومی دل ریش
 ئمانا جه‌مین شای سۆسه‌ن خالان
 که‌م که‌م جه‌ گو‌شه‌ی لای سیا مالان

وه‌ک ده‌بینین له‌م هۆنراوه‌یه‌دا که‌ بی‌ گومان وه‌سفی شو‌خه‌کچینکی جافه
 مه‌وله‌وی له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی رو‌خساری ئهو شو‌خه‌ کچه‌ به‌ گیایه‌کی زۆر جوان و به‌ بۆن
 و به‌رام وه‌ک سۆسه‌ن به‌راورد ده‌کات تابلویه‌کی جوان له‌ سه‌روشت و جوانی

ناوچه‌یه‌کی جوگرافیایی به هممو کمره‌سته‌کانییوه وینا ده‌کات ، ئه‌و عاشقه
سه‌ودا سه‌ره به‌وه‌شه‌وه ناوه‌ستیت و مانگی خدیالی له پهنای سیامالدا ده‌وۆزیتیه‌وه
ودل و ده‌رونی پی‌ رووناک ده‌کاتمه‌وه
گۆشه‌ی سیامان هۆردا دیاوه

چون مانگ نه گۆشه‌ی هه‌وره سیاه

عەشقی خیزانی ، نه‌گهر چی نه‌م جوۆره عه‌شقه عه‌شقیکی گه‌شتگیره و
پیتده‌چیت هه‌ممو که‌سیک که‌م تازۆر تاسمی کردیت به‌لام مه‌وله‌وی نه‌و
خۆشه‌ویستییه ده‌گه‌یه‌نیتته ترۆپک وه‌ک چۆن له لاوانده‌وی عه‌نبه‌ر خاتوونی
هه‌وسه‌ریدا ده‌لیت :

هه‌ر ماهی نه‌و بو‌ حاله‌م په‌شیتوه‌ن

چون هیلال شیتوه‌ی برۆی تۆش پیتوه‌ن

نه‌ شه‌و راهه‌تم نه‌ رۆژ دلشادم

شه‌و زولف و رۆ روت مه‌وۆژ نه‌و یادم

له‌ کۆتاییدا ده‌بێ بلیتم باسکردن له‌ چه‌مکی عه‌شقی لای مه‌وله‌وی
شه‌رۆقه‌یه‌کی چه‌ر و پرتیری ده‌وی و هیوادارم رۆشنیبران و مه‌وله‌وی ناسان له‌و
په‌یوه‌ندییه‌دا زیاتر و به‌ریلاوتر نه‌و ئه‌رکه‌ به‌ نه‌ستۆ بگرن

سوود لهم سه‌رچاوانه‌ وه‌رگیراوه‌:

- دیوانی مه‌وله‌وی - مه‌لاعبدولکه‌رمی موده‌ریس

- قیامتگا‌ه عه‌شقی - عبده‌ولکه‌رم سه‌روش

- انسان عه‌شقی - کازم سادات اشکوری

- دیوانی حافز - احمد محمدي

- عقل و عه‌شقی از دیدگا‌ه حافز

کار بلگر کی مہکی و لھر مانو سافی لاو مہولہ وکی بہوہ

کوورش نہہینس

چکیارہ : بہ بونہو برتو ہورکاری تاییہ تیی مہ حالو ہورامانی ہورمانو
گردو نہ دیبا و شاعیراش بہ کہ مٹیو تہرسیدہ، متاومینہ جہ یہری بہشی :
کی بیہی و دشکہردی ، زوان و تہدہ بیات خالبہ ندیشا کہرمی۔ جہ بارو کاروان کوزہ
شولہ دارہ کہو ناسمانو تہدہ بو کوردی یانیو مہولہ وی بالآخانہ و چہمی و
شیرد کاشہرد بہ ودرچہ من جیاوازی ، راپینن جوراوجوری دریاینن . بہ لام نیہ
گہرہ کمانا تریشکیوہ تازی کہرمیہ و جہ دامگایوی تازنہ تہرولش پئی
گیرمن و تہ ماشاش کہرمی . نوستاد موزتہ با مینووی جہ کتیوو نہوروزنامہینہ
جہ بارو خہیامی و شیرد کاشہرد واتہ بیش : یاگہو مہنرور و خہیامی جہ
شہراوی ہر نا شہراوہ سوورنہ کہ مہستی مارو و واتہی شہراوی غیرفانی و
رؤحانی ہلٹیوی گہورن . منیچ ہر سہروو نا پدیلوایہرہ و بہ خاس و شکنای و
ژیویوی فرہ چنی ہونہ کئی نا کہلہ پیایہ ؛ ماچونہ : ماموسا مہولہ وی چا
یاگانہ کہ باسوو ساقی و مہی و بادہ و جامیش کہردن ، ہدہ فش ہر نا
واتیلینن کہ نیہ یچ پا مانا بہ کارشا بہرمی و لہیہ کدایشا بہ مانای غیرفانی
خہتایوی گہورینہ و ناکاموئی کاریہ ماموسا مہولہ وی وزونہ تہنگہ لانیوی فرہ
تہسک و نالہ بار و شیرد کاش تا ناستیوی فرہ وار مارورہ واری . پاسنہ کہ دیارا
مہولہ وی چنی موسیقیچ ناشنا بی ہن و خاش بی ہن ناسان . چونکہ تیم ہر
وہختیو گہرہ کش بی ہن ، بیافونہ سہرکہ لوو وہشی و جہ شادی بؤ کہیل و ہر

پاسنە جە دنیاو تەوەنن و سەرسەختوو ئاوەزی بریۆ و بلۆنە ئەو دنیاو خەیاڵی و زەوقی، ھاوارێو کەرۆ و چرۆ ئەو دەرویشی؛ دەفەکییت بارە یام ماچۆ مۆغنی گۆرائیی و اچە.

کرێل کەلیمی: مەولەوی، ساقی، مەدی، جام

وەرشیپان

شکەش نیەنە چنە ھەرمانۆ گەرزوو نەدیبا و شاعیرا بە تاییبەت شاعیرێ مەحالیو ھەورامانی (بە بۆنەو بریۆ ھۆرکاری تاییبەتیی نا وەلاتیە) بە کەمییو تەرسییو، مەتاومیئە جە یەری بەشی واریئە خالبەندیشا کەرمی (۱) :

۱ - کئییبەیی وەشکەرڈەیی (ھۆقیەت سازی)

۲ - زوان

۳ - نەدەبیات

جە بەشوو ھۆقیەت سازینە پینسە ھەلقیوی پەییوئەیدیاری بەینوو ویەردە و نیسەو ھۆرامانیەنە و ھەر پاسنە جە تالانیوی سەرتەرەو پینسە بیەیی و کیانیوی ھامبەش بە ھەرمانکەرڈەیی چنی شیعری و ئارڈەیی بریۆ جە دەردەدڵەکا، دالغەکا، ئۆستۆردکا، ویەردەھامبەشەکا و ھەز و ناواتە ناماکی کارشا کەرڈەن و ھەر ئینە لای بریۆ فاکتی تەریئە بیەن بە ھۆرکارو وەشبیەیی ھۆقیەتیوی ھامبەشی.

زوان: زوان پینسە بنەرەتی تەریئەری فاکتوو فەرھەنگ و نەتەوہی، ئیندە ھەمیەتدار و یاگە گیرا کە بیەیی ئینسانی بە بی زوان چینیوی غەریب مەرمانو، بە جۆرتو مەتاومی ئینسانی ھەییوانی قسەکەر و اچمیئەنە و جە لایەنیئوتەرەو ھۆرگیئەتی ئی زوانیە ئەرکوو سەرشانو گەرد قسەکەریتو نا زوانیەنە؛ بەلام چی بەیندە کاریگەری نوسەرا، شاعیرا و نەدیبا جە فەرە کەسا سەرتەرا و نەرکوو ناڈیشا چی بارەو ئیندە فەرن کە بریۆ وەخت مانایی زوانی و گەشەدای پاڈی بە ئەرک و کار و ھەرمانۆ ناڈیشا لکە مڈریۆنە (پەییوئەندییوی وەرادر و دوەلایەنە). زوانی شیعری مامۆسا مەولەوی ھەر چن جە وەرچەسوو یەکەمیەنە ئینا چیریو دەسەلاتوو زوانی فارسی و عەرەبی یەنە بەلام بە تۆھۆردای، وشکنای و

شییهوده که ردهی و نه نه لوی دلی تۆتۆ شیعردهکا؛ نا وهخته بهر گنۆ که چ گه وهه رتو
 نینا دلی کانو ئی دیوانیه نه و خه زنه و زوانیش چه نده پارێزان. پێسنه حافیزی
 و هۆنی هه و ش هه کیش. نه رده نیای و واتهی شیعرئ سه روو بنه رده تو کیشی
 و سمانهی «ده بر گه یی» رده سنی شیعرئش و دهس واز بیهش جه خۆلقنای
 تابلۆ کاشه نه؛ پێچه وانوه ته نگه لانوه عه روو زوو عه ره بی فره ته ر که رده ن. به لام
 فاکتیوی هه میه تدار و یا گه سه رهنج ئینه که، چه نی که سیو تاوانش به زوانیو که
 زوانی نه ذایی و ئش نه بیه ن پا گر دۆو رێک و پێکی و زه ریفی و وه شلانه یه شیعرئ
 بنیوره و پهل و پۆشا دۆ. نا زوانه جه لاو مه وله وی یه وه نامان سه روو قاقه زی هه ر نا
 زوانه نه جه لاو خانای قۆبادی، بیسارانئ، س ئیدی هۆرامی، نه حمه ذ به گوو
 کۆماسی، رهنج ووری و... خزمه تش پنه کریان و زوانوو شیعر و نه ده بوو
 کۆر دستانی په ی فره سه رده مانئوی بیه ن. ده وله مه ند که رده ی زوانی هۆرامی به
 تایبه تی و زوانی کوردی به گر دین، به هه رمان که رده ی پا گر دۆو باقه که لیمه و واچه
 تازا که جه زوانیو ته رده نه ئار د ئنیشه نه دلی زوانی و در باسی و به ما رایشا،
 فاروو گۆر شا و تیکه ل که رده ی شا چنی که لیمه و سمانا؛ بوومیئش که رده ی ئیوه و ئینده
 رێک و پێک و نه رم و نیان دلی تان و پۆ شیعه ر کاشه نه نیانیئشه ره که نه جیۆت هه ر
 نه وه له وه هۆرامی بیئنی. هه ر چن زوانی شیعرئ مه وله وی زوانیو نه ده بی و به
 هیز و قۆر دتا؛ به لام ئینده ساده و نه رم و ره وانپچا که خه لکوو دلی کۆمه لگایچ
 خاس میاواشه نه و چنه ش دوور مه گناوه.

ئه ده بیات: ئه گه ر ئه ده بیاتی به دوئ به شی: ده مواج (واته ئی) و نویسته ئی
 ده سه به ندی که رمینه؛ ئه ده بیاتی واته ئی و سه رزوانی به بۆنه و چوارچۆ (ساختار)،
 تایبه تی کئی و هه ر پاسنه هیز شو سه نه عت و ته کنۆلۆژی جه گر دۆو بوارد کاشه نه،
 فره ته ر نینا و در ده مو هۆرو شموو جه به ینلوا یه نه. به لام هه ر پاسنه دیارا ئه ده بیاتی
 نویسته ئی ماند گاریش به بۆنه به لگه و قه باله بیهش فره ته را و هه ر نه ته وی ئی
 به شه جه ئه ده بیاتی فره ته ر و به هیژ ته ر بۆنه، جه وهر چه می فره نه نگیه نه
 سامانیوه فره ته ره ش هه نه و وه لکه وه ته ره را. هه ر پاسنه گر دێسا مزانمی؛ فره ته روو

ئەدەبىياتى نويسارى ئىمە جە شىئەرى كلاسسىكى وەش كرىان و بىنەردەتى غەسلىش
ئىنا سەروو ئى بەشە جە ئەدەبىياتىەودە و دىوانو مامۆسا مەولەوى يۆ جە
سەر كەلە بەرزەكاشا. بە دلتىايەو مەتاومى و اچمىنە كە بىيەى مەولەوى پىئسنە
ئەدەبىئىوى پاىە بەرزى، كەلە بەرئوى قوول و وەرە لاش جە دنياو ئەدەبوو هۆرامىەنە
پەر كەردەنەو و كەردەنش سەر كەل. كارىگەرى شىئەرى مەولەوى سەروو ئەدەبىياتو
دلئ خەلكى يانئو فولكلور بە جۆرئو بىەن كە مەولەوى يە كەمىن شاعىرئو كە
فردو شىئەردەكاش بە تەك بەيتى لاو گۆرانىە و اچە كا و سىياو چەمانە و اچە كاو
واچىە ئى و هەتالاو نانەيە جار جارىچ سەر و بنو شىئەردەكاش برىان يام كەم و
زىاد كرىان و شىئەرتو تازنش چنە وەش كرىانە كە ئىنە وئش تەنيا وەشە سىياوى
شاعىرى و تازە و زىنەدە بىيەى تابلۆ شىئەردەكاش مياونۆ.

شىپانە

جە بارەو كاروان كۆژە شۆلە دارەكەو ناسمانو ئەدەبوو كلاسسىكوو كۆردىەو يانئو
مەولەوى بالاخانەو چەمى و شىئەردەكاشە بە وەرچەمى جىباوازى، راوئىنى
جۆراو جۆرئى درىائىنى. بە لام ئىمە گەرە كمانا ترشكىتو تازى كەرمىرە و جە
دامگايوى تازەنە قەردولش گىرەمى و تەماشاش كەرمى. چا وەرچەمەنە كە
كەمتەر كەسئو تا ئىسە دىان پەيش و راوئىنو وئما؛ نەك كەلە بەرئو و شك و
تەسكەنە كە بە پانائى و وەرە لائى چەمى شابازو بەرزا بەر و زمى و اچمى و
دنياو غىرقانىش دلئ جامو مەىنە و دەسوو ساقىيەو تەماشاش كەرمى. ديارا كە
هەر كەس مەولەوى بژناسۆ و دلئ دىوانە كەيشەنە و رذ بىەبۆو و هەستش كەردە بو؛
بەر كەوتەن پەيش؛ مەولەوى شىئەرىش بە دل و بە هەست و خەيال و اتىئىنى، نەك بە
ویر و ئاوەز. ئىنە وئش بىەن بە هۆر كاروو نانەيە كە پەپوولەو خەيالئش هەر يا گىئو
دلش گەرەكش بىەبو نىشتەبۆو و هەر جۆرئو گەرەكش بىە بو بالئش فرناى با. بە
تايبەت چا ياگانە تارىفوو كەش و كۆى و دەسفوو تەبىئەتى و هەرد و كۆسارىش
كەردەن نەخشىئوى فرە رەنگىن و رىك و پىنكش خۇلقنان كە گۆلالە تەرىن و
دوور تەرىن سووچ و پەناو پىئچ تەرىن دىمەن وەروو چەماشەنە گۆم نەبىەن؛ بە

جۆریو که متاومنی و اچمینه ، نه‌گەر مه‌وله‌وی نگارکتیش بیایا بی‌شک نه‌ققاشیو ته‌مام کارامه و هۆروه‌ستیچ به‌ر نه‌ی. خه‌بال و نه‌هلوی دلنی دنیاو خه‌بالا گاهه‌ز یه‌که‌مین ته‌ودن به‌ره‌توو بیناو شیعرنی بۆنه، به‌لام برتو ورده‌کاری و زۆرانی و به‌نجه‌مارانی چنی که‌لیما نینای دلنی تان و پۆ شیعرینه و مشیوم باننی که‌ بی‌ نا‌دیشا هۆنییوه نیه‌نه و هۆنیاریویچ نیا.

به‌لام لایه‌نوو نیژانه‌و کیشانه‌ که‌رذه‌ی نیمه‌ جه‌ شیعرنی «مه‌وله‌وی» ساقی و مه‌ی و ... په‌یلواو نویسکاروو نی هینلانه‌ چا باره‌ود. سه‌روو له‌یه‌که‌دای و شی‌یه‌وه که‌رذه‌ی نا‌کادیمی و زانشتی ده‌قوو دیوانه‌که‌و شاعیری و که‌سایه‌تیش دلنی تان و پۆ شیعره‌که‌شونه و په‌ی شی‌یه‌وه‌که‌رذه‌ی شی به‌شه‌ جه‌ باسه‌که‌ی نیشارتو که‌رمینه‌ به‌ باسیقوو نوستاد مۆجته‌با مینووی جه‌ کتیبوو نه‌ورۆزنامه‌ینه‌ جه‌ باره‌و خه‌یامی و شیعره‌که‌شهره‌ که‌ واته‌بی‌ش: یاو‌گه‌ و مه‌نزووو خه‌یامی جه‌ شه‌راوی حه‌ر نا‌شه‌راوه‌ سوورده‌ که‌ مه‌ستی مارۆ و واته‌ی شه‌راوی عی‌رفانی و رۆحانی هه‌ل‌یوی گه‌ورده‌ن. منیچ حه‌ر سه‌روو نا‌ په‌یلویه‌ره‌ پیسه‌ ماچوونه: مامۆسا مه‌وله‌وی چا یا‌گانه‌ باسوو ساقی و مه‌ی و باده‌ و جامی‌ش که‌رذه‌ن، هه‌ده‌فش حه‌ر نا‌ واتیلیننی که‌ نیمه‌یچ پا‌ مانا به‌ کارشا به‌رمنی و له‌یه‌که‌دایشا به‌ مانای عی‌رفانی خه‌تایوی گه‌ورینه‌ و نا‌کامو نی‌ کاریه‌ مامۆسا مه‌وله‌وی فۆزونه‌ ته‌نگه‌لانیوی فره‌ ته‌سک و ناله‌بار و هۆنی‌کاش تا‌ ناستیوی قیزه‌ونی فره‌ وار، مارۆره‌ واری.

وه‌چه‌موو نه‌و شاعیره‌کا

به‌ دل‌نیایه‌وه‌ جه‌ دیوانوو فره‌و هۆنیه‌ره‌کانه‌، چا یا‌گانه‌ یاو‌گه‌ و هه‌ده‌فه‌وو شاعیری جه‌ ساقی، مه‌ی، باده‌ و جامی، مانایه‌ عی‌رفانیه‌ بی‌ینه‌، به‌ نه‌وپه‌روو شانازی‌یه‌وه‌ هه‌تا‌ لا‌و‌ ئانه‌یه‌که‌ به‌ نا‌واتوو نه‌نه‌یا‌وای و زانای خه‌ل‌کانیوته‌ری پی‌ هه‌ده‌فیه‌ و ته‌رسنای و ها‌گا‌ذار که‌رذه‌یشا و به‌ جۆریو هاندایشا په‌ی لا‌و ویشا؛ ریک و راس نیشاره‌ کریان و حیچ په‌نا و پی‌چنوش چنه‌ دیاری نه‌دان: مه‌سه‌له‌ن مه‌لا‌ په‌ریشان(۱۳۵۶- ۱۴۲۱م دینه‌وهر، کرماشان) جه‌ ساقی نامه‌که‌و ویشه‌نه‌ پی‌سنه‌ش واتهن^(۲):

ساقییا وهره جامی پهی مهستی
 سوووم مهستییهن زیان ژ ههستی
 جامی که مهغزم باودرؤ وه جؤش
 دؤنیا و مافیها بکه م فهرامؤش
 ... فیدات بام ساقی تهر زوانم کهی
 من دهر ددارم دهوای گیانم کهی
 ژ جام تهو حید یه کجار مهستم کهی
 زهری نابوودم به لکم ههستم کهی
 تا که بنؤشم وه یاد کهسی
 که ههستی مه رگهن بی شهو نه فهسی (ل ۲۱ - ۲۲)

یام رهنجوری (۱۷۵۰ - ۱۸۰۹ م) چا یا گینه که باسوو خوڈای و
 هه قیقه تیش که رذن بی پدنا و پیچ و به نه تهرسی و هاندای وهره دنگی به لوای دلی
 مهیدانی بی جام و باده پیسنه شه واتهن:
 راگهی هه قیقه ت بگییره نه دهست
 بشؤ نه مهیدان بی پیالهی مهست (ل ۱۴۱)

مامؤسا مهوله ویچ یا گینه که گهره کش بیه بؤ جه عیرفانی و خوڈای باس
 که رؤنه و واچؤ، چاچدنه بی پهرده و به نه و پهره و شانازیه وه قسیش که رذینی و
 نه تاروی قسه کاش به جؤریوتهر هؤر گینلی و لهیه کشا دهیوه که مانایوتهر هشا چنه
 دیاری کریونه و زهریفته رین و وه شلانه ته رین تابلؤش به دلنگریوی ته مام مه ژ گدار
 و پهره وه خولقنان؛ مه سه لهن جه یا گینه پهی نانه یه راسی واته و درؤسی قسیش
 سه له منؤ، پیسنه یوه مین و ناخرین هه ناسه ییش ته نیا به زاتسو نهزا و نه مه رگرو
 خوڈای قه سه م موهرؤنه:

راستش هەر ئێدەن ئێزهارم کەردەن

قەسەم بەو کەسە نەزا و نەمەرگەن (ل ۳۵۱)

یام یاگیوئە پەیی کەرەم و بەخشای و لۆتغوو خۆدای ئەوپەرئو مەوینۆنە و
پێسنە مارۆ زوان:

عیرفانە کەت کۆن، فامت کۆ شیەن

نای پەیی جیلوی دۆس نیهایەت نیەن (ل ۲۰۹)

یام چاگەنە وێش مزانۆنە بێ نەمری زاتوو پەرورەد گاریش کەرذەن و ویروو
قەبر و قیامەتی کەرۆوە و جە ئاکاموو کاری تەرسیش هەنە بێی پەرذە و بێی روو و
بە شانازیوە لالیۆوە خۆدآلەیی و داواو بەخشای کەرۆنە و گەرەکشاکە خۆدآ جە
هەلە و سەرپێچیش چەم پۆشی کەرۆ و بە ڕەحم و کەرەموو وێش جە خەتایش
ویدرۆ و عە فودش کەرۆنە:

من وێم مزانوو بە نەمریم کەردەن

نیتاعەیی فەرمان عەبدیم نەبەردەن

...بەلام مشیۆ تۆ وە فەزله کەیی ویت

کەردەیی من نەبۆ بەهائە پەریت

...جە بەحر کەرەم بێ بەشم مەکەر

شەر نە فسانیی جە راگەم لایەر (ل ۶۱) و...

حەر چی وەرچە مەنە جە بارەو ساقی چەووە حەر پاسنە کە مامۆسا مەلا
عەبدلکەریمی مۆدەرپێسیچ جە شی یەووە کەرذەیی و لەیە کدای دیوانە کەینە واتەنش
تەنیا جە دووی یەرئێ یاگینە کە وەرەنە ئیشارە کریۆ، یاوگە و چەملواو مامۆسا
مەولەوی جە ساقی، پەرورەد گار و زاتوو خۆدای بیەن و جە نەو یاگەکانە
نامیانوو شیعریش، خەم لایەر و رازنەرۆو ژبوای و ناوای یانە کەیش حەر ئانە بیەنە

که یاوگه و نی وتاریه‌نه:

نیمه گشت فانی، هه‌ر نه‌ودن باقی

نازوون وه بازووی پر نه‌یرووی ساقی

خه‌لاسیش دا پیت، وه یه‌ک په‌یمان

نازاد بیت جه به‌ند به‌سته‌ی په‌یمان (ل ۵۲)

که نی به‌سته شیعرئی په‌ی نه‌وه‌لاونا‌ی نه‌وره‌حمانوو حاجی مه‌حموودئی یارو‌دیسی
واچی ئینه و هه‌ده‌ف جه ساقی زانوو نه‌حه‌دی و په‌یمان‌ه‌یچ پیاله‌و شه‌رابوو
مه‌رگی بیهن که بیهن به‌ هۆرکار په‌ی مه‌رگوو کابرای و فهدش جه قه‌ید و به‌ندوو
جه‌سته‌ی و دنیا‌ی ناسووتی رزگار که‌ر‌د‌ن. یام‌که‌تی:

بازارن، واده‌ی مامه‌له‌ن ساقی

هه‌ی بگره‌ فانی، وه‌ی بد‌ر باقی (ل ۳۲۱)

که نه‌چی‌گه‌نه‌ هاوار که‌ر‌ونه و چ‌رای چ‌ر‌ۆ نه‌و ساقی (خۆ‌ذا) و لالی‌ۆشه‌وه‌ ونه
که چی مامه‌له‌نه و دل‌ئی نی بازاروو دنیا‌ینه، ژبوای فانی و نه‌مانوو نی دنیا‌یه
گیره‌ چ‌نه‌ما و ژبوای هه‌میشه‌یی نه‌و دنیا‌یما ده‌ پنه‌(باو‌ر به‌ جاودانی و بی‌بنه‌یی
نه‌و دنیا‌ی). تا وا یاگئی رینک و پینکی ئیژانه و کیشانه‌که‌یما ئی‌جازه‌ش دابۆ؛ ته‌نیا
چی دوه‌ یاگینه‌ بیهنه‌ یاوگه و هه‌ده‌ف جه ساقی خۆ‌ذا و هاوار نه‌و خۆ‌ذای بیهن.
جه به‌قیه‌وه‌ دیوانوو شاعیریه‌نه و سه‌روو ئۆسلوو‌بوو شیته‌ل‌کاری ناکادیمی ده‌قیه‌ره و
سه‌روو نی باو‌دیه‌ره که نویسه‌ر یام شاعیر مه‌ر‌د‌ن و مشیۆم نویسه‌ه‌یش وشکنمئ؛
به‌رگنۆ په‌یما یام مه‌وله‌وی پاسنه‌ بیهن، جه‌ریانوو وتاره‌که‌ینه‌ مه‌ی؛ یام ئینه‌ که
شیعره‌کیش سه‌روو ته‌جرده‌ و زهنیوی زه‌ینی و ناها‌گا‌ویر یام «سووریا‌لیزم»‌یوی
تایبه‌ته‌یه‌ره به‌ مانای قاموس‌ی واچه‌ی، واتینئ و مانای روا‌له‌تیه‌ش چا دیارده
کۆمه‌لایه‌تیا نه‌ساینه و وه‌ل‌اتیوی وده‌له‌لا جه‌ مانایش پنه‌ به‌خشانئ که په‌ی ئیمه

تەم و لیلایا، یامکەتی تیکە لاوتو جە هەر دودە روالەتە کاو سەری شیعەرە کیش
نیەینتیرە.

بەلام چا یا گانە داواو شەراوی شا کەردەن و یاو گەشا تەنیا شەراوی سووری
هەنگووری بیەن، بە تاییەت ماموسا مەولەوی بە زوان پارێزی و رەوان واتە ی بێ
پەنا و پێچ واتە نشا و نە بەر دێ نشانە دلێ تۆ تۆ پەردە ی و نە شارانشاوە . مەسەلەن
نەحمەدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷م) چانە کە پروە کەرۆنە ساقی و داواو شەراوی
جە ساقی کەرۆ تەنیا هەدەفش سەرمەستی و دەشیا:

ساقی تۆ ژ بۆ خۆدێ کەردم کە

یەک جۆرە مەیی د جامی جەم کە

دا جامی ب مە ی جیهان نۆماب

هەرچی مە نیرادیه خویا بت (ل ۳۴۳)

یام خانای قۆبادی (۱۷۰۴ - ۱۷۷۸م) ناچانە کە باسوو مە ی و ساقی ش
کەردەن، شیعەرە کاشەنە دیارا یاو گەش حەر نا شەراوە سوورە بیەنە مەستی مارۆ و
سەروەش کەرۆنە . مەسەلەن جە هۆنییۆنە شۆنۆ ئانە یەرە جە راوی و شکاری دەس
کیشانی؛ پێسنە ماچۆنە:

فەرماش تا ساقی، سادە ی سیم نەندام

لەب رێژ کەرد قەدەح، جە بادە ی گۆل فام

نۆشاشان رەندان زۆلف بۆ عەنبەرین

پەیاپە ی پەیووەست بە شادی شیرین (ل ۹۴)

ساقی سیم نەندام، بادە ی گۆل فام بارۆ، بالا بەرزێ و ریندێ عەبیاری و زۆلف
بۆ عەنبەری کۆگا و جەموومبارا رازناوە و حەر پی بۆنەو شادی و شیرینی
پەیووەست و بەردەوام بۆ . را و شیووە هۆرچنیە ی واچە کا و نامیانێو کە پێسنە
لکنەری دلێ تان و پۆی شانە هەن؛ تا ئاستیوی بەرز یاو گە و پەییلاو

شاعیری دیاری که رۆنه. مامۆسا بیسارانچج جه دیوانه که شه‌نه فردو یا گانه و به تایبعت جه به‌شوو (ساقی) نه به بۆنی جیاوازنوه هاوارش نهو ساقی به‌رۆنه. فیریکانسوو هه‌رمانکه‌رۆدی چنی ئی واچنی لاو نا زاته به‌رزه‌یه‌وه، کاریگه‌ری و به نرخ بیه‌یش میاونۆ:

ساقی که‌ی بۆ که‌ی، ساقی که‌ی بۆ که‌ی

به‌شق دیدی ویت، سا که‌ی مه‌بۆ که‌ی

جه‌رگم بی که‌باب، رۆنگم بی وه‌ به‌ی

نیتتیزاردنان، مه‌ی باو‌دی مه‌ی (ل ۳۲۳)

به‌لام خۆ چیه‌گه‌نه دیارا ئی مه‌ی‌یه‌ هه‌ر نا شه‌راوه‌ یاقووتی رۆنگه‌نه که‌ نیشاره‌ کریا و نا که‌ سیچه‌ داواو ئی مه‌ی‌شه‌ که‌رۆنه‌ چهنی مه‌ی ناشنا بیه‌ن و مه‌یش شه‌ژناسان.

ساقی مه‌ی داریم، ساقی مه‌ی داریم

ئـاره‌زووی نۆشای جامنی مه‌ی داریم

هه‌ر شه‌و تا سه‌هه‌ر نا‌له‌ی نه‌ی داریم

په‌ی نۆشای جامنی، رۆنگ چون به‌ی داریم (ل ۳۲۵)

و هه‌ر پاسنه‌ که‌ واره‌نه‌ ماچیۆ رۆنگۆ مه‌ی و کاریگه‌ریش سه‌روو خاسی و خرابی مه‌ی‌یه‌وه، هه‌ر نا که‌سه‌ مزانۆنه‌ش که‌ مه‌یش واره‌ده‌ بۆنه‌ و بزانه‌ رۆنگۆ مه‌ی وه‌ختیۆ پێسنه‌ گۆراله‌ سووری بۆنه‌ یام هۆر گیله‌ی بۆوه‌ رۆنگۆ وه‌رنیشتی و پێسنه‌ شه‌فه‌قی سوور برمانۆنه‌ باده‌ش چ شه‌رابتیوا و کۆگه‌ت به‌رۆنه‌ و چیش‌ت سه‌ر مارۆ:

ساقی نا‌له‌ی نه‌ی، ساقی نا‌له‌ی نه‌ی

نا‌له‌م زگاردن، وینه‌ی نا‌له‌ی نه‌ی

چهرگم که بابهن، رهنگ زایف چوون بهی
 پهی چیش؟ پهی نوشای جورعهی جام مهی
 مهی گۆل خونچه رهنگ، حه مرآ چوون شه فه ق
 ساقی بی مهی مهست، جه مین پر عه رق (ل ۳۲۷)

مهولهوی و رهمه زان و مهی

به لهیه کدای و شی یه وه که رذهی نی دوه ودرچه مه جه ژیاو مامؤسا
 مهولهوی یه نه سه روو شتیره کاشه ره، به ئی باو دریه میاومنی که نا زاته به رزه؛ پیسنه
 میژره به سه رتوی وشک و ویر تهسک و چاکه دهره دامانیوی لاره بار و ناوه ز ته لبهن
 کریا نه بیهن؛ ههتا لاو نانهیه که به جورئو متاومنی و اچمیته مه عدوو موو عه نبر
 خاتوونی دهورانوو ویشه نه نه گهر جه گرزوو خه لکوو دهوروو به ریش ژیرتهر نه بیسه بو،
 بی حیج گاهه زئویو جه سینه چاکه کا و نه ته رسه کا بیهن. ناچانیشانه که
 بیجگه چا دیره شتیرانه ساقی حه ر ساقیا و به حیج جورئوتهر لهیه ک مه دریو و
 مانا مه کریونه؛ جه دوی یه ری مله گایچه نه پهی باس جه حه رالی و حه رامی مهی
 قسش که رذینی و پاسنه نیانشه ره و باروومش پهی کیشان که حه رام بیاکهیش به
 گیان و دل ته سانش و قه بوولش که رذهن:

...مه لا جه که سردت له وحش بو ساده

مه نسووخ نه زانو حه لالی باده

زاهید مایه ی هوش هیج نه مانو پیش

په شیو بو ته قواش، چوون میژرده ی ویش

من نه وون وه ته ننگ نه فامی یه وه

ویم بدهون وه دهس بهد نامی یه وه (ل ۴۷۰)

جه باسوو رهمه زانیچه نه تلانیوتهر ملو سه ر و ثانیشا که رۆچی گیرا و ثانی
 که باده موهرا گئیرۆ پیوه ره و لاو هه ترینه نه ئیژانه و کیشانه شه که رونه و

ہؤرس ۛنگناک ۛش چانہ دیاری مڈۆ کہ ویش سہر بہ کام پۆلی مزانۆنہ و وہشش کام گروۆ مہی. ہہلبہت ینہہ گرز بہ ودرچہم گیتہی سیماو فہرہہنگو مہحالو ہؤرامانی و کہش و ہہوا و ناژہی زال سہروو نا فہرہہنگ یہرہ بیہن. یانیو پاسہ نہبیہن کہ ناژہی فہرہہنگی، کۆمہ لایہتی خہلکوو ہؤرامانی و دہورو بہری چا سہر دہمہنہ، ودرچہمہنہ نہبۆ و نویسہر ویش جہ ہاگا ویرشہنہ یامکہتی چنی ویدہرینوو نا فہرہہنگیہ لہیدہ بیہ بۆنہ: مہرحہبای لیباس تاہت پۆشانہن شہلودہای کاس کاس بسادہ نۆشمانہن ساقی سا سہد جار وہ نازت نازوو ہؤردہر وہ گۆلبانگ سہدای (وامتازوا) (ل ۳۹۴)

کہ پاسہش نیانہرہ بہ ناما و لوای رہمہزانی دیاری مڈۆ؛ تاوانبار کین و نایا بہ نۆشای بادہی تاوانبار کریۆنہ یام نا؟ یام دیسان بہ نامای مانگۆ رہمہزانی چانہ کہ نیتہر بہ بۆنہ حہر ہؤرکار تیوہوہ بیہن، بہ روالہت نہلان پہی لاو مہی؛ پاسنہش دان نہو بہر کہ جہ ئی بابہتیہ فرہ خہمگین و پہشیتوا و پیک و پاس و بی تۆکل و پہردہ واتہنش مہی حہر نا شہرابہ سوورہ ہہنگووریہنہ و پیسنہ خہبیامی واتہن مہیخانہ بیچ حہر نا یاگینہ کہ دل تہرئی و لچ بہ خوئی و ناسک و نازاری ئینای چاگہنہ و وہشی کہرانی، بہ لام چی مانگہنہ سہ فاو مہیخانہی ک ۛم ۛ بیین ۛو ۛ، مات و دلگیرہنہ و شہوقو قہذیمی نہمہنن جہ لاش:

مہی نہ خۆم چوون من نہ خہم تہ سیرہن

مہیخانہ سہ فاش خہیلی دلگیرہن

لوولہی تہراویح و ہش و ہش مڈۆ دہنگ

بین ناہہنگن تار تہمورہی ناہہنگ (ل ۳۹۴)

پہی دہما واتہ بیچش ناخرین گرزلیو فیشہک لوخۆ تۆلہیش تہقنۆنہ و بی پہروا و نہتہرس پہی نارڈہی جہرئی و نازاڈ بیہی بادہی پیسنہ ماچۆنہ:

هه‌ی هیلال، هه‌ی عه‌ید ختیژۆ جه یاران
وه ره‌غم گه‌رۆی په‌ره‌یزگاران
شادی دهر وه دل لای مه‌ی خواراندا
خه‌فه‌ت دهر وه جه‌رگ ره‌ۆزه داراندا (ل ۳۹۵)

دیارا چی گۆشه چه‌مه‌نه پێسنه خه‌ییامی گه‌وردی، تاره‌لا و ئانه‌یه تیژته‌ر و
به جه‌رگ ته‌ر ویرش که‌رده‌نه‌وه و ویر و ئاو‌ه‌زوو ویش به‌ ده‌نگی به‌رزه‌ته‌ر و گه‌له‌وه‌زی
ئایرین و گه‌رداره‌ره یاونانش خه‌لکی و جه‌ماوه‌رده‌نه بی ته‌رس واته‌نش. ئیژاو واته‌یا،
نینه‌یچه ویش ته‌نیا پێچه‌وانه‌و ویرنوی ته‌سک و پادزه‌کارینوی ته‌رسه‌زال جه‌ تان و
ته‌شه‌ر و لۆمه‌و خه‌لکی ئاسایی و را و شه‌یوه‌و په‌شمینه‌ پۆشه‌ینوی رۆح و شه‌کیا.
چوونکه‌م خه‌ییام‌په‌چ به‌ نه‌ژنه‌وه‌ی نامای ره‌مه‌زانی پێسنه‌ جارش دان که‌ جه‌
ناخروو مانگۆ شابه‌ان‌یه‌وه‌ ئینده‌ مه‌ی مه‌دروو جه‌ دلێ مانگۆ ره‌مه‌زانیه‌نه‌ تا جه‌ژنه
به‌یوه‌ مه‌ست و که‌له‌لا و بی هۆش و فام بوو:
مانگی ره‌مه‌زان نزیکه‌، پیمان ئیژن

مه‌ی هه‌ر چی هه‌یه‌ بریژن و مه‌دیچێژن

من هه‌ینده‌ ده‌خۆمه‌وه‌ له‌ کلکه‌ی شابه‌ان

مه‌ست و که‌له‌لا بۆی ده‌که‌وم تا جیژن (ل ۳۱)

با چه‌یگه‌نه‌ لایته‌ته‌ر که‌رمه‌یوه‌ لاو ویر و ئاو‌ه‌زوو خه‌ییامی و نزیکی نه‌ندیشه‌و
ئا زاته‌ به‌ره‌یه‌ چنی وهرچه‌م و په‌یلواو مامۆسا مه‌وله‌وی سه‌روو ئیژانه‌ و
کیشه‌نه‌که‌رده‌ی چن دانه‌ چوارینێ خه‌ییامی چنی دلێگه‌روو چ ۵ن دێره‌ شه‌عری جه‌
هۆرده‌ستوو بالاخانه‌و چه‌می؛ ئا‌ذیچ ته‌نیا سه‌روو چن دێره‌ هۆنیی و ئیشه‌اریوی
گۆلاله‌ په‌ی هه‌ر کام چا‌ذیشه‌ا و نه‌رکوو له‌یه‌که‌دای فره‌ته‌ریشه‌ا و زمی سه‌رشانوو
وانیاره‌ ئازیره‌کا و به‌ ئاواتوو ئانه‌یه‌ جه‌ ئایه‌ندیوی نزیکه‌نه‌ شی‌یه‌وه‌که‌ردیوی فره‌ته‌ر
چی بابه‌ته‌نه‌ و زمی وهرده‌سوو وانیاره‌ سه‌ره‌نجده‌ره‌کاما:

خهییام: پرژاندی هه ور له ددشت و ددر بارانی

بئی مهی، بئی دهمی تامی ژیان نازانی

وا نئیمه له سهیری سهوزه زارین داخو

سهوزی گلی نئیمه، کتی بکا سهیرانی؟ (ل ۳۸)

مهولهوی: سهوزی خاک پاک، یاران هامفرد

فردهمان وه فهرشی بهزم ویمان کهرد

کهو سهوزی نئیمه ییچ، نه کام ههردی بو؟

وه فهرش مهجلتیس کام هام ههردی بو؟ (ل ۴۳۲)

یام ههردی دلینگه رهوه یا گنوده تهره نه، پئسنهش فرماوان:

کهرد وه فهرش پای گۆزدر گای یاران

بهرد پهی پای ههردان، سارا و کۆساران (ل ۵۳۲)

ههلبهت نینه ته نیا گۆشه چه میو بئی، پهی سووچییوی گۆلاله ی چه
نزیکایه تی ویر و نه ندیشه و ماموسا مهولهوی چنی خهییامی گه وره ی چه باره و
فهلسه وه ههردمان که رده ی ساقی و کاریگه ری مهی و جیاوازی سه ره نجوو نا که له
پیاپه چنی خه لکی ناسایی به پاو ناژه و نا ده ورائیه چی باره وه. یا و گه و شی
وه رده مانه کۆتایه واته ی شی قسئ بئی که چا یا گینه هه ده فوو شی و تاربه نه و باس
چه ساقی و جام و باده ی کریان، ههرد نا دلینگه ر و یاوینکه نه (مه فهوومه نه) که
خه لکی و چه ماوه ر چه واته و نه ژنیه ی رۆجانه شان ه کارشا پنه که را و پا هه ده فه وه
نامۆ ساقی و جامی به رانی.

یاگتو نهره متهی چوار چتو باسه کهی

پهی سهله منای شیردو باسه کهی و پهی ناشنا بیهی وانباره گه شادزه کاما چنی
دلنگه روو دیوانه کهو ماموسا مهوله وی ودلی دس پنه که ردهی به عه سلوو وتاره کهی،
پیوستش مزانمنی چینگه نه فریکانسو نامای برتو چا که لیما که فرده تر یاو گه و
باسو نیمه نه پی رواله توو واریه نیشانه ددیمی:

فریکانسو نامای برتو جه وچه هده ده که دلنی دیوانه که و ماموسا

مهوله وی یه نه

فریکانس	واچتی
۵۱	جام
۴۷	ساقی
۴۷	مهی
۳۲	باده
۱۸	نهی
۱۵	نه یچی
۲۰	دهف
۸	مؤغنی
۹	مؤرتیب
۴	دورد

حدر پاسنه که دیارا؛ ماموسا مهوله وی فرده تر جه گردوو شاعیره کاما (لانی
که مه وه؛ نانتیشا نیمه ده قشا مژناسمنی و وانتینیماده) چنی که لیما، که لکش
گیرتهن و ههرمانه ش پنه که ردینتی و تا که لیمتیوه لاو که سیویه وه و ده سیاه و
سه رسووده نه بو ثانده به کار نمهی و گرد یاگتونه بالآ مه رمانو و هاوار مه که رو.

دلیگروو باسی

به نیژانه و کیشانه کهرډی و سهره نجدای دیوانه کهو ماموسا مهولهوی پهیما
 بهر گنځونه که؛ خوځا لاو مهولهوی یهوه حهر ودهشی و زدریقی و بهزیدی و جوانی و
 گورهیدی و چنهویه رډی بیه و ههر یا گنځونه که باسوو خوځای بیه چی که لیما
 که لک گیران و نه گهریچ پاسنه نه بیه بۆ به جۆرنو نی کاره و نی ودهسه سیاویه
 نیشانه دریان و همیشه ناخرین و نه و دلین په ناگا و یاگه په رماییتود بیینه که
 بی منعت متافؤ دس هۆر برنؤ و داواو یارمهتی چاذی کهرځونه و حهر به ناوات بۆ
 دهسش گیریځونه و رهځ نه کریځوه. نیتیر چیگه یچه نه خاس مرمانځونه که لایه نوو
 دیه ی په ی خوځای لاو نا زاته بهر زدیوه چنی خه لکانوو دهوروو بهریش جیاواز بیه
 و جه ههر حالیتودنه حهر به ناواتوو بهزیدی و نه گهر که هه له و سهر بیچیځو رودش
 دینه، چنه ویه رډی بیه:

یا جه گۆنای من کهردم ناوانتهر

ره حمهت جه تاوان، من فراوانتهر

ههر تۆنی وه تاق دانا و تهوانا

تۆم هه نی، هه نی نهو کیم بۆ هانا

خهریک کهردهی ویم و فهزل تۆم

نیتځ متاوتۆم، نهو ملاوتۆم (ل ۵۳۶)

نیتیر چا یاگا چهنه فشاروو ویروو سه رمایه و خامی ژبوای نینا سه رشه وه و
 ودر په نگوو راو نیکنامی پاو لوایش بهسته ن و جه باره و بادهی و جاموو په ر جه مه ی
 قسیش کهرځیتن و هاوارش نهو مؤتریب و ساقی کهرځن؛ چیه یچه نه دیارا په ی
 نه ژناسای و زانای بیه ن و چنی رانه به تاقیق کارامه و چنه زان بیه ن و ییاوان

سهرکهل و گهردهکش بیهن که جه دنیاو خامی و کالی و نهزانی بلۆنه نهو بهر و به
وهدشنامی و سهربهرزیهوه، نه گهر که ههتا بنچینهو ژیوایش چنیراو زوهررد کهرۆ و
دۆننهش ههواره و جه ههستیش (بیهی) فۆژنه، بیافۆنه تۆتۆ رۆزگاری و ژیوای:

های ساقی هه لای سهرمایه ی خامی

نمه دۆم وه ددس رای نیکنامی

باودره وهش وهش، سا دهی، هه ی پهی که ی

تاف قه لۆهزی ساف شیشه ی مه ی

مه و جش بنچینه م بدۆ وه هه م دا

ههستیم دۆ وه بهرد ههرد عهده م دا (ل ٤٦٨)

یام: وه ی گشت نایره وه خه یالم خامه ن

به ختم نا پۆخته ن فامه نه فامه ن

وه ی بلنسه وه گهر دیم باقی یه ن

واده ی نایرین باده ی ساقی یه ن

فاکتیوی هه میه تدار و سهر سوود که مشیوم چی نه وه له وه و اچیۆنه: ئینه نه نه
که مامۆسا مهولهوی، شه راب و بادهش نه ژناسان و جه ئاداب و را و ره سموو کاری
ها گادار بیهن؛ به لام چانیشا نه بیهن سووچیۆنه بنیشۆره و به ته نیایی مه ی
بوهرۆنه و مه ست کهرۆ و جه فله سه فه و مه ی هیچ نه زانۆنه. به لکوم جه نزیک به
سه دوو نا یا گانه داواو باده و مه ی ش کهرۆه ن، ساقیچش چریه ن و داواش کهرۆه ن
نه یچی، مۆرتیب و مۆغنی و... یام که سیۆته ر به ی، تاکه کۆمه لۆ هه م فه ردا جه م
بۆ و نۆشانه و وارۆه ی باده ی مه زه ش بۆ:

مهینه ت سهر به رزه ن، شادیم زگارهن

ساقی! جامه کت نه مجار به کارن
 بۆری وه مه جلیس لابه ر په رده ی شهرم
 وه دهوری دیسان به زمی که رمی گهرم
 تا مۆتریب وه ساز هه نجه ده ی بیگهره
 هۆردۆ مه قامی دوا که رۆ دهره

بدل ناکا نه یچی به یۆ جه لاره
 وه مه قامه که ی قه قنه س ناساوه (ل ۱۰)

دیاری که هه رمانۆ یه کجاری و هۆرکه وتی نه بیستنه، چوونکه تی به وچه و
 «دیسان»ی ساقیش چریه ن و واته نش پیتسه جارا بۆری په ی مه جلیسی و حیچ
 شهرمیوت نه بۆنه، ئیمه گه ره کمانا جه کۆمه لۆ هه مفره دانه ساقی قاو که رمی و
 باده بوهرمیته. دیسان په ی نانه یچه به زمه که گهرم بۆ و گیرایی شه راوی و ره سای
 دهنگی و بهرکه رده ی خه می گه ردیشا نه وج و سه رکه له نه با، نه یچی با چا بۆ و
 مه قامیو هۆردۆ؛ یام مۆتریب به ینه و به دهنگیوی وهش کرکیو که رۆنه و پیتسه
 وارانن واره و ملشاره و خه مشا شۆرۆوه:

ساقی باوه ره نهو، مه ی دوو ساله
 پیم دهر یه ک جامی، حاله مه به د حاله

مۆغنی! کۆ که ر سازانت وه هه م
 سه مستووری، تاری وه هه م که ره جه م
 نه یچی! سا لیدهر، قه زات وه مالم

ده رمی دهر جه نه ی، ده روون زۆ خالم (ل ۲۰)

چیگنہ مہولہ وی رود کھروئے نہو ساقی، بہ لآم بہ تاکید، بہ پھرماہ بہ
 نثرناسای پیسنہ گرد جارتوی، بہ لآم با نینجار مہی دوه سالہ بؤ (زوم کھردی
 سہروو ٹینہیہوہ با مہی دوه سالہ بؤ، یانیو کہ خاستہر، نابتہر، پؤختہتہر و
 ماناتہر و ...) چوونکہ تی نیتہر حالش بہد حالآ و پا راحہ تیچہ چارش مہ کریؤ.
 شوئیشہرہ درنژہ مدؤنہ بہ قسہ کاش و ماچؤنہ نہی تؤ کاکہی گؤرانہیہ واچ
 سہمتووریو و تارتیوہ پتوردہ بارہ تا نہیچی بہیؤ و بہ زمیو گہرم کھرمی. دیسان
 نہوہرازناہی کؤر و کؤمہ لئیو. بہ لآم کؤمہ لئیوہ تابیہتہ، گلیردوہیبیوی بہ کسہر رینک و
 پینک نہک گرد عامی و گرد پؤلیو جہ خہ لکی بہیؤ بہی ناگہی و چانہ راش
 ہڈانی. کؤمہ لئیوہ تابیہتہ و کھسانتیوہ تابیہت؛ ساقی، نہیچی، مؤتریب و مؤغنی
 یانیو بہ جؤریو ٹانہ کہ زانانی و ہر نا زانانی گرد جارتو خہ یام نامیتشا بہرؤ و
 بہرامبہر بہ خہ لکی ناسایی دلنی کؤمہ لنگای جیاشا کھروؤہ:

خوا دہردی داناوہ، دہواشی دانان

مہیخانہ بہرانبہرن بہ دہرویش دانان

گہر بادہ نہبایہ لہم جیہانہی پر خہم

تاوتک نہدہمان نہوانی زانا و دانان (ل ۳۲)

دیسانہوہ پاسنہ کہ دیاریش دا مہولہ وی چنی موسیقچ ناشنان و خاشش
 مژناسؤ و تہمام گہرہ کشا و وہشش مہینہ چنہش. چوونکہ تیم ہر وہختیو
 گہرہ کش بؤ، بیافؤنہ سہرکہ لوو وہشی و جہ شادی بؤ کہیل و ہر پاسنہ جہ دنیاو
 تہوہنین و سہرسہختو ناوہزی بریؤ و بلؤنہ نہو دنیاو خہ یالی و زہوقی، ہاوارپو
 کھرؤ و چرؤ نہو دہرویشی؛ ددہہ کیت بارہ یام ماچؤ مؤغنی گؤرانہی و اچہ و

نه‌یچی بۆرئیوه و په‌ردیو ساز که‌رده. په‌ی نانه‌یه که بزانه‌ی مه‌وله‌وی جه موسیقی زانانش و خاسش شه‌ژناسان، هر ئینه وه‌س که نامۆ فره‌و نامی‌راو موسیقی پیتسه ده‌فئ، نه‌ی، سه‌متور و تار و هر پاسنه ده‌زگای موسیقی پیتسه په‌رډه‌ی، مه‌قام و شانازی و.. دلئ دیوانه‌که‌یشه‌نه هه‌نئ و هر یا‌گیوه گه‌ره‌کش بیه‌بۆنه، نارذینیش دلئ تان و پۆ شی‌عیریش:

مۆتریب به‌و نه‌غمه‌ی شانازی‌ته‌وه

یا به‌و په‌رډه‌ی پاک حیزازی‌ته‌وه (ل ۴۶۰)

بێ‌جگه‌م چانه‌یه که به‌ پاو وه‌ختی و یا‌گئ ساقیش گه‌ره‌ک بیه‌ن و هاوارش ونه که‌رده‌ن؛ جه فره‌و نا یا‌گانه داواو مه‌ی و جام و بادیش که‌رډه‌ن شو‌نۆ فه‌لسه‌فیوی تایبیت و جه وەرچه‌مئوی تایبه‌ته‌ر دیان په‌ی باسی که به‌ راوینوو نویسیاروو نی وتاریه‌ یام جه قوولایی و شه‌په‌روو خه‌میه‌نه بیه‌ن و گه‌ره‌کش بیه‌ن به‌ مه‌ی کۆ‌گاو خه‌مه‌کاش لابه‌رۆ و شیونۆ، یام جه به‌رزایی و سه‌ره‌ک‌لوو وه‌شیه‌نه بیه‌ن و گه‌ره‌کش بیه‌ن و شته‌رش بۆنه؛ که جه وارنه هه‌ردویشا ما‌چمی:

خه‌م

خه‌م نه سه‌ر جۆی هوون، سارای دل جه‌م جه‌م

ب‌سار چنی، چوون فه‌وج قافلّه‌که‌ی عه‌جه‌م

هه‌ر وه زۆر مه‌ندن نیم نه‌ فه‌س باقی

واده‌ی ده‌وره‌ته‌ن، هه‌رانا، هدی ساقی!

ده‌ورئ ده‌ر وه نه‌ساز، وه پیا‌له‌وه

ژه‌نگ دل وه جام مه‌ی بماله‌وه (ل ۴۳)

چیگنه چوونکه تی خه مبار بیهن و خه م و خه فه تی فره دلشهنه بار بیهن و
دلش کهردڤن به هوون، داواش جه ساقی نانهن مهی بارؤ و ژدهنگؤ دلش به مهی
مالؤره و کهرؤش دهرمانوو دهرڤئی. جه یا گنیه تهریجه نه بیسنه ماچؤ:

تهوق خه م گهردڤن شهوقه که م به ستهن

کهف پای شادیم، خار تی شکه ستهن

ساقی سسا ده خیل جام مهی وه کهف

دهرؤش نامانهن، که فه نه رووی دهف (ل ۱۸۴)

داوا کاری جام و بادهی، ساقی ته لب که ره دی و دهرمانوو گهرڤوو خه ما جه
مهی واسته ی تا وا یا گئی بیهن که تاره لاه و نانه یه وه ختار تو دؤکتور و چه کیم جه
دهرمانی مه نی بیره و نه تاوانشا سار شکه روو دهر د و برین و زامی بانئ؛ مهوله وی
دیشان داوا و دهرمانوو دهر د و ئیش و زاموو ویش جه مهی واسته ن و حهر ئا دش
سار شکه روو گهرڤوو دهرڤه کاش په ی ویش نیانه ره و ئینه جه شیعه ره کاشنه حاشا
هؤرنه گیرا و سه له منای ئی قسنی ویش هاوار کهرؤ. چانه که ماچؤ:

نه چه کیم یون کهرؤ دهوای دهر د

نه ته بی بی یون جه دل لا دؤ دهر د

سا نیسه ساقی جه مین جام جه م

واده ی ناماته ن وه بان دیدم (ل ۳۹۰)

ئی باسه و نا فه لسه فه که سه ره مهوله وی یه نه گه شه ش کهرڤن و چانه
هؤرش دان، تا سه ره مه رگ و نزیکه وه بیهی کؤچی یه کجاری دلئ ئاوه زوو

مهولهوی و چنی ناډی هامرا و تۆشه و تۆشه بهر دکۆ ویر و زانستیش بیهن و به
فۆرمیو و به جورئو ویش نهرمانانش که نیشانه مدۆ فلهسه فیتیو گۆتره‌ی نه بیهن
و سه‌روو بنه‌ره‌تییو پته‌ویه‌ره نریانه‌ره و سه‌رچه‌مییو پاک و بیگه‌رده‌نه ناویش
واردئینه و ریک و پیک لوان سه‌ر:

وه‌نگ زینده‌گیم ها به هه‌واوه
دیمادیم‌شهن وه به‌ای فه‌ناوه
ئه‌له‌وه‌دای ته‌ریخ کامه‌رانیمهن
نیشانه‌ی ناخر زینده‌گانیمهن
یاران ویه‌ردهن، ئۆیه‌مه‌ن ده‌ی ده‌ی
ئیه‌سه وه کاردن ساقی نه‌شته‌ی مه‌ی (ل ۴۲۵)

هه‌ر پاسنه جه هۆنیۆ «ئیمشه‌و ته‌نیا بن جه‌سته‌ی زه‌بوونم» باس، باسوو داخۆ
دلئو و دیسان هۆردای خه‌مه‌کان و چسپ بارده‌نه به‌ راوینوو دوکتۆره‌کا و زانایانوو
زانستوو پزشکی دیسان سه‌رواز که‌رډه‌و زام و برینی و شه‌وه‌کۆلنای زامی په‌تروک
به‌ستی، چنده‌ سه‌خت و چ سۆزئوش هه‌ن. ئی سۆز و ئیش و نازاره‌ ئینده‌ فره‌ بیهن
که مه‌وله‌وی ویش پئیسنه‌ قه‌قنه‌سی دیه‌نش و ئاپاسه‌ش به‌روسه‌ن که ئیشه‌و ده‌سوو
ئی گۆرډوو خه‌ماوه به‌رشیه‌یم په‌ی نیا و ناخریچه‌وه دیسان په‌نا به‌رۆوه‌ ئه‌و دهرمانوو
خه‌مه‌کاش و ئی جاره به‌ شه‌وه‌لائیای و هاوار ئه‌و ساقی، پئیسنه‌ ماچۆنه‌:

رۆ جه‌ شه‌و فیشته‌ر زار و زه‌لیم
ساقی! سا جامی، ئه‌مه‌جار ده‌خیلیم
بدهر پیم نۆش که‌م چون هه‌رده‌ جاران
وه‌ ره‌غم گۆردین گۆری مه‌یخواران (ل ۳) یا

مەینەت سەر بەرزەن، شادیم زگارەن
ساقی جامە کەت ئەمجار وە کارەن (ل ۱۰)

وەشی و شادی و زوق

حەر پاسنە کە وڵتەر نیشارەما کەرۆ؛ یۆتەر چا سات و وەختا کە هۆنیاری
وەرپاس بادەش گەرە ک بیەن و ساقیش تەلەب کەرۆن؛ وەختوو دیاری وەشی و
زوقی یەنە بیەن کە پاسنەش واستەن تا بە کیمیاو مەیی، وەشیش فرە کەرۆ و
پەنگ و بۆ و تامیو، تایبەتش دۆ پەنە بەلام نەک پێسنە وەشی و لەهف و لەعەبێو
کە مەستی بارۆ و کار بیافنۆنە ئەو عەر بە دە کێشی و سووکی بازاری، بەلکوم نا
وەشی و شادیە تایبەت بۆنە کۆمەلۆ یارا و کۆگا و ئەدیبا.

چە پەوانەو باسوو خەمی چا یا گانە باسوو وەشی دای و ژبوای بەخشی مەیی
کارنە بیەن بە کەلیما تێو هەرمانە کریاینە و تان و پۆ شیعرێ بە گەرێو چنیان کە
تەقەلێش گەرد هەول و هان و هیزدەر و نیشانیو جە شەوق و ژبوای وەشی و
شادی بیەن. یانیو ساقی حەر نا کە سەنە شوخ و شەنگ و وەش ئەتوار و
سەرزیندەن و مەولەوی ییچ چنی ئی ئەتوار بە ناشنا بیەن و چا گەنە ئی باسە نامان
وەرەو، جە وایچێ سەرزیندێ کەلک گیریان؛ یانیو حەر نا فاکتە کە پەیی لوی
سەرکەلی و هۆرلوی پەیی سەری پێویست بیەن:

ساقی پام بەستەیی زنجیر پیرین

دەستم دامانت وادەیی دەسگیرین

چابۆک بەو رەفتار بێ درەنگەو

خەرامان بەو ناز بالایی شەنگەو (ل ۴۵۹)

ئێ ویر و ناوێزە و ئێ فەلسەفە بەرزە لاو فرود زانایا و ئەدیباو بە پاو وەختی و

یا گنج حەر پا شیوه لاه مهوله وی یه وه، بیهن و فری چانیشا پاسشا ویر که رده نه وه. پیسنه هوردهستی گه وره فیردوسی تووسی جه شاکارد گه وره که شه نه واتییوی حەر پی مانا و دلینگه رشه ههن و تاره لاه نانه یه و دختیویچ باسوو پیری ویش که رونه که لیماتی حیماسی و ره زمی به کار به رونه. پیسنه نانه یه که یا گتیوه جه شانامه نه جه بارو پیری ویشه ره چیوتو ماچونه پی دلینگه ره که: پیری خهریکا جه منهنه هیز و قوردت گیزونه؛ یانیتو خهریکا پیر بوونه. حەر چی باره وه جه بریو یا گینه هورچنیهی که لیمه کا و ریک و پینکی شا و شونو هه نترین به رد نامای و به زم و ناههنگ و حەر پاسنه مووسیقی دلی تو تو که لیمه کا نینده وهش که وته و ددق دریا نامان که حەر ویشه وه بنیادمی جوولنو و ته کانهش و زونه و به زمیوی وهش و شادی ددرش مذو که نه و به پرش نیا:

جه تو قه حقه هه، جه پیاله مهی

جه ساقی هه دهی جه نیمه با بهی (ل ۴۷۰)

ساقی باک نیهن جه سه ردی دی، دی

ههوا وهش که رده ن، نه شهی نوشای مهی (ل ۲۷۹)

ساقی بهن، با دهن، نه سیمه ن، با دهن

بوئلۆ جه دورهی گولان نازاده ن (ل ۴۷۳) و ...

یام زمسانه نه و دختیو که دنیا به شه رفی چه رمی نهرمه ساو دریان و توفو ههوا ی سه ردی گوشواره ش که رده ن نه و نهرمه گوشوو مه جیوی بیگه ردی و هه رز دلۆ وه شه سیاویشا وه شه که رده ن، گردو و نینیشا دلیل و سه به ب مارۆ په ی ههوار شه و ساقی و با دهی: شهی مه جیووب خاس، وهی بینای ته مام مه نالۆ په ی به زم؛ ساقی و شیشه و جام (ل ۲۷۹)

یام حەر سەروو نا دەقە وەلینەییەو و جە وەهارەنە وەختاریو قەتارەو گۆزالا،
دلی تریۆلە تریۆیلانە سەرە بەر مارا و شیلمی و قەمامەییچ بە شنەو شەمالی و بە
لارەولەنچە دەس کەرا هۆرپرای و قەرمەو قەلۆەزا و هازو قەرفاڤی گۆرڤاشا جەم با،
مەولەوی دیسان چەرۆو ئەو ساقی و بادەش گەرەکا تا وەشیش فرەتەر خۆماریش

مارۆ:

جەمی گۆشە خاستەر نیەن مەسکەنی
ساقی گیان نامان خۆمار ئەشکەنی
هۆرتیزە، سۆبجەن، دل تازە خاوەن
شنۆی پای کاوەن، گۆشەیی سەراوەن (ل ٤٣٢)

یانئو چاگەییچەنە کە مەولەوی وەشش بیەن و سەرکەیف و سەرۆەش ژبوایش
بەردەن سەر، پەیی لوی سەرکەل و لیکم کەرڤەیی ویش جە شادی و بەزمی، دیسان
هاوارش ئەو ساقی کەرڤەن، پەیی بادە نارڤەیی.

شاکاموو باسی

مەولەوی جە ناسمانوو ئەدەبوو کلاسیکوو کوردیەنە پیسنە هەساریوی
شۆلەداری بیەن و تریفەو رۆشناییش ئیسەییچ حەر مەنەن، بەلام بە داخەو تانئیسە
نا پاسنە ئیژاو نا زاتەبەرزیەنە لەیە کدای و شیپەو کەرڤەییوی رێک و پێک سەروو
دیوانە کەیشەو نە کریان. چی تریشکە تازینە کە ئیمە دیایمیش پەیی، مەولەوی
شیعەرەکیش بە دل و بە هەست و خەیاڵ واتن بێنی، نەک بە ویر و ئاوەز و سەروو
بەرەتییوی وشک و برینکی عەقل فەرمانیەو. چی وەرچەمەنە باسوو ئیمەن جە
بارەو ساقی و بادەییەو حەر پاسنە مامۆسا مەلا عەبدلکەریمی مۆدەرئیسییچ جە

شی‌یه‌وه‌که‌رډه‌ی و له‌یه‌کدای دیوانه‌که‌ینه واته‌نش ته‌نیا جه دوی یه‌ری یا‌گینه یا‌و‌گه و چه‌ملو‌او مام‌وسا مه‌وله‌وی جه ساقی، په‌رودرد‌گار و زات‌وو خو‌ډای بی‌هن؛ بی‌جگم نینیشا جه‌نه و یا‌گه‌کانه که شی‌عه‌کاشنه با‌سو مه‌ی و ساقی‌ش که‌رډهن، دیارا یا‌و‌گه‌ش هر نا شه‌راوه سو‌وره بی‌هنه مه‌ستی مارو و سه‌روه‌ش که‌رو‌نه. به له‌یه‌کدای و شی‌یه‌وه‌که‌رډه‌ی نا وهر‌چه‌مه جیا‌وازی جه ژیا‌و مام‌وسا مه‌وله‌وی‌نه سه‌روو شی‌عه‌کاشه‌ره، به نی با‌ودریه میا‌ومی که نا زاته به‌رزه پی‌سنه می‌زده به سه‌رتوی وشک و ویر ته‌سک و چاک‌ده‌ده‌دامانی‌وی لاره‌بار و نا‌وهز ته‌لبن کریا نه‌بی‌هن؛ تاره‌لاو نانه‌یه که به جو‌رتیو متا‌ومی و اچ‌میننه مه‌عدو‌ومو و عه‌نبر خاتو‌ونی دهورانو و تشنه نه‌گر جه گ‌رډوو خه‌ل‌کوو دهورو‌وبه‌ریش ژیر‌ته‌ر نه‌بی‌ه‌بو، بی حی‌ج گاهه‌ژیو یو جه سینه چاکه‌کا و نه‌ته‌سه‌کا و دهورانو ویش بی‌هن.

سه‌رچه‌می:

- (۱) بریو نیشتی‌بای چاپی و مانایی و وهر‌چه‌می لاری جه‌بارو سه‌یدی ه‌ورامی و شی‌عه‌کاشه‌ره و را‌وینو نیمه، کو‌ورش نه‌مینی
- (۲) د. مارف خه‌زنه‌دار، می‌ژوی نه‌ده‌بی کوردی، ده‌ز‌گای چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وی ناراس، هه‌ولیر، ۲۰۰۲
- (۳) دیوانی بی‌سارانی، لیک‌زین‌ه‌وه و لیک‌دانه‌وه که‌کیم مه‌لا س‌انج، ویراستار حسین سب‌حانی، ناشر: ویراستار، چاپی یه‌که‌م ۱۳۷۵ ی هه‌تاوی.
- (۴) دیوانی مه‌وله‌وی، کو‌ز‌کردنه‌وه، لیک‌زین‌ه‌وه و لیک‌دانه‌وه و له سه‌ر نو‌وسینی مه‌لا عب‌دال‌کریمی مدرس، چاپی یه‌که‌م، بلا‌و‌که‌روه‌وی کوردوستان، زستان ۱۳۷۸ ی هه‌تاوی.
- (۵) چوارینه‌کانی خه‌بیام، وهر‌گن‌راوی هه‌زار، نینت‌شارت سروش، تهران ۱۳۷۰

کار بگہری شاعرانی راجردو و لہ سہر مہولہ وی و مہولہ وی لہ سہر شاعرانی ہا وچہ رخ و باش خوی

دہمہر شید نہ مینی

سہر متا وک پیشہ کی و ہوائی

ہر چند لہ سہر مہولہ وی لہم چند سالیہی دواپدا زور و تراوہ و زوریش
نوسراوہ، بہ تایبہت لہ و چند گونگرہ و کوبونہ و ہوی وک، کونگرہی سہقز،
کونگرہی سلیمانی و سہرشاتہ، کونگرہی سنہ، ہہمایشی یہک رۓہی
تازناوای سہلاس وہ..... لہ نہ وکۓرو کۓ بونہ وانہیش بہ سہدان و تارو
لیکۓ لینہوی نہ دہبی و زانستی لہ سہر ناساری نہ و نہمرہ بہ لگہی
راستہ قینہی ناستی پایہ بہرزی و کہ سایہتی مہولہ و میمان بۓ دہس نشان
نہ کریت، لہ کہناری نہ وانہیشدا چاپی ناسارہ کانی بہ تایبہت دیوانہ
شیرہ گہی کہ بہ شیوہی ہہورامی نوسیویہتی، لہ لاین ہہندی
لہنوسہرانی ناوداری کوردہوہ چند جار چاپ و ہر گپرائی لہ سہر کر اوہ،
نہ گہر بلین ہیشتا نہ مان توانیوہ بہ تہواوی نہرکی خۓمان بہ نیسبہتی
مامۓستا مہولہ ویوہوی جی بہ جی بکہین بی جی نیہ !؟

ههروا زۆریه‌ی به‌پێزان ناگاداران مامۆستا مه‌وله‌وی ئاساری زۆری له شوین به‌جی ماوه ئه‌وانه‌ی تا ئیستا که‌وتونه‌ته به‌رده‌ست (دیوانه‌ شیعری به‌شیوه‌ی هه‌ورامی له ۲۲۶۰ دێڕ) (الفضیله به‌ عربی له ۲۰۳۱ دێڕ) (العقیده به‌ شیوه‌ی کرمانجی ناوه‌راست له ۲۴۵۲ دێڕ) (الفوانح به‌ فارسی له ۵۲۷ دێڕ) داو نامیلکه‌یه له سه‌ر ئادابی ته‌ریقه‌ی نه‌قشبه‌ندی و..... له نیو ئهم ئاسارانه‌یدا زیاتر ئه‌و دیوانه‌ شیعره‌ی به‌ شیوه‌ی هه‌ورامی نوسراوه چاپ کراوه و که‌وتوه‌ته‌به‌رده‌ستی هه‌موان، هه‌تا هه‌ندیک واده‌زانن مه‌وله‌وی ته‌نها ئه‌و دیوانه‌ شیعره‌ی هه‌یه، نه‌گه‌ر به‌چاویکی زانستیانه‌ش سه‌یری ئهم دیوانه‌ی مه‌وله‌وی بکریت ئه‌توانین به‌یه‌کی له‌ شاکارانی ئه‌ده‌بی کوردی و پاراو پرماناو ره‌وانترین شیعره‌کانی سه‌رده‌می خۆی ده‌س نیشان بکرین، بۆوینه‌ باسه‌یری ئهم دێره‌ی بکه‌ین.

دیارن دێده‌م هه‌م ده‌رد نۆمه‌ن

ئهمجاریش جه‌ نۆ ئاره‌زووی تۆمه‌ن

ئه‌وانه‌ی ناگاداروشاره‌زای ئه‌ده‌بی هه‌ورامین به‌وه‌ی ده‌زانن (ئهمجاریش) لانی که‌م ده‌بویا (ئهمجاریش) بنوسرایا، که‌چی مامۆستا مه‌وله‌وی به‌ ناگاداری له‌وه‌ی که‌ سێ پیتی (ج وچ) بکه‌ونه‌پشت سه‌ری یه‌ک چه‌نده‌ ده‌ربرین یان (ئه‌دایان) گرانه، هاتوه‌ له‌پیتی که‌ زیاتر له‌کرمانجی ناوه‌راست که‌لکی لێ وهر ئه‌گیریت وهرگرتوه، ئه‌گه‌ر ده‌لێن شیعره‌کانی نه‌رم و ره‌وانن زیاتر له‌و شوینانه‌ی که‌ پێویست بووه‌ له‌وشه‌گه‌لی زاواه‌کانیتر یان زمانه‌کانیتر به‌ جوانی که‌لکی وهرگرتوه، له‌ که‌ناری ئه‌وه‌یشدا باشت‌ترین فنونی ئه‌ده‌بی به‌کارگرتوه‌ له‌لایه‌ تریشه‌وه له‌ شیعری

شاعیرانی پێش خۆی بە تایبەت شاعیرانی فارسی زمان بە جوانی ئاگادار بوووە کە لکی لی وەرگرتوون، لە زۆر شوێنیشدا تیکۆشاوە بوو پاراو کردنی زمانە کەسێ، ئەمانەش بە تیک را بوون بە رچەو ریباوێ قوتابخانە ی مەولەوی و تا ئەمڕۆیش بەردەوامە.

وەك هەوالی

لە کەناری ئەو هیشدا بە داخەوێ تا هەنوکەش هیشتای لە دوو بوواری سەرەکی دا هەرمانی ئەوتۆ لە سەر شیعەرەکانی نەکراوە.

یە کەم: راستە بوو یە کەم جار ئەرکۆ ماندو بوونی چاپی کەوتە ئەستۆی مامۆستای نەمر مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس، هەر واکە خۆیشی فەرمویەتی (هەر چۆن بێ من ئەوێ لە توانا بوو کردم، وە نەبێ بلیم کەم و کورتی لە نیشە کەما نییە، چونکە پرۆژە ی و هەرگیز بە تاقە کەسیک بە بێ کەم و کورتی ناهێنرێتە دی)، کە چی ئەوانەش و چاپی دوو بارەو ئۆفسیدو وەرگەرانیان لەو دیوانەدا کردووە، نەهاتون بە شیۆهێکی بەراوردکاریو زانستی ناتەواویو هەلەکانی راست کەنەوێو شیعری شاعیرانیتەر کە بەناوی مەولەوی و یان هی مەولەوی بە ناوی کەسانیتەر لە چاپ دراون جییا کرێنەوێو هەولە جیگای خۆیان بنوسرێنەوێو.

دوو هەم: هیشتای زۆری لە شیعەرەکانی مەولەوی لە لایەن شوێن کەوتوانو لایەنگرانی ئەو ئەدەبە بە نارێکی و نادروست دەخوینرێنەوێو، بە تایبەت گۆرانی بیژانی هەورامان، کە ئەو جوۆرە خویندەوێو هەش لە زۆر شویندا ئەبێتە هۆی لە دەس دانی باری مەعنی و فەنی شیعەرەکان.

ئەمانەو هەندێ هۆکاریتری وەك کە لک وەر نەگرتنی ئاساری شاعیرانی کوردە بە شیۆهێ نەرم ئەفزاربوو دوور بونیان لە رەوێندی دیجیتالی

مودیپن و چهند هوکاریت، برای بهریزو هوگری فهرهنگ و نهدهبی کوردی کاک عهبدوهای حهیبی له شاروچکه خنجیلانهکهی نودشه پرؤژهیهکی لهم بابتهی له سهر مهولهوی راگه یاند، که نه توانم بلیم له ناستی خویدا کهم وینهوپر بایخ بوو، کاتی چوین و له نزیکه وه نهو بهریزه مان بین و به وردی باسی پرؤژهکهی کرد، زور پی خوشحال بوین و به ئینیشمان پی دا له رادهی تواناو دسهلاتی خویمان یارمهتی بدهین، بابتهی پرؤژهکیش نه مه بوو، که دیوانی مهولهوی پاش بهراورد کردن له گه ل چندهها نوسخه ی دستنوس وزۆریه ی نهو دیوانانه ی که چاپ کراون و شیعره چاپ نه کراوه کانیشی که لک وهرگیریو، نه وهی ماموستا مه لا عهبدو لکه ریم بکریت به سهرچاوگه ی هه مویان، پاش نه وهی له گه ل چهند که سیکی خاوه ن رائی و بوچون لهم بابته، به تایبته ماموستا نه حمه دی نه زیرو کاک موحه ممه دی فه هیم له سنه و ماموستای مومنی نوری و خوالیخوش بوو کاک یوسفی ره سول نابادی و کاک مومنی یه زدان به خش و به ندهیش له شاری پاوه له چهند دانیشتنیکی بی وچان دابهراورد کاری نهو ههرمانه مان به نه نجام گه یاندو زۆریه ی ناته واویه کانی راست کرانه وه، له دوی نه وهش هاتینه سهر نهو رایه که پاش نوسینه وهی دوو باره یان ماموستا موحه ممه دی فه هیم به دهنگه خوشه که ی و دهربرپنیک ی دروست بیان خوینتیته وه، نهو کاته به شیوه ی نه رم نه فزاری له سهر سیدیو راگه یاندنه کانی وه که نه ترنیتو میدیاکانا بلا و بکریته وه، تا ئیدی هه تا نه گهر که سی غهیری هه ورامیش به جوانی شیوی خویندنه وه و به یانی دروستیان بزانی چۆنه ؟، لیردها نه رکی سهره کی و ماندوو بونی بی وچان که وته سهر شانی بهریزان کاک عهبدوهای حهیبی و له دوی نه ویش ماموستا موحه ممه دی فه هیم، کاتی نهو ههرمانه پیش به نه نجام

گەیشت، هاتینه سەرئەو رایە لەگەڵ چاپی دوو بارەوی دیوانەکهیدا ئەو سیدیانەیش بلاو بکرینەوه، ئەگەرچی ئەمەیش لە خۆیدا ماندوو بوونیکی کەمی وا بە شوینەوه، کەچی مامۆستا مەولەوی لەوهی زیاتر مافی وا بە سەر ئیمەوه، ئەدەبی کوردیش خۆی بە قەرزاری دەزانیت، بەس ئەو ماندوو بوونەمان لە بەرابەری گەورەیی مەولەویدا شتیکی زۆرکەمەو تەنھا ئەتوانین بڵین کەهەستی خۆشەویستی خۆمان بە نەیبەتی ئەو پایە بەرزووه دەربریوه، ناتوانین بڵین ئەم هەرمانە ئیمە کاملترین دیوانی مەولەویە لەم بابەتەوه، ئەبێ چەندەها ئەوئەندەتر ماندوو بن تا بتوانن هەنگاوێتر ئەم نەرکە بەرهو بپیش بەرنو تیشک هاوێژی بخەنە سەرباری ئەدەبی ئاسارەکانی مەولەوی بە تاییبەت ئەم دیوانە شیعری.

ئەوا منیش وەك قوتابیەکی ئەم قوتابخانەیه، بەگۆیەری توانای خۆم لەو کورتە وتارەیدا دەمەوێت کاردانەوهی شیعری شاعیرانی رابردوو لە سەر مەولەوی و هی مەولەوی لەسەر شاعیرانی هاوچەرخی و پاش خۆی بخەمە بەرچاوی لایەنگرانی ئەدەبی کوردی، هەرچەند لە هەندئ شویندا ئاماژە بە بری ئەو کاردانەوهیانە کراوه، بەتاییبەت کاک حەکیمی مەلا سالح لە کتیبی شیعەرە چاپ نەکراوەکانی مەولەوی، منیش نالیم تەواوی ئەو بابەتانم دەسنیشان کردون بە راسی ئەگەر بمانەوی هەرمانیکی چڕو پڕی ئاوا بخریتە بەردەست زۆر لەوی زیاتر کاتی پێویستە کەلە کۆرۆ کۆبونەوهیە کدا دەست نیشان ئەکریت، تیگۆشام ستانیکیش دەست نیشان کەم کە زۆر بەیان تا ئەمڕۆ باسیان لەسەر نەکراوه.

کارتیکردنی شاعیرانی رابردوو له سه رمه ولهوی.

ئه گهر هاتو له روانگیه کی زانستیو لیکۆئرانه وه سهیری داپێژراوی
شعیرهکانی مهولهوی بکهین، بۆمان دهر ئهگه ویت که ههندی تاییه تمهندی
بوخۆی دهر نیشان کردوه، بێ گومان زۆری له سه ر ئه م باوه رهن له
شاعیرانی رابردوو که متر که سیکمان ههیه وهک مهولهوی کاریگهری له سه ر
شاعیرانی هاوچه رخوو پاش خویش دانابی، پێش ئه وهی بچه سه ر ئه م
باسه بابزانین خودی مهولهوی زیاتر له کام شاعیری پێش خۆی که لکی
وهرگرتوه، نه و که سه انه ی که شعیره کانی مهولهویان به ووردی
خویندوه ته وه به وهی باش ده زانن له شاعیرانی رابردوو ی هه بوون
که سه انیکی خاوه ن ده سه لات له ئه دبیباتی فارسی و کوردیدا، که کاریگه ریان
له سه ر ره وتی ئه ده بی مه ولهوی داناوه، به تاییه ت ئه ده دبیباتی فارسی و
شاعیرانی وهک (خه یام، سه عدی، مه ولانا، حافز، ئه نه وره ی و.....) له
شاعیرانی کوردی پێش خویشی وهک (بیساران، خانای قوبادی و وهلی
دیوانه وه.....) جیگای خۆیه تی لێره دا ئاماژه یه کی کورت به و که لک
وهرگرتنه و هه ستی نزیکایه تی هه ندی له و شاعیرانه ی بکه یین.

سه ره تا ده جینه سه ر کاریگه ری (خه یام) له سه ر مه ولهوی، ئه وه ی
راستی بێت عومه ری کورێ ئیراهیم ناسراو به خه یام، که له سه ده ی
(بێنجه م و سه ره تای سه ده ی شه شه می ه ق) دا ژیاوه، به زۆرینه
کاریگه ری له سه ر شاعیرانی پاش خۆی داناوه، به تاییه ت شاعیرانی کوردو
به راشکاوی ئه و کاریگه ریه ی له سه ر مه ولهوی زۆر تر بووه، بۆ وینه.

خیام =
 ابر آمدو باز بر سبزه گریست
 بی باده گلرنگ باید زیست
 این سبزه که امروز تماشاگاه ماست
 تاسبزه خاک ما تماشاگاه کیست

مهولهوی =
 سهوزهی خاک پای یاران هام فہرد
 فریمان و مفہرش بہزم ویمان کہرد
 کہوسهوزهی نیمہیچ نہکام ہہردی بؤ
 و مفہرش مہجلیس کام هام فہردی بؤ

نیرمدادہقاودمقی کاریگری لہوشیعرہدا دمرکہوتوہ، ہہتا و ہک
 نہوہیہکہ و مرگپرانیکی نازاد لہ سہر نہو چوارینہ کرابیت، کہچی لہ
 شوینی کہدا مهولهوی بہکہلک و مرگرتن لہ رہوتی خہپیام توانیویہتی نہو
 ہہستہی، بہ شیویہکی تاییہتی خوئی دمر برپو شانیک بلایت کہ زور لہ
 خہیاموہ نزیکن، و ہک نہمانہی خواروہ.

خیام =
 از آمدنم نبود، گردون را سود
 و از رفتن من جمال جاهش نفزود
 و از هیچ کس نیز دوگوشم نشنود
 کہ این آمدن، رفتنم از بہرچہ بود

=یان

آنه‌اکه کهن شدند، آنه‌اکه نوند
هرکس پس از آمدن یکایک بروند
این کهنه جهان به کس نماند جاوید
رفتند، روند، دگر آیندوروند

=مهوله‌وی

ههرچی دیت وه چه‌م شی وه سه‌فهردا
ههرچی مه‌وینی هانه گوزه‌ردا
که‌س حالی نه‌بی، وه هیچ نه‌فاما
نه‌وپه‌ی چیش ویه‌رد نی‌دپه‌ی چیش ناما

=خیام

این اهل قبور خاک گشتندو غبار
هرزره زهرزره گرفتند کنار
آه این چه شرابیست که ناخورده در دست
بیخود شده، بیخبرند از همه کار

=مهوله‌وی

چوون نه‌دل شنوی مه‌زه‌ی مه‌ی داران

بدیه چوون وه تو‌ی لو‌نگی مه‌ویاران

=خیام

روزی که گشت ازو یاد مکن
فردا که نیامده است ازو یاد مکن
برنامه‌ده و گنشته بنیاد منه
حال خوش باش و عمر برباد مکن

مہولہ وی =

ویہردہ ویہرد، ھہولئی پھی باقی

ئہمجار یہ دہرویش، یہ نہیچی وساقی

لہم وینانہدا جارجار لہ چہند چوارین ئیلھامی وەرگرتوہ شتیکی وتوہ
کہلوانہوہ زور نزیک بووہ، چوری تریشی وەك ئەو دووانہی دوایہ بہ
تاکہ دیر ئەو ھہستہی دہربریوہ، وابزانم ئەو وینانہی بو خھیام بہس
بیو دەچینہ سەر شاعیرکە ی پایہبہرز ی کە ی فارسی زمان، کە ئەویش
مەولانا جەلالەدین موحمەدی بەلخییہ کە لیرەدا ئیمہ تەنھا بہ مەولانا
ناوی ئەبەین، ئەم دوو شاعیرہ یانی مەولہوی و مەولانا جیبا لہ شیوازی
ئەدەبی ونزیک بونہوہی روالەتی شیعریان زیاتر لہ روانگاو اندیشہی
عیرفانیوہ لہ یەك نزیك دەبنہوہ و لہ ئەوپەری جوانی دا لہگەل گیانو
ھەستی مروفت پەیوہندی ئەگرنو بہرہو دنیاہکی تابہتی خویان رای
دەکیشن، دەبا لہ باتی ئەوہی کە زیاتر لہم بارہیوہ بدوین دەروازہیہ لہ
نزیکیہتی ئەو دوو روانگایہ ئاوالہ کەین و بہ چہند دیرئی لہو دوو
کەسایہتیانہ دلۆپی لہ چاوگە ی زەلالو بی کوتاییان لیوئ تەر کەین
پەردیہ بہلادەین.

مەولانا = دفع کن از مغزو از بینی زکام
تا ذبیح الہ آید در مشام
بازکن دو چشم را از موی عیب
تا بینی باغ و سروستان غیب

مہولہ وی =

ھەرکەسی دانش نہفامش نہبو

بینی عیرفانش زوکامش نہبو

گروفتی دهماخ نه دابؤ بهرداخ

په‌ی په‌ی بؤی نازیز مه‌یوش وده‌ماخ

مه‌ی‌لانا=

چون قلم دروصف این حالت رسید

هم قلم بشکست و خودکاغذرید

مهولهوی=

نه‌دل یادراز سه‌حفه‌ی نامه‌شهن

نه‌سه‌رپه‌نجه هوش گرت‌ه‌ی خامه‌شهن

مه‌ی‌لانا=

گ‌ر‌ز‌ی‌ک تلخی کنم فریادو داد

خاک صد ره برسر اجزام باد

مهولهوی= نه‌ره‌ه‌رسات دهر‌دی دهر‌دی‌وته‌ر‌چهن

به‌یوما‌چ‌ؤناخ په‌یده‌ردی هه‌نی

مه‌ی‌لانا=

تومگومار ابدان شه‌یار‌نست

باکریمان کارما دشوار نیست

مهولهوی=

یاچه‌گونای من که‌رم‌ئاوان تهر

ره‌حمت‌جه‌تاوان من فراوان تهر

مهولانا=

خنده از لطفش حکایت میکند

گریه از مهرش شکایت میکند

مهوله‌وی=

مهیل وقین ههردووهر جه‌شه‌خسیونه

چهریمه‌وخه‌لات شیوه‌ی که‌سیونه

مهولانا=

آنکه دل بیدار دارد، چشم سر

گر بخسبد برگشاید صد بصر

مهوله‌وی=

دیدهی سهر نهرشی دیدهی سرکافین

نیددای مونا‌فین نه‌وده‌وای شافین

مهولانا=

کاشک غیراز تو آگانبودجان من

خودندانستی بجز جان معنی دان من

مهوله‌وی=

ناخ پهی خه‌لوه‌تی بدیام و‌ه‌بی خه‌م

سیوای تو دیدم که‌س نه‌دیام و‌ه‌چ‌م

یان = له ولامی نامه‌ی (مراد میرزا) حیسام ول سلته‌نه‌ راسته‌ و‌خو‌ به

فارسی باسی مه‌لانا نه‌کات و‌ه‌ک:

نیست ذاتم همچو ذات مولوی
یا کلامم چون کلام مثنوی
لیک گویم با امید بس قوی
بهر درویشان حسام الدین توی

یان له نامه‌ی بیست و چواره‌می یادی مهردان دیرتکی به فارسی
هیئاوه زور له نه‌وی مه‌ولانا نزیکه وهک:

= مولانا

نی حدیث راه پر خون میکند
قصه‌های عشق مجنون میکند

= مهوله‌وی

نی نشان از چون بیچون دهد
عاشقانرا شور مجنون دهد

نهم جوړه وینانه‌یش له شیعری نه‌و دوو که سایه‌تیه نه‌ده‌بیانه زورنو
ناکریت له‌وی زیاتر لیرمدا له سه‌ری برؤین، هه‌روا له پيشدا ناماژم پی
کری نزیکایه‌تی نهم دووشاعیر زیاتر له روی ناوهرؤکی شیعره‌کانیاندايه،
که نه‌و نزیکایه‌تیه‌ش نه‌بی له روانگایه‌کی عیرفانیه‌وه سه‌یریان بکریت تا
نه‌و جوانکاربانه‌باشتر ببینرین.

یه‌کیتر له‌وشاعیرانه‌ی که کاریگه‌ری له سه‌ر مهوله‌وی هه‌بووه حافظی
شیرازی، نه‌گه‌ر به‌ وه‌ردی سه‌یر شیعره‌کانی مهوله‌وی بکه‌ین بو‌مان
ده‌رئه‌که‌وئیت که‌یه‌کی له‌و شاعیره‌ فارس زمانانه‌ی که زیاتر ناوی لی
برده‌و، حافظی شیرازی بووه‌ وایاره‌ به‌وردی شیعره‌کانی خویندونه‌ته‌وه
بو‌وینه.

عارفان چه‌ خاس به‌ی وه‌ حه‌ق به‌رده‌ن

وهسیهتی حافظز وه جا ئاوهردهن
دهفتت نه پههلوی مهیخانه کهردهن
وهسهر خاکدا سهبوی مهی مهردهن

دهر نهکهوئیت ئههمهی بۆ ئهوه بهیتانهی وتوه که باسی (سهبوی) مهی
و زیاتر ئهوهی که میخانهی کردوه به مهنزل ماوا خووی وهک (مقام
اصلی ما گوشه خرابات است....)
وه یان :

حافظ بۆ وه عهشق مهستانی یا هوو
بپیچهبش نه دهور باهووی بی ئاهوو

ئههمهیش زیاترئهوه باوهرمان بۆدهر ئهخات پهناپهرانی حافظ روئهکهنه
شيعرهکانی تابزانن بهمورادی خویمان دهگهن یان نه؟ یان ئههمهی خوارهوه
که زۆر لهیهکهوه نزیکن وهک ئهوهیه که مهولهوی به وهرگیپرانیکی
نازادهوه لهو شيعرهی حافظزه کهلکی وهرگرتوه.

= حافظ =

ساقی به نور باده برافروز جام ما
مطرب بگو که کار جهان شدمه کام ما

= مهولهوی =

موترب مقامی دهردم ناچارهن
ساقیاجامی دۆس ئینتزارهن

ئەو نزیکیاتیە هەستی مهولهوی له گەڵ حافظا زۆرنو بەس تنها بە
نیو دێر له هەردوولا قەناعەت ئەکەین وەك ئەمانە ی خوارەو.

حافظ =

بیا که پرده گلریز هفت خانه چشم
مهولهوی = سوچنان تمام هه رههفت په رده ی چه م

حافظ =

پیرانه هوای جوانی است در سرم
مهولهوی = پیران مشیۆ تاف جوانیشان بۆ

حافظ = می خواست گل که دم زنداز رنگ و بوی دوست

مهولهوی - گول چون روی نازیز نه زاکمت بۆشان

حافظ = چگونه سر خجالت بر آورم بر دوست

مهولهوی = ئەوبه شه رمه وه مه دیو به وەردا

حافظ = کاروان رفتو تو در خواب و بیابان در پیش

مهولهوی = بییدار بهر چه خاو کاروان ویهرد

حافظ = درد آه سینه نالان من

مهولهوی = سا هه ر سوز جۆش نا ه سەرد من

وه یا له هەندئ شویندا له باری فەنی ئەدەبیەو له یەك نزیك بوون

وهك.

حافظ =

به مژگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم
بیا که از چشم بیماریت هزاران درد برچینم

مهولهوی =

سهرد بیهن گهرمی شهوق هام دهردان

گهرمهن سهردی زهوق جهرگهی هام فهردان

لیردها حافظ به چاوی (بیمار) نهخوش هزاران دهردی پی دهرمان
تهکات، که چی مهولهویش دهئیت (گهرمهن سهردی زهوق) که نه م جوړه
دارشتهی فنونی نهدهبیه له هیتهی که متر شاعیرهوه بینراوه، که له فهنی
نهدهبیدا پییان دهوتر (تضاد = طباق) یان دژی یهکو وهک یهک
نهبوون، نهمهیش له باری دارشتهی هوشو عهقلهوه پهسهند ناکریت که
شتیک هم دژی یهک بیو هم بو لیکدانهوه سازگار، که چی بهراستی
نهوان نه م ههرمانهیان کردوه !؟.

یان له و نامهیهدا که بو موحه ممد سالی فه خرول عوله مای دنوسی
راسته و خو له دوو دپری حافظ له دوو شوینیدا که لکی وهرگرتوه وهک:

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست
عرض خود می بری وزحمت ما می داری
ساقی مگر وظیفه حافظ زیاده داد
کاشفته گشت طره دستار مولوی

نه مانه و زورها شتی که مان له و دوو شاعیردا بهرچاو نه که ویت که
زیاتر له وه نه بیته هوی بهدریژا کیشانی نه م چند دپره، نه گهرچی به
زورینه له شیعره کانی شیخ سهعدی و نه نوهری و جامیش که لکی

و درگرتوه، وادهزان هه ر ئه وهیش بهس بیئت بو نزیکیه تی ههستی مهولهوی له شاعیرانی فارسی زمانه وه، دهبا بزانیان له شاعیرانی کوردی پیش مهولهوی کامیان کاریگهریان له سه ر داناوه ؟ مهولهوی له کهناری ئه وهی شیعیری زۆربهی شاعیرانی فارسی و تارادهیه کیش عه ره بی خویندوه ته وه، له شیعر شاعیرانی کوردی پیش خویشی بی لایه ن نه بووه، ئه وهی له نیو شیعره کانیدا به در که وتوه ئه توانین بلین زیاتر شیعره کانی بیساران و خانای قوبادی و وهلی دیوانه و تارادهیه شیعیری شاعیرانی یارسانی خویندوه ته وه و کاریگه ری هه ندیکیشیان له نیو شیعره کانی به روناکی دهر که وتوه، ئه وهی که خودی مهولهوی بلیت بیسارانی زیاتر له هه ر شاعیرانی که ی کورد توانیویه تی ئه و کاری گه ریه له سه ر مهولهوی دانیت و سیبهری به سه ر شیعره کانیدا هه بیئت، ئه گه رچی جار جار له شاعیرانی که ی وهک وهلی دیوانه ناو ده بات، که چی رنگی شیعره کانی وهلی دیوانه که متر له ره وتی ئه ده بی مهولهوی دا خو ی به در خسته وه.

دهبا بزانیان ئه و رنگ دانه وهی بیسارانه ی چۆنه به سه ر مهولهویه وه، ئه وهی که سه ر چاوه کان به ئیمه ده لین بیسارانی نزیك به (۱۱۰) سال پیش ئه وهی مهولهوی چا و به دنیا هه لبینی کۆچی دوایی کردوه، که به یه کی له گه وره ترین شاعیرانی کورد و بناغه دانیری سبکی (رۆمانتیک) دیته ئه ژماره وه، بهس ئه گه ر مهولهوی پهیرهوی ئه و قوتابخانه یه کردوه و پاشان بوخۆی رهوتی یان باشر بلین قوتابخانه یه کی تایبه تی بوخۆی داناوه که پاشان زۆری له شاعیرانی که ی پاش خو ی پهیرهویان لیوه کردوه ، ئه و به هره وه که ئک وه رگرتنه ییش له زۆر شویندا به ناو بردن هینانی دیری یان زیاتر له بیسارانی، وهیان بی ناو بردن که لکی له نیوه دیری یان که متر

وهرگرتوه، سهره تا لهوشوینانهی دهست پی ئهکهین که ناوی بیسارانی
هیناوهو هاوړی لهگهل شيعرهکانی.

بیسارانیهن نهتوی فهرد من

(خهه چهنی خههمن زوومهبو ساکن)

یان =

نهوای ویرانهی دل کهرو ئاوا

چهنی بهستهی فهرد بیساران ماوه

(ئینهگردجهوهخت ناډانیم بیهن)

فهل سهرمهستی وجوانیم بیهن

ئیسه هاجهگرد پهشیمانیم بهرد

واډهی پیریمهن جوانیم ویهرد

کوچ دوایمهن یاوانم نوبه

نوبهی توبههمن کهرم دار توبه)

یان =

های رحمت نهوقهبرسهودایی کامل

سهرمهشق مهینهت بیساران مهنزل

(یانه ویرانی ههروهمن ئامان

مهتاوو گرتهی کهسیتهر دامان)

له ههنډی شویندا شيعری هیناوه بی ئهوهی ناوی بهریت، وهك ئهم

دوو وینهی خوارهوه.

(یاگاهه ز بریان یامه لامه ردهن
یاخۆ عارتهن دۆس و دیاد که ردهن
غه مگین مه نیشه غوم بدهر و دیاد
فه له که نمازۆ کهس وه خاترشاد)

یان =

(نه و دۆزه خ چّشه ن عه زابش جه گۆن
دۆزه خ هه ر دۆزه خ دووری بالای تۆن)

که چی له زۆر شوینی که دا به بی نه وه ی ناماژه یه به بیسارانی بکات له
نیوه دپیری یان که متر که لکی وەرگرتوه، وه که ئەمانه ی خواره وه .

بیسارانی =

به وینه ی پرشنگ کۆره ی کپنه سه ر
هه ناسه م ریزه ی دن مارۆ و ده به ر

مهوله وی =

هه ناسه م ریزه ی دن مارۆ و ده به ر
سه ر که رده ن زووخاو جه زام خه ته ر

بیسارانی =

منیج به و قوربان منه ت باره نان
قوربانی قوربان بالای یاره نان

مهولهوی=

ساتویج من وهره وهقوربانی کهر

من وه قوربانی رای رهبانی کهر

بیسارانی=

بهرمه یۆ نه پای بهرزه موغاران

شهمال مهشانۆش چوون زولفی یاران

مهولهوی=

بهرزه زا بهو چین توغرا تاتاو

شهمال مهشانۆش یانی وهی لاه

بیسارانی=

ئیسه پهی دووری قیبهلم مه نالو

گهرد پاوپالاش وه موژه مالو

مهولهوی=

جیاتی موژهی خهستهی بالاکهت

چیش بۆ وه چارووی گهرد بالاکهت

بیسارانی=

ناهوی خوۆتهن خیزدیذی تیرخهتا

تاتاری رهویل ناف موشک مهتا

مهولهوی =

ناهوی خۆتهنی فهزنیلاهی

ناف ناف راهی جهمه تا ماهی

ئهمانه وچهنده ها وینهی تری لهو شیوهیه له دیوانی مهولهوی دا
بهراچا و نهکه ویت، که له وه زیاتر وادهزانم به دریزا کیشانی ئهم باسه بیئت،
دهبا بزانی شاعیرانی تر توانیویان له پهروه رده کردنی ههستی مهولهویدا
نه خشیان هه بی، یه کیتتر لهو شاعیرانه که مهولهوی که لکی له شیعره کانی
وهرگرتوه (خانای قوبادی) یه ئهم شاعیره پایه بهرز هیش یه کئی له
که سایه تیه ئه ده بیه کانی سه دهی (۱۲) کۆچی بووه که به داخه وه ئه بی
بلین تا به ئهمرۆ ئاساره کانی به شیوهی سه رجه م جه ماوه ریو چاپ
نه کراون، له بهر ئه وهی ئیمه هیش په نامان برده سهر هه ندی له به یازوو
دهست نوسه کانو بری له چاپ کراوه کانی شی تابزانی مهولهوی چون
سهیری خانای قوبادی کردوه، بۆ وینه له لاپه ری (۱۳۷) دیوانی مهولهوی
مامۆستا موده رپس داتا که دپری هاتوه، که ئه و تاکه دپره له پارچه یه کی
خانای قوبادیدا به ناوی (زونا رم به سته ن.....) ئه و دپره هاتوه، ئه ویش
خودی دپره که یه :

تاوه زولف و روی تو ته ماشامه ن

ئهدای نمای فهرز سوبح و عیشامه ن

جیگای ئامازه یه که ئهم پارچه ی (زونا رم به سته ن.....) مامۆستا
(فخرول عوله ما) یش به ئالو گۆریکی که مه و له جه ند دپریکی که لکی
وهرگرتوه.

له راستی دا بۆم دهر نه که وتوه که نه وتاکه دپره، ئایا مامۆستا مهولهوی له کاتی خۆیدا خوشی له و دپره هاتوو له که ناری شیعره کانی خۆیدا نوسیویه تپو پاشان به ناوی ئه مه وه له چاپ دراوه یان به راستی هی مهولهویه و تیکه ئی شیعره کانی خاننا بووه، به لام من له سه ر ئه ویاوه زی نیهم که ئه مه ی دوایی بپت واده زاتم که سانی دی به ناوی مهولهویه وه نوسیویان، له بهر ئه وه ی ئه گه رخودی مهولهویش بایا دهینوسی هی خانایه، بابزانین له لایه تریشه وه ئه وتاکه دپره له نیو ئه وپارچه ی خانادا زۆربه جپیه.

له شوینی که دا هه یه که مه ولهوی که لکی لی وه رگرتوه، ماموستا که کیمی مه لاسالچ له کتیبی شیعره بلا و نه کراوه کانی مه ولهوی داکه له سان ۱۳۷۶ هه تاوی به چاپی گه یاندوه له لاپه ره ی (۱۷) به و لاوه نزیك به (۱۵) دپری له خانای قوبادی هیناوه که زۆر له شیعری مهولهویه وه نزیکن، من ئه وانه پات ناکه مه وه دپمه سه ر ئه وانی که خۆم له شوینانی که دهرم هیناون، بۆ وینه.

خاننا =

به وته ور جه شه وان مه شیم وه پاریز

ریز ریخ جه پام نه که رد ئاخیز

مه ولهوی =

تۆکه ن گه ل گه لگه ل وه چه م مه که ردی

پاریز پای ریز ئه سته م مه به ردی

= خاننا

سفیدی ناما سیام به‌رده‌وه

مه‌نزلگای دوورم نزیك كه‌رده‌وه

مهوله‌وی =

سفیدیم ناوورد سیاییم پی ره‌شت

هه‌فتم كه‌رده‌وه رووم نیا له هه‌شت

= خاننا

پیركه‌فته كار قامه‌ت قه‌واخم

شهریک مه‌ینه‌ت رفیق ناخم

مهوله‌وی =

سه‌نگی سه‌نگی بارتاوان زوروردن

پیری به‌دنامن قامه‌ت خه‌م كه‌رده‌ن

= خاننا

هه‌رچه‌ند شایسته‌ی چه‌بس ته‌قدیرم

به‌ئاب سزای نار سه‌عیرم

مهوله‌وی =

هه‌رچه‌ند شایسته‌ی عه‌فون نه‌داروون

روی شه‌رمه‌نده‌گی وه‌ده‌رگات ماروون

خانا=

مه‌ئیوسم که‌ردن هه‌وای نه‌فس شووم

بغه‌یرجه زاتت که‌س نیهن ئه‌رجووم

مه‌وله‌وی=

نه‌فس به‌ذکردار بی‌ دین به‌دبه‌خت

شووم سه‌رگه‌ردان خه‌یالات سه‌خت

ئه‌گه‌ر ته‌ه‌وای ئاساره‌کانی خانامان ده‌ست بکه‌ه‌وتایا له‌وی زیاتر
نزیکایه‌تیمان خاناو مه‌وله‌وی مان ده‌ست ئه‌که‌ه‌وت، ئه‌گه‌رچی ئه‌ه‌وانه‌یش
له‌ رووی ناوه‌رۆکه‌ه‌وه هه‌ندیکیان جییاوازن، که‌چی له‌ روی رواه‌تیه‌وه وه‌ک
ئه‌ه‌ویه له‌ هه‌ستی یه‌ک شاعیر دارژابن.

یه‌که‌یت له‌و شاعیرانه که‌ده‌بی لێره‌دا ئامازه‌ی بی‌ بکه‌ین (وه‌لی
دیوانه‌)یه که‌ ئه‌ویش بو‌ خۆی جیگا په‌نجه‌ی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا دیاره‌ و
به‌ عاشقیکی دلو‌ داوی (شه‌م) ناسراوه که‌ مه‌وله‌وی ریز بو‌ ئه‌و عه‌شقه‌ی
داده‌نیه‌ له‌نیو شیعریکیدا باسی ئه‌کاو ده‌لێت.

گامه‌ویه‌رد نه‌سه‌ر هه‌وون چه‌مه‌ی چه‌م

ته‌کرار مه‌که‌رد فه‌رد دیوانه‌که‌ی شه‌م

(سه‌یر سه‌ر به‌ردان له‌یلاخان که‌ردی)

ئه‌ی شه‌م چه‌یفه‌ت که‌رد چه‌من ویه‌ردی)

یان نه مانه‌ی خواره‌وه که زور له یه‌که‌وه نزیکن.

وهلی دیوانه =

مورغ نه‌رواحم جه‌ته‌ن بیزاره‌ن

دنیا نه دیندم زولماتو تارهن

مهولهوی =

دنیا نه کی‌جاو تاریکه شه‌وبی

جه‌لاوروشنیش جه‌لام چون خه‌وبی

وهلی دیوانه =

هه‌رمن وه‌بی شه‌م گراگر‌گ‌ریام

زه‌نگ به‌د نامی نه‌عالمه‌م زریام

مهولهوی =

من نه‌ون وه‌ته‌نگ نه‌فامی یه‌وه

ویم بده‌ون وه‌ده‌س به‌د نامی یه‌وه

وهلی دیوانه =

زوان به‌ ریژه‌ی شه‌که‌ر رازه‌وه

ده‌نگ وه‌سه‌دای خاس وه‌ش ئاوازه‌وه

مهولهوی =

هه‌ر مابیت وه‌له‌فز شه‌که‌ر رازه‌وه

گاجه‌ روی عیتاب گا وه‌ نازه‌وه

له زۆر شویندا وهکو بهرداشتی ناوه روکی لهو شیعراهی وهلی دیوانه
که لکی وهرگرتوه وهک ئەم دوو دپړهی.
وهلی دیوانه =

ئهو شهوشه می بی جه سیابانان

من تۆم کهرد وهشم خهسه روی خانان

من تۆم کهردوهشم شوخ شاپه سهند

نام تۆم جه بهزم نامه وانان وهند

مهولهوی =

من بیم خه ریدار کالای بالاکهت

من بیم وهسه رگهرد گهرد بالاکهت

باعیس گهرمی بازارت من بیم

جه لای ناینه ی رو خسارت من بیم

له لاپهړی ۴۵۰ دیوانی مهولهوی مامۆستا ملاعهبدوالکریمی مودهرپیس
دا تاکه دپړی هاتوه که ئەوتاکه دپړی له پارچه ی (جراخم وهلام.....) ی
وهلی دیوانه دا هاتوه، ههتا له دهستنوسیکی کۆنیشدا من ئەوپارچه یه م
دهست کهوت ئەو دپړه ی تیدا بوو، وادهزانم هی وهلی دیوانه بیت، ئەویش
ئهمه یه :

نهبه رو ئارام نه شهو خاومه ن

چوون چه م گل کهران گلارومه ن

به سهیری له سه رئه م شیعرا نه و چه ندها وینه یتر له م بابه ته، به و
قه ناعه ته ی ئەگه ی ن به راستی مهولهوی به ناگاداریه کی زۆر له شاعیرانی
پیش خو ی دهستی داوه ته پینوسو توانیویه تی رهوتیکی تایبه ت بو خو ی له

ئەدەبى كوردىدا دارىژىت كە ئەمرۆ بە قوتابخانەى مەولەوى دەناسرىت، ئەو ئاگادارىو تواناى دەسەلاتى ئەدەبىيە وای كردو هەرلە سەردەمى خۆيداكارىگەرى لە سەرزۆربەى شاعىرانى هاو چەرخ و پاش خۆيش دانىت، دەبى سا سەرتا جاوى بخشىنىن بەنىو ناسارى هەندى لە شاعىرانى هاوچەرخى و پاش خۆى.

مەولەوى و شاعىرانى هاوچەرخ و پاش خۆى

يەكى لەو شاعىرانە شىخ موحەممەد سالى فەخروالەلمايە بەنازناوى (حەيران) كەبە داخووە تابه ئەمرۆ بە شىوہىيەكى سەرجەم ناسارەكانى جەماومرىو نەكراوو زۆربەيان لە نىو بەيازو دەست نوسەكانا ماونەتەو، مامۆستا (حەيران) ئەگەر چى سالى لە دايك بونى روون نەبوە تەو، بەلام سالى كۆچى دوايى هەر ئەو سالى بوو كە مەولەوئيش لە دونيا دەر چوو، يانى سالى (١٣٠٠ هـ ق) بە گوپەرەى هەندى تى هەلكيشانو وەرگىرانى شىعەرەكانى مەولەوى لەوہى دەكات كاتى فەقىەتى يان تەلەبەگى زۆر پىكەوہ بوون، هەتا لەنامە بەناوبانگەكەى مەولەوى بۆ فەخرول عولەما لە يادى مەردان (٤٢٩ل تا ٤٤٠) ئەو دۆسايەتىو نزيكايەتيمان بۆ دەر ئەخات، لە زۆر شوئندا مرۆف ئەكەوئتە شەكو گومانەوہ لەو شىعەرەى كە زۆر لە يەكەوہ نزيك بوون، كە ئايا مەولەوى پيش حەيران وتونى يان بە پىچەوانە، ئەگەر چى بۆى هەناسەى شىعەرى مەولەوى ديارەو تايبەتمەندى خۆيان هەيە، بۆ روون كردنەوہى ئەم بابەتەيش زۆرگەرام، تا ئەوہى دەست نوسىكمان دەست كەوت كەلە سالى (١٣٧٢ هـ ق) دا نوسرابوو ديارە ئەو مئزوش دەچيئتەوہ بۆ سەردەمى

ژیانی نهو دوو شاعیره، له کۆتایی دا ناوای نوسی بوو (من کلام شیخ
محمودل شیخ امام الدین متخلص به حیران در ردیف بهاریات
معدوم) که نهویش پارچهی (هانا های رفیق زپانه گوشم) بوو، نهوا
لیره دا چهند دپیری له ههردوو یان دینین.

مهولهوی =

هام دهردان نامان نهر مهندنه هوشم

سه دای وهشهن مهیو نه گوشم

چمان زیلهی زهنگ زهواری مهیو

زرنگی قافللهکی وهاری مهیو.....

تانهو شوینهی که ده لیت :

نهمجار وهسوزهن موژهی جوش وهردهم

سه رنوک قه لهم ناخ سو راخ کهردهم

وه بهند دووبال مهینهت جگر

بوورازه تاتای جهوالان یهکسه ر

= حیران

هاناهای رفیق زپا نه گوشم

دهنگی جاگیر بی نه کهلهی هوشم

زاهیر زهم زهمه ی رای زهواریهن

زایه لیهی قهتار نیشتهاریهن.....

ئەمىش تا ئەو شوئىنەى كەدەئىت :
 ئەمجاروۋەموۋەى سۆز سەوداى من
 ۋە تاى بەند كرژ ناھى سىاى من
 بىھەرما گرۆى ئەھل ياران
 بىورازانەۋە تاتاي بارانت
 ھەردوۋ پارچەشيعرەكە زۆرنو ناكرى ھەمويان ليرەدا بنوسىنەۋە،
 ۋادەزانم ئەۋ چەند دېرە لە خۇياندا زۆر شتمان بۆ رون ئەكەنەۋە كە
 ھەيران چەندە ھۆگرى شيعرەكانى مەولەۋى بوۋە، دەبا سەيرى چەند
 دېرئ لەم پارچە شيعرەى مامۆستا ھەيران بىكەين كە ۋەرگىرپانىكى ئازادە
 لە سەر پارچەبەكى مامۆستا مەولەۋى.
 مەولەۋى =
 نازك تەداروك فەسل ۋەھاران
 زەرىف نارايىش ھەردەۋ كۆ ساران
 گول چوون روى ئازىز نەزاكت پۇشان
 ۋەفراۋان چوون سەيل دىدەى من جۇشان
 ھەيران =
 نازك ساراۋ دەشت شىرىن كۆسارى
 سەفای بەھەشتى تىدا ئەبارئ
 گول شىۋەى روخسار ئازىزدەنوئىنى
 بولبول ۋەرويدا ۋەك من ئەخوئىنى

تا ئه شوینه‌ی که ئیمه شیعره‌کانی ماموستا حهیرانه‌مان ده‌ست
که‌وتوون، له زۆر شوینی تردا به‌م شیوه‌یه که‌لکی له شیعره‌کان ماموستا
مهولهوی وه‌رگرتوه، دباسه‌یری ئه‌م دوو دیره‌یش بکه‌ین .
مهولهوی =

قه‌زای په‌نجه‌که‌ت ده‌ک له‌من که‌فی

خه‌یلێ عاجزم سالی‌ده‌ر ده‌فی

حه‌یران =

سانه‌یچی ده‌ی نه‌ی سادهرویش ده‌فی

قه‌زای په‌نجه‌تان له‌ گیانم که‌فی

ئه‌مانه‌و چه‌نده‌ ها وینه‌یتر له‌ ئاساری ماموستا حه‌یران نه‌وه‌مان بۆ
روون نه‌کاته‌وه، چه‌نده‌ ماموستا مه‌وله‌وی ته‌نسیری تیکردوه‌و د‌لو داوو
شوین که‌وتوی بووه .

یه‌کیت‌ر له‌و شاعیرانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی مه‌وله‌وی، ماموستا مه‌لا لوتف‌لای
شیخ‌ول ئیسلامی سنه‌یی ناسراو به‌ سه‌رعی بووه، که‌ به‌رابه‌ری
سه‌رچاوه‌کان له‌ سالی (۱۲۵۰ هـ ق) چاوی به‌ دنیا هه‌ل هیناوه‌و له‌ سالی
(۱۳۱۵ هـ ق) کۆچی دوا‌یی کردوه، نه‌گه‌ر چی ئاساری ئه‌م شاعیره‌ پایه‌
به‌رزه‌یش تابه‌ ئه‌م‌پ‌رۆ به‌ شیوه‌ی سه‌رجه‌م جه‌ماوه‌ری نه‌کراون، هه‌تا
زۆری له‌ شیعره‌کانیشی به‌ ناوی که‌سانیت‌روه‌ له‌ چاپ دراون، بۆ وینه‌ له‌
دیوانی وه‌لی دیوانه‌ ناوه‌ندی ب‌لاوکه‌روه‌ی کوردستان له‌ سنه‌ سالی ۱۳۸۴
چاپی دووه‌م لاپه‌ره‌ی ۱۴۵ پارچه‌ی (گوته‌ن چه‌مه‌نه‌ن) جییا له‌ یه‌که‌م
دی‌ری، تیکه‌لاویکه‌ له‌ مه‌وله‌وی و سه‌رعی، به‌ ناوی وه‌لی دیوانه‌وه‌ له‌و سه‌ر
چاوه‌یه‌دا له‌ چاپ دراوه، ئه‌وه‌ی راستی ب‌ی ماموستا سه‌رعی به‌ زۆرینه‌ له‌

شیعره‌گانی مامۆستا مهولهوی که‌لکی وهرگرتوه، که نه و که‌لک
 وهرگرتفه‌یش یان به شیوه‌ی تی هه‌لکیش بووه یان له سه‌ر نه و ره‌وتو
 بۆچوونانه دارزانی له سه‌رکردوون، ده‌با پیش هه‌مو هه‌ر سی شیعره‌گان
 لێردها بنوسینه‌وه تاکوو زانایانی نه‌م بواره بریاری نه‌وه‌ی ده‌رکه‌ن که نه و
 شیعره سه‌ره‌تا هی کی بووه ؟.

یه‌که‌م چه‌ند دێرئ له شیعره‌که‌ی مامۆستا مهولهوی :

وه‌هاره‌ن سه‌ه‌وزه‌ن ناوه‌ن سه‌رکاوه‌ن

هاژه‌ی وه‌فراوه‌ن شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن

ساقیه‌ن باده‌ن نه‌سیمه‌ن باده‌ن

بوئبول چه‌ ده‌وره‌ی گولان نازاده‌ن

سه‌ه‌نگه‌ن کو‌ساره‌ن سه‌رکو‌ژه‌ن هه‌رده‌ن

خه‌مه‌ن مه‌ینه‌ته‌ن زووخواوه‌ن ده‌رده‌ن

سه‌رعیه‌ن شه‌یدان نه‌جده‌ن مه‌جنونه‌ن

مه‌زاقه‌ن، جامه‌ن، پیا‌له‌ی هوونه‌ن

ئه‌وه‌ی سه‌رعی که‌له‌ روی ده‌ست نوسیکی کۆن نوسیومه‌ته‌وه :

وه‌هاره‌ن سه‌ه‌بزه‌ن ناوه‌ن پای کاوه‌ن

هاژه‌ی وه‌فراوه‌ن شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن

ته‌مه‌ن دووکه‌له‌ن گه‌رده‌ن غوباره‌ن

فرمی‌سکه‌ن چه‌مه‌ن سه‌یله‌ن فواره‌ن

هیج‌رانه‌ن دوورین ده‌رده‌ن فیراقه‌ن

واوه‌ی‌لاو شینه‌ن نا‌له‌ی عوشا قه‌ن

نه‌س‌رین سو‌سه‌نه‌ن نه‌ورۆزگولانه‌ن

ودهنوشه‌ی وه‌شبو گولان هه‌لانن
 دلن هوناونن دینن سه‌یلانن
 که‌مه‌ره‌ن هه‌رده‌ن که‌له‌ن کلانن
 سه‌رعیه‌ن شه‌یدان نه‌جده‌ن مه‌جنونن
 فیراقه‌ن وه‌سله‌ن پاماله‌ن هونن

نه‌وی به‌ ناوی وه‌لی دیوانه‌وه‌ له‌و سه‌ر چاوه‌یه‌دا نوسراوه.
 گولنن چه‌مه‌نه‌ن، گولنن چه‌مه‌نه‌ن
 وه‌ مه‌یلت دینن گولنن چه‌مه‌نه‌ن
 وه‌ه‌ره‌ن سه‌وزنه‌ن ناوه‌ن پای کاوه‌ن
 هاژه‌ی وه‌فراوه‌ن شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن
 ته‌مه‌ن دووکه‌نه‌ن گه‌رده‌ن غه‌بارنه‌ن
 فرمیسکه‌ن چه‌مه‌ن سه‌یلن فواره‌ن
 سه‌نگه‌ن کو‌ساره‌ن سه‌رکو‌نه‌ن هه‌رده‌ن
 وده‌نوشه‌ن شه‌بو‌ن گولنن باوه‌ره‌ن
 سه‌رعیه‌ن شه‌یدان نه‌جده‌ن مه‌جنونن
 فیراقه‌ن وه‌سله‌ن پیاله‌ی هونن

به‌ گویره‌ی دیره‌ی گو‌تایی ده‌که‌وینه‌ شه‌کو گومانه‌وه‌ که‌ نایا هی
 مه‌وله‌ویه‌ یان هی سه‌رعی، که‌چی به‌ گویره‌ی نه‌وه‌ی چه‌ند دیره‌یک‌ له‌وی
 مه‌وله‌ویدا هه‌یه‌ له‌ وه‌ی سه‌رعیدا نیه‌ باوه‌ر په‌یدا نه‌که‌ین که‌ سه‌ره‌تا هی
 مه‌وله‌وی بی‌ت، له‌ لایه‌تریشه‌و مه‌وله‌وی نه‌م شیوه‌ شیعره‌یشی له‌ شوینی
 که‌دا هه‌یه‌، به‌لام نه‌وه‌ی که‌ نه‌م پارچه‌یه‌ به‌و شیوه‌یه‌ به‌ ناوی وه‌لی

دیوانه وه له قهڵم دراوه نووسراوه ته وه و جینگای برپا نییه، بۆ ئه وهی یه کهم ئه و ره وته شیعریه هیچ کاتێ له رهوت یان سه بکی وه لی دیوانه ناکات، دووهه م ئه گهر به وردی سه یری ئه مه ی وه لی دیوانه بکه ین بۆمان دهر ئه که ویت که به ده ست کاریه که وه له ویدا به ناوی ئه وه وه نووسراوه ته وه، بۆ وینه با سه یری ئه م دوو دیره بکه ین !.

مهولهوی =

سه نگه ن کۆساره ن، سه رکۆوه ن هه رده ن

خه مه ن مه ی نه ته ن، زوو خاوه ن دهرده ن

ئه وه ی به ناوی وه لی دیوانه وه نو سراوه :

سه نگه ن کۆساره ن، سه رکۆوه ن هه رده ن

وه نه وشه ن شه و بۆن، گو له ن با وه ره ن

ئه وه ی هه تا به شیوه یه کی ساکاریش سه ری له نیو شیعو ئه ده با هه بی، بی گومان ناریکی و ده ست کاری ئه و دیره ی بۆ دهر ئه که ویت، ئه و که سانه یش تا راده یه به راورد کاریان له سه ر ده ست نوسو به یازه گان کردوه، ئه م جوژه بابه تانه یان زۆر که و ته وه ته به ر چاو که نوسه ران یان میرزایان که ده ست نوسه کانیان دووباره و چه ند باره نوسیان کردونه ته وه هه له ی زۆریان له م بابه ته کردوه، به داخه وه ئه وان هیش که ده ست نوسه گان بازنوسی یان دووباره نوسی ئه که نه وه که م تر ده گه رپن به شوینی ئه وشتانه و هه ر وا له چاپیان ئه دن، که ده بینه هۆی سه ر لی شیواویو سه ر ده رگومی خوینه رانو تیکه لای شیعی شاعیران.

یان لہ دیوانی مہولہوی ناوہندی بلاوکہرہوی گۆران سالی ۱۳۸۲
لاپہرہی ۴۵۶ پارچہی (قوربان چہم چہمش وەتۆ نہکەفتەن) بہ ناوی
شيعره چاپ نہکراوہکانی مہولہوی لہ چاپ دراوہ، کہچی لہ دەست
نوسیکی لای نيمەدا نہو پارچہیہ (۷) دپړو بہناوی سہرعیہوہ
نوسراوہتہوہ، راستہ نہوہی دیوانہکەہی گۆران (۱۳) دپړہ، بہلام لہوہیشدا
گومان لہوہی دہکریت کہ مہولہوی چۆن شيعری خوئی تی ہہلکیش
دہکات، بۆ وینہ.

دیوانہکەہی مامۆستا مودہریس لاپہرہی (۳۰) :

وہرنہ ساچوونکہ ناسانہت دوورہن

را نمہ زانو بہلہد زہروورہن

دیوانہکەہی گۆران لاپہرہی (۴۵۶) :

بہند وەئیحرام بہندکەعبہی حزوورہن

را نمہ زانو بہلہد زہروورہن

نہوہی دەست نوسہگہ بہناوی سہرعی:

بہندہ ئیحرام بہند کەعبہی حزوورہن

را نمہ زانو بہلہد زہروورہن

نہگہر تہواوی شيعرہکانی سہرعی بکہونہ بہردہستی ہہموان
بہراشکاوی دہر نہکەوئیت کہ بہ زۆرینہ تی ہہلکیشی سہرعی لہ سہر
مہولہوی نہکەونہ بہرچاو بۆ وینہ: باسہیری ئەم چہند دپړہی خواوہوہ
بکہین:

مهولهوی==

راحتی جهستهی مهینهت بارهگه م

شادی سهفای دل پرچه خارهگه م

سهرعی==

راحتی دلّهی پرزو وخواهگه م

رؤشنی سوّمای بینای چاوهگه م

مهولهوی==

دیدهم ودیدت شای شیرین چه مان

فیراقت قامهت کهردن وهکه مان

سهرعی==

نهك چوون من دهرن وهخه م پهروهرده

باری خه م قامهت وهکه مان کهرده

مهولهوی==

کای دلّم نهگیچ مهوج فهنادا

مهولهقهن نهبهین خو فو رجادا

سهرعی==

رؤحشان مهولهقهن هاودههواوه

ولگ جهسهشان هاودهدهم باوه

لیردها به جوانی ده نه که ویت سهرعی چهنده پهیرهویو تی هه لگیشی
له شیعرهکانی مهولهوی کردوه، با سهیری نهم پارچه شیعرهی سهرعی
بکهین پاشان بزانیین له چهند دپریدا تیکه لایوو تی هه لگیشی له
شیعرهکانی مهولهوی کردوه.

های چیشهن یاران دل ته م کهردهوه
ناسمانه‌ی چه‌مم هه‌ور ناوهردهوه
گرمه‌و شریخه‌ی چه‌خماخه‌و پاره
برق پزیسکه‌ی شوّله‌ی شهراره
نالهی (صواعق) گنجیای دوودته‌م
غورپشت کوّسار ده‌نگۆ دای که‌له‌م
ورشه‌و پرشه‌ی نارکوّره‌که‌ی چه‌سته‌م
شهراره‌ی لووله‌ی پیّشه‌ی شکه‌سته‌م
شاخه‌و شریخه‌ی بروسکه‌ی ده‌روون
نه‌چه‌م شه‌تاوان جاری که‌رد چه‌ هوون
گیج مه‌دا لافاو هوون دجله‌ی دل
نه‌ فواره‌ی چه‌م هورمه‌شانۆ کوّ
کای دلّم نه‌گیج باد فه‌نادا
مه‌وله‌قهن نه‌به‌ین خوّ فو رجادا
داخه‌م هم وه‌خه‌م قامه‌ت هیلال بوّ
یا‌گرزه‌ی نالهی نامه‌ی جه‌لال بوّ

ئه‌لبه‌ته شیعره‌که (٣٢) دپره‌وزیاتر تا نهم شوینه له شیعره‌کانی
مهولهوی که‌لکی وهرگرتوه که نه‌گهر سهیری لاپه‌ره‌کانی ٢٥ و ٢٦

دیوانه‌کە‌ی مامۆستا عەبدولکەریم بکە‌ین لەو (٨) دێرە‌ی (٥) دێرێ‌ی
بە‌کە‌مترین ئالۆ گۆ‌ڤر لە‌مه‌وله‌وی وەرگێ‌راوه‌، هەر ئه‌مانه‌ له‌ خۆ‌یاندا
وێ‌نه‌یه‌کی بچۆ‌گە‌ن له‌ ئاساری سه‌رعی که‌به‌ راشکاوی شوێ‌ن که‌وتوی
مه‌وله‌وی بووه‌ و هه‌ستی مه‌وله‌ویانه‌ له‌ شیعردکانیدا رە‌نگیان داوه‌ته‌وه‌.

له‌که‌نار ئه‌مانه‌یشدا هه‌بوون شاعیرانی که‌ده‌ربیرینی شیعیریان له‌یه‌که‌وه‌
نزیک بوون، وه‌ک سه‌ید عەبدولحە‌کیمی گه‌ونه‌ تویی ناسراو به‌ مه‌ه‌جوری
کوردستانی که‌له‌ سا‌ن (١٢١٠ هـ ق) دا چاوی به‌ دونیا هه‌ن هێ‌ناوه‌ و له‌
سا‌نی (١٢٨٥ هـ ق) کۆ‌چی دوایی کردوه‌ نیدی نایا له‌ گه‌ن مه‌وله‌ویدا
دۆ‌سایه‌تیو مراده‌یان بووه‌ یان له‌ یه‌کتر که‌لگیان وەرگرتوه‌ یان نا ؟ روون
نه‌بوته‌وه‌، به‌لام به‌ گۆ‌یره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ مه‌ه‌جوری ماوه‌یه‌ له‌بیاره‌ ده‌بی
بێ‌ گوومان له‌ نزیکه‌وه‌ ناشنایی له‌ گه‌ن مه‌وله‌وی دا هه‌بووه‌، به‌ هه‌رحال
زۆ‌ر شیعیریان هه‌یه‌ له‌ باری ناوه‌رۆ‌کو رواله‌ته‌وه‌ له‌یه‌که‌وه‌ نزیکن وه‌ک.

مه‌وله‌وی ==

قیام دهره‌به‌ژن ئه‌وقه‌دوقامه‌ت

قیامه‌ت قام دهرپه‌ری قه‌د قامه‌ت

مه‌ه‌جوری =

ئیزهار که‌رده‌بی‌ت په‌ی ده‌وای زامه‌ت

جه‌نیمه‌ شه‌ودا قیام که‌رقامه‌ت

مه‌وله‌وی ==

نه‌په‌ی چه‌م سورمه‌ی گه‌رد پالاته‌ن

نه‌په‌ی گیان قوربان به‌ژن پالاته‌ن

مههجوری=

چه م م چه مه رای گهر دپالاتهن
رؤحه که م مه حروق به ژن بالاتهن

مهولهوی=

بجوشؤ هه رکه س ومقده ناله ی ویش
بنوشؤ هه ر که س وه پیا له ی ویش

مههجوری=

هه رکه س به قه دهر ئیستعداد ویش
چه رای نیکو به د پا بنیؤ نه ویش

به سهیریکی نه و چه ند دیره بؤمان دهر نه که ویت نه گهر که لکیشیان
له یه ک وهر نه گرتبی ههستی شاعیرانه ی نه و دوو شاعیره له یه که وه زؤر
نزیك بوون.

یه کیتر له و شاعیرانه که هاوچه رخی مهولهوی و زؤریش دلو داوو
شوین که وتوی بووه، میرزا نه ولقازدی پاره ییه میرزا که له سالی (۱۲۴۰هـ
ق) دا چاوی به دونیا هه ل هیناوه له سالی (۱۳۲۶هـ ق) دا کؤچی دواپی
کردوه یه کی له شاعیرانی خوش زهوق وخواهن نه سهرو به دسه لات بووه، له
شاعیره کانیدا له مهولهوی که لکی زؤری وهرگرتوه، هه ندی جاریش به
ریزه وه ناوی هیناوه بؤ وینه :

راسهن نه جای دهنگ نه پای ناموشؤن

فه رموده ی (مه عدووم) شامل هه روه تون

(مهرگ بی وادمت عهجهب رهنگی رهشت
شین وست نهودنیا شادی نهو بهههشت)

راسته میرزاو مهولهوی هاوچهرخ بوون و ههتا شیعریشیان پیکهوه
ههیه، بهلام میرزا نزیك به (۲۶) سال پاش مهولهوهی کوچی دوایی
نهکات، ههر لهو سهردمهیدا یه که دهلیت.

فهرمودهی (مهعدووم) سهرای خاک ماوان
دهک وهرهحمهت بو جهخاس فهرماوان
(دهرون وهمهودای دوریت بیهن ریش
ههی خاکم وهسهرسهوقاتم پهی چیش)

یان لهجینگایهتردا دهلیت :
شهوان تابه رو یادم جهلاتهن
دهک به رهحمهت بو (مهعدوومی) واتهن
(ج حاجهتهن دهس پهی قهلم بهروون
یادم نمهشی جهنیت یاد کهروون)

له زور شوینی تردا شیعیکی به ئالو گوپیکی کهمهوه هیناوهو ناوی
لی نهبردوه وهک.

مہولہ وی ==

ھیج مہوہر و تہنگ ویانہ شہوہ

پہریٰ بہ لہ دیم بکیانہ شہوہ

میرزا ==

ھیج مہوہر و تہنگ ویانہ شہوہ

پہریٰ بینایش بکیانہ شہوہ

مہولہ وی =

سہوزہ وستہن فہرش ئہو چہ مہن دہس دہس

گولان جام و ہدہس بوتبولان سہرمہس

میرزا =

سہوزہ وستہن فہرش ئہو سارادہس دہس

گولان جام و ہدہس بوتبولان سہرمہس

مہولہ وی =

بالاخانہی چہم دیوانہ کھی تو

بانہ ناو وہ گل ئاسانہ کھی تو

میرزا =

بالاخانہی چہم چہمہ پراکھی ویت

گل بانی وہ خاک تو زپاکھی ویت

مهولهوی =

شهزادهی ناهیر دلہی پر دہردم

تہ پھدووی دووگھل ہناسہی سہردم

= میرزا

تہ پھدووی دووگھل دووخانہی دہردم

کزی رھشہبای ہناسہی سہردم

ہہروا کہ وتمان راستہ میرزا هاوچہرخی مهولهوی و بہرابہری ہہندی
بؤ چون زؤریش پیکہوہ بوون، ہہر نہو تیکہ لآویو پیکہوہ بونہش
بوہتہ ہؤکاری کہ میرزا ج لہ سہردہمی ژبانی هاودہمی مهولهوی و ج
پاش نہوہی کہ ماوہی ۲۶ سالی بووہ، وەك نہوینداریکی شیعہکانی
مهولهوی بہم شیوہیو چہندہا وینہیتر بہ جوانی توانیویہتی شیعہکانی
خؤی بہ وتہ شیرینہکانی مهولهوی رازاوہتر بکات.

یہکیتر لہو شاعیرانہی هاو چہرخی مهولهوی، جہہان ناراخانی
پاوبیہ، جہہان نارا نہگہر چی ہہندی لہمهولهوی بچوکتہ بووہ بہ
داخوہ نہسالی لہ دایک بونی نہ کؤچی دوایی بہ راشکاوای روون بوہتہوہ،
تہنہا نہوہی هاوسہری شہرف المولک بووہو پاشان کہلہو جیبا نہبیتہوہ
نہبیتہ هاوسہری حہیبہ لآخان، جہہان ناراخانی یہکی لہ شاعیرانی
خؤش زہوقو ہست ناسکی سہردہمی خؤی بووہ، کہنہویش بہداخوہ
تابہ نہمرو بہشیوہیہکی گشتی ناسارہکانی جہماوہری نہکراونو
نہکہوتونہتہ بہردہست، ہہتا لہوی دہچیت کہ زؤریکیشیان لہ ناوچوون،
ہہربہوہیشوہ ہناسہی شیعہکانی مهولهوی لہ ناسارہکانیا بہرچاو

ئەگەوئیت، بۆوئنهله پارچەى (پائیزدا) پەنا دەباتە بەر شیعەرەکانى
مەولەوى و دەئیت.

فەرمودەى مەعدووم شیرین گیانیم

فەرمودەى ئەوین ورد زوبانیم

هەئۆ زەدەگەى تەرسیاکە وئیم

درۆ بۆ یا راس هەوسیاکە وئیم (

لەشوئینى كى كەى شیعەرەكەیدا كەلك لە بەشیکى دئیرى مەولەوى
وهرنه گریت وهك دەئیت:

مەولەوى =

هیچ مەوەرۆتەنگ ویا نەشەو

پەرى بەئەدیم بکیانەشەو

جەهان نار =

هیچ مەبەر وەتەنگ چەرخ چەواشە

عالم کول مەبۆ وەزەربى خاشە

یان باسەیرى ئەم چەنددئیرەى خوارووە بکەین کەچۆن لەمەولەوى

کەلکى وەرگرتووە بى ئەوەى ناوى لى بەریت.

مەولەوى ==

کام زام بى جەتۆ من نەبیم نەسب

جەفا هەر وەمن وەفا پەى رەقیب

جههان ئارا =

من بادهی چهسرمت هیجرانت ودردم

جهفات پهی من بی سهفات پهی مهردم

مهولهوی==

تهنیای چهقیقهت نهردئ بشانو

من و تو چهبهین من و تو سانو

جههان ئارا=

عهرزه وهههرنوع کاری بسازین

من و تو چه بهین من و تو نازین

مهولهوی =

شهرتم شهرتیوهن مهجنون شهرت کهردهن

لهیل من تۆنی تاوهرۆی مهردهن

جههان ئارا=

شهرتم شهرتیوهن من شهرتم کهردهن

عههدم شهریکهن تاوهرۆی مهردهن

ناتوانین به راشکاوای بلین تهواوی نهوانهی له مهولهوی به
 قهرزگیراون، نه مکانی ههیه زۆرئ لهوانهیش بۆچونی خوئی بن وئاگای
 لهوی نه بویی که مهولهویش وای وتوه، بهههرحال نهگهر سهرحه می
 شیعرهکانی جههان ئارامان دس کهوتایا زیاترلهوی نزیکایهتی نهودوو
 شاعیرهمان نهکهوته پيش چاوو نهوکه لک وهرگرتهمان روون نهکرده وه.

نہمانہ و زورکھ سیرتھر لہ سہردہمی ژیانی مہولہ ویندا ہۆگرو دئۆ
داوی شیعرہکانی بوون کہ ناکرئ لہوی زیاتر لہ سہری برپۆین، نہو جۆرہ
کہ لک وەرگرتنہش پاش گۆچی داوی ہەر بہردہوام بووہ، نہمپۆیش زۆرئ
لہ لایہ نگرانو ہۆگرانی نہدہبی کوردی بہ شانازی دہزانن کہ خۆیان بہ
قوتابیہکی نہو قوتابخانہیہ دابنئین و پەیرہوی نہورہوتہ نہدہبیہ بکہن.

KRD

سه‌رچاومگانی نهم وتاره

- دیوانی مهوله‌وی ماموستا مودهریس ناوندی بلاوکه‌ره‌ودی موحه‌مه‌دی سقز
 دیوانی مهوله‌وی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی گۆران سالی ۱۲۸۲
 لیككۆلینه‌وده‌و بشکنینی شیعره بلاونه‌کراوده‌گانی مهوله‌وی حکیم مه‌لاسالح
 ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی سالی ۱۲۷۶
 دیوانی بیسارانی حکیم مه‌لاسالح سالی ۱۲۷۵
 دیوانی میرزا نه‌ولقازری پاودی موحه‌مه‌د ره‌شیدی نه‌مینی ناوهندی بلاوکه‌لاوه
 مه‌لیه‌ندی روشنبیری هه‌ورامان سالی ۲۰۰۸
 دیوانی وه‌لی دیوانه‌(کرماجی ناوهراس‌ت وه‌ه‌ورامی) وه‌رگیرانی رازی ناوهندی
 بلاوکه‌ره‌ودی کوردستان
 که‌شکۆلی هه‌ورامان ناماده‌ی چاپ موحه‌مه‌د ره‌شیدی نه‌مینی
 دیوانی حافظی شیرازی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه نه‌یستانه جه‌م سالی ۱۲۸۵
 مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی مه‌ولانا جه‌لاله‌ دینی به‌لخی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی جاوید
 ۱۳۶۸
 -چوارینه‌گانی خه‌یام (فارسی و کوردی) شیخ سه‌لام ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی شفقان
 سالی ۲۰۰۷
 دیوان مه‌هجوری کوردستانی جه‌میل نقشبه‌ندی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی نه‌حمه‌دی
 سالی ۱۳۷۱
 -وتاری بنا جویان نه‌ی حه‌بیب اله مستوفی سالی ۱۲۸۷
 -خه‌سره‌وشیرینی خانای قوبادی مه‌حمه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی
 سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی
 سه‌حه‌وت به‌نی سیدزاده‌ی هاشمی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی نه‌میرکه‌بیر سالی ۱۳۶۵
 -به‌که‌نگ وه‌رگرتن له‌ جه‌ند نوسخه‌ی ده‌ست نوس و به‌یازی کۆن

مہولہ کی

شاعر و دانا و زانا و نڈاز بار کی رسنہ و وشہ

د. عاسی عبدولکھریم

من بہش بہ جانی خوم لہ ناستی ندم زاتہ بہرزو شاسواردا واقم ورم اوہ
نازانم چی بنووسم خواہہ ہیزی ئینشایہ.

بینویست بہوہ ناکات کہ من باسی نہوہ بکہم کہ ناوی چیہ لہ کوی
لہ دایک بووہ لہ لای چہ ند مہلا خوئندویہ تی نہ سہ بہی کیئہ.

نہم پیاوہ قارہ مانہ ہہ تا ہہ تایہ شیعہ کانی سہرچاوہ یہ کی گرنگ و
بی وینہن بو میلہ تی کورد جینی

شانازیہ و سہر بہرزیہ بو نیمہ کی کورد.

ہہ موو میلہ تانی جیہان ہہ ریک شاعیر و نہ دیسی خوی ہہ بووہ
بہ دریزی میژوو.

مہولہ کی بہ پینی نہ و قوناغ و سہر دہ منہ کی کہ تیدا ژیاوہ دہ توانین بلین
بہ ہر دہ مندیکی نہ و تو بووہ

کہ شور شیکی بہر پیا کوردوہ بو پہر سہ ندن و گہ شہ کردنی شاعر و نہ دہب
لہ و سہر دہ مہ دا.

نیمہ ہہ موو لہ پیشی قوناعہ کانی ژیا نمان ناو بانگی چہ ندین شاعیری
عہرہب و فارس و تورک و روس و ہیند و میلہ تانی کہ مان بیستووہ بہ لام بہ
بو چوونی من مہولہ کی گہر لہ ناستی نہ وان بہر زتر نہ بی لہ ناستی نہ وان
دایہ.

نیمه‌ی کورد به حوکمی نه‌ودی که به‌رده‌وام له‌ژیر ده‌ستی داگیر
که‌ردابووین و خاکه‌که‌مان دابه‌شکراوه هه‌لو مه‌رجی نه‌ودمان بو‌نه‌رده‌خساوه
که‌ سنوور ببه‌زینین و ده‌نگی خو‌مان له‌هه‌مو‌بو‌واره‌کان بگه‌یه‌نین به‌میله‌تانی
دراوسی و جیهان.

گه‌ر بی‌تو هه‌ل بره‌خسایه شی‌عری نه‌م شاسواره بگه‌شتایه به‌نه‌دی‌ب و
رۆش‌نبیری میله‌تان نه‌وا دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بوایه وه‌رب‌گیرد رایه‌ته سه‌ر
چه‌ندین زمانی جیهانی و سو‌دی لی وه‌رب‌گیرایه.

نیمه‌ی کورد شاعیرمان زۆره و زوریش بووه به‌لام به‌زاراوه‌ی ماچۆیان
گۆران له‌میژوودا تاوه‌کو نه‌مرۆ

که‌س نه‌بووه که‌له شاعیریدا وه‌ک مه‌وله‌وی بی‌ت، نه‌م دانایه وه‌ک
نه‌ندان‌یارنیک رسته‌ی بیکه‌یناوه له‌ وشه‌ی نه‌وتۆ که‌وه‌ک خشت دیقه‌تی بده‌ی
ته‌نها نه‌ندان‌یارنیک رسته‌و وشه‌ ده‌توانی نه‌م جو‌ره به‌یت و هۆنراوه‌و شی‌عرانه
بنوسینه‌وه ده‌رباره‌ی هه‌موو بو‌واره‌کانی ژبان شی‌عری نوسیه‌وه‌ته‌وه به‌ پینی نه‌م
سه‌رده‌مه. نه‌م زاته قاره‌مانه هه‌ر له‌متدانییه‌وه به‌هرده‌مه‌ندی لی بده‌ی کراوه
قۆناغ به‌قۆناغ زیاتر شی‌عه‌کانی په‌رده‌ی سه‌ندووه.

نه‌وه‌ی له‌زاراوه‌ی گۆران شاره‌زای هه‌بی که‌دیوانی مه‌وله‌وی ده‌خوینینه‌وه
له‌هه‌ر دیریکدا چیژو تامینکی تاییه‌تی بده‌ی ده‌کا له‌وشه‌کاندا، یان له‌یه‌ک
دیره شی‌عیریدا ده‌توانم بلیم ده‌توانریت سه‌باره‌ت به‌یه‌ک دیر شی‌عری
مه‌وله‌وی پله‌ی زانستی ماسته‌ر وه‌رب‌گریته، یان له‌شیتته‌نگردنه‌وه‌ی یه‌ک
هۆنراوه‌یه‌کیدا به‌وردی پله‌ی دکتۆرا بدریت به‌وه که‌سه‌ی نه‌م کاره نه‌نجام
ده‌دات نه‌مه‌ش له‌خوبایی بوون نیه.

هه‌موو که‌سێک ژبانی خو‌ش ده‌وینت که‌ پیر ده‌بیته هه‌ست به‌لاوازی و
په‌رکه‌وتنی خو‌ی ده‌کات چه‌ندین شت له‌میشکی دا که‌نه‌که ده‌بیته به‌لام
نازانیت چون ده‌ری بپریت به‌لام مه‌وله‌وی زۆر به‌وردی ده‌نیت :

نازیز دیارن وادہی لوامہن
نہ لودای ناخر ناما و نامامہن

واتہ نازیزم دیارہ کاتی کوچ کردنم ہاتوہ . دوا وادہی کوتایہو
کؤچیکہ کہ گہرانہ وہی نیہ لہ شوینیکی کہش دا دہفہرمویت /
ناخر سہفہرن راخہیلنی دورہن
مہنزل بی پایان توشہ زہرورہن

واتا سہفہری کوتایم بہرہو شوینیکی زور دورہ . مہنزلنیک یان شوینیکی
بی سنورو فراوانہ حہ تمیشہ دہبیت برؤم . ہہموو کہسیک لہژیاندا توشی
خوشی و ناخوشی دہبیت ہہریہکیکیش بہ پینی توانای خوی سکالا دہردہبریت
لہکاتیکدا کہژیان نازارو نہشکہ نجہی دہدات /
نہ مجار سہخت تہرہن زامم لہ جاران
چل مدو دایم چون گہستہی ماران .

واتا زامی نہم جارہ لہ جاران سہخت تہرہو زیاتر نازارم دہدات
نازارہکشی بہوہ تہشبہہ دہکات وک (گہستہی ماران) واتا نہو شوینہی
کہمار پیوہی دہدات پل دہدا .

تادہگاتہ نہو ناسہی کہ زور ہل نہچی دہفہرمویت /
مہینہت سہربہرہن شادیم زگارہن
ساقی ! جامہکات نہم جا وہکارہن

واتا مہینہ تی سہر کہ شہ خوم لی ناگہ یہ نت و شادیمی رہوانوہ تہ وہ .
ساقی فریبام کہ وہ جامی مہیم بہری و نہم جارہ ہیوادارم جامہ کہ ت
بہ کاری واتا سہر خوشم کات . بہ مہش دانا مرکیتہ وہو دہ لیت .
تا مطرب وہ ساز خہ نچہ رہی بی گہ رد .
ہوردو مہ قامی دہوا کہ زور دہرد

واتا نہی مطرب (گورانی بیژ) بہ قورگی بی گہ ردن واتا دہنگی زولانت
مہ قامی بلی و دہردہ کہم تیمار کہ .

نہم نہ ننداز یارہ کہ نارہ زووی جوشی دہداو بیری کہ سینک دہکا دہ فہ رموی /
قیبیلہم بہو نہ جہد بی ہہ متای فہ ردن
سہو گہ ند یہ کیبویہن چہ نی توم وہ ردن

واتا قیبیلہم بہ خوی نہ جہد (تاک) کہ وینہی نیہ ہیندہی سہنگی کیوان
بیرت دہ کہم وہ یادت دہ کہم .

یان زیاتر سوزی خوی رون دہکاتہ وہ دہ لیت /
شہوان تا وہرو فکرم جہ لاتہن
رؤحی رہوانم نہ خاک پاتہن

واتہ شہو تا وہک روژ دہ بی تہ وہ بیر و ہوشم لای تویہ تارادہ یہک باوہر
بکہ روحم لہ ژیر خاکی پیتا دادہ نیہم .

لہ شونینیکی کہ دا دہ فہ رمویت /
نہ سال و نہ مانگا نہ ہہ فتہ نہ شہو
نہ ساتی نارام نہ دہ قیقہ خہو

لہم دیرہ دا بہ توانایی نہم کہ لہ شاعیرہ دکات کہ زمہن (کات) چون
دابہش کراوہ ہموی لہ یہک دیر دا کو کردوتہ و ہو ناراستہی نہ و کہ سہی
دہکات کہ بیری دہکات و دلینت نہ سال نہ مانگ نہ ہفتہ نہ شہوان
نہ سہ عاتیک نارام نیم تہ نانہت دہقیقہ یہ کیش خہوم نیہ بہ ہوی دووری
توہ.

تاوہ کوو لہ کوتایی ہونراوہ کہ دا دلینت /

بہ سہرگہ ردت بام نہ رواحہ کہی ویم

جواب صہریج بکیانہ پـہریم

دلینت لہ دہورت گہریم یان بہ قوربانیت ہم نہی نہ رواحہ کہم شہرمو
لیئرہ دا خوی تہنہا روحیکہ دہیکاتہ کوو دلینت (نہ رواحہ کہم) واتہ
ہہرچہ ندی روح شک دہبہم یان ہہمہ.

چاوہروانی و ہلامتم چ جوہرہ و ہلامیک صہریج واتا ناشکراو روون نکات
لیدہ کہم نہ و ہلامہم بوردواتہ کہ

وہکو لہ پیشہ کیہ دا نامازہم بو کرد نہم زانایہ سہ بارہت بہ ہہمو
بوارہکانی ژیان شیعی نوییوہو دای رشتوہ.

نایینی، سوز، خوشہ ویستی، وہ فاداری، خواپہرستی، شین، زہماوہن،
کوسپ، کارہ سات، ستایش، و ہسفا..... تا نہم پیاوہ مہزنہ من بہ
دیاریہ کی دہزانم ہہرچہ ندہ باس بکری تہواو نابی و کوتایی پی نایہیت و
سنووری نیہ. بویہ من تہنہا نہم ریچکہ یہوہ باسی دہکہم ہیوادارم ہہر
یہ کییک لہ نیمہ لہ ریچکہکانی تردا باسی بکہین و لیکیولینہوہی لہ سہر
بکریت تاوہ کو بتوانین ہہقی نہم دانایہ بدہینہوہ بہ راستی میللہتی کوردو
مرو قیایہ تیش قہرزاری نہم پیاوہ بہ توانایہن. چونکہ نہ دہبی کوردی و ہک
سامان دہولہ مہندی کردوہو گہر بیت و شیعرہکانی و ہر بگیردرینتہ سہر زمانی

میلەتەکانی جیهان سامانی ئە دەبی ئەوانیش دەولەمەند دەکات ئە شوینیکیدا
دەفەر مویت /

ئازیزم ناھیر دوری بالای تو
جەستەم کەرد وە بوول شەمال بەرد پەیی کو

باشە ئەبیت ئەمە ج خوشە ویستیەک یان ئەوینیکی بی که ئەم زاتە ی وا
پەرۆش کردوووە کەبگاتە ناستی ئەوہی ئیرەدا دەلیت
ئازیزم ، خوشەویستەم ناگری دووری بالای تو جەستەمی ، یان ئە شمی کر
بەخۆلەمیئ شەمالیش رامالی کردوو برد بو کیوان ، یان کە دەلیت /
شاخە ی شریخە ی بروسکە ی دەروون
ئە چەم شەتاوان جاری کەرد چوون هوون

ئیرە دا وەک کەش و ھەوا ناسیئک باسی شریقە ی ھەورو باران دەکات
کە لە زستانی سەخت دا روو دەدات. دەلیت شریقە ی بلیسە ی ناو دەرو ھاتە کار
لە چەم و دۆلدا لافاوی خۆینی منە وەک لا فاوی بارانی زستان ئەم جۆرە
ھەستە مەگەر تەنھا بەم دانایە بەم جۆرە ئەندازیاریە بوتریت ئە توانای
کە سدا نیە.

ئەم زانایە ھەرچی وشە ھەییە لە غاوی کردوووە بە ئارەزووی خۆی بە کاریان
دەھینی ئە ھەر شوینیکیدا مەبەستی بی. فەرەموون براوانە ئەم دیرە /

مەوج مەلو لافا و هوون دجلە ی دل
نە فوارە ی چەم ھوور مشانو گل

دەلیت لافا و شە پۆل دەکا لافاوی چی لافاوی خوین ئەدنی دا وەک رویاری
دیجەلە. چەم فوارە دەکا واتە ھە ل دەچی و گل ھە ل دەکەنی و رامالی دەکا.
لە شوینیکی کە دا گلە یی دەکا لە خوشە ویستە کە ی و دەنی /

تویج ئینسافت بۆ ھەنی و دەسەن و دەس
بالھە جە دوریت ھاییم وە قە قنەس

دەلی تۆسقالیک ئینسافت بی واتا بەرم بە بەسە توانام ئەما وە ئالا
لە دووری تۆی ئەوەتا بویمە بە خۆلە میش ھیندە سووتام لە دووری تۆ.
لە ھەر دیریکدا سۆزی خۆی بە جوریک دەردەبیری و ئاراستە ی
خۆشەویستەکی دەکات لیرە دا پرسیار لە خۆشەویستەکی دەکات دەلیت /
تاکی چۆن مەجنوون ویل ھەردان بێ ؟
تاکی خەم زەدە ی بار ھیجران بێ ؟

دەلیت تاکی مەجنوون مە ھەردەو چۆلەو سەرگەردان بێ ؟
تاکی خەم و پەژارە میوانم بێ و ھیجران یان دووری تۆ و ابیت بە بار
بەسەر مەو.

لەم دیرە شیعەرە دا ئەوەتا بەشیوەیەکی تر باسی حالی خۆی دەکات وە
دەلیت

بەزەبیت بەیو وە جەستە و حال
ریشەم بەراما ھەرەس وە مال

دەلیت خۆشەویستم بەزەبیت بی بە جەستە و بە حال، ریشەم ئە
رەچە ئەکەو و دەرهینا و مائت رماندم و ھەرەسی ھینا یان بامالم
بەرمی. بەوردی تەماشای ئەو دیزانە بکەین کە پاس کران دەبنین ھیندە
بە جوانی دایرشتوون لە ھەر دیریکدا بەشیوەیەکی سۆزی دەروونی خۆی
دەخاتە روو، لەم باوەردام کە ھیج شاعیرەکی نەیتوانیوە خۆی لەو بواری بەدا.
لەسەرەتای میژوو وە تاکو ئەمرۆ مەرووف ھەستی خۆی دەربیریوە لەھەموو

بواره کانی ژیاندا به شیعریی به نیکار کینشی بی به پیکه ر سازی بی، یا به مؤسیقا، یا به گۆرانی، یا هه ریه ک به پی ی توانای خوی.

له بواری شیعردا ده توانین بلین نیمه ی کورد قه رزاری نهم زاته یین وه نه رکی سه ر شانمانه شیعر ی نهم که نه شاعیره مان بگه یه نین به میلیه تانی جیهان و شانازی پیوه بکه یین. نه گه ره ب نه بو عه لای مه عه ری، یان موته نه بی، یان نه بو فیراس نه لجه مه دانی.

نه گه ر فارس سه عدی شیرازیان هه یه، نه وه ته نها مه وله وی نیمه یه شایه نی نه وه یه باسی بکه یین وه ک کیوی قه ندیل به و په ری سه ره رزیه وه. نیمه که مه تر خه مین له زۆر بوارد، به لام کاتی نه وه هاتوو ه چاره سه ری که م و کوریه که نمان بکه یین خۆمان بگه یه نینه ناستی میلیه تانی جیهان، چونکه نیمه هه ج فه قیر تر نین له و میلیه تانه خاوه ن سه روه ت و سامانی میژوو یی و نه ده بی زۆر یین. با چاکی لی هه لکه یین و خه مه کا نمان بکه یینه گر بو پرکردنه وه ی که لینه کا نمان و ناوړیک بده یینه وه بو خۆمان و به هیوا ی نه وه مه نهم دیداره بییت به سه ره تابه ک بو هینانه دی هه موو ناواته کا نمان.

وه ک نامازه مان بو کرد نهم زانایه نهم دانایه نهم شاعیره نهم که نه پیساوه ده ریایه که من ته نها باسی یه ک دتۆپه م کردوه. هه زاران سلاو له رۆحی مامۆستای پایه به رز خوا لی خوشبوو (مه لاکه ریمی بیاره) که یه که م دیوانی نهم شاعیره ی چا پکردوو ه.

لہ سہر چہند دیر کی لہ ئاسار کی مہولہ وی

مہا! مؤمنی نووری

نہ گہر بیٹو لہروانگاہیہ کی وردبینانہو لیکن لہرانہوہ سہیری نہدہبیاتی
کوردی بکہین بۆمان دہرئہ کہوی کہبہ ہہزاران شاعیرو نووسہرو لیکن لہرو
کہسایہتی پایہ بہر زمان ہہبہوہ، کہہہر کام بہگویرہی خویان بۆبہرہو
پیش بردنی نہم کاروانہ ہہنگاویان ہہلگرتوہ ونہسپی خہیالی خویان تاو
داوہو جہوہرہی پینوسیان ہیناوتہ گہر، کہچی زور کہمن نہوانہی لہم
ہوارہدا بہسہرمہنزل گہیشتبہن.

یہکی لہو کہسایہتیہ پایہ بہرزانہی نہم مہیدانہ کہبہہاسانی
توانیویہتی لہم ریبازدہدا سہر بہرزانہ لہناستیکی سہرہوی نہم ہوارہدا
خوی بہدہرخات، مامؤستا مہولہوی تاوگوژیہ دیارہ مرؤفیکی ناوا
کہمتر کہسی ہہیہ ناگاداری لہ سہر ئاسارو ژیاننامہی نہبی، وادہزانم ئیدی
خۆخہریک کردن بہو بابہتانہوہ، کہلہ زور شویندا باسی لہسہر کراوہ
پات کردنہوہیہ، بہس ئیمہیش راستہو خۆ دہچینہ سہر کورتہ باسی لہ
سہر چہند دیر کی لہ ئاساری مہولہوی.

چہند بابہتیک لہ فنونی نہدہبی مہولہوی

کہمتر کہسیکمان ہہیہ لہ نہدہبیاتی کوردیددا توانی بیٹی وہک
مہولہوی لہ نہوپہر سادہگہری و نہرم و رہوان ہونی شیعریدا فنونی

ئەدەبى وەك كىنايە و جىناسو ئىستعارە و تەشبىھو موعەماو تەۋاى و
تېباقو..... بەكار بگرىت بۆ وئىنە موعەما يان مەتەل.

سەرۋەبان عەين عەينم خەم وەردەن

ھوون نەچەمەى عەين نەعەين سەرکەرەدن

يەند دەردو ئاھو عەين كەرەدن بى نوور

وەختەن ھەشت كەم بۆ نەپەندەى مەشھوور

جوابى ئەم مەتەلە (پەنج فەرزەى نوپزە) كەبەم شىۋەيە لىك
ئەدرىتەۋە، واتە سەرم لە سەرلاشەى چەماۋەيە كەۋەك پىتى عەينى لى
ھاتو، خويناو يان لى دىتە خوارى و لەبەر ئازارو ژانى ژيان چاۋەكانم
روناكيان تىدا نەماۋە، كاتىكە رەوناكيش نابىنم ھەشت رەكاتى
روژگەنيمەرۆۋعەسەرە لەپىنج فەرزەى مەشھور كەم ئەبىتەۋە.

رەم كەردو مدرا و ديا وەمەس مەس

پەى ھەرد بارگەى تۆ گۆمەتش بەست

ئەمە جىيا لە ھەندى زەرافەت كارى ئەدەبى وشە گۆمەتە ھىناۋە يانى
لە ھالەتى دەرچوون كە ھىچ نوسەرو شاعىرىك ئەو وشەيان بە كار
نەھىناۋە، كە ئەم جۆرە بابەتەيش لە شىعرى مەولەۋى دا بەزۆرىنە لە
بەرچاۋ ئەكەون.

يان

نزول كىشادەس بەختم نەراى بەد

باى ئەدەب نەراى عەدد كەرم رەد

ناگا وهفهریب پهشت پا دا لیم

من وست وهگنجاو قهلهندهری ویم

دهلیت من به ئەدەبەوه گەرەکم بوو پی له رادهی خووم زیاتر
دریژبەکم، که چی هاتنه خوارهوه دەستی بۆ دریژ کردم ومنی خسته نیو
گنجاوی کردەوهی خووم.

یان

دوو ئەبرۆی سیای موژان چهریده

نهرای بهندهگیش قهتران دیدە

(سیا) استعارهیه تامه بۆ ئابرو (موژان چهریده) تشبیهی ئەبرۆکانی
یاره به نهچیری که به خواردنو سهرقترکردنی برژانگهکانی خووی خهریک
کردوه و راشی یان سیاهی چاوهگانیش وهک کۆپلهیه له ژیر پندایه،
ئەوههه مو کینایه و تشبیهی و ئیستعارهیه بهونهرمو رهوانیه لهو دپردها
بهکار گیراوه.

باش ناگاداری ئەوهیشین لهم جووره لیک دانهوهیهدا به شیوهیهکی سهر
پیی ناتوانین به وردی بچینه نیو کاکلهی باسهکهو لیکیان بدهینهوه،
بهس بهباشترین رهوت که لک وهرگرتن له کهمترین وتە به باشترین
شیوهیه ئەگەرلهتوانامانا ههبی؟!.

ئەرسەد هەرکەسی پە ی ویش وەرەون

وهقیمەت نیەن ئیخلاص هەساوەن

ئەوکاتیه ئیمەش به دل و دەرونیکی بی گەردەوه لاپەرەکانی
گولزازی رازاوهی ئەدەبی هەل ئەدەینهوه وهک ئەوینداریکی پیری

عیرفانی تاوگۆزی به دلۆپئی له چاوگهی ههردهم رهوانی گلپهی گری
ئهوینی پئی دانهمرکینین وله روانگای بازارپکی مهولهویانهوه دهئیم.

سهفات جهفادهرومقهفای ههستی

نۆشانۆشت بۆ دهواچهی مهستی

ئهو مهیه کامهیه که مهولهوی کاتی ئهیگری به دهستهوهلهخۆشیان
شهپلاخی ئهدا له بناگیوی ههستیو دنیا له بیر خۆی ئهباتهوه، سادهی
بهههزارحال نیوه گیانیکم تیدا ماوه، سامهیگیر هوارم وهلای تو وادهی
کهرانته به پیالهی مهی ژهنگی دلمان بمانهوه، لیرهدا ئهوپرسیاره دیته
ئارا که ئهومهیه کامه وازهنگی دل رامال ئهکات، باهر له خودی
مهولهوی ئهوجوابه بگرینهوه .

ئاخرسهرمهشقهن بهرئ مهیخاران

واردی ویهردی و یاردهی یاران

جوون نهدل شنۆی مهزهی مهی داران

بدیه جۆن وهتای لۆنگی مهویاران

ئهوانه کامن له زستانپکی سهردا که گنجیای لول گنجی کلێلهی کاوان
شاخ و داخ و تاقچهی موغارهکانی سفید کاری کردوه به تای لۆنگی
رادهبویرن، ئهمانه ههر ئهوانه که پێش ئیمه ریبازی دلداری ههتاییان
ههئبژاردو به رێ کهوتن و ئهوهیان کرد به سهرمهشق وئاخرین پیالهی
ژیانیان خواردوهوه.

دیرهن با ئیمهیهج نهی گوزهروهوه

جامی ودهس نین دهس وهسهروهوه

هەرلەم روانگایەووە بەئامۆزگاریە زیاتر وریامان ئەکاتەو، کە هەرچی
لەسەر ئەم ئەرزەدا بووو بەچاو بینراوێ دۆنیای بەجێ هێشتوو، هەرچی
ئێستاش دەبیینین و بەرێوێیە بەجێ دێلێت، کەسێش هەم هاتو چۆیە تی
نەکەیشتو تیش ناکات .

هەرچیت دی وە چەم شی وەسەفەردا

هەرچی مەوینی هانە گۆزەردا

کەس حالی نەبی هێچش نەفاما

ئەوێی چێش وێرد ئێدێپەیی چێش ناما

بەراستی ئەگەرلە روانگایەکی ورد بینانەو یەکتا پەرەستییەووە سەیری
ئەم دوودێرە بکەین دەبینین لەسەدەیی ۱۲۱ بەزۆرینەلە سەرئەم ئەرزەدا
ئەژین کەنازانن بۆچی هاتوون و بو کیوێ دەچن، بازهەم بەوێش وازمان
لی ناهێنێووبە ئامۆزگاریو رینوینەجوانەکانی ئاورمان لی ئەداتەووە دەلێت
رێگایەکی دورو درێژتان لەبەرە هێچ مرۆفێکی وریا بۆ سەفەرێکی
درێژخایەن بی تۆشەو زاد بەرێ ناکەوێ.

ئاخر سە فەرەن راخەیلی دوورەن

مەنزل بی پایان تۆشە زەرورەن

دینت تۆشەیی چەم مەیلت تۆشەیی دن

رازت تۆشەیی گۆش مەنزل ئەومەنزل

لێرە دا سی نوسخەمان بۆ دەنوێنی هەتا لەو سەفەردا بە سلامەت تی
پەڕین و بەسەر مەنزل بگەین یەکەم (دینت تۆشەیی چەم) کە دین لێرە دا
بە مانای تەواشاو سەیرکردنە کەمەبەست ئەوێیە تۆ لەم دۆنیایەدا چۆن

سهیری ژبانت کردوه، یان چۆن بهسهرت بردوهو زیاتر خۆت بهچییه وه خهريك کردوهو، پاشان دهلیت (مهیلت تۆشهی دن) له کاتی ئهوهی خۆت بهژیانهوهخهريك کردوهمهیلت بهرهو لای ج بووه تهنها به ژبانیکی گۆتایی وه خهريك بووی یان بیرت له رۆژی بهسلان کردوتهوهو به رازو نیازیکی پاکو بی گهردهگهه خالقی خۆتا تۆشهیهکی وات پیک ناوهکهئهوورنگا دوره بههاسانی بپریت، (رازت تۆشهی گۆش) به راستی ئهوهی که وتهی جوانو راستی بووه لهگویت گرتوه، یان به واتایهتر ئهوهی که خۆت گوتوته عهمهلت پیکردوی، بهواتایهتر و بانو کردهوت وهک یهک بووه ؟.

ئهوی که دهلین پلهوپایهی مامۆستا مهولهوی له رادهی عارفیکی پایه بهرزدایه بی جیگا نییه، ههرکەس ئهم چهند دیرهی بهوردی بخوینیتتهوه لهو پلهوپایهی تی دهکات.

من که دل دایم نهواوهیلمه

غهرق موتالای خال لهیلمه

چه باک تانهی تهوهن تاومه

شهوق موتالای روی کتاومه

یان

(شهوهن خهلوتهن مان بی ئهغیاره

عالمه گرد نهخاو دۆس خهبهرداره

ئیرادهم نیذهن وهی کهل پۆسهوه

شهونالین وهشهه وهلای دۆسهوه)

نه گهرچی ئەم دوو دێرەیی خوارەوه دەلێن هه خودی مهولهوی نین،
که چی له لایهین ئەوهوه به ئیمه گهیشتون نه گهریش هی خۆی نه بوون
باوهری بهو بۆچونه ههیه.

ئەم مهولهویه هه رنهو سهید عهبدولرهحیمه بووه، له گاتی
فهقیهتی دا دلی به کچیکهوه نه بیو جارێکیان به لای ماله که یاندا تی
نه په ریو داوای جامی ناوی لی ده کاو ئه ویش ئاوه که ی بو دین یو ده لیت
فه رمو خالۆ، مه وله ویش به م شیوه جوابی ئەداته وه.

خالۆ خالۆ تهن که م واجه خالۆ
خالۆ دەم وه بان خالانت مائۆ
شهرت بو جەدا خی خالۆ خالۆی تۆ
خۆم کرو وه گور چوارده ساله ی نۆ

یان کاتی که یه کی له دۆستانی نامه یه کی بو دهنیری و بای
زه ماوه نیکی بو ده کاو ده لیت جیگات خالی، ئه ویش به (نامه ی نه فتنیت)
جوابی ئەداته وه، نه وهش چهن دێر ی له وهی.

شهوق برق وزوق فه رق زه زکالو
ورشه و پر شه ی خۆی کولمی بو گولاو
شه فه وته فه ی گهر م چه پلۆ جیله ی نه رم
چریکه ی وه ناز تریکه ی وه شه رم
سه مای ده سما لان ره مای نۆ هالان
نه مای مه لالان نه مای وهش حالان

یان پارچه‌ی (موبارکت بۆ) که ده‌لئیت.
 گرمه‌ی نقاره‌و لرفه‌ی شه‌روالان
 خشپه‌ی پاموره‌و زرنکه‌ی خرخالان
 چریکه‌ی سرپناو پریکه‌ی خه‌نده
 به‌شیوی زولفان ریشه‌ی دل که‌نده
 جه‌وبه‌زم شیرین منیج که‌روهدیاد
 به‌زمتان جه‌م بۆ دایم وه‌دل شاد

ئه‌م جووره‌ شیعرانه‌ش له ئاساری مه‌وله‌ویدا زۆرن دیاره‌ ئه‌وانه‌ش هی
 ده‌ورانی لایه‌تی و هه‌ستی نه‌وینداریکی مه‌جازی بووه، تا ئه‌م بواره‌ی
 به‌باشی ته‌ی نه‌کردبێ نه‌یتوانیوه بگا به‌ویله‌وپایه‌ی حه‌قیقه‌ی، وه‌ک
 مامۆستا سه‌یدی ئه‌فه‌رموی .

تامه‌جازه‌بۆ حه‌قیق نه‌ه‌بۆ

مه‌جاز بی حه‌قیق ته‌حقیق نه‌ه‌بۆ

جیا له‌مانه‌ش نه‌گه‌ر له‌روانگای ئه‌ده‌بیشه‌وه سه‌یری شیعره‌کانی بکه‌ین
 ده‌بینین له‌عه‌ینی ره‌وانی و نه‌رمی و پاراویدا له‌ زۆر فنونی و که‌ره‌سه‌ی
 ئه‌ده‌بی که‌لکی وه‌رگرتوه، به‌بێ سی و دوو نه‌توانم بئیم له‌م بابه‌ته
 شیعرانه‌دا که‌زۆربه‌ی شیعره‌کانی کوردی به‌تایبه‌ت هه‌ورامی نه‌گرێته‌وه
 که‌سه‌یکێتری وامان نه‌بووه که‌بتوانی شان بدا له‌ شانی شیعره‌کانی
 مه‌وله‌وی بۆوینه‌ ده‌با سه‌یری ئه‌م چه‌ند دیره‌ی بکه‌ین.

ناهوی توون دل وه‌بۆی ناف ناوا

تاری نه‌جله‌و گه‌رمه‌سپر ماوا

ره‌م که‌ردومدراودیا وه‌ مه‌س مه‌س

په‌ی هه‌رد بارگه‌ی توگۆمه‌ته‌ش به‌س

لیرەدا یار، یان خۆشەویستەگەیی تەشبی کردووە بە ئاھوویەکی سرکو
سەلمیا، کەبوو بەسەر قەتارەیی ئاھووەکانی گەرمین و بەرو کۆیستان
رەمیان کردووە ئەم دوو دێرە لە رویە کەووە بۆ خۆیندەووە بەبی هیچ
وێستانو سەکتەییە یان مەکسیکی گرانێ شیعر، رەوانو لەزار جاری دەبی،
لەر وانگایە تریشەووە ئەندیشەییەکی ناوەرۆکیو روبەری تێدارەنگی داووتەووە،
لەر روبەری شیعرە کەدا دەرئەکەوئ مەولەوی لەوکاتەیی گەورە مائیکی جاف
کە کچە کە یان هاو شیرەیی مەولەوی ئەبی بەرەو ناوچەیی سەقز ئەرپۆن
ئەویش بەم پارچە شیعرە کە نزیك بە ۱۲ دێرە داوا لە شیخ حەسەنی مەولان
ناوایی کە یەکی لە رابەرانی تەریقەیی قادری بوو لە سالی ۱۱۳۶ دا کۆچی
دوایی کردووە، ئەکا کە بەھیمەت و بەرکەتی خۆی چاوی لە خوشکە
ناتەنیە کە یی، ناوەرۆکی شیعرە کەش جیا لە کەرەسە و فنونی ئەدەبی
ئەندیشەیی عیرفانیشی تێدایە لە پال ئەوانە شدا لەوشە کە ئیکی کوردی
ئەسیل و پارا و کەلکی وەر گرتوووە وەک (تار=جێلەو=رەم=ھەرد=گۆمەتە)
یان ئەم دوو دێرەیی خوارەووە .

گرمە و پزیسکەیی چە خماخەیی پارە

بەرق بزیسکەیی شوعلەیی شەرارە

شاخە و شریخەیی بروسکەیی دەرون

نە چەم شەتاوان جاری کەرد جووون ھوون

جیا لە ھەندی وردە کاریو کەرەسەیی ئەدەبی سەھیری چۆن
لەوشەکانی (بزیسکە و بزیسکە و بروسکە) بەسی مانای جیاواز کەلکی
وەرگرتوووە یان ئەم دوو دێرەیی خوارەووە.

نزول کیشا دس به ختم نه‌رای بهد
 پای نه‌دهب نه‌رای عه‌دهد که‌ردم ره
 ناگاوَه فیه‌ریب په‌شت پادا لیم
 من وست وه‌گیجاو قه‌له‌ندهری ویم

یان

سه‌ذای زیل وبهم مه‌ینهت سه‌دته‌رزهن
 خه‌فته شادیشه‌ن خه‌م ده‌ماخ به‌رزهن

یان

سه‌ردبیه‌ن گهرمی شه‌وق هام فهدان
 گهرمن سه‌ردی زه‌وق جه‌رگه‌ی هام ده‌ردان

من به‌ش به‌حالی خوّم تا نه‌ندازه‌یه له‌که‌ره‌سه‌کانی فنونی نه‌ده‌بی
 ناگاداریم هه‌یه‌که‌چی به‌راشکاوی نه‌م زانی نه‌مه‌ی دوایی له‌کام بو‌اردا
 ده‌س نیشانی بکه‌ین بلین پارادوکسه یان فلاشته‌که نابی بلین (جه‌ناسی)
 ناته‌واوه نه‌ویش وانیه، هه‌رچه‌ند نه‌کریت به‌واته‌ی نه‌ده‌بی به (تضاد و
 طباق) ده‌ست نیشان کریت، هه‌ر نه‌م وینانه نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی مه‌وله‌وی
 نه‌گه‌یه‌نیت له‌م بو‌ارده‌دا که نه‌گه‌ریمان‌ه‌وه‌یت له‌سه‌رمانای نه‌مانه بدوین
 کاتی زور له‌وه‌ی پتویسته که‌لی‌رده‌دا جیگای نه‌وه‌مان نییه، یان نه‌م دیره‌ی
 که ده‌لئیت.

نیسه سو‌جیای گهرمی دل سه‌ردیم

سه‌ودایی سارای ده‌ردبی ده‌ردیم

جیا له مه‌وله‌وی کی له نیو سه‌ردی دا سو‌وتاوه یان شیتو سه‌رگه‌ردانی

هه‌ردو سارای بی ده‌ردی ده‌بیت.

یان نہ وی کہدہ نیت.

جہ پرڑہی شہونم نہ توئی پەردەوہ

نەرگس مەس مەس چەم و لاو کەردەوہ

بەراسی چۆن لە سەرئەم شیعراوە بدوین کە توانیبێتەمان حەقی
مەتلەب ئەدا کەین، زمان و پینووس لە لیک دانەوہ یاندا ناتەوانن بەس بە
کورتی تەشبیہی غونچە یەکی نیو پەردە بەرومەتی یاری کە بە برڑہی
شەونمی وردەوہ وردە وەک نیرگسی مەست چاوە ئەکاتەوہ کە دووبارە تەشبیہ
و استعارە ی تیکەل کردوہ.

ئەم جۆرە شیعەرەش لە ئاساری مەولەویدا زۆرن و ناگرئ باسی
ہەمویان بکەین، باشتر وایە واز لەم بابەتەش بێلین و بچینە سەر دۆپە
فرمیسکیکی مەولەوی بۆ عەنەبەر خاتون.

یەکی لە و بابەتانی لە ئەدەبیاتی کۆن و ئەمەڕۆش دا جینگای تاییبەتی
ہەبووہ ئەدەبی شین گیرێہ، کە بریتییە لە دەربری نی سۆزو ہەناسە
گەر موگور و فرمیسک رشتن بۆ ئەو کەسە ی بە ہەر شیوہیە لەدوونیا
دەرئەچێ، جا ئەگەر ئەو مروفەش خۆشەویستی کەسیکی وەک مەولەوی
بیت ئەبێ چۆن فرمیسکیکی بۆ رژاندبێ.

شورای عاشورا دیسان بەزمش بەست

موحەرەم ئاما مەجرەم شی جەدەست

یان.

سەرلەتەرە ی خەم خول ئاوەردەوہ

تای کرژی مەینەت دووباد کەردەوہ

وہولە ی لولە ی پێشە ی ئازای جاک

یاوا وەسەرین نۆ پەردە ی ئەفلاک

لہ یہ کہم دیرا دہری نہ خات کہ ہاوسہ ردکھی لہ مانگی موحہ پرہما
کوچی دوایی کردوہ، پاشان دہلیت من کہ ہہ ردہم لہ گہل خہ ما ہاودہ مم
فہ لہ ک وہک باش تہ شی ریسئی دوویارہ خولی ہاوردہ وہ رہگی دہ مارہ کانمی
لہ گہل یہ کا بادا لولہ ی ئیسقانہ لیک بچراوہ کانمی لہ شم سوزی ولوہ لہ یان
لی ہہ ستا نالہ و ہاوارم لہ نو پاردہ ی نہ فلاک تی پیری، دیارہ نہ و سوزو
فرمیسکانہ ی بو عہ نبہرہ خاتون تہ نہا لہ کاتی کوچی دوایی دا نہ بووہ،
وہک نہ وینداریکی راستہ قینہ تاکوتایی ژیانی زور جار فرمیسکی بہ کوئی
بو رزاندوہ، جارکیا، وادہر نہ کہ ویت لہ کوستانہ وہ ہہ ل نہ گہریتہ وہ بو
گہرمیان یہک راس نہ چیتہ سہر گلکوی و دہبینی دہوری ماواکھی خولو
خاک و پلو پوئی زوری تیدایہ ناگری تی بہر نہ بیو بہم پارچہ شیعرہ
کوفو کوئی دہرونی خوی دائہ مرکینی.

گہرد نالو دہن مہ زاری لہ یلی

ناو پاشی و مالاش لازمہن خہ یلی

خادہمی تور بہت نازک نہ ندامان

پہی دیدو موژگان مہ عدوومی نامان

ناو پاشی رہویہی دیدہی خہم یدہم

مالاش و ہزیفہی موژہی نمیدہم

گہرد نہ بو و ہروی یانہی نو شہ دا

یاخہوشی و دحہوش عہ نبہر بہوشہ دا

پاس نازکی لہ یلی یاگہی ویشہن

جای مو شاہیدہی قہیس دل ریشہن

کام دندار توانیویه تی پاش مهرگی خوشه ویسته که ی ئاوه ها له گه ئیا بدوی، کاتی سهیری نه م چهند دیره نه که هین نه گه رکه سی ئاگاداری له سه رژیانی مهولهوی نه بوی ده لیت هیشتا تاسه ی له هاوسه ره که ی نه شکاوه که چی وانیه، نه وان به درژیایی ته مه نیان بیکه وه بوون نه و خوشه ویستیانه رۆژله دوی رۆژ زیاتر بووه که نه وهش له هه مو که سی کدا رانا بیری، یان نه م چهند دیره ی له پارچه یه کی که دا.

تۆمه ی سه رووگون و نه وه شه و سونبون

شاناباخه وان نه جه ل و ده تۆی گل

تاديسان نه رقه یسه و ده مودارابو

نه کام به هاردا جه مه ن ئارابو

نه م جاره به م شیوه یه دل خوشی خوی نه داته وه ده لیت ، هیچ ورکه ت نه بی نه وبالای وه ک سه روو کوئمی وه ک گون و خالی لیوی وه ک و نه وه شه و چاوه ی خوماری وه ک سونبون بووه، باخه وانئ نه جه ل تۆوه که ی له خاک وه شان دووه نه گه رقه یسه ی دل سووتاوی مودارابکات نه وبه هاره ی دیت که باغچه ی گوئزای سه ره لدا، بی شک نه و به هاره ش که مه وله ی به دوویا نه گه ری ت رۆژی په سلانه (رستاخیز) بویه پاشان روده کاته خویو ده لیت واده زانم تاو تی رووی تی کردوی واقسه ی بی ریو جی نه که ی .

مه عدووم تاویاو دووری زۆرناوهرد

تاو یاو بینای قسه ی په شیو که رد

ماخولیاپی یاو ئینه خدی شه ن

وه رنه نه ی خه یال په ری شان چی شه ن

به تالهن هه وای دۆس کۆچ کهرده
مه حالهن نامای عومری ویهرده

ئهووی ده لێن مهوله ویا نهیه له عهینی ئه وهه موونازارو نارحه ته ییدا
بۆ له دەس دەرچوونی خۆشه و یسترین کهسی دەس له نامۆزگاری ورینوینی
هه لئاگری یهکی له و نامۆزگاریانهی لیرهدابۆ ئیمه ئه وهیه هه تا ماون
به باشی له ژیان کهک و رگرن ئه گینا پاشان په شیمان وایی به کار نایهت.
هه ر چه ند ئیمه له سه ر مه وله وی بدوینونه ندیشه و بۆچونه کانی
به یان کهین واده زانم ناتوانین راستیه کانی به شیوهی واقعی بدرکینین،
بهس ئه وانهی دێلینه وه بۆکاتی خۆبو به هیوای ئه وهی توانی بیتم
ههستی خۆم به نیسه تهی مه وله ویه وه له م چه ند دێرهدا دربرم.

بهناوى يەزدان

کور ئە بەك له سەر كە سا بەنى
مامۆستا مهولهوى ئاو گۆزى

نادر نه قشبه ندى

پيشهكى:

بهسلاوى گهرم و ريزى شايانمهوه بو حازربووان و نازيزانى
نايين پهروه، زانستخواز، نهديب، شاعير و نووسهراى بهشه دار له
كۆنگرهى فهيله سوڤى به ريزى ئايىنى فهلسهفه و عيرفان سوڤى بى گهردو
شاعيرى كه م وينه (مهولهوى تاوگۆزى) سپاس و ستايشى بى سنوورم به
نوينه رايه تى له لايهن خهلكى هه ورامانه وه به قه درناسى له كار به دهستان و
رۆشن بيرانى ناوه ندى فه رههنگى و نه دهبى به تايبهت به رپۆه برانى
خۆشه ويستى ستادى كۆنگره.

بى گومان له سهر ژيانى تايبه تى مامۆستا مهولهوى له لايهن
مامۆستايان و زانايانى به ريزه وه وتارگه ليكى له سهر نووسراوه.

به پيى توانا و دهسه لات شى كرده وه پيى كورت سه بهارته به
روون كرده وهى گۆشه تاريكه كانى ژيانى شاعيران و نه ديبان له ميژوو
رابردوو و پاشان به ليكۆلئينه وه پيى ته حقيقى له سهر ژيان و بيئاسه
نه دهبى مامۆستا مهولهوى چه ند خاليكى ديكه ش ميوانى سه رچا وه گه لى
نهم باسه ن. سه ره تا پيوسته بزاني شاعيرانى نه مرۆ رپره وى رپگاي
حه حقيقه تن بو دوايين پله، قوناگه ليكى پر ئاستهنگ له پيشاندايه، بو

تیپه‌رین و دهرباز بوون له دونیای نۆستالژی نامۆیی تاکه‌که‌سی بۆ دونیای پیکه‌وه ژیان هه‌ول بدهن شوینه‌واری خۆیان ده‌ستنیشان که‌ن و بزانی له چده‌وران و بارودۆخیکدا ژیاون وده‌ژین. له‌بیرمان نه‌چیت که رابردوو چرای رینگای داها‌توو. بۆ پاراستنی فه‌ره‌ه‌نگ، که‌لتوو، زانست و داب و نه‌ریت هه‌ول‌دان بۆ دهربازبوون و کرانه‌وه‌ی ده‌رگای نۆیخ‌وازی و پێش‌که‌وتن به‌ که‌لک وهرگرتن له‌ میژوو بیری قوولی رۆشن‌بیرانی سه‌ده‌کانی پێشوو به‌ مه‌به‌ستی په‌ره‌پیدانی جو‌غرافیای راسته‌قینه‌ی مرۆفایه‌تی به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه‌. ده‌زانی که‌ فه‌لسه‌فه هه‌ولده‌ری کۆکردنه‌وه‌ی به‌شه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی که‌لتوو‌ره به‌ پێناسه‌یه‌کی (ئێپستمولۆژیانه‌)یه‌.

میژوو سه‌لامانده‌یه‌تی که‌ ئامانج له‌ پاراستنی داب و نه‌ریت و فه‌ره‌ه‌نگ و که‌لتوو‌ری پشته‌و‌پشته‌ی باب و با‌پیران به‌ واتای په‌رسته‌نی ئه‌وان نیه‌. نابیت له‌لایه‌ن تیۆرسییه‌نه‌کانی مۆدرنیته‌وه به‌ شووینیزم له‌ قه‌له‌م به‌دریت له‌به‌ر نه‌بوونی شوینه‌واری فه‌ره‌ه‌نگی و نه‌بوونی میژوو‌ی مرۆفایه‌تی، رۆژئاوا و‌مفاداری به‌داب و نه‌ریت و فه‌ره‌ه‌نگی ره‌سه‌ن به‌ کۆنه‌په‌رستی! و گه‌لانی بی‌په‌یوه‌ندی به‌ فه‌ره‌ه‌نگ و به‌ هاو‌چه‌رخ و پێشکه‌وتوو له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن. به‌شایه‌تی میژوو فه‌ره‌ه‌نگی ئێمه‌ فه‌ره‌ه‌نگی ره‌سه‌نی شارستانیه‌تی زانیستی - کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری هه‌زاران سه‌له‌یه‌، له‌ فه‌ره‌ه‌نگی جیا‌و‌ازی ئێمه‌ی کوردا پێگا‌و جینگایه‌ک بۆ ده‌ستی‌وه‌ردان و پارادۆکسی عه‌قلانییه‌ت و زانست له‌ جیهانی مۆدرنیزمدا وهر ناگێردریت.

له‌خاکی پیرۆزی ئێمه‌دا زۆر‌وزه‌به‌نه‌ن شیره‌پیاوان و شیره‌ژنانیک که‌ هه‌لکه‌وتوو‌ی رۆژگاری خۆیان بوون. به‌ فیداکاری، له‌خۆ‌بو‌ردنی، شه‌ونخونی و فه‌قیه‌تی بۆ گه‌یشتن به‌ ئاسۆی روونی زانست، زانیاری و

مەعریفەت بەتالی و سویری راھاتوون کە لەگەڵ سەختی زۆردا بەرنگار بوون. زۆربەیی شاعیران و رۆشنبیران و عارفان، کۆلنەدەر و نەبەز لەگەڵ کەند و کۆسپدا ململانییان کردوو لە گۆشەیی مزگەوت و لە سووچی خانەقادا بە قەناعەت بەنانی گال دەرسیان خویندوو و پلەیی پیشکەوتنیان بەرز کردووە. تاگەیشتن ب پۆپی ھەربەرزە زانیی و دینداری و شاعیری بە ھەستیکی ناسکخەیاڵ و ھزری نیشتمان پەرودری.

بەریزان، میژووی ئەدەبی ھەر نەتەوویەکی بەشیکی گرینگ لە میژووی بنەرەتی ئەو نەتەوویە. بەبێ شک میژووی ئەدەبی کوردیش بە ھزاران قەیەسۆف، شاعیر، نووسەر، زمانەوان و پەسپۆری وشەیی رەسەن جیاواز لە میژووی شاردرای گەلەکەمان نیە. ھەرچەندە تا نیووی سەدەیی نۆزدەھەم کتیبیک تاییبەت بە کۆمەلگا و ژیانی پۆزانە و یا سەبارەت بە علوومی زمانی کوردی لە لایەن ئەدیباانی کوردووە نەنووسراوە، ئەو بوو کە حاجی قادری کۆیی شاعیری لاو و سەرکەشی سەدەیی نۆزدەھەم بە توندی رەخنە لە خۆکەم بینی و لاوازی نەسلی رۆشنبیری پیش خۆی دەگریت. بۆ نموونە ھۆکاری نەنووسینی نەسر بە زمانی کوردی لەو سەردەمدا کە لێرە مەجالی شیکردنەویمان نییە.

کوردستان لە لایەن زانیان و پەسپۆرانی شوینەوارناسی و پۆزھەلاتناسانی بیانییەو بە لانکە و ناوھندی سەرھتای سەرھەلانی ژیانی مرۆفی (نیاندەرتان) و مرۆفی ئاسایی مەزھەندە کراوە کە واتە یەکیکە لە کۆنترین جیگا و شوینەکانی سەرھتای ژیان و بوونی مرۆف لە سەر گۆی زەوی کە بیگومان دەبێتە بنەمایەکی گرنگ بۆ بنجینە و پیکھاتەیی ئەدەب و فولکلۆری نەتەووی کورد. زۆربەیی شاعیران و زانیانی ئێمە بە پیلانی جۆراوجۆری میژوویی یان ناویان لە لاپەرەکانی میژوودا

کوژراودته‌وه یان ئاسه‌واره‌کانیان به زمانی نامۆ به‌ناوی که‌سایه‌تی ولاتانی دی له‌چاپ دراون. به‌شێکی دی له مه‌لا و عالمانی نێمه هونراوه‌کانیان به زمانی بێگانه داڕه‌شتوووه که هۆکه‌یچی ده‌گه‌رپێته‌وه به‌ۆ زالبوونی به‌رژه‌وه‌ندی نایدۆلۆژی بالاده‌ست به مه‌به‌ستی شیواندن و گۆرپینی ئیماژی کوردی وه‌ک په‌ره‌سه‌ندن و بلا‌وبوونه‌وه‌ی زمان و ریزمانی عه‌ره‌بی فارسی و تورکی له جوارپارچه‌ی کوردستاندا به‌بی ئه‌وه‌ی ئه‌م ده‌وله‌تانه خۆیان به فره نه‌ته‌وه بزانه‌ن حازر به په‌سه‌ندکردنی کورد وه‌ک نه‌ته‌وه‌ییک نین. (سووریا) تا‌کوو ئیستا نزیک به ۲۹۵هه‌زار که‌س له خه‌لگی کوردی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ خاوه‌نی ناسنامه نین چوون که کورده‌که‌ی ئه‌سه‌د وه‌ک باوکی بیروکه‌ی ئه‌وه‌یه که کورد نابیت بچنه ناو زانستگاوه، باری زانستیان زۆر ببیت له داها‌توودا خوازیری مافی بوونیان ده‌بن. به‌س چاکتر وایه شوان و کۆپله و نازه‌لدار و کرێکار بن. (ئێران) سه‌ره‌رای رۆلی گرینگی نه‌ته‌وه کوردی ئێران له رۆخاندنی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی له شۆرشی کۆماری ئیسلامی وه‌عد و به‌ئینی نوخه‌به‌کانی کۆماری بۆ مافی به‌رامبه‌ری و سه‌قامگیر کردنی عه‌داله‌تی کۆمه‌لایه‌تی پاش ماوه‌یه‌کی کورت به ته‌سک‌کردنه‌وه‌ی ئازادی هاوولاتیان ئه‌و بلێن مرۆیه خرایه پشت گوێ و سیاسه‌تی جیاوازی په‌گه‌زی و نابه‌رامبه‌ری نه‌ته‌وه‌یی هاته کایه‌وه وه‌ک نابه‌رامبه‌ری رامیاری (سیاسی) ئابووری، نابه‌رامبه‌ری فه‌ره‌هنگی و کۆمه‌لایه‌تی به هۆی نه‌بوونی کات ته‌نیا ئاماژه بۆ نابه‌رامبه‌ری سیاسی ته‌نیا له سه‌ر یه‌ک ئه‌سل یا بنه‌ما ده‌که‌م. بۆ ئه‌مونه له ئه‌سلی ۱۱۵ی قانوونی ئه‌ساسی که کورد ناتوانن پۆستی سه‌روک کۆمار، چیگری سه‌روک کۆمار، وه‌زیر، مه‌عاوونی وه‌زیر، به‌رپرسی زانستگا، پارێزگا و خوارتر په‌راویزخه‌ستی خۆیندن به زوانی کورد و، (عه‌ره‌ب) سه‌داممان بیینی و تورکیش

(تورکییه) ئەودتا ئەبیین. لەلایەکی دیکەشەوه: بەرتەسک بوونی
 فێرکردن و بارهێنان ئەستەمی جینایەتی، ئەوونی فێرگەیی بارهێنان،
 بەمەبەستی گۆرانکاری زانستی، دواکەوتویی و دواخستنی بەعەمد بۆ
 بەرگری لە گەشەیی زانستی لەبەر بەرچاوتەنگی و بەخێلی و رقی وقینی
 حاکمانی ملهوپ و چەوسینەری فیل و تالان وەهەرودها هەژاری و
 دەربەدەری و مالویرانی لە هۆکاری نەبوونی ناوئەندەکانی گەشەیی زانستی
 - ئابووری و کۆمەڵایەتی بوو. بۆ نموونە هلوکاستی قات و قەرکردنی
 سەفەوییهکان. کۆچی جەبری کوردان لە چوارتەنشتی ئێرانەوه بە تاییەت
 ناوچەیی هەورامان (هەورامان بەشیکی گرینگی کوردستانە بە کلتوور و
 زمانیکی تەواو دەولەمەند هەرودها خاوەنی میژووویەکی رەسەنی نیجگار
 دوور و درێژە. پێشتر لە ساڵی ۳۳۳ی پێش زایینی ئەمە بە کۆمەڵیک بەلگە
 و دۆکیمۆنت دەسەڵاتی ئێریت بۆ نموونە لەشکرکیشتی ئەسکەندەری
 مەقدوونییە بۆ ئەو ناوچەییە) شارۆچکەیی پاوه و جوانپۆ و شاری سنەدژ
 بە دەستی شاعەباس و نادرشا و باقی چەوسینەرانی میژوو بۆ قۆچان و
 توون و تەوەس کە ئیستا نزیک بە یەک ملیۆن و پانسەد هەزار کەس لەو
 کوردانە لە قۆچان و دەورووبەریدا دەژین کە هیوادارم کتیبەکانی کاک
 کەلیموللای تەوەحودی بە ناوی میژووی کۆچی جەبری کورد بۆ قۆچان
 نزیک بە پانزە جلدە بکەوێتە بەردەستی خوێنەرانی کاک کەلیموللای
 میژوونووسی کوردی نیشتەجێی قۆچان لە بیرمان نەچیت باکووری ئێران
 پارێزگای مازیندەران کە حەشیمەتییکی زۆر لەوئ نیشتەجین ۲۲/۵ لە
 سەدی زمانی فارسی تیکەتە بە زمانی کوردییە کوردەکانی نیشتەجیی
 نازەربایجانی، ئۆزبەکستان، قرقیزستان و سۆفیەت و ئەوانی دی لێرە جیی
 باس نییە.

زانایانی نئیمه له ریڭگای فهقیه‌تی و حوجره‌وه فیری زانست بوون. ته‌نیا ریڭگای فیربوونی علم و عه‌قل و زانست و هزر ریڭگای حوجره‌وه مزگه‌وت و خانه‌قا بووه که ئەم ریڭگایه بووده‌به‌هۆی ئەه‌وی که ژنانی زانا و بلیمه‌ت و وێژه‌وان له کاروانی هونه‌ری رۆشنی‌بیری و شاعر ئەده‌بدا پراکتیزه و به‌جی ماوبن. ئەو پیاو و ژنانه‌ش که گلئیمی خۆیان له گێژاوی به‌رقی خه‌یانه‌تی میژوو له‌ناوچه‌ی ژینۆئیکۆنۆمی رۆژه‌لاتی نیوه‌راستدا کیش کردووه، ئەوانه‌ن که خاوه‌نی هه‌ست و ئەه‌وین و عه‌شقی پاکی مرۆفایه‌تی بوون که فه‌ره‌هنگ و زمانی نه‌ته‌وه‌که‌مانیان پاراستوو (باش دمانم که باسی نه‌ته‌وه و فه‌ره‌هنگ و کورد جار جار دوپات بوته‌وه به‌لام مسژوو سه‌لماندویه‌تی ئەوانه که فه‌ره‌هنگ و نه‌ته‌وه و هتد خۆیان نه‌پاریزن له‌نیو بازنه‌ی پیلانی زۆرینه‌کاندا ده‌توینه‌وه و بۆ هه‌تاهه‌تایه سه‌رشۆرو لاوازن) گه‌وره‌کانی نئیمه به‌ درێژایی میژوو له‌ نامیزی دهر‌دو نازارو ئیشتا پیک‌هاتوون له‌گه‌ن کۆسپ و ته‌نگ و چه‌له‌مه و تاریکی و ناله‌باری یاسای کۆمه‌لایه‌تی‌دا به‌ر‌به‌ره‌کانیان کردوه. زمانی دل‌یان خستوه‌ته سه‌ر خامه‌ی قه‌له‌م. زانایانی خاوه‌ن بیروه‌زر به‌ تیکۆشان و سه‌ختی ژیان بۆ گه‌یشتن به‌ ناسۆی نامانچه‌کان به‌ مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌ لوته‌که‌ی به‌رزی مرۆفایه‌تی، عه‌داله‌تی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌ت به‌ ژبانیکێ تیکه‌لاو به‌ دهر‌دی هه‌ژاری، دهر‌به‌دهری، غه‌ریوی، کزی و نه‌داری له‌ گۆره‌پانی رهنج و مه‌ینه‌ت‌دا به‌ به‌ره‌می هه‌ول‌دانی ماندوویی نه‌ناسانه‌ خزمه‌تیان به‌ ولاته‌که‌یان کردووه، خاوه‌نی دل و دهر‌ونیکێ بیگه‌رد و وێژدانیکێ خاوی‌ن و عه‌شقیکی هۆگر بوون.

که‌وشه‌نی په‌رده‌اری زمان و هونه‌ر و بیژه‌ی ئەده‌بی زمانی کوردی مه‌دیونی هه‌ول و تیکۆشانی نووسه‌ران، هه‌ستی‌اران، خولقی‌نه‌ران، شاعیران

و نه‌دیبانی نئیمه‌یه که وهك زنجیره‌کیوه‌گانی کوردستان خاوه‌نی سه‌دان
دوند و لوتکه‌ن و رازاوه‌ترین چریکه‌ی نه‌وینیان ساز کردووه.

که‌سایه‌تی مهولهوی

سید عه‌بدوهره‌حیم کورپی مه‌لاسه‌عه‌یده و له نه‌وه‌ی مه‌لا(یوسف
جان)ی کورپی (مه‌لا نه‌بو به‌گری موسه‌نفی چوری‌یه که نه‌گه‌رپته‌وه سه‌ر
خواناسی به‌ناوبانگ (سه‌ید محه‌مه‌دزاهید) که به‌ بیرخدری شاوه ناوبانگی
ده‌رکردووه. نازناوی شیعریشی (مه‌عدومی) و له‌ناو خه‌ک و له کورپی
نه‌دیبانا به‌ (مه‌وله‌وی ناوبانگی ده‌رکردووه) مه‌عدومی یه‌کیکه له‌وه
فه‌یله‌سوف وشاعیر و عارف و خواناسانه‌ی که شیعره‌گانی پر له فه‌لسه‌فه‌ی
مه‌عریفه‌ت‌ناسی و نه‌ویندارانه‌یه تیکه‌ن به‌ واتای وردو جوان و ناسک و
دل و ده‌روون لاوین و رۆح بزوین که شیعره‌ ئاسمانیه‌گانی زاخاوده‌ری دل و
ده‌روونه و مروّف روو به‌ حه‌وت ئاسمانه‌ی بان و به‌رینی به‌رز تیکه‌ن به‌
بیره‌زری جوان راده‌کیشی و نه‌یباته‌ دوندی مانا و نه‌ندیشه‌وه.

ره‌سته‌ی شیعره‌گانی مه‌عدومی عارف و خواناس رسته ملوانکه‌ی شین
وسپی و تاجه‌گولینه‌ی ملی میژووه، ره‌نگی شیعره‌گانی کولکه‌زپینه‌ی
ره‌نگاوه‌ره‌نگی گه‌ردنی کوردستانه و بیر قوولی مه‌عنه‌ویه‌تی خۆمالیه
که تارو بوک‌ه‌ی له ئاوریشمی خاوی خوداوه‌ندیه، بوئی خووشی خواناسی و
عیرفان وهك گوئی تازه‌پشکوتوی دم به‌هاران و چنور و وه‌رکه‌مه‌ر و
به‌رزه‌لنگی نیوه‌راسته‌مانگی خوړپله‌وه میشیاو و دالانی به‌بوئن. مه‌وله‌وی
نه‌وه‌نده سه‌ربه باره‌گای یه‌زدانییه‌وه ده‌نیت که به‌چاوی دل، تیشکی
خۆشه‌ویستی و رۆحمی باره‌گای خالقی ده‌بینی و میتسکی به‌ ژه‌کی یه‌زدانی
دلۆفانی و ا په‌روه‌ده درابوو که له سه‌ختترین ئ نه‌سته‌مترین ساته‌کان و

کاتهکانی ژيانی له گهڵ برسێهتی، ههژاری، مال و ویرانی، کۆچی
عهنبه خاتوونی خیزانی و پاشان کویری و زهلیلی دا ته نیا چرکه یهک
له یادی خودا غافل نه بووه. نه فسی مومته ئین بووه و له زۆربه ی شارو
لادیکانی کوردستان وهک پاوه و له هۆن - دشه - خانه گا - چور سنه -
بانه - سلیمانی - قه لای جوانرۆ و دوايش له لای خوالیخۆشبوو
مه لعه بدور رهحمانی نۆد شه یی که موفتی (سلیمانی) و مامۆستای
مزگه وتی (مه لکه ندی) بووه به خویندنی کۆتایی هی ناوه و پاشان
که راوه ته وه سه رشانه .

شه و نالی ئی مه عدوومی له ساته کانی ته نیایی و بیده نگیدا

ئه مشه و دیاره نالین و هاوارم به بی شرم له که له مدها سه متور ئاسا
که رمه و مه ی نه ت به سه دان جوړه وه به رۆکی گرتووم خه فه ت سه رخۆش و
خه م جوپی کیش عه قل و هۆش و قامم کۆچی کردووه، ئه وین و عه شقی
دوو ری خۆشه و یسه که م که گری به ردا وه ته دل و گیانم. کاکای شم شال بیژ
بی ده نگ و به خیرا بلوژ ده که ت به ی نه ده نگ به هه ر نه زمی رازیک و هه ر
سازیک گازیک بگری له دلای مه لوول و په شیوم. تاکوو هه ر که سیك به پیی
نالو و خه م و مه ی نه تی پر نه وینی ون بووی، بی ته کو ل و به بیالهی ئه وینی
خۆی مه ی بنۆشی، چوونکو پاک که ره وه ی هه ر ژه نگیک ده نگیکه و ده رمانی
هه ر ده ردیک به زمیک. به زمی خه مگینی تۆ کاکای شم شال ویژ لایه لایه یه
بۆمن له لانکه ی ئه وینی دل ته نگیم دا. خیرا که به و ده ست و په نجان ه ت
نه زمیک لیده بۆ سپر نه وه ی خه مه کانم. نه زمو مقامت وه ک دوو ری ئازیز
با دلای بيمارم بتوینیته وه. به لام هاوار له په شیوی عه قل و تیک چوونی

فامم. نه مه چ خه یالتیکی خاوه خو من و دل خووشی چهندهها ساله دوژمن و
بیزار له یه کترین. ناشتی ئیمه پیکه وه مه حاله:

ئیمشه و دیارن بانگم بی شهرمه ن

زایه لای سه متوور که لاهم وه گهرمه ن

سه دای زیل و بهم مهینه ت سه د تهرزه ن

خه فته ت شادیشه ن، خه م ده ماخ بهرزه ن

هوشم بی هوشه ن فامم قامه ت قاخ

بووی دووری نازیز مه یوم نه ده ماخ

نه ی چی! درهنگه ن سا مه که ر درهنگ

فیدای په نهجه ت بام نه ی باوهر وه دهنگ

ههر تهرزی په ی ویش بکه رو رازی

گیرو نه ده روون ههر سازی گازی

بجووشو ههر کهس وه قه د ناله ی ویش

بنوشو ههر کهس وه پیاله ی ویش

جه لای ههر گهردی وه سه دای یوه ن

ده وای ههر دهردی وه نه وای یوه ن

ههر مه قامیوه ت جگه ر تاو ن بو

تقلی بیچاره ی دلان لاو ن بو

نه و سه دای دهرده خه یلی دلگه ش بو

دل تفلان ناسا به لکم دل وه ش بو

هه ی په شیوی بی هوش، هه ی شیوی بی فام

هه ی عه قل عه بهس، هه ی خه یان خام

من و دل‌و‌هشی و سه‌فایی که‌ردهن
 هوونوی یه‌کترین تا وەرۆی مه‌ردهن
 سادهی، صاحیب نه‌ی! ریشه‌ی دل که‌رپه‌ی
 تالیم دهر نه‌ی فهدر وه نه‌زمه‌که‌ی نه‌ی
 نیم‌شه‌و وده‌ه‌رحال شه‌و وەرۆ به‌روون
 نه‌ی خوا سامه‌رگن سه‌حه‌ر چیش که‌روون؟

سه‌ره‌تای عه‌شقی مه‌جازی بۆ حه‌قیقی (نه‌وینی مه‌وله‌وی به
 نه‌وینداری خاتوو رابیعیه)

مه‌وله‌وی له ته‌مه‌نی لاوی‌دا که بۆ فه‌قیه‌تی رۆشته‌ ناوایی خانه‌گای
 پاوه له خزمه‌تی مامۆستا شیخ عومه‌ر که یه‌کێک بوو له عالمانی پایه‌به‌رز
 و خاوه‌ن زانست، پاش ماوه‌یه‌ک مانه‌وه‌ی له خزمه‌تی شیخ عومه‌ردا
 عه‌شقیکی پاک و خاوین، تیکه‌لاو به‌ عیفته‌ت و عیسمه‌ت و پاک‌داوینی به
 خاتوو رابیعیه‌ی کچی مامۆستا شیخ عومه‌ر له دلیدا جیگیر بوو نه‌و
 عه‌شقه‌ خاوینه‌ رۆژ له دوا‌ی رۆژ له به‌ره‌سه‌ندندا بوو که نه‌و نه‌وینه‌ بوو
 به‌ هاندهری مه‌عدوومی بۆ شه‌وقی زۆرتری خوینده‌واریی. که ریک و پیک
 کردنی بواری زانستی مه‌وله‌وی به‌ دواوه‌ بوو و بوو به‌ سه‌رچاوه‌ی فه‌زل و
 نه‌ده‌ب. مامۆستا شیخ عومه‌ر به‌م عه‌شقه‌ نه‌هینیه‌ ده‌زانی و زۆریشی
 بی‌خۆش بوو که خاتوو رابیعیه‌ی کچی بۆ ماره‌کا. به‌لام بی‌مال و ده‌ست
 نه‌رۆیشتن به‌ تاییه‌ت دووری مه‌وله‌وی له قه‌وم و عه‌شیره‌تی، له
 هۆکارگه‌لی به‌رگری نه‌و نه‌وینه‌ سووتینه‌ره‌ بوو.

مه‌عدوومی که بولبولی گولزازی نه‌وین و خۆشه‌ویستی عیشق و
 عیرفان له دلیدا نه‌یچریکاند، به‌نال‌ه‌و نه‌وا‌ی دلی، خۆشه‌ویستی

خاتوورابیعهی دههونیهوه، ناگری نههینی خووسوتینهری مهولهوی گری له گیانی بهردا بوو هاواری نهو نهوینه عیرفانیه دنیریتیه سهر دوند و ناسوی قولهی قهزاله، رنه رنه ی باران تیکه ل به خهم و دهنگی خاتوون و مات و مهلولی و دلتهنگی مهعدووم به ههژاری و چاره پرسی بهرز دهبیتهوه. و لهههور دهپاریتیهوه که به گرمه و شریخهی دلی خوشه ویسته که ی که له سهرکیوی ناته شگاو قهزاله نهله رزینی، چوونکوو خوشه ویسته که ی شریخهی ههوری نهوین و رووباری فرمیسکی چاوهکانی، لافاوکی بههیزه و پیویستی به بارینی باران و برووسکهو شریخهی ههور نییه.

صهد دووری چون دل "مهعدوومی" ی دل تهنگ
 مارو نهو فریاد دلهی سخت سهنگ
 سزان نهو گیرۆ ته م دلهی کاوان
 ههور نهو وهجان، ریزو هوناوان
 بهلام، تاقهتی های ههور نامان!
 هانه سه فهدا شای نهونه مامان
 نازکیش جوون ناز جههده بهر شییه
 خاترداریش کهر وینهی کهس نییه
 ویش چون چهوسه لئی وهشت و ته م دارو
 یادش نه دل دا زهحمهت مویارو
 پهی بار خاتر نهو شیرین شیوه
 ج حاجهت وهی ته م وهی سهیل نیوه!

وهسهن دووی بهدهن جهگیان جیای من
 وهسهن سهیل چه م بهخت سیای من!
 خاوخا و پهی نهچیر چه م وهنیگاوه
 تهك مه دایم نه ولای کوی ناته شگاوه
 من مات و بی دهنگ بیسه داو بی نانه
 یه کی بیه چون سهنگ قولهی قهزاله

تهوسیفی مهولهوی بهفۆرم و تهکنیکی تایبته به شیوازیکی هونهری
 و ساکاریکی نهدهبی به ناردنن شه مان به شوین دلداری به جی ماوی له
 کۆنه ههواراندا

پاش ماوه بیك بۆنی وهرکه مه ر و بهرزهلنگ و چنور و نۆبۆکی قزی
 زهردی پاییز و جوانی ویمیر و رسته ملوانکهی ئالتونی وههارانه و هاوار
 وشین وررۆزی شاهۆ به شوین کۆچه ریاندا، وابه مهولهوی دهکا که سهری
 خۆی هه لگریت و روو له وهارانه به سه ریچی هه سارگاوه به چاوی هه ئسین
 بۆ دۆل و چۆمی دوريسان و سهیری خانه گاو بیره وه رییه کانی رابردو و بۆنی
 شیعره سسیجراویه کانی شه مان و یادیك له میرزا مه حمودی دوريسانی،
 میرزا شه فیعی پاوهیی و میرزا نه ولقادر و میرزا مه حمودی پاوهیی دینیتته
 یادی ئیمه له پاییزی کدا که داروه نه کان جل و بهرگی عه قیقیان پۆشاوه و
 که ژ و کیو به جل و بهرگی زهره رازاونه تۆ. نه مامی بهر رووبارو تا فگه کان
 خۆیان پیچ داوه به هه وریشمی زیری نی باخه میوه کانی لیواری چۆم و
 رووباردا. پاییز مه رگی کۆچی دهره کان به باخ و ئیلاخا راده گه یه نی.
 گه لای داران پۆل پۆل به هه ناسه ی با، هه ئده وه رنه سه ر باوه شی زه وی،
 شریخه ی هه ورو بروسکه ی ناسمان په پوله کانیش بۆ ئامیزی گه رم و به تینی

قېۋلە دارەكان تارده نېت. خورەى باران و شىرخەى ھەورو بروسكەى
ئاسمان قىزەى قازەكان سامفۇنبايىك لە مۇسىقا بۇ رەقسى
دارئەرخەوانەكان پىك دىئى. بازاری گلم و گز و تىكەل چوونى بەقى
سەرکىوان و چىرۆكى سى سەرگ و شىنى بولبول لەباخى گولدا دادەخرىت.
كۆچ و دوورى گەردن بى گەردان بۇ گەرميان شىنى ھەوارەكان بە گفەى
باى كوستان بەرز دەكاتەو. بەردى رەشى ئارگای كەلارەكان تەنيا
بىرەورەى نەو ھەماوى نازدارانى ھەوارە بەرزە، دالانى، ئاۋىسەر و
ھەورامانە. ھەورى تازە بە عاجزى و مەلولى بەسەر كىواندا سەر
دەكەۋىت و مەولەۋى ئاساىى فرمىسكى ژانى عەشقىكى ئەبەدى دەپىژى.
بەلام چاۋرەشى چاۋرەۋانى مەعدوومى سەرخوشى شىنى كوستانەو
ئەبزالى ساقى و با دەو مەيە لە كۆنەھەواراندا. ئەویندارەكەى مەولەۋى
بىرواى بە دەستى سەھۆل بەندى پايىز نىيە. مەعدوومى چاۋرەۋانى
گەرانەۋەى ئازىزەتى بۇ گەرمەسىر، شەمال دەخاتەپى كە بەنازدارەكەى
بلىت كە ئىلاخان بەجى بىلىت و بگەپىتەو بۇ باۋەشى بەتىنى گەرميان
و بۇ نىو دلى پىر بىرەۋەرى ئەویندارەكەى لە ئاسۋى بەرزى
خۆشەۋىستىدا.

چوون ۋەلگ شادى من واى دوورى لەيل ۋەيشووم بەرد ئەۋەرد
نەو رىستەى سوھىل

گىچ سەركاۋان جەسەردى بىەن كەيل

بۇ مەدان چوون بۇى بى ۋەمفاى لەيل

بى دەس بى چنار زىز خاتر پىش

بە خاكىش كەرۆ ۋەسەردا پەى وپش

وی کۆل وهی وه کۆل پهی زهردان ددرد
 ماساو نه سهراو ریژان ههرزان کهرد
 کۆج کهردن خاسان، چپهرهی ئیلاخان
 داوۆ وه ههدا دیسان نه داخان
 رۆی ههشر دووری گهردن بی گهردان
 بی واده بیر کهرد کاوان سه ره هردان
 ههور نهو زارزار کلاو نهو کلاو
 مهگیلۆ نه سرین مه ریژۆ وه تاو
 ماچی نهویش دهرد ههجرانش وهردن
 یا چون من بالای نازیز گوم کهردن
 وینهی عوقدهی پیچ ریشهی نهرواو دل
 بهسته بو جه نم خووی مؤبهت زهنگل
 سیلسیلهی پیچ پیچ زولف نازاران
 زهنگله بهسته وه جه دانهی واران
 قازان چوون یاران ناواته خوازن
 قهتاره بهستهن مه کهران پازان
 بی لهیل، ناخ، نامی جه ئیلاخه وه
 بهی ناخ داخ تهک دان به (ناخ داخ) هوه
 جهیرانان گه گهل تازه کهردن مهیل
 فه ر وستهن نهو زید پای ههردی دوجهیل
 چه م سیاوه کهی وهناز دیاکه م
 سه ر ره ویله کهی جه ره م جیاکه م

ہے لای سہر مہستہن و ہسٹوئی لہیلاخ
بوی نہو پایزش نامان و ہدہماخ
شہمان شو ہورکەر بدەر بی درہنگ
سہیل و تہم زہردی دیدہو دل و رہنگ
ہوونہی سہیل چہم وہ شہتاواندا
تہم دل وہ پرووی زا خان کاواندا
زہردیی رہنگ نہو ہلگ نہو توول نہمامان
تالیس مالووم بو نہو پایز نامان
مہپہرسو بہو مہیل بی سامانہوہ
ہای چ خہبہرہن جہ دامانہوہ
واچہ پر جہتو جہوئی فہراموش
من دیہ، تو حالش نہژنہوی و ہگوش
دیدہش یہند خہیال بالات بی تیشدا
راگہی خاو نہبی بوویہرو پيشدا
یہند گیلان بہو دہرد سہر نہدہرووندا
بابوی دہرد مارو و ہرووی ہامووندا
زایفش گرہو جہکا بہردہبی
باہی ہہناسہی سہرد گنج پیش و ہردہبی
گنج مہوہرد پووشش بہو ہہناسہوہ
سروہ پووش مہوات جہرووی تاسہوہ:
نازیز شوخ و شہنگ شیرین تارہنی
ناہووی بی ناہووی و ہش رہتارہنی
جہلہو جہلہو گہل سپی تہتاران

دین دیده‌کەت وەجەم مداران
ئێیلاخان سەردەن بازشان، ئامان
گەرمەسێر وەشەن بۆرئ وەدامان
تا گێران ئاھوان رەم رەم
باجت وە گەردەن خەراجت وەجەم

(ئاسەوارە جیاکانی مهولهوی)

مهولهوی بە زمانی هەمووی نەتە وەدکان قسە ی کردوو وەك شكسپیر
فەرموودەکان و شیعەرەکانی تازەییە و پاراو و ناسراو. نامیلکەکانی وەك
عەقیدە ی مەرزییە، فوائج و فەزیلەییە و هەر وەها خاوەنی عیلمی کەلام
بوو.

(الفضیله) ۲۰۲۱ شیعری عەرەبییە و سالی ۱۲۸۵ ی هیجری

دایناو

(العقیده المرضیه) ۲۴۵۲ شیعری کوردییە و له ۱۳۵۲ ی

هیجریدا له لایەن (محمەد الدین صبری المغینی) یە وە له میسر له چاپ دراو.

(الفوائج) ۵۲۷ شیعری فارسییە و له گەن عەقیدە ی کوردی

له چاپ دراو.

(مافی ژن له روانگه‌ی مهوله‌ویدا)

پارچه شیعرنیک له خوشه‌ویستی و مهوله‌وی بۆ کۆچی دوایی
 عه‌ن‌به‌رخاتوونی خیزانی، به دوو مه‌به‌ست هیناومه:
 ۱) سه‌لانندی ریز و نه‌مه‌گناسی و قه‌درزانی و لایه‌نگری شاعیران،
 زانایان بیرده‌وله‌مندی کورد به مه‌به‌ستی ریز و ئی‌حترامی تایبه‌تی به‌ژن
 و مافی ژن. له روانگه‌ی شاعیره‌وه که جوانی و پاراوی و هه‌ستناسکی
 وه‌سف و مه‌نزله‌ت و که‌سایه‌تی ژن روون و ناشکرایه.
 ۲) ده‌برینی هه‌ستی تایبه‌تییم وه‌کوو ریزدانه‌ریکی مافی ژنان و کچان
 و هه‌روه‌ها ژنان و کچانی قورانی مافی دیموکراسی و کۆمه‌لگای
 دیموکراتیکی شارستانیه‌ت، سه‌ری ریز و ئی‌حترام داده‌نه‌وینم بۆ رۆحی
 پاک و خاوینی کچان و ژنانی ژینۆساید قوربانیا‌نی تراژیدیا‌ی نه‌نفال و
 کیمیاباران و بووک و زاوای هه‌رگیز به یه‌ک نه‌گه‌یشتوو و کچانی تاسراوی
 تارای سپی ده‌شتی گه‌رمیان و شاری سه‌رده‌شت. ۲

کۆچی دوایی عه‌ن‌به‌رخاتوون و ژووری ته‌نیا‌یی مه‌عدوومی

ئه‌ی دلیک که پری له شه‌رابی خوشه‌ویستی له‌یل که گوی‌گری ئیش و
 نازار و مه‌حره‌می رازی منی؛ خوشه‌ویسته‌که‌م هاوار له‌و رۆژه‌ی که رۆحی
 ئاوریشمیت له شه‌قه‌ی بالی دا و منی به‌گریان سپارد. ئه‌ی میوانی مالی
 ته‌نگ و تار. ئه‌ی دل! سه‌رکه‌وه بۆ خزمه‌تی نه‌ویندارم پپی بفه‌رموو که
 دلداره‌که‌تم دی بۆ هیجری دووریت دلۆپ دلۆپ فرمی‌سکی ده‌رپژان و دلی
 تاشه‌به‌رده‌کانی ژیر تافگه‌ی ده‌کرد به‌ناو. مه‌عدوومی، ئیش و نازار و
 نابینایی لایی، مالی چۆل و بی‌تۆیشی لایی. به‌ده‌م ئیش و نازاره‌وه ئه‌م
 دیارییه‌ی بۆ ناردی:

دئەى دن وه مەى مەيل لەيلئ كەيل
 لانه حەلقەى زولف عەنبەر بۆى شەورەنگ
 پەروانەى مەزار نەو ناوات واستەم
 عەرزەكەر وه لەيلا وه سەد خەمەوه
 دىوانەكەت ديم بئيسەش بەرز بى
 وه ھەر تەرزئ لەيل ملاوناوہ
 گاگۆيا مەويەرد ئيند مەويەردەوہ
 ئاى جە ئيش تەن جە گيان جياى من
 سەخىي ئيش دەرد بەدحائيم لايئ
 وه ھەر مەنزئ دا و وه ھەر گوزەردا
 چيشەن موينوون مەنزئ بئ تۆ بۆ
 گا تىكەن مەكەرد چەنى دەرد وئيش
 موات: فيداس بام يە جاي شيرينەن
 جە بالاي ئەى سەنگ پا ناوردەوہ
 جەو جاسوسگاوه، بەو خەدەنگەوہ
 جەو سەردەشتەوہ گولواو ريزان كەرد
 چۆگە جە لاي جام جەبەھى جەمالدا
 جيگە حوقەى راز شيرين كەردەوہ
 گوزەرگەى جيلوہى لەيل بئحەد بەو تەرز
 چۆن كەروون تەقيرير بەى سەركار تۆ
 مەعدووم چوون قەزا ناما جە ناکاو
 عيرفانەكەت كۆن، فامت كۆ شيبەن
 ئارۆ يەك جيلوہش ھا نە رووى كاردا

لا، بہاں نہو جیلوہی روو نہ پہنہانی
ج ماتہمیوہن پات بیہن پیوہ
نہو جیلوہ کەردەن نەرشى وە تاقي
مەحرەم و رازان خەلوەت خانەى لەيل
ھام دەم جاي تەنگ نەئجەدسەراى سەنگ
تەر جەمەى حالات پەشيوىي جەستەم
چەم وە نەمەوہ و دل وە تەمەوہ
بەرزىي بليئسەش ھەرسات سەد تەرز بى
دلەى سەنگ سەخت مەتاوانوہ
گا موات وە دەم ئيئش دەردەوہ:
ناى جە لوای تو نەوشوون دىاي من
واى بى تو مەنزى گشت خالىم لايى
ھەر دەست ھەسرەت مەدا وە سەردا:
بى ھوشم، خەبوو، پاس بو، درو بو
فەرد ھام فەردش جەنى فەردى وئش
گوزەرگای نەو شوخ زولف عەنبەرىنەن
بەرھەى ناز جە پرووى نەو شەنگ کەردەوہ
دل تلنا وە زام ھەزار پەنگەوہ
سارا بوى عەنبەر سارا ھەرزان کەرد
بەرگەشتى وە بەخت بەدر کەمالدا
تام تالىي دەرد دوورى بەردەوہ
زايەلەى مەجنوون جە عەد رەد بەوتەرز
نە تو بژنەوى نە دووس دار تو

دانا چوون نادان وزۇ ۋە گەرداۋ
 ئاى پەى جىلوەى دۇس نىھايەت نىيەن
 فەردا چىش ئەو يەك جىلوەش دياردا
 نەۋە زھوورين، زاناش ويجدانى
 دانا و مەخشوشى كى دىيەن پىۋە
 ئىيىد جىلوە كەردەن سوراخى و ساقى

ئەى لەيل ئىش و ئەلەمى دووريت رۇخى دەرھىنام لە رىشە. فىراقت
 ئەۋەندە سووتىنەر و جەرگىرە ۋەك شەم بە فەرقى خۇ توامەۋە. جەرگ
 بىرئەم ئەو ساتەيە كەسىك بىيىنم كە شىۋازى تۇى لى بىت. دلم دەدا لە
 سىدارە. ھەر مانگى كە تازە دەبىتەۋە حالەم تىك دەدات چوون مانگى يەك
 شەۋە بە مىسالى خەمى ئەرۋتە، شەو و رۇژ ۋەك يەك ئۇقرەم بىراۋە
 چوونكوو شەو زولفى رەشت رۇژىش پوخسارى ۋەكوو مانگت دىنىتەۋە
 يادم و دەمباتەۋە بۇ ئالبوومى بىرەۋەرى رۇژەكان و شەۋەكانى ژىر
 مانگەشەۋى ھەردى سەر كىۋان. سەيرى عەرەەر و نەرگس و ۋەنەۋشەى
 باخان بىنايى چاۋم كز دەكات چوونكوو عەرەەر بالاي بەرز و نەرگس
 مەستى چاۋو ۋەنەۋشە خالى گۇنا و گەردنت دىنىتە يادم. راستە دووريت
 مەنى كۈشتوۋە جەستەى پىرووزاندووم بەلام ناگات بە ئىشى تەنىيى
 قەبىرت. خۇشەۋىستەم مەن دىنيام، تۇش دىنيابە ئەمىرۇ يا سەبەينى جىگى
 مەنىش لاي تۇيە. كاكى گۇرانى بىژ ھاۋارى مەرگم پراگەيەنە بە گۇچكەى
 ئاسمانەكاندا. ساقى شەرابى مەرگم بۇتىكە خۇشەۋىستەكەم چاۋەرۋانە.

دووریت دیارن چہن ساحیب ئیشہن
ہہرچی بوینوون شیوہی تو پئیشہن
ہہر ماہی نہو بوِ حالِم پہشیوہن
نہ شہوِ راحہتم، نہ رُو دئشادم
شمشاد و نہرگس و نہوشہی چہمہن
ناذ مارُو بہ ویر تہرزہکھی بالآت
سوچنؤم حہسرت دہرد جیاییت
وہ مہرگت، دیدہم ہام نہ گوزہردا
موتریب مہقامی دہردم ناچارن
توی دہروون وہ خار ئیشیوتہر پئیشہن
دل وہ ہہتیتہی حہسرتدا کئیشہن
چوون ہیلال شیوہی ئہبروی توش پئوہن
شہو زولف و رُوِ پرووت مہوزو ئہو یادم
سہیرشان نازار بینایی چہمہن
ئہو دیدہی مہستت، نہو خانِ نالآت
نہک چوون بلئسہی یاد تہناییت
منیچ لام لای تون نارو یا فہردا
ساقی یا جامی دوس ئینتیزارن

سه‌رچاوه‌گان:

- ١) دیوانی مهوله‌وی به قه‌له‌می مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی موده‌رپس.
- ٢) زاراوه‌ی خواناسی له هونراوه‌ی مهوله‌ویدا سدیق بووره‌که‌یی، ناوینه ژماره ١١.
- ٣) فرزانه‌گان کرد عه‌لی پاسبار
- ٤) مهوله‌وی به قه‌له‌می خوالیخۆشیوو مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی سر وه ژماره ٧٢.
- ٥) که‌له‌بوور و خویندنه‌وه‌ی په‌خنه‌گرانه، نووسینی بوور نووره‌دین
- ٦) عارفی خواناس مهوله‌وی به قه‌له‌می نووسه‌ر له نارشیفیدا

خوڤند نه وه کي خه سار شناسی له شهعری مهولەوکی دا

رهووف مهحموود پووور - مەریوان

هه رکهس ته وه لۆد دوو بارهش نیهن
ئه لبهت سه عادهت ستارهش نیهن
ها نه ئه شکه نهجهی پهستی و نهنگه دا
تا مه نزل گێرۆ نه سای سهنگه دا

« سهی ئه و پره حیمی » کوری « مه لاسه عید » که له وه چه کانی
یوسف جانی رۆ لهی مه لانه بووبه کری چۆریه، وه ک بلیمه تی
سه دهی خۆی، نه خشیکی بهرچاوی له ئه ده بی کوردی و بزاقی
نوێ کردنه وهی رهوتی ئه ده بی دا هه بوه. بزاقی مهولەوی، ته نیا له
ئه ده بی گوران دا پهنگه تاو نه بووگه و پانتاییه کی بهرینی له رهوتی
ئه ده بی کوردی وه ک به شیک له ئه ده بی جیهانی، کرگه سه
یا تاغگی خۆی.

سه ردهم وقو ناغی مهولەوی، تایبه تمهندی و بچری خۆی
هه بوه. خرۆشی چه پکی هۆزانقانی هاوسه دهی ئه ده بی دیالکتی
گوران: « مهولەوی، عه بدوللا داخی، خالۆی کۆماسی، شیخ
عه زیزی جان هه وه ره، مه حرووم، ئه حمه دپه ریسسی و ... »
په نجه ره یه کی باراناوی به ره و بژوینی شیعیری کوردی کردوه ته وه.

ئەدەباندن و سەرەماندن، بوونەتە پۆی تانی هونەر و بره و سەندنی رەخنەیی ئەدەبی^۱. لەم قوناغەدا؛ دەمقالی هونەری دیتە گۆرەپانی رەوتەکە و هەلسەنگاندنی دەقەکان و بەپەرۆش بوون بو ئاستی هونەری شیعرەکان لە لاین شاعیرانوە ئەبیتە باو. لە وها دۆخیکی دا «مهولهوی تاوہگوزی» ئاخیز دەکات و وەک شابازی شعر، بەرەو ئاسمانی ئەندیشەیی ئەدەبییی، لە شەقەیی بال ئەدات. بالادەستیەک دەخولقیئی کە «زەمەن» و «زید» توانای پاوەن کردنی نیە و بو دەیان و بگرە سەدان سال بەسەر بیتەشی شیعریی دیالکتی گوران دا سێبەری خەست ئەکات.

لەگەل گەشەیی رۆشنبیری - ئەدەبی و برەوسەندنی چاپەمەنی کوردی، مهولهوی تاوہگوزی یەک لەو شاعیرانەییە کە زۆرتەری تووژینەووە و بابەت لەسەر بەرەم و ژیانیان نووسراوە. زۆر وتار و پەرتووکی لەسەری وەزار هاتوونە و بەرەمەکانی چوونەتە زمانی نەتەوہکانی دیکەش.

وەک نموونە ئەکری چەپکی لەو هەولانە دەسچن بکەین کە بە پێی ئاگاداری و هەبوونی بەلگەیی بەر دەست، لەسەر مهولهوی و بەرەمەکانی نووسران: دیارە ئەمانەش وێرای ئەو بەرەمانەییە کە لە کوئگرەکانی سەقز () و سلیمانی () و میپەرەجانی مهولهوی ()، هاتوونەتە پەخش و لەچاپیش دراون.

قەلەم بەدەستی کورد «ئەمین فەیزی»، سالی ۱۹۲۰ی زایینی و لە کتیبی «ئەنجومەنی ئەدیباانی کورد» دا باسی کردووە. «عەلانی دین

^۱ - لەم پێوہندەدا وتاریکی تایبەتم نروسبووە بە ناوی بنەماکانی رەخنەیی ئەدەبی کوردی و بزائی مهولهوی کە لە ژمارە ۱۹۹ی گوڤاری سروەدا چاپ کراوە. هیوادارم خوینەر خویندبیتەییەو.

سەجادی» لە (میژوووی ئەدەبی کوردی) و (نرخ‌شناسی) و (ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەو لە ئەدەبی کوردی) لەسەری چووگە. مامۆستا «مەلا عەبدوڵکەریم مودەریس» لە گەل کۆکردنەوێ دیوانەکی، خۆیندەوێ لەسەر ناوڕۆکی شیعرەکانی کردووە.

مامۆستای شیئەری نوێی کوردی «عەبدوڵا گوران»، زۆر جار باسی کردووە. بە تاییبەت لە وتاری (مەولەوی و مونا سبەت) دا. دوکتور عیژەدین مستەفا رەسوول و دوکتور مارف خەزەندەداریش لە وتارەکانیان دا شیکاریان لەسەری هەبوو.

عەلی عومەر قەرەداغی، لە مەولەوی و سروشت دا باسی کردووە. رەووف عوسمان و حەمەیی حەمەباقی و عادل محەمەدپوور و جەلیل عەباسی و حەمەیی مەلاکەریم و حەمەعەلی قەرەداغی و حەمەئەمین حەسەین و ئەنۆەر قادر موحەمەد، بە تاییبەت لە «لیریکای شاعیری گەرەمی کورد، مەولەوی» و حەمەرەشید ئەمینی و زۆر کەسی دیکەش وتاریان لەسەر نووسیوە.

لە میهرەجانی مەولەوی؛ کتیبی ژمارە ۱ گوشاری رۆشنبیری نوێ دا چەپکیک بەرھەم لەسەری ھاتوونەتە نغیسان. لە فستیوالەکانی سەقز و سلیمانیش، زۆر وتار و بابەت لەسەری ھاتنە پێشکەش کردن. تەنانەت لە لایەن نووسەرانی غەیرە کوردیشەووە ناوی براووە و باسی لەسەر کراوە.

تا ئێوە رادەییە زەینم بری کردبێ و لەو وتارانە تیگەییشتبم کە خۆیندوو منەتەو، تیکرایان لەسەر کارە بەھیزەکانی مەولەوی بووگن و خەسارەکانی مەولەوی کەمتر ئاوریان لیدراووەتەو. یان بەشیوہیەکی جیدی نەھاتوونەتە پەیف و ئاوقەیی بەردەنگ

نه کراونه ته وه. به لأم نابجی فه رامؤش بکهین که باسی یهک ره هندی له سهر بهر هه مه کانی ماموستا مهولهوی، ناتوانن کارامه بن و یهک لایه نه ئەمئنه وه. «مهولهویش» مرۆقه. شاعیریکه به دیارده به شه ریه کانه وه. بهر هه مه کانی وهک واقعیک، پلهی بهرز و نزمیان هه یه. هه موو دهق و کاره کانی یهک دهس نین وناکری له یهک ئاستدا پولین بکرین و به یهک چاو مامه له یان له گهل بکریت. ههر بویه تیشک خستنه سهر کاره کانی مهولهوی له روانگه یهکی دیکه وه، نه ته نیا له پیگه و پایه یی ئەو شاعیره مهزنه کهم ناکاته وه، ته نانهت ده لاقه یهکی دیکه به ره و پتر ناسین و جوریکتر خویندنه وه یی بهر هه مه کانی ده کاته وه. ئەم کاره شاعیرانی لاویش به ره و سهرنج وردی زیاتر هان ئەدات. نابجی ئەوهش فه رامؤش بکهین که له گهل رهوتی زهمه ن و خویندنه وه یی هه نووکه یی دا چی دیکه پیویست به زال دهنگی و پالنهوانی ئەدهبی نیه. به واتهی برتولت برشت: «ئای بو ئەو گه له ی هیشتا چاوهروانی پالنهوانی ئەدهبییه»^۲. ئەلته ئاست بهرزی و خوشهویست بوون و به پیژی شیعره کانی ماموستا مهولهوی جیگای خویان هه یه و ئەو توانیویهتی وهک هیما و ماموستای رهوتیکی شیعی له ئەدهبی کوردیدا گه شه بکات و بو تاهه تایه بدرهوشیته وه. به لأم لهل هه موو ئەوانه شدا نابجی چاو له چه ند ره هندی و چه ند ئاستیه تی شیعره کانی ئەو پایه بهرزه بنوو قینین. ههر بویه له م وتاره دا به رۆخسه ت خواستن له دهرگانه ی مهولهوی، هه ول ئەدهم له روانگه یهکی دیکه وه برۆمه

² - (تراژدی قدرت در شاهنامه - مستهفا رحیمی)

نیو بہرہمہکانی مہولہوی. بوئم کارہش چہند درایقیک
 ئەکەمەوہ و بہ سہرنجی تیژی خوینہری چالاکى ئەسپیرم.
 رہہندی خەسارناسی (پاتولوژی) لە میژوووی ئەدەبی کوردیدا
 بنەمایەکی ئەوتوی نیہ و وەک ہی گەلانی پیشکەوتە نەبووتە باو.
 دیارە لە بندەستی بہرہمە بہہیزەکاندا، لەوانہیہ ہندی دەقی
 بہرہرنج لەبواری لاوازیشەوہ لە نیو دەقی شاعیر یان
 نووسەردا ہەبن کہ پیویستە ئەوانی پۆلین بکریں و باسیان
 لەسەر بکریت. ئەم رہہندەش لە بواری جوانتر کردن و
 خویندەنەوی چہند رہہندیہوہ بہ بایەخە و قەد بو ویرانکردن و
 رہہیل کردنی دەقەکان ناگەریتەوہ.

الف : دوویات کردنەوہ:

بہرہمەکانی ماموستا مہولہوی واپیشان ئەدەن کہ ہندی
 بابەتی وەک: وینە، حالت، وشە، خەز، پیکھات(ترکیب)، سەر و
 و... بە جاران دوویات بوونەتەوہ و بہمجۆرہ خولخولە
 ئامرازی زمانی و خەیاڵی «مہولہوی» بہرہسک ئەکەنەوہ.
 ہەرچەند بری جار دوویات کردنەوہ وەک مەلەکەیی زہینی و
 موتیقی دەروونی، زیان بہ بالەخانەیی بہرہم ناگہینئ و
 تەنانەت ئەشبیئە نیشانە و ہیما ی بوون و دیاری کردنی
 شونەمای رہوتی ئەدەبیی شاعیر و وەک ھاوسەری ئەدەبی و
 ناسەیی شیعرى شاعیری لیڈیت. وەک: «چراغ» لای بیسارانى و
 «پیر و رەند» لای حافزی شیرازی، «سوبح» لای خاقانى، «زولف»
 لای مسباحەدین ئەدەب و...

به نام دوویات کردنه وهی کان، هه ندیچار له بنه مای که مته رخه می و بی دهر بهستی و له دسه در چوون، یان بی دسه لاتیه وه هه لئه قولی. به باوه ری من دوویات بوونه وه له شیعره کانی ماموستا مه وله ویدا زیاتر بۆ که مته رخه می سه باره ت به شیعره کان ده گهرینه وه نه ک بی دسه لاتی شاعیر. ئەو له گه ل ئەو زهینه هوشیار و وزه په نگاهه بی سنووره ی دا، مه خابن زمانی خۆی له باز نه یه ک ئامراز و که رهسته ی زمانی و خه یالیدا به رته سک کرده ته وه. وینه، حاله ت، وه سف، حه ز، عاتیفه، وشه، ودهسته واژه کان، ته نانه ت لی کچواندنه وه کانیش، به راده یه ک هاتوونه ته دوویات بوونه وه که جهخت له سه ر وه ها روانگه یه ک ئەه کن. ئەم په تا نه خوازاوه بوته هۆی دوویات کردنه وه ی چه ند جار هکی و به کاره ی نانی یه ک که رهسته بۆ چه ند مه به سه ت. به تایبه ت به شیوه یه کی بی دهر به ستانه و که مته رخه مانه. ئەگینا وه ک وترا له زه کای پر هازی مه وله وی زیاتر له وه چاوه پروانی ده کریت.

ئهو وهش بلیم که ته نگه ژه ی دوویات کردنه وه هه ر له دیرین زه مانه وه جیگای سه رنج بوه. ته نانه ت که سه یکی وه ک «هوراس» له سه ر ئەو قه ناعه ته بوه که بیکهات ودهسته واژه ی تازه و نوئ پتر له دوویات کردنه وه سه رنج راکیشه.

ئه گه ر بمانه وی له م پیوه ندده له نیو ده قی شیعره کانی مه وله وی دا فاکت و نموونه ده سچن و ریز بکه ین، هینده زۆرن که ده بنه مایه ی درێژ داری. هه ریۆیه به سه بۆ به لگه، له هه ر درایفیکدا چه ند نموونه یه ک ئەخه مه به سه ر نه ج:

۱- ژاری ماری دووری

ئەم مو تیقە، لای مهولهوی وهک هیما ی دابیران و هیجران و خولیا ی پی گه یشتنه. ئیشیکه که به جاران شاعیری هه ژاندوه. ئەگەر وهک مه له که ی زهین سهیر بکریت ئەوا ره هه ندیکی که به ره و رو ده بیته وه. به نام کاتی کار بگاته ئاستی دووپاتر دهنه وی کال، ئیدی له مه زهنه ی جوانکاری هونهری دهرئه چیت و که مه تر خه می یان بی ده سه لاتی (که ئە مه یان له مه ولهوی به دووره) شاعیر ئە نوینئ. ئە گینا دووپات بوونه وهی مو تیقە زهینیه کان، له خۆی دا نهک هه ر خه ش هه ل نه گره، به لکوو بانگه شه ی جوانکاری شه. ئەم وینا یه لای شاعیرانی کورد و فارس نمونه ی زۆره. له وانه یه دووپات کردنه وهی کال لای شاعیرانی نزم و که مه ئە زموون زۆر سه رنجی بهر نه بیته، به تایبته له روانگه ی سه لیه وه، به نام نابئ فه رامۆش بکه ین که «مه ولهوی تاوه گۆزی» بالاشه نگه و هه ربه و راده یه ش چاوه روانی لئ ده کریته. مه ولهوی هه ک که له سه رده می خۆی دا سه رته له و باز نه ی زهن و شوین ئە پسینئ و به سه ر ده یان سا ن شیعی کوردی، به تایبته زاروهی گوران دا سی بهری خه ست ئە کات، ئە بی هه ربه و راده یه ش به وردیه وه سه رنجی به ره مه کانی بدریته و بخریته بهر شروقه و خویندنه وه. پهروهی زمانی و شیوازی دهر برین و زاروهی که سی مه ولهوی پیویستیان به رامانی زیاتر و شروقه و به دوا دا چوونه. ئە مه ش بۆئه و باوه ره ده گریته وه که زۆریک له خاوه ن رایانی به به ره له سه ر ئە و باوه رهن که چۆن وتنی شاعیر به بایه ختر له چی وتنی هتی. ئەم بۆچوونه هه ر له ئە ره سه تووه چه که ره ی کردوه و هاتوه ته قوناغی بوون. ئە ره سه توو لای وا به که «ره خنه له سه ر شاعیر ئە وه یه که

ٹایا ٹھو بابہ تھی کہ مہ بہستی بووہ باشی دہر بریوہ و چاک
پہر وہر اندوویہ تی یان ناء»^۳

ژاری مار و ژاری دہرد، لہو دہستہ واژانہن کہ بہ جاران لہ
بہرہ مہ کانی مہولہ وی دا دوویات بوونہ تہوہ. بہ تاییہ تہ گہر
«ماران گاز» و «گہستہ ی مار» و «ژاری دووریشی» پی زیاد
بکہین. ہہر بویہ بومان ہہیہ بپزسین ناخو «مہولہ وی» بو مووتیف
و دہستہ واژہ تہ نگہ تاو بوہ، یان نادر بہ ستانہ بہم دوویات
کردنہ وویہ ہہ ستاوہ. کہ بہ رای من، و دک پیشتریش وتم، ٹہم کارانہ
زیاتر بو بی دہر بہستی مہولہ وی دہ گہرینہوہ، نہک بی دہسہ لاتی.

☞ بہ نام تویچ ناخر رنجت بہر دہ بی

چہند جار ژار مار دووریت و ہر دہ بی (ل ۱۳۶)

☞ تہرک ٹینتیزار حیات کہر دہنم

یانی ژار مار دووری و ہر دہنم (ل ۱۴۹)

☞ نیگای خوماریت خہ مبارم کہر دہن

ژار مار دہرد و ہدل دا بہر دہن (ل ۲۱۰)

☞ و ہش و ہتہ مای و ہسل مہ زاق ت شاد بو

ژار مار دہرد دووریت و ہیاد بو (ل ۲۴۴)

☞ و ہنیش پر ٹیش ژار مار دہرد

سہر اپای ٹہ عزام لہ تار لہ تار کہرد (۵۲۵)

³ آشنایی با نقد ادبی، دکتر عبدالحسن زرین کوب، ص

۲۔ گوشہی مزگی:

وہی وزوو نماز، وہی سیواکہ وہ

جہ گوشہی میحراو مزگی پاکہ وہ

من خہریک ئیش زام جیایی

نیشتهی گوشہی تار مزگی تہ نیایی

نیشتهی وشہی تار نمازخانہی دہرد

روو نہ پای میحزاو ہہ ناسان سہرد

جہ گوشہی مزگی تہ نیایی پردہرد

نیشته بییم خہ یال دہرمانم مہ کہرد

دوویات بوونہ وہی بہ جارانی گوشہی مزگہوت و تیکہل کردنی

لہ گہل تہ نیایی و دہرد و ہہ ناسہ سہردی و دہرمان و دابہ زاندنی

پہ بیتاپہ یقائی بو مہ بہستی خہ یالی شاعر، لہ ہونہرکاری دوور

دہکہ ونہ وہ۔ و خہ ساریکن لہ تہ لاری ئہدہبی مہولہوی دا۔ ئہ لبہت

مہ بہستی من لیزہدا ئہ وہیہ کہ ئہ گہر مہولہوی دہستی بو چہ پکی

ئامرازی دیکہش ببردایہ ئہدہبی ئیمہ ہہ نووکہ خاوند ئہ و چہ پکہ

بہ نرخانہش ئہ بوو و جوانیہ کانی پتر ئہ بریسکانہ وہ۔ ئہ گینا ئہ و

کارہی مہولہوی ئہ گہر لہ قہوارہ و ئاستی پایہ بہرزی ئہ ودا

نہیہ نہ شروقتہ کردن، ئہوا وک بہا و نرخ ئہ خوینرینہ وہ۔

راستہ کھلک و ہرگرتن لہ ئامرازہ کانی دہور و بہر بو

کہرہستہی زمانی و پہروہردہ کردنی بہرہمی شیعری کاریکی

ہونہری و پوزہ تیفن و ماموستا مہولہویش پہروہردہی نیو

خانہقا و مزگہوت بووگہ و مافی خویتیہی ئہ گہر وک کہرہستہی

بو بینا کردنی تہ لارہکہی بیانقوزیتہ وہ و ئہ و کارہش لہ خویدا

ٹہرینہ، بہ لآم باسہ کہ لیرہ دا خو پّوہ قہتیس کردن و دەس
نہ بردن بو پەسای دیکہ. یان بہ واتہ یہ کی دیکہ
دوو پاتکردنہ وہ یہ کی چہندجارہ کہ خوینەر تووشی ماندووبوون
ئەکات.

۳- لە چەند شویندا بەیتەکان دەقاودەق دووپات بوونەتەوہ:
لە ھەندی شویندا ئەبیین کہ نیو بەیت یان تەنانەت
بەیتەکانیش دەقاودەق وەک خویان دووپات بوونەتەوہ. واتە
نیو بەیتیک یان بەیتیک لە چەند پارچە شیعردا دووپات بووتەوہ
و وەک خوێ دابەزیووتەوہ. ھەرچەند لەوانە یە ئەم ھەلە زەقانە
بو کە مەترخەمی ئەو کەسانە بگەریتەوہ کە دیوانە کە یان
نووسبووتەوہ، یان کوێان کردووتەوہ، بە لآم بە ھەر جوړ بیٹ لە
دیوانە کە ھاتوون. بو نموونە

جە قەتارە ی خیل دیدە سیاوان

باقی ھەوارگە ی گەرمیان ئاوان

ھەندی جاریش لە دووپات کردنەوہ کەکاندا تەنیا یەک یان دوو
وشە گوێاون و ناوەرۆک و کاکلە وەک یەکن. بو نموونە سەرنجی
ئەم دوو بەیتە بدن:

دەورئ دەر وەناز وەپیاڵەوہ

ژەنگ دل وەجام مە ی بمالەوہ

دەورئ دەر وەبەزم وەپیاڵەوہ

ژەنگ دل وەزاخ مە ی بمالەوہ

هه ربۆیه ئه گهر بیژین ئه کرێ زۆریک له شعره کانی مهولهوی
لابهرین به بی ئه وهی زیان به دیوانه کهی بگات، رهنگه وتهیهکی
بی مانامان نه درکاندیی.

۴- مه زموونی دوورکه وتنه وهی دل و ئاخیزکردنی بۆلای ئازیز:

دل وهلاته وهن ئامان سه دئامان

ئامۆشۆش که ردهن فره جار ئامان

چوون وه تام زام دووری سه رشارهن

ویانه مارۆ، به دهن بیزارهن

هیچ مه در وه تهنگ ویانه شه وه

په ری به له دیم بکیانه شه وه

دل دیار نیهن های نه که رده بو

وه خزمهت ئازیز ته شریف به رده بو

جه ودما من داد وه لای کی به روون

نابه له د، ته نیا، راجوون به رکه روون

پای دل سفته ی دهر د سه ره رده ان سه خته ن

وئیت یاونه وه، های نه سیم وه خته ن

بکیان په ری من دل ئه و دما وه

وئیت ئاسایی بشۆ وه پراوه

ئازیم گه رده ن بلوور بی گه رد

ئامانه تی تۆ و دلنه ی پر جه دهر د

چوون جه زید وئیش بیهن ئاواره

غه ربیهن قه درش نیگا بداره

ئا هووی توون دل وه بو ی ناف ئاوا

تاربی نه جله و گه رمه سیتر ماوا

رم کہرد، مدر اوہ، دیاوہ مہس مہس
پہی ہہرد بارگہی توگو مہتہش بہس

ہہرچہند ئہلحق لہم شیعرانہدا لہگہل جوانکاریہ کی شیعیری
بالادا رووبہروو ئہبین و پیویستہ پربہ پیئوس دہسخو فانہ و
ٹافہرین ئاوقہی شاعیر بکہینہوہ، بہ نام باسی من لہسہر ئہویہ
کہ ئہگہر لہبری ئہم دوویات بوونہوہیہ ئہگہر دہس بو
مہزموونیکی دیکہ ببراہیہ (کہ بو مہولہوی کاریکی ئاسان بووہ)
ئاخو رادہی ئہو جوانکاریہ تا چہندہ بواہ!

پیوار بوونی دل، ئیستہ بہہوی توران و بیزاری و بو دیدار
چوونہوہ بووبی، یان ناء، لہ زہینی شاعیردا پہنگاوہتہوہ و
بہجاران لہ چاوگہی شیعرہ کانیہوہ قلوہزہی بہستوہ. بہجوریک
کہ ئہم دوویات کردنہوہیہ ئہگاتہ رادہی زہقی و دوویات
کردنہوہی ناوہروک. نہمانی دل لہ ماوای خوی و چوونی بو لای
ٹازیز، پیش لہ مہولہوی، لہ لایہن بیسارانیشہوہ ہاتوہ:

دلہی من پیتہن مہر نہمانی

مشی وہیانان ئاویر مستانی

کہواتہ دلی شاعیر بہلای خویہوہ نہماوہ و پہریوہی لای
دلدارہ. ئہویش چ دلکی بہکول و ہیندہ داخ کہ ئاورپژینہ و بہ
بوونی ئہو چ پیویست بہ ئاورخواستن لہ مالان نیہ.

۵- دوویات کردنەوهی دەقاودەقی نیوەدێڕ یان تەئە فەرد، لە
چەند فەرددا:

☞ ھەر وەزۆر مەندەن نیم نەفەس باقی

پێ کەر جامەکەت دەخێلم ساقی

☞ ھەر وەزۆر مەندەن نیم نەفەس باقی

وادەمی دەورتنەن ھانا ھەمی ساقی

ب : ویناندن و تەشبیە کردن:

لە ویناندن و تەشبیە کردندا، لە «تەریکیب» ھەکاندا، زۆر جار
لێکچووویەک بە دەیان جار بۆ لێکچاواوەکان دوویات ئەکرێتەوہ.
یان بە پێچەوانەکە یەوہ. ئەم کارە دەبێتە ھۆی زەھکاری و لە
بەخاڵ و مێل رەژراوی ییکھاتەکان کەم ئەکاتەوہ و زەین بەرەو
یەکچوووی دەگلینێ. ئەگەر بمانەوێ لەم پێوەندیەشدا نموونە و
فاکت دەستەبەندی بکەین، دەسماں ئاوەنا و فاکت زۆرە. ھەربۆیە
بۆ بەرگریکردن لە درێژداری تەنیا بە چەند نموونەیک بەسەندە
ئەکریت.

☞ شکۆفەمی پیری - باخچەمی پیری - زەنجیری پیری و ...

☞ خارخەم - دەرگای خەم - تام خەم - زەھر خەم - سونگ خەم -

بنەک دارخەم - ریشەمی خەم - بالای خەم - قازانی خەم - کالای خەم

و ...

☞ خاشاک ھەستی - پووشەکەمی ھەستی - مەزەعەمی ھەستی

- دەرگای ھەستی - دەروازەمی ھەستی - ھەرگاوەھستی و ...

☞ ئیش دووری - دهرد دووری - ژاردووری - شنۆی دووری -
تانهی دووری - دوهی دووری - ئاهیر دووری - ئەساسه‌ی دووری
و...

☞ که‌واو‌دل - مۆبه‌ت‌سه‌رای‌دل - یانه‌ی‌دل - ئاهووی‌توون‌دل
- ویرانه‌ی‌دل - ریشه‌ی‌دل و ...

☞ تۆشه‌ی‌چهم - باله‌خانه‌ی‌چهم - رۆشنی‌چهم - سه‌یل‌چهم
و ...

☞ کوورهی‌مه‌یل - کوورهی‌ده‌روون - کوورهی‌جه‌سته -
کوورهی‌نارو ...

☞ زایه‌له‌ی‌سینه - زایه‌له‌ی‌سه‌متوور - زایه‌له‌ی‌گهرم -
زایه‌له‌ی‌موشکۆل و ...

☞ ئە‌لوه‌دای‌گیان - ئە‌لوه‌دای‌سه‌هر - ئە‌لوه‌دای‌ئاخر و ...

ج : دووپاتبوونه‌وه‌ی‌سه‌روا

سه‌روا، له‌ده‌قه‌کانی‌مه‌وله‌ویدا‌گه‌پێکی‌پێ‌ئهرینیان‌هه‌یه‌و‌به‌
سه‌رنجه‌وه‌که‌وتوونه‌ته‌خزمه‌تی‌مۆسیقا‌و‌کیشه‌وه‌. به‌لام‌هه‌ندی
له‌به‌یته‌کان‌له‌دیوانه‌که‌دا‌زۆر‌دووپات‌بوونه‌ته‌وه‌. ته‌نانه‌ت‌له‌
یه‌ک‌پارچه‌شێعردا. ئە‌لبه‌ت‌دووپاتبوونه‌وه‌ی‌سه‌روا‌کان‌له‌
گشتینه‌ی‌دیوانه‌که‌دا‌رهنگه‌هێنده‌جیگای‌لۆمه‌نه‌بیته‌، به‌لام
دووپات‌بوونه‌وه‌ی‌سه‌روا‌له‌یه‌ک‌پارچه‌شێعردا‌جیگای‌سه‌رنجه‌.
له‌به‌ره‌مه‌کانی‌مه‌وله‌ویشدا‌زۆر‌جار‌ئهم‌دووپات‌بوونه‌وه‌یه‌
به‌رچاوه‌ده‌که‌ویته‌. بۆ‌نموونه‌ :

« خەم - چەم » - « تەرز - بەرز » - « مەھجووری - دووری » -
 « کەرد - بەرد » - « دل - چل » - « دل - گول » - « دەرد - گەرد » -
 « پال - پال » و.....

تەنانەت ھەندێجار یش سەر واکان شیۆینراون و یەک
 ناگر نەوہ:

چوون رەنگ کەرۆ زام تازە زامانم

ئاو مزۆ ئەو دەم کوئە زامانم

یان:

سەنگی سەنگی بار تاوان زۆر کەردەن

پیری بەد نامەن قامەت خەم کەردەن

د : چە پکێ کەمتەر خەمی ئەدەبی کە بوونەتە مایەیی زەق نوێنی
 ورد بوونەوہ لە شیعەرەکانی مەولەوی بۆمان بەدیار ئەخات
 ھەندێ جار بە شیۆەھیکێ نەخوازە، دابەزینی ھەندێ وشە بوونەتە
 مایەیی قەرەت بوونی بینا ئەدەبیەکە شاعیر. ئەمەش پتر بۆ
 بایەخ دانی زۆر بە کیش و سەر وادەگەریتەوہ. یان بگرە راھاتن و
 (اعتیادی زەینی بووبیتە مایەیی ئەو جۆرە رووداوانە. ئەگەر لە
 روانگەیی جینشینیی وشەکانەوہ سەرنجی ئەو کارانە بدریت،
 بەدیارتەر ئەکەویت کە دابەزینی وشەیی دیکە لەبری ئەو
 وشانە، ئەیتوانی کارەکە پتەوتر و جوانخاستر بکات. بۆ وینە:

۱- دابەزاندنی وشەیی ھاومان لە پال یەکدا. بە جۆرێک ئەگەر

نەبنە مایەیی قەرەتی، پیشاندەری چ جوانکاریە کیش نین. ریز

کردنیان وەک وتر بۆ ھۆکاری ھاوکیشی و ریتمی بەیتەکان

دەگەریتەوہ. نموونەیی ئەم جۆرە کارانە لە ئەدەبی فارسی و

کوردی هەن. بەلام هەبوونیان نابێتە هۆی جوانکاری بینای
ئەدەبی. هەرچەند ئێمە دەبێ سەرئەج بەدینە تاییبەتیه‌کانی زوان و
جیاوازیه‌کانی شیوازی که‌سیی.

☞ ئاره‌زوومه‌ندیم چه‌ده‌ویه‌رده‌ن

فراوان خه‌یلی تاسه‌ی تۆم که‌رده‌ن

که «فراوان» و «خه‌یلی» هەر یه‌ک مانا ئه‌ده‌ن و
کۆکردنه‌وه‌یان قسه‌یه‌کی بۆ کردن نیه. به‌تایبه‌ت لهم به‌یته‌دا.
که ئه‌لیم گلیژ کردنه‌وه‌ی ئه‌و دوو وشه‌یه له‌ به‌ر کیش و
موسیقایه، نموونه‌ی تریشمان هەر له‌و دیوانه‌ به‌نرخه‌که‌ی
ماموستادا له‌به‌رده‌سته:

ئامان هه‌ی ئازیز شای نه‌ونه‌مامان

گله‌م هه‌ن چه‌ تو خه‌یلی فراوان

وه‌ک دیاره‌ لیڤه‌دا جیگای «فراوان» و «خه‌یلی» دیته‌ گۆڤان.
ئهمه‌ش بۆ خزمه‌ت به‌ موسیقای شیعره‌که‌یه و ریکخستنی سه‌روا.
نموونه‌ی ئه‌م جوهره‌ کارانه له‌ دیوانه‌که‌دا به‌رچاو ئه‌که‌ون. وه‌ک
له‌ وتاری ئاماژه‌ پیدراودا هه‌ندیکیانم بولین کردوه
☞ قالب بئ‌رۆح ئه‌روام نه‌مه‌نده‌ن

من دان چه‌یات زینده‌گیم که‌نده‌ن

«رۆح» و «ئه‌روا»، یه‌ک مانایان هه‌یه. ئه‌روا به‌کوردی کراوی
رۆحه‌ دیاره‌ که‌ لاشه‌ بئ‌رۆح بوو ئه‌رواش نامینێ و چ پتویست به
دووباره‌ کردنه‌وه‌ نیه.

☞ شه مع به زمه که ی مه هجووری و دووری
میعمار ئه ساس پایه ی سه بووری

« مه هجووری » و « دووری » هه ریه ک مانا ئه دهن. به نام
مه هجووری عه ره بی و دووری، کوردی و فارسیه.
☞ نانا و گره واو خولیاوه و خول و هرد
جه و بوول دهردا ویش سامان سا که رد
ئیه سه بوول دهرد که رۆ وه سه ردا
ده ک سلامهت بی چیت ئی خه بهر دا

یه که م : « خولیاوه » و « خول و هرد » هه ریه ک مانا ئه دهن.
هه رچه ند دوور نیه لی ره مه به ست به سوژی پتر و خولیا بی توند تر
بووبیت که ئه کری وه ک جوان کاریه کیش لیک بدریته وه.
دوو هه م : له دوو بهیتی پهیتادا « بوول دهرد » دووپات
کراوه ته وه. که زه قه.

☞ بووشه که ی هه ستیم، گیا که ی پای چه م
وای نیستی فه نا به رۆش په ی عه دم

« نیستی » و « فه نا » و « عه دم » هاومانان. که بای نیستی
پووشی هه ستی برد، دیاره بو کوی ئه بات و چ پیویست به
دابه زاندنی ئه و وشانه ی تر نیه.
پیویسته بلیم که له زور شویندا دووپات بوونه وه ی واژه کان
زور هونه ری و پر جوان کارین. بو نمونه:

سا پیمدهر دهی دهی، پهی پهی، نهو مهی مهی
له تایف مه ریم یه کسه ر بکه ر خهی
یان:

سه وزه وستهن فهرش ئه و چه مهن دس دس
گولان جام وه دس بولبولان سه رمهس
یان:

رهم کهرد، مدراره، دیاوه مهس مهس
پهی ههرد بارگهی تو گو مه تهش بهس

۲- له فهردی:

وه قه تره ی منیج ئاویاری کهر

مهست بوو تا مه حشه ر سه ر باروو ئه و بهر

« قه تره ی » نادر و وسته و خویندنه وه ی من « قه تره ش »

درووسته. هه ر چه ند ماموستا مه وله وی له شیعره هه ورامیه کانیدا
سه رنجیکی ئه وتوی به ریزمان و دهستووری زاراه که نه داوه،
به نام ئهم وشه یه ئیجگار زه قه و وه ک نمونه یه ک له
هاوشیوه کانی پیویست به نامازه پیکردنه.

له هه ندی شوینیشدا ئه و بابه ته رچاو کراوه و ریزمانه که
سه ونجی پیدراو.

دیم نالچه که ی داخ دلته ی پر چه هوون

شه قلش ها نه رووی گهرد رای دهروون

لیژهدا نهوتراوه شهقلی، به لکوو «ش» له جیگای خویدا
دابهبزیوه و درووسته.

۳

– له شیعی:

«دل دیار نیهن های نه کرده بو

وه خزمهت ئازیز ته شریف بهرده بو

ئه کری به پیی خویندنه وهی سهردم بیژین : وشهی «ته شریف»
له جیگای خویدا دانه بهزیوه. چوونکوو ئه وه دل که بو خزمهت
ئازیز ئه جیت. که واته پله و پایه و که سایه تی دل، له هی ئازیز
نزمتره. ئه مهش به دهنگازی^۱ خزمه ته وه به دیار ئه که وهیت. ته شریف
بو که سایه تی بهرتر و پیروتر دیت. هر بو دی دل، نابی ته شریف
به ریت، به لکوو ده بی تا گه یشتن به ئازیز به ئاخیز و به تاسه و
به په روشه وه به ره و روی بجیت. بیم وایه وشهی ته شریف له
پریکدا دابه زیوه. ته شریف دالیکه بو بانگچی (پایه به رزی و
ئازیزی و ریزداری و ...). که ئه لئین گولاله چوو یان گولاله
ته شریفی برد، به هر کام له داله کانه وه مانای تایبته
هیه. مه خابن مه وله وی له و شیعه ری دا ئه وهی رچاو نه کرده.
به لام له چهند شوینی تر دا وشهی ته شریف له جیگای خویدا
دابهبزیوه:

«ئازیز تو هر چند بی مهیلی که ری

وه بی من ته شریف ئه و حزوور به ری

خہ یلین گہرد پات نہ دیدم دور بی
یانہی چہم ویران تہمام خاپور بی
خاس بی تہ شریف تہم ٹاوردہوہ
گہرد پات و تہن ٹاوا کہردہوہ

۴ - لہ شیعی:

یہ کہم:

نام نہسہرزوان شیرینش تالم
نام پھی خاترش گہردن خہ یالم

لہ تاییہ تہ کانی شیعی مہولہ وی ٹہویہ کہ بہ جوریک لہ
گہل وشہدا گہمہ ٹہکات و لہ رہہندی «ہاوشینیدا» بہ جوریک
وشہکان لہ پال یہ کدا ٹہچنیٹ کہ گومان و وہسوسہی زور لای
بہردہنگی چالاک دروست ٹہکات. ٹہمش لہ کارہ ہونہریہ
بہرزہ کانی ماموستای ہیژا مہولہویہ. ہہر لہم دیرہدا ٹہکری
راوہستہ لہ سہر «گہردن خیال» بکریٹ و بہ وہردانہوی ٹہم
پیکہاتہ (ٹہلبت ٹہگہر بہ خویندہوہویہک و ہک پیکہات سہیری
بکہین»، چہند خویندہوہمان لہسہر شیعی کہ ہہبیٹ.

یہ کہم ٹہگہر «گہرد» بہ گیا بخوینہوہ و مانا سہرہکیہ کہی
کہ بو ہہر خوینہریکی تہنانہت تہمہل و ٹاساییش لہ یہ کہم
نیگادا خوئی بہدہستہوہ ٹہدات، بہ تہپ و توژ و گہردی خاک، کہ
لہ دیویکترہوہ و ہک مزاحیم و ناحہز و نابہدلہ، بخوینہوہ،
مہبہستی ماموستا ٹہوہ بووہ کہ بہ کہسی موخاتیبی خوئی
بلیٹ: یاد و بیر و بوونی من لای نازیز ٹہوہندہ قہلس و نابہدلہ

کہ تہانہت ناوبردنی زاری شیرینی ئہو تال ئہکات و
یادکردنہ و ہوشی و ہک گہر دیکئی ناحہز بہسہر خاتریہ و ہ ئہنیشی.
ئہمہش ئہو پہری ناسک خہ یالی شاعیر پیشان ئہدات. کاریکی
ہونہریہ و شاعیرانہ داریژراوہ. بہلام ئہکری لہ
خویندنہ و ہیہ کیترا « گہردن خیال» بہ لہونیکئی دیکہ بخہینہ بہر
سہرنج:

نام نہسہرزوان شیرینش تالم

نام پہی خاترش، گہردن خہ یالم

ئہگہر بہمشیوہیہ بیئت ئہوا پیکہاتی گہردن خہ یال زور
ناقلوکارہ و لہ بازنہی ناوسیواو سرینہ و ہشدا جیگای نابیتہ و ہ.
دیارہ ئہگہر و ہا بیئت ئہکری بیژین کہ خویندنہ و ہکہی ماموستا
مودہرپیش لہ جیگای خویدا نیہ. لہ و ہا خویندنہ و ہیہ کدا
ئہکری بیژین کہ خہ یال تہنیا لہ بہر ریککہ و تنہ و ہاوسہروا بوون
لہ گہل تالدا ہاتوہ.

دووہم:

تہپ و دووی دووکہل ہناسہت بہرز بو
نالہت جہ نالہم جہ ہزار تہرز بو

لہم بہیتہشدا ہہر و ہک ئہوہی پیشوو، ہونہرکاری شاعیر
جہر جہستہیہ. بہتایبہت ئہگہر لہسہر «ہناسہت بہرز بو»
راوہستہ بکہین. ئہگہر واژہی «بہرز» بو تہپ و دووی دووکہل
بگہرپیتہوہ، ئہوا ئہبیتہ دوغای شہر و نفرینیکئی رقاوی کہ شاعیر

ئاراستهی بهرانبهری ئەکات. ئەمەش سانترین مانایە که له یەکهەم چاوپێخشانندنا خووی به دەستەوه ئەدات و بەدیار ئەکهوێت. بەلام وەک پێشتریش وتم؛ شیعرەکانی مهولهوی زۆر جار به جوړیکن که خوینەر ناچار ئەکەن تا راوهستەیی زیاتریان له سەر بکات و گوشه نیگاگان بوو خویندنه وهیان چرتر به سه رنج بکات. تەنانەت ئەگەر ئەو خویندنه وانەش بوو خوینەری عاده تکر دوو جوړیک توو پووونی پێوه بێت بەلام ئەوه خودی دارشتنی شیعرەکانه که خوینەر ناچار ئەکات تا به وهها سەرنجدانیک هەستی. ئەمەش بوو به رزی شیعرەکان و چەند واتایی بوونیان ئەگەر پێته وه نەک و بێرانکردنیان!!

ئەگەر لەم بەیتەشدا وههای بخوینینه وه که « هەناسە بەرز» یەک پیکهاته و له پرگه‌ی تەپ و دووی دووکه‌ل به جیایه، ئەوا جوړی بووچوون و واتاکردنه وه کهش ئەگووێت.

تەپ و دووی دووکه‌ل، هەناسەت بەرز بوو
نالەت جه نالەم جه هەزار تەرز بوو

له وهها گوشه نیگایه که وه ئەکری بیژین که بەرز له وانیه به مانای تووند بوون و گیران هاتبیت و به واتایه کیتەر هەمان» هەناسەسواری» خو مالیانه‌ی لای خو‌مان بێت. ئەویش کاتیکه که مرو‌ف دووچاری تەنگه‌ژە‌ی نەفەسدان و تەنگی نەفەس ئەبیت و هەست به خنکان ئەکات. ئەو نالە و هاوارەش که دو‌عای بوو کراوه له هەزار تەرز بێت، وهها گوشه نیگایه که به سه رنجتژ ئەکات. چوونکوو نالە و نکه پاش گیران نەفەس و هەناسەسواری به دەنگ دیت. به تاییهت ئەگەر سه رنجی تەپه دووکه‌لی « تەپ و

دووی دووکه ل» بدهین که له وانیه هوکاری ته نگه فیه سیه که بیّت و
 ئه مهش هوکاری کیتره بو و هها خویندنه ویه که که به ریاسه.
 ئه مهش له کاتیکدایه که ماموستا مهولهوی لهو شیعره دا نه گوته:
 « تهپ و دوو دووکه لو هه ناسهیت بهرز بو» ئه گهر وهها بوایه ئهوا
 کاره که یهک ره ههندی و یهک واتایی ئه کرا و کاریکی هونه ریی که
 شیایوی باسکردن و راوهسته کردن بیّت به دهسته وه نه ئه درا. به لام
 ماموستا مهولهوی ئه و شیعره ی به جوړیک دارشته وه که
 وه سواسه ی چهند واتایی بوونی، سه رنجی خوینهر بو لای خوئی
 راکیش بکات. جوړی دارشته که ی ماموستا مهولهوی به جوړیکه
 که ئه کری ئه گهری ئه وه مان لا درووست بیّت که « تهپ و دووی
 دووکه ل» به ته نیا بخویننه وه و وهک دیمه نیکی تر سینهری نیو
 دونیای شیعره که سه ریری بکهین.

نموونه ی ئه و کاره هونه ریانیه ی مهولهوی که وهک وتم به
 جوړیک وشه کان ده چنیّت که باری چهند واتایی به شیعره کانی
 ببه خشیت، له دیوانه که یدا زوره بو نموونه ئه گهر سه رنجی ئه م
 بهیته بدهین؛

نه یچی سالیډر قهزات وه مالم
 ده می دهر جه نه ی دهر وون زوو خالم

ئه گهر دهر وون زوو خال بو خودی شاعیر بیّت ئه و مانا که ی
 دیاره و ههر خوینهریک له یه که م نیگادا ئه م مانایه بو دهر
 ئه که ویت. به لام ئه گهر وردتر و چالاکانه تر سه رنج بدهین، گومانی
 ئه وه ده مانگریّت که بپرسین ئاخو دهر وون زوو خال بو نه ی
 ناگه پیته وه؟ واته شاعیر نایه هویّت بلیّت که نه یچی قهزات له مالم

بکہ ویّت، دادہی دہمیگ لہ نہیہ کہہ بدہ) ئہو نہیہی کہ دروونی
زووخالہ!؟.

د - باز نہی وشہکان:

ئہ گہر بلّین ہیئانی زور وشہی عہ رہی و فارسی و یہ کجار کہم
وشہی ہہورامی (لہ حالیکہ دا شیعرہ کان بہ ہہورامی ہاتوونہ تہ
نقیسان) لہ تاییہ تیہ کانی مہولہ وین و لہ شیعیری کلاسیکی
کور دیش دا باو بووگن، زور جیگی تواج نین، بہ نام بگرہ لہ
ئہ دہبی گوران دا شاعیر یکی ترمان نہ بیّت کہ بہ قہد مہولہ وی پہ نای
بو وشہی بیانی برد بیّت. لہ گہل ئہو ہش دا ئہ بینین کہ مامؤستا
مہولہ وی لہ باز نہی چہ پکی وشہ دا گیری کردوہ و ئہ مہش بوہ تہ
ہو تا بہ جاران دوویاتیان بکاتہوہ. بگرہ دہستہ بہندی کردن و
سہرژمیر کردنی وشہکان بتوانی لہو پیوہندہ دا پتر بناخف.

ئہم وشانہ کہ ئامازہیان پیئہ کریّت، لہو وشہ گہلن کہ
بہ جاران دوویات و چہند بارہ بوونہ تہوہ:

فہنا - پووش - چہم - ہیجران - دہرد - دووری - پیئشہ -
گیج و گیجاو - دیدہ - گیان - دل - را - نہسیم - دیای - سوہج -
نہی - دہرویش - دہروون - کاو - ہہرد - خہیال - شہمال - ئاخ و
داخ - چہرخ و چہپگہرد - گہردن - ریش - مہنزل - جہم - بہزم -
نامہ - مار - قیامہت - مہی - مہزہ - پیالہ - جہستہ - خہستہ -
خیل - کوچ - خاک - بادہ - مہرگ - ناسور - سہیل - لافاو - دوو
- ہہناسہ و ...

هـ - به باوه‌ری من پارچه شیعی :
 « ناخ چراخ! چ ناخ؟ ناخ په‌ی ناخدارئ
 چوون من خاترخار، خه‌مبار، داخدارئ

ئهو پارچه شیعی‌ری که بهم رسته‌یه ده‌سپینه‌کات، له دیوانه‌که‌ی دا هاتوه، له هی مه‌وله‌وی ناچیت. ئەم بۆ‌چوونه‌شم له ژیر کاریگه‌ژی چهند فاکت‌دایه:

یه‌که‌م : له‌حن و ریتمی شیعی‌ره‌که له نیو دیوانه‌که‌دا ده‌گم‌نه و له پارچه‌کانی‌تردا دەس ناکه‌وئیت.
 دووه‌م : زمان لهم شیعی‌ره‌دا قورسه. وهک غه‌زه‌له‌کانی دیکه، ره‌وان و سوار نیه.

سپه‌م : هاتنی هه‌ندی و ش‌ه‌ی وهک : « بشیامی - مانمان - مه‌ن»، که له دیوانه‌که‌دا هاوشیوه‌یان نیه و دوویات نه‌بوونه‌ته‌وه. ئەم هوکارانه شکی ئه‌وه‌مان لا درووست ئه‌که‌ن که شیمانه‌ی ئه‌وه بکه‌ین که ئەم پارچه شیعی‌ره له هی مه‌وله‌وی نه‌چیت و به هه‌له‌که‌وتبیته نیو دیوانه‌که‌ی.

له کۆتایی‌دا و به‌کورتی ئه‌کرئ بیژین که ماموستا مه‌وله‌وی له به‌ر هه‌مه‌کانی‌دا دووچارئ هه‌ندی که‌م‌ته‌رخه‌می بوه که‌بوونه‌ته‌مایه‌ی قه‌ره‌تی کاره‌که‌ی. به‌لام له پله‌وپایه‌ی ئه‌و شاعیره‌که‌م ناکه‌نه‌وه . به‌لکوو ده‌بی وهک ئه‌زموون ته‌ماشایان بکریت. به باوه‌ری من ئەم باب‌ه‌تانه زیاتر بو ئه‌وه ده‌گه‌ره‌ینه‌وه که ماموستا مه‌وله‌وی زیاتر له مونسبه، یان وهک نامه، شیعی‌ری نووسیوه. بۆ خوشی دیوانه‌که‌ی خوئی کونه‌کردوه‌ته‌وه و پیداجوونه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌کردوه تا بژاری بکات. ئه‌گینا توانا و زه‌کای مه‌وله‌وی جیگای

باس و گومان نیه و که توانج له بالاده‌ستیه‌که‌ی ناگریت. یان
لانیکه‌م من نامه‌هوی و هها بکه‌م.

ژیدەر و سه‌رچاوه:

(تراژدی قدرت در شاهنامه - مسته‌فا ره‌حیمی)
آشنایی با نقد ادبی، دکتر عبدالحسین زرین‌کوب،

نمونه‌ی شیعه‌کاتم له تاو دیوانی مه‌وله‌وی، کۆکردنه‌وه و شرح
کردنی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس گرتوه.

سېمفونیا بەك بۆ ھۆرمان

نوسینی: محەمەد عەبدە ئەمىن

كاتىك منىش وەك ھەموو كوردىكى خاسىژدۆست دەستەمەرد بە
خویندەنەوێ ھۆنراوەكانى مەولەوی مەزن ھىندەى پىنە چوو ھۆگرىان بووم و
بوونە خولیاى جوانخوازى بىرو ھەست و دەروونم. ئەسەرەتادا دەمويست
كە نارە و كە نار تەنكارەكانى گۆمى فراوانى ھۆنراوەكانى تەبىكەم و كەموزۆر
چەشە ئە ھۆنراوەكانى وەرەگرم و خۆم لەقەرەى فرەلايەننەكانيان نەدەم.
بەلام تەنكاوى چى! ھەر دەستەمەرد بە چوونە ناوى بىننەم كە نارەكانى وەك
ناوەراستەكەى قول و بى يەن بوون، ئىتر من ھىدى بەبى ئەوێ لەشوننىكدا
بگىرسىنەو ھەلىسكامە ناو ئەو دەيايەو و نەرمە شە پۆلى يەك لەدواى يەك
ھونەرى رەوانبىژى رايدە پىچامە ناو كۆرى نەرمە ناھەنگى پىر پەند و
ھەموونى جۆراو جۆرى ژيانەو. زمانىكى ھۆنراوەى سووك و ئاسان، واتاى
چىرۆپىر، مەبەستى رۆن و بىگىرى، كىش و تىپەى نەرم و ناھەنگدار
خوتووكەى ھەستە نامادەكانىيان دەدا و تامەرزۆيى دەدانى بەرەو
رۆچوونىكى قولتر و چەشەو ھەرگرتنىكى مەزەدارتر. ئەو رېزەو ھەمدا دەمدى
مەولەوى ھەرگىز بۆى نەكراو نەبىژىت، ھەرگىز بۆى نەكراو نەبەخشىت.
بىگومان لىكۆلنەو ھە ھۆنراوەكانى مەلا عەبدولرەھىمى تاو ھەگۆزى
پاىبەرزدا نە بە تاكە يەك كەس، نە ئەيەك دەرفەت و نە ئەيەك
لايەننىندا تەواو دەبىت. بۆيە بىرپارمدا دەربارەى يەك ئەو لايەنە بىھاوتا و

ھونەرىيىانەي نەو ھۈنەرە و نەو پىروژىرە بلىمەتە بدوئىم، كەئەوەش لايەنى مۇيقاسازىيە ئە دېر و وشە و پىتەكانى ناو ھۈنراوەكانى و رەنگ دانەوۋى لەلەي نىمەي خوئىنەرەن و كوئىلىگران.

لەسەرەتادا پاش خوئىندنەوۋى رىز دوای رىزى ھۈنراوەكانى كەوتمە خوئىلەي نەوۋى كە بۇچى نەو ھۈنراوۋەنە لە رپوى ئاوازدارى و مۇيقاسازىيەوۋە تارادەيەك يەك شىۋەيى و ھاۋرەزمىيان پىنۋە دىاربوو؟ نەوۋە بەلامەوۋە نامۇبووۋ كە نەو ھۈنەرە مەزئە ھەرتەنيا بە بەھرەمەندىتى خۇرسكىي خوئى ھۈنراوۋى وتبىت و ھەر لەبەر بوورە پەيى بە ھونەرە رەوانبىزىيەكان بردبىت، چونكە بەكارھىنانى نەو ھونەرەنە لە و رادە بەرزەدا پىچەوانەي نەوۋى پىدەوۋەتم. ھەتا دەھات نەوۋەم بۇ دەردەكەوت كە مەولەۋى سەرەپاي بەھرەمەندىيە خۇرسكىيەكەي شارەزايى زانستىيانە و رۇشنىبرانەي لە ھونەرە رەوانبىزىيەكاندا ھەبووۋە. بەلام سەبارەت بە ئاوازدارى و مۇيقاسازى پرسىيارەكەم لەلا ھەر بەبى ۋەلام مایەوۋە تا كەيشتەمە خوئىندنەوۋى نەوۋچامەيەي كە ۋەلامى نامەكەي يان چامەكەي ھۈنەرى ناودارمان (نەجمەد بەگى كۇماسى) ي پىدەداتەوۋە، كە لە ھۈرامانەوۋە بۇى ناردبوو، ئىتر لەوئىدا ھەورى پرسىيارەكەم رەويىەوۋە و تىگەيشتەم نەوۋى پىويستبوۋنى ئاوازدارى و مۇيقاسازى لەلەي مەولەۋى لە چ ئاستىكى پلە بەرزەدا بووۋە، نەك پلەبەرز بەئكو لە چ راددەيەكى بىھاوتايىدا بووۋە. بۇيەش دەئىم بىھاوتايى چونكە باۋدەرناكەم ھىچ ھۈنەرىكى تر، نەك لەناو كورددا بەئكو لەھەموو جىھاندا بۇنە و مەبەست و شىۋازى دەربرىنى بەو شىۋە جوان و شۇخە تىكەل بەيەكتەردبىت. چۈنەيتى روۋدانى نەوۋەش نەوۋەيە ۋا لە خوارەوۋە ئىي دەدوئىم، ۋەك نووسەرى بەرپىز مەلا عبدالكرىمى موددەرپىس دەيگىرئىتەوۋە كە :

نہ حمہدبہگے کوماسی لہ ہورامان دہبیت۔ شایبہکی گہورہ و گہلینک
خوشی تیادا دہگیردریت، بہ بہزم و رہزمی رشبہ لہک لہو شایبہ گہرم
دہکریت۔ لہمہندہ خوشدہبیت خانوی کوماسی بہ چامہبہک لہو شایبہ
لیدوودہکات و دہینیریت بومہولہوی۔ لہ حمہد بہگ لہو خوشی و شادیبہدا
ہاوری دیرینہکھی دیتہوہیاد و خوزگہی لہو دہخوزیت لہویش لہوی بووایہ۔
لیردا من سووسہی لہو دہکم خانوی کوماسی ویستوویہتی ہستی ناسک و
دلتہریی مہولہوی بہہژینیت و بؤوتنی ہونراوہیہکی شایان و شیاو بہو
بہزمہزمہ بجولینیت و زانیویشیتی ناواتہکھی دیتہدی۔

جا ولہامہکھی مہولہوی مہزمان بؤنہ حمہد بہگی ہاوری لہ سی
بہشدا لہرووی موسیقاسازیہوہ خوی پیشاندہدات۔ بہشی یہکھی کہ
بریتیہ لہ دوو دیر ہونراوہ، تیایاندا بہ تاسہیہکی گرسہندووہ
خوشوازی لہنامہ شیرینہکھی دہکات و بہموسیقاسازیہکی ژیلہمویہوہ
دہفہرمویت:

نامہی نہفتینت یہک رؤباد ناورد
کلپہی بلیسہی کوورہم زیاد کرد
دہلالت جوشو چون رؤی نازادی
گہرمہی گہرم نزم بہزمی پرشادی

لہبہشی دووہمی ہونراوہکھا دہکھویتہ لیدووی شایبہ و رہشبہ لہکی
ہورامان و دیرترین بہشی ہونراوہکھیہ۔ نالہم بہشہدا زرنگہی وشہ و
خرنگہی پیتہ پرساز و ناوازہکانیان وہک سیمفونیایہکی پایہبہرز و
بیہاوتسا بہرگوی دہکھون۔ وشہو پیتہکانی ناو دیری ہونراوہکانی بہ

شیوه‌یه که داوده ته پال یه ک زیله و زایه نه‌یان هاوناهاه‌نگییه کی نه‌وتو دده‌دن به‌گویی خوننه‌ر و گویلی‌گردا هه‌ستده‌کریت له‌ناو گهرمه‌ی ره‌شبه‌نه‌کیکی پر له‌ره‌نگ و باقوبریق و به‌زموره‌زمی موسیقاییه‌کی مه‌زنی که‌م هاوتادا خو‌یان هاویه‌شی ده‌کن. نا نه‌مه‌یه پی‌یی ده‌وتریت سیمفونیا. هه‌رجاریک نه‌م چامه‌یه ده‌خوینده‌مه‌وه، که له‌خوینده‌مه‌وی هه‌رگیز هیلاک نابم، جار دوا‌ی جار دنیا‌تر ده‌بیم له‌وه‌ی نه‌گه‌ر مه‌وله‌وی مه‌زیک‌ژه‌نیک بوایه سیمفونیاکانی له‌وانه‌ی بیت‌هوقن و مؤزارت و نه‌وانی تر که‌متر نه‌ده‌بوون، نه‌گه‌ر به‌رزتر نه‌بوونایه.

نینجا فه‌رموون با پیکه‌وه گوی نه‌به‌شی دووه‌می نه‌و چامه‌ی زیرینه بگرین کاتیک نه‌و مروقه‌ی زرنگه، نه‌و هونه‌ره گوی سووکه، نه‌و چاوتیزه و نه‌و زمانپاراوه گه‌وه‌ره‌کانی نه‌و ره‌شبه‌نه‌که‌ی هورامان ده‌هونیتنه‌وه:

سه‌دای لاو هه‌ی لاو زه‌ی زه‌ر زنجیر
سلسله و بانیسهر به‌نزی و لاکیر
زیله‌ی گواره و زه‌نگه‌ی زنگله‌ی زه‌ر
له‌زه‌ی نه‌ونه‌مام له‌ره‌ی لیموی ته‌ر
شه‌وق زه‌رق به‌رق، فه‌رق زه‌رکلاو
ورشه و پرشه‌ی خووی کوئم بو‌گولاو
شه‌قه و ته‌قه‌ی گهرم، چاپله و چیله‌ی نه‌رم
چریکه‌ی وه‌ناز، تریکه‌ی وه‌شهرم
سه‌مای ده‌سمالان، رده‌مای نه‌وه‌الان

نه‌مای مه‌لalan، نمای وه‌شجالان
 چغه‌ی گهردن که‌ج مهرگی من چیش واج
 خاین وه‌خه‌فته نه‌زان جگهرپاچ
 لاره‌ی قه‌تاره‌ی لاو شه‌ده‌لاران
 نیشاره‌ی که‌م که‌م په‌نجه‌وشاران
 شاخه‌و شریخه‌ی خخشل نیمه‌ره‌نگ
 فره‌ی فوته‌ی شور پارژنوی گوله‌نگ چه‌نگ
 خشه‌و خشپه‌ی خاس، ترپه‌ی په‌نجه‌ی که‌وش
 عیشه‌و نه‌زاکه‌ت گریشمه‌ی بی‌خه‌وش
 وه‌لیموی نالای کالای بالای شه‌نگ
 قرچه‌و چوقه‌ی جهرگ دل وه‌خه‌مان ته‌نگ
 خه‌میاو چه‌میای ناز نیمچه‌کناچان
 ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجه‌وان واپان
 شاباش شادی شه‌یدای شاباشان
 خاس خاس کزه‌ی سوز دهره‌وان خاش خاشان

له‌به‌شی سینه‌می چامه‌که‌یدا کاتیک نیتر ربه‌ی هه‌نپه‌رکی و ره‌زمی
 موسیقا پیوستی پینامینیت مه‌وله‌وی ساز و ناوازه‌که‌ خاموش و پر سوز
 ده‌کات و ناوازداریه‌کی تر ده‌داته نه‌و دیره‌ ناخون‌فواویانه‌ی کوتایی چامه
 زیرینه‌که‌یی پی ده‌هینیت و به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ده‌فهرمونت:

یاران یاوران های دهردهداران
 بهیدی بکهردی من سه نکه باران
 جه نه حسی تائه و جه به دنیقبالیم
 هرکو فرسه تن من یاگه خالیم
 رووی نه و شیوه نان ددی نه جهل بووری
 نه و به زم شیرین مایه ی هر شوروی
 تا وهرهنگ زهره چوون خه زانه وه
 سیم ساف ههرس که سنه زانه وه
 ههرلایی باده ی شه و قیووم وهره
 به کسه ر سهر چون گیان شاباشم که ردا
 خانو گیان نامان بهی نه ونه مامان
 گیان دان وه مؤهت بهی مه عدووم نامان

وهك گویتانلیبوو مهولهوی به توانای بهرزی، به لیزانی و دستایانه ی و
 هونه رمه ندیتی شاره زایانه ی چ موسیقایه کی پر ناههنگ و بهزم و بهرماوی
 نالاندووه ته بونه و مه به ست، و به ههرکه سینکیان چ شیوازیکی دهربرینیان نه
 که شکه لانی هونراوه بیژیدا بیکهیناوه.

نیستا نه کوتاییدا بیم باشه که بلیم هیچ کام نه هونراوه و چامه کانی
 نه و هونه ره ریژدار و به شکویه مان ناویشانی پیوه نییه، بویه ریگه م به
 خوم دا نه و چامه زیرینه گه وه هرداره ی ناوینیم (سیمفونیایه ک بو هورامان).
 هیوادارم نه وانی تریشی ههریه که بیان ناویکی گونجاوی بو بدووزیتته وه.
 ههزار سلاو نه گیانی پاک و زیندووی نه و هونه ره مه زنه مان، مهولهوی
 خوشه ویست و پیروز.

مہولہ وکی و بنہ مالہ گانی عیلم و زانست

کورتہ باسینک لہ چند روداویکی ژیانی مہولہ وی و چند بہرہ می

بلاونہ کراوی

تہ گہر بہ میژوی تہدہ بی کوردیدا چاویک بخشینین دہینین بہ شیکی
 زوری تہم میژوہ روون نیہ ہہ بہت تا زہمانیک کہ پاشماوی زانایانی
 کورد لہ تاریکی سوچی مالاندایہ و لہ ناوہ ندیکا خر نہ کراوہ تہوہ. تہو
 تاریکیہ روون ناپتہوہ. یہ کی لہو کہ سانہی کہ لہ بناغہ گانی شیعی
 کلاسیکی کوردی تہ ژمیبری سہید عہ بدوالرہیمی تاوہ گوژیہ. کہ ہہر
 چند بہرہ می شیا و گرنگی لی بہ جی ماوہ و تہمرو لہ بہر دہستی
 ٹیمہ دایہ بہ لام بہ شیکی زور لہ ژیان و شیعرہ گانی تہمرو لہ ٹیمہ ونہ و
 ناگاداریمان بہ سہریدا نیہ. ٹیمہ چون دہتوانین ناگاہی و زانستی خویمان
 بہ سہر ژیان و بہرہ می زانایانمان زیاد بکہین؟ بی گویمان تہم پرسیارہ
 یہک ولامی ہہیہ تہوہش گہران بہ ناوچاوہ گانی کوردستان و بہ تاییہت
 بہ بنہ مالہ گانی عیلم و زانست دایہ. چونکو ہیچ بنہ مالہ ییکی زانست لہ
 کوردستاندا نہ بوہ و نیہ کہ بہرہ می مہولہ وی لہ لانہ بوبی و نہ بی. تہم
 وتارہی من بہرہ می گہشتیکہ بہ ناو کتیبخانہی چند بنہ مالہ ییکی زانست
 پەرور لہ کوردستانی ٹیراندا کہ چند روداوی ژیانی مہولہ وی دہر
 دہخات و چند پارچہ شیعی بلاو نہ کراوہیشی ناراستہی ٹیوہی
 خوشہ ویست دہ کری. وتارہ کہ دووبہ شہ بہ شی یہ کہم تہو بنہ مالانہی کہ

هۆکری شیعی مهولهویان مهولهوی نیزم بوون و دوههم ئهو بنه‌مالانهی که له‌گه‌ل مهولهویدا دوستایه‌تی و پێوه‌ندیان بوه.

به‌شی یه‌که‌م: له‌م به‌شه‌دا من یه‌ک نه‌مونه‌ دینم: یه‌کی له‌ زانیانی گومنامی کورد ماموستا سه‌یدمه‌مه‌د سادقی حسه‌ینی ناوبانگ به‌ «هه‌بیه‌ت» ه که له‌ سالانی ۱۲۹۶ تا ۱۳۵۵ کۆچی ژیاوه، ئهم زانا پایه‌ به‌رزه‌ زیاتر له‌ سه‌د به‌ره‌می به‌ کوردی، فارسی و عه‌ری لی به‌ جی ماوه که کۆکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی دیوانی شیعی شاعیرانی کورد وه‌کو نالی، مهوله‌وی، سالم، کوردی، شیخ سه‌لیمی سنه‌یی، مه‌لا خزری پرواری، خاکی سلیمانی، مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی و ... یه‌کی له‌ کاره به‌ بایه‌خه‌کانی ئه‌وه (۱). ماموستا هه‌بیه‌ت سی که‌شکو‌لی نایابی شیعی هه‌یه که یه‌ک له‌وانه تایبه‌ت به‌ مهوله‌ویه. ئهو دوانه دیکه‌یشیان شیعی شاعیرانی کورده (۲) له‌ باسی مهوله‌ویدا و له‌ غه‌ره‌زه‌کانیدا له‌ زۆر شویندا بیرو رای خۆی سه‌باره‌ت به‌و شیعرانه‌ ده‌ربه‌ریوه و ئهم بیرو رایانه جیاوازی له‌گه‌ل نوسخه چاپیه‌کاندا هه‌یه چهند نه‌مونه‌ییک: له‌ پارچه‌ی ۵ پیتی «ب» ل ۷۳ دیوانی مهوله‌وی چاپی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس

بولبول گولشه‌ن بی نام و نه‌نگی

ته‌زه‌و رو سه‌ر سه‌رو باغچه‌ی بی ره‌نگی

نوخته‌ی ئینته‌های دائیره‌ ته‌مام

نه‌ی ده‌س نه‌ی چی تووتی دیای جام (۳)

ماموستای موده‌ریس نوسیویانه «مهوله‌وی به‌م پارچه شیعی قسه له‌گه‌ل روحانیه‌تی شیخ حسه‌نی مه‌ولاناوا ئه‌کا. هۆی دانانی قه‌سیده‌که‌ش ئه‌وه‌یه گه‌وره‌ مائیکی جاف له‌ گه‌رمیانه‌وه‌ رویشته‌و بو‌هاوینه‌ هه‌وار بو‌

نزیکى دى مهولاناوا له ناوچهى سهقر له کوردستانی ئيران. خیزانی کابرای
هاوینه خور کچی شیرى مهولهی ئه بی بهم بۆنه یه وه مهولهوی داوا له شیخی
مهولاناوا ئەکا که به هیممه تی خوێ چاوی لی بی» (۴).

له نوسخه ی ماموستا هه یبهت دا نوسراوه: «وقتی که پریزاد خانم دختر
محمد پاشا مجنونه شده به سر مرقد شیخ حسن مولان آبادیش برده اند مرحوم
معدومی این کلام را خدمت شیخ مرقوم فرموده است» (۵)، واته کاتی که
په ریزاد خانمی کچی محمهد پاشا شیتی سهری لی ئەدا، ئەیهن بو سهر
قهبری شیخ حسن، مهولهویش ئەم پارچه شیعره ی نوسیوه و قسه ی له
کهل روحانیه تی شیخ کردوه.

پارچه ی ۲ پیتی (ب) ل ۹۴

پای شادیم دیسان ماران گهستهوه

نه پیاله ی چه م ژار تو بهستهوه

سه نه م په ره ست نیم سه مه د ناسه نان

دووی کووره ی ده روون شیوه ن راسه نان

تا له ئاخردا ئەلی:

ئهی ره سوول ئارو شه و قش په رواز دا

وه نازو ئیعزاز کارتو ساز دا

رچام هه ن فهردا ئەو گه رده لول دا

بویه ری نه ژیر سای ئەو ره سوول دا (۶)

ماموستای موده ریبیس سه بارهت به «ئهی ره سوول» نوسیویانه: «ئهم
فروستاده یه که عیزارایی مه لائیکه ی گیان کیشانه» به لام لهم نوسخه دا

نوسراوه: «رسول نام کسی است که تجهیز و تکفین آن مرحوم به اعزاز قرار داده»: واته: رهسول ناوی ئه و کهسه‌یه که کفن و دفنی عه‌بدوسه‌مه‌دی مار پیوه‌درای به‌ریز و حورمه‌ت کرده.

ئه‌م نوسخه‌ی ماموستا هه‌یه‌ت گه‌لیک حیوازی به‌رچاوی تریشی له ده‌ق شیعره‌کان و بو‌چونه‌کاندا هه‌یه.

به‌لام به‌شی دوه‌م که داکوکی ئه‌م وتاره‌م زورتر له سه‌ریه‌تی باسی ئه‌و بنه‌مالانه‌ی ده‌کا که له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا پیوه‌ندی و دوستانه‌تیان هه‌بوه وه تاکو ئیستا کهس باسی لینه‌کرده. یه‌کی له زانایانی گومنامی کورد که دانیشتوی گوندی ده‌ره‌دزان ناوچه‌ی سارالی شاری دیوان‌ده‌ره بوه شیخ عه‌بدولقادی ده‌ره‌دزانیه که له بنه‌ماله‌ی شیخانی مه‌ردوخیه وه له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا دوستانه‌تی بوه. له که‌شکو‌لیک دا که ئیسته له لای منه‌وه زیاتر له ۷۰۰ لاپه‌ریه و هه‌موی به‌خه‌تی ماموستا سه‌ید محمه‌د سادقی حسه‌ینی ناوبانگ به «هه‌یه‌ت» ه نامه‌ییکی مه‌وله‌وی هه‌یه که.

بو ئه‌م شیخ عه‌بدولقاده‌ی نوسیوه من زور ناگاداریم به سه‌ر ژیانی شیخ عه‌بدولقادر نیه، له چ سالی‌کدا له دایک بوه و که‌ی کوچی دوایی کرده، له کوی خویندویه‌تی ئه‌ونه روونه خه‌کی گوندی ده‌ره‌دزان بوه. نامه‌کی مه‌وله‌وی به زمانی فارسیه و له ناوه‌پو‌کی نامه‌که‌دا پارچه شیعریکیش کوردی هیناوه، له ناوانه‌که‌دا ناوی چهند کهس براوه که له لام زورر ناسراو نین و ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که:

للمولوي الي شيخ عبدالقادر درمذران

عرض مي‌شود که در عرض این آمد که لشکر غم بی‌عدد و مایوس از اعانه و مدد و تشبث به ذیل عاطفت فخرالدین عبدالصمد بودیم و اظهار به قدرت قادر

می‌نمودیم بوی فرح را نشنیدیم و روشنایی را از هیچ گوشه ندیدیم ناگاه در گوشه کاغذ جناب محبوب القلوب شیخ عبدالصمد پرتویرا که متضمن بینانی دیده بارمد بود یافتیم الحمدلله الذي اذهب عنا الحزن نسیم گله از گردنه عباراتش به مشام جان می‌رسید.

آنچه من می‌بایدم گفتن تو می‌گویی به من

شکر می‌گویم که این هم هست نوعی ز اتحاد

استغنا صفتی است که خاص سلسله عزیزه اهالی آن حوالی و حواشی است.

اگر التفات می‌فرمودند خارق عادت بود که اظهار می‌نمودند ولی این گدایی

بیچاره را اظهار عادت خود که تواضع و نیاز مندی لازمه اوست چه فائده در هر

صورت به عبارت دیگر جوابی ضرور است.

دل‌هن‌نهر پر دهر دهر مه‌یله‌ش سهرده‌ن

نهر لوتف و نهر قار رو وه‌لاش که‌رده‌ن

نهی هو چند وه‌ختن جه‌لای من نیهن

نه زانام نهر سر کام دزان بیهن

نای نهی لا و لام که‌رد هول دهر دم وه‌رد

شون نهو شون که‌ردش هو‌زا و هو‌زم که‌رد

شون لوا ویرد وه گشت هو‌زاندا

نا خرسی وه شیو دهره‌دزاندا

مه‌حبوسش تا چند نازارش تاکه‌ی

په‌ی وه‌تن تاکه‌ی ئیزنش نمده‌ی

ئه گهر ئاما وه تاوان هه ی تاوان

قه بوله ن به دل هه ر چیت فه رماوان

خیردار نشدن از این گدازش و بیهوشی از این نگارش و سفارش گرفتاری
عیش آه آلوده سرکاری در این حالت پیری و بی اختیار است.
در جوانی کن نثار دوست جان
رو عوان بین ذلك را بخوان
راست که بی گنر بر پل صراط به جنت رسیدن مشکل است (۷).

یه کی تر له بنه ماله کانی زانست له کوردستان دا بنه ماله ی حاجی شیخ
مسته فا سه قزیه:

حاجی شیخ مسته فا خه لکی جوانرۆ بوه که دوای ته واو کردنی خویندنی
مه لایه تی چه ته ته وئله له خزمهت شیخ عوسمان سیرا جه دین یه که م
ئیحازه ته ریه تی وه رگرتوه و به ئه مری شیخ چه بو سه قز و له سالی
۱۲۶۸ کوچی له سه قز خانه قای دروست کردوه، حاجی شیخ مسته فا
زاوای شیخ سیرا جه دین بوه و عاده خاتونی کچی خیزانی بوه (۸).
له کتییکی ده سنوسدا که ماموستا سهید محمه د سادقی هه بیهت
نوسویه ته وه پارچه شیعریک هه یه که له سه ر دیریدا نوسراوه شیعری
مه ولهویه. و به بروای من روی ده می مه ولهوی له حاجی شیخ مسته فای
سه قزیه: شیعره که به م چه شنیه و تاکۆ ئیستا بلاو نه بوه ته وه.
که چی عه رق چه ن ماوه رو ده ردا

با خاک عالم نه که م و سه ردا

شیخی پور جهمال جه بین نورانی
 خهلیفه‌ی عزیز عوسمان سانی
 فدای نامت بام نامت مسته‌فا
 جه سه‌قز ئامای له ئه‌فشار دای سه‌فا
 چ بهد ئیقبا‌لیم زو ته‌شرفیت بهرد
 سه‌یر گولباخچه‌ی توّم ته‌واو نه‌کرد (۹)

یه‌کی تر له بنه ماله‌کانی عیلم و زانست و ئایینی له کوردستان ماله‌ی
 شیخانی مه‌ردوخه‌بین لقیکی ئه‌م بنه‌ماله که دانیشتوی گوندی قزل‌بلاقی
 ناوچه‌ی سارالی شاری دیوان‌ده‌ره بون له گه‌ل مه‌وله‌ویدا پپوه‌ندی و
 دوستایه‌تیان بوه. شیخ محمهد قزل‌بلاقی که یه‌کی له زانایانی ئه‌م
 بنه‌ماله‌یه وه سالی ۱۳۶۳ ی کوچی، کوچی دوایی کردوه. کتیبیکی نوسیوه
 به ناوی «مراه الاخلاق فی مشائخ قزل‌بلاق» که میژوی ژبانی خوئی و چوار
 کس له ئه‌جدادی خوئی به وردی نوسیوه. یه‌کی له تایبه‌تمه‌ندی‌کانی ئه‌م
 کتیبه که له هیچ کتیبیک دا نابینری ئه‌وه‌یه که نوسه‌ر لیستی ئه‌و کتیبانه‌ی
 که له کتیبخانه‌که‌یاندا بوه نوسیویه‌ته‌وه وه ئاماژه‌یشی به‌وه کردوه که
 ئه‌م کتیبانه له کوئی نوسراونه‌ته‌وه و بو کئی نوسراون و له کوئی نوسراوه
 وه بو کئی نوسراوه.

ئه‌م کتیبه به زمانی عه‌ره‌بیه و تاکه نوسخه‌که‌ی که به خه‌تی نوسه‌ر
 خوئی‌ته‌ی له لای منه. شیخ یه‌حیا قزل‌بلاقی باپیری شیخ محمهد قزل‌بلاقی
 که له سالی ۱۲۲۹ له‌ه‌دایک بوه له سالی ۱۲۹۳ ی کوچی له دونیا
 ده‌رچوه له گه‌ل مه‌وله‌ویدا پپوه‌ندی نزیک بو.

له کتیبی «مراه الاخلاق» دا دو جار باسی مهوله‌وی کراوه: یه کهم، له لاپه‌ری ۶۱ ده‌سنوسه که‌دا کاتی که باسی کتیبه‌کانی شیخ یه‌حیا کراوه، نوسراوه: شیخ یه‌حیا عه‌قیده فارسیه‌که‌ی مهوله‌وی نوسیوه‌ته‌وه و له ناخری نوسینه‌وه‌که‌ی دا نوسیوه‌تی، «تمت شد عقیده منظومه فارسی من مصنفات قطب العارفین مولانی در دنیا و آخرت مولوی السید عبدالرحیم الشهیر بمعدوم فی خدمه مدظله علینا و افادنا ببرکه بقانه فی قریه جانوره بید الاقل العاصی یحیی ابن المرحوم الشیخ عبدالله القزلبلاقی، بعضی از تنسیخ این نسخه شریفه از جهت کمک به فقیر به خط اخوی شیخ اسماعیل و کمی به کتابت اخی شیخ عزیز جانوری نوشته شده فی سنه ۱۲۸۹ ک تسع و ثمانین و ماتین و الف» (۱۰)

واته: ته‌واو بو نوسینه‌وه‌ی عه‌قیده فارسیه‌که‌ی گه‌وره و سه‌روه‌ی ئیمه له هر دو دونیادا سه‌ید عه‌بدولره‌حیم مه‌شه‌ور به مهوله‌وی له خزمه‌تیدا، که سایه‌ی له سه‌ر ئیمه هر به‌رده‌ورام بی و به‌ره‌کته و فائیده‌شی به ئیمه‌ش بگا، له گوندی جانه‌وه‌ره، به ده‌ستی یه‌حیا کوری خۆا لی خوشبو شیخ عه‌بدوالا قزل بلاقی، له نوسینه‌وه‌ی ئهم شیعرانه دوو برای خۆشه‌ویستم شیخ ئیسماعیل و شیخ عه‌زیز جانه‌وه‌ری یارمه‌تیاں دوام، له سالی ۱۲۸۹ .

دوه‌م: له‌لاپه‌ری ۶۸ مراه الاخلاق دا سه‌باره‌ت به شیخ یه‌حیا ده‌نوسی: شیخ یه‌حیا له کوتایی عومریدا له باره‌ی گوزه‌رانی ژیا‌نه‌وه وه‌زعی زور باش ده‌بی و تا نه‌و راده‌ی که له ده‌سی دی کاری خیر له ریی خوا ئه‌کا... و له دریزه‌ی باسه‌که‌ی ئه‌لی شیخ یه‌حیا به‌هار و هاوین له

گوندی قزل بلاق دانیشتوه وه له وه رزی زستاناندا زستانی چوته
 کهرکوک وه له خزمهت شیخ علی کوری شیخ عبدولرحمانی خالسی
 تاله بانیدا بوه، وه زستانیکیش چوته شاری سنه و له خزمهت شیخ
 محمهد ده ژنی مه شهور به فخرولعوله ما ده بی، زستانیکیش چوته
 گوندی کاشتر سهر به جوانرؤ و له گهل ناموزاکانی که هه مو زانا و
 خواناس بوون هه لئس و کهوتی بوه. و له وانه زانای به نوابانگ و خواناس
 سهد عه بدولرحیم نوابانگ به مه عدوم و مه شهور به مه ولهوی بوه.
 هه بیهت مه وله ویش شیخ یه حیای خوش ویستوه و بو سهردانی هاتوه بو
 گوندی قزل بلاق پیش ئه وهی شیخ یه حیا له دنیا ده رچی. (۱۱)

به شیکی زور له کتیبخانهی زانایانی گوندی قزل بلاق ئیسته له لای منه،
 له پهراویزی ئیساغوجیکی زور کون دا چهند لاپه ره ی نۆی چه سپاندراره و
 پارچه شیعر هاتوه که جیگهی سهرنجه، به تاییهت له پارچه شیعره که دا
 وشه «مه عدوم» براوه.

له وانه یه که شیخ یه حیا قزل بلاق یه که سیک دیکه بو مه ولهوی
 نوسیبتی و له ناو شیعره که دا گله له خولفی وه عدهی مه ولهوی کردوه.

سلام بهندهی جه خدمهت مه حروم

یاونه ئاستانهی شای مانهند مه عدوم

جوپهی عهر که ریش په ری مودهعا

المؤمن اذا وعد وفا (۱۲)

هیوادارم هه مومان قه دری پاشماوهی زانایانمان بزانی و له وشه به
 وشه و دیر به دیریان که لک وه ر بگرین وه هه ولئیکیش بدهین بو ریکخستنی
 ناوه ندیک واته «دار المخطوطات» ی بو کو کردونه وهی ئه م ئاسه واره.

والسلام علیکم و رحمه الله.

سہرچاؤہ کان:

۱- بؤ ناکاداری زیاتر لہ سہر ژبان و بہرہمہ کانی ماموستا ہہیبہت: بروانہ: دیوان اشعار سید محمد صادق حسینی (ہیبہت) بہ کوشش: صباح حسینی ج انتشارات پرتو بیان سنندج ۱۳۸۶ .

۲- ہہر سی کہشکوئہ کہی ماموستا ہہیبہت لہ لای منہ .

۳- دیوانی مہولہ وی، کو کردنہوہ و لیکوئینہوہ و لیکدانہوہ، لہ سہر نوسین: مہلا

عہدولکھریمی مودرس چاہمہنی محمہدی سہقر

۴- سہرچاؤہ پینشو ل ۷۳

۵- کہشکوئی مہولہ وی، نوسراوی ماموستا ہہیبہت، دہسنوس ل ۲۶

۶- دیوانی مہولہ وی ل ۹۹

۷- کہشکوئی ماموستا ہہیبہت ل ۲۰

۸- بروانہ: تذکرہ سادات وصلحاء، شرح احوال و شجرہ سادات کرام و مشایخ عظام اسلام در منطقہ سقر، تالیف و تحقیق: عمر فاروقی، ج سقر ۱۳۷۶ .

۹- کہشکوئی دیکہی ماموستا ہہیبہت ل ۱۸۰

۱۰- مراہ الاخلاق فی مشایخ قزل بلاق دہسنوس.

۱۱- مراہ الاخلاق ل ۶۷ و ۶۸، بہ شیک لہ دہقہ عہرہبہکی بہم شیوہہ: «ثم استغنی

فی اواخر عمره و حیالہ لہ بفضلہ اسباب المعاش کما یتمنّاه فصرف شکرالہ عنان الہمہ لاعداد زاد المعاد و جامد فی ترویج الشریعہ و تعمیر المساجد و احترام العباد ... و فی الربیع یتوطن فی قریہ قزل بلاق ... و فی الشتاء یسافر الی العلماء و العرفاء فی غایہ الاشتیاق و یستفیظ من بحر علومہم و معارفہم ما اطاق ما افاق فیصرف عمرہ شتاء فی بلدہ کرکوک فی خدمہ العالم العارف المحدث المرشد فی الطریقہ القادریہ الحاج الشیخ علی نجل القطب الربانی الشیخ عبدالرحمن المتخلص بجالس الطالبانی و شتاء فی بلدہ سنندج فی خدمہ علمانہا العرفاء خصوصاً الشیخ محمد الدژنی الملقب بفخرالعلماء و شتاء فی قریہ کاشتر من محال جوانرود یستفید من بنی اعمامہا العلماء و العرفاء فوائد الدروکان حضرہ الوارع العلامہ العارف الربانی السید

عبدالرحيم الكرد التاجوزي المتخلص بمعدوم المشهور بمولوي
مجه و مجيبي الي قزلبلاق و تشرف قبل الممات» .
١٢- ئيساغوجى دهسنوس، سالى نوسينهوهكهى نهوسراوه بهلام زور كوئنه و ههندى
زهرافه تكارى له سهه كراوه.

به سپاسهوه: ئيران - كوردستان - سهقز

سهباح حسهينى

ماجيسترى زمان و ئهدهبى فارسى

